

Máramaros Grófnője

**A Telegdy Nóra történet folytatása
Serfőző Levente regénye**

A mű eredeti címe: Countess of Maramaros
A fordítás az alábbi kiadás alapján készült: Kindle Direct Publishing, USA, 2023
Angol nyelvű szerzői jog: Larry (Levente) Serfozo 2023
Fordította: Serfőző Levente
ISBN: 978-0-595-46752-5

@ Serfőző Levente, 2024 Magyar Fordítás

Előszó

A kormányhatalom leégette gyönyörű otthonom és házam teteje az egek magasságába robbant fel. A társadalom népei nem hitték, hogy valaha jogom is volt ott élni, vagy egyáltalán, hogy itt legyek ebben az országban. Erkölcsileg megrögzött véleményük szerint, a karhatalom emberei kötelességüket teljesítették és a feldühödött tömeg elhitte a rémséges vádakát, amiket ellenem publikáltak a médiában.

Rémségesen sajnálom, hogy szeretett néném, Deirdre és unokanővéreim, Kirsten és Morna elpusztultak a tűzvészben, és hűséges szolgám, János meghalt védelmemben. Egyedül cicus barátom, Rinza menekült meg, csak a bundája perzselődött meg szőrei hegyénél. Mint mindig most is szomorú társam és vigasztalóm, amíg tucatnyi mesterember újra építi palotámat a New Yorki Manhattan sziget keleti oldalán, a 78-as utcában.

A bajok egyedüli haszna, hogy Ozruth nem létezik többé. Felnégyelt testének véres darabjait fekete hollók és károgó varjak vájkálják le a fehér csontokig, miután a város négy legmagasabb tornyának tetejére magam szegeztem fel harcunk végeztével.

Dióhéjban elbeszélve ez a történetem, és ott kell, hogy felszedjem életem roncsait, ahol a tegnap véget ért és elkezdődik a holnap, ha lesz nekem holnapom valaha is.

Keith, szerelmesem és imádóm visszavonult matematikájába és egyenleteibe és Opus Magnum könyvén munkálkodik, a valószínűség számítás és az esély elméletének elemzéséről. Sok sikert hozzá, feltéve, ha engem túlságosan sokat nem zavar többé.

A pénz és hitelképességi rendszer összeomlása után, a 2008-as év végén, az akkori republikánus kormányzat megszűntével, elvesztettem állásomat az United States Pénzalapok befektetéseket kezelő cégnél és nem óhajtottam semmi más investáló megacégnél állást keresni. A bevett koncepciót, hogy ellopják és elcsalják a nyugdíjasok és a szakszervezetek pénzét és a szorgalmas és takarékos emberek bankbetéteit, visszatásítónak találtam. Megérttem, hogy szükség van az eredeti tőkére, hogy beindítsanak bármi vállalkozást vagy megépítsenek egy termelési futószalagot, de hogy tőkeberuházásokra csábítsanak és biztosíték nélküli számlákra fektessék be a vagyonokat, és elhitessék klienseikkel, hogy a tőkepiac ingadozik, és néha veszít, és néha nyer, nem az én kenyerem, nem ebből akarok megélni.

Az élet szépségét és értelmét és földi létezésem beteljesülését, a klasszikus zenében és a festményekben és szobrok szépségében fogom keresni és életemet az alkotásnak és az ihlet és a sugalmazás gyönyörének fogom szentelni.

Palotámat még hosszú évekig lefoglalja a restauráció és az újja építés feladata, de ha be is fejezték az összes munkálatokat, akkor sem szándékozom többé ott lakni. Valószínűleg múzeumot hozok létre belőle, amit nemzeti örökségem és származásom bemutatásának és emlékének fogok berendezni. Egyelőre el kell tűnnöm a közélet színpadáról, hogy költői nyelven fejezzem szándékomat, hogy az Ozruthokhoz és a Muresanukhoz hasonló, ne tudjanak megtalálni és ahol lehetek, aki mindig is szerettem volna lenni, egy humanista és a nők jogainak feminista védelmezője és ahol vezekelhettek őseim bűneiért.

Ebből a célból megvettem egy városi házat a Manhattan aljában lévő Washington Square parkban. Az alsó két szintet egy művészeti tárlatnak rendeztettem be. Magam a padlástérben kialakított és szerényen bebútorozott háromszobás lakásban fogok lakni, átmenetileg.

Palotám ostromának éjszakáján, hogy megünnepeljük a gonosz felett aratott győzelmemet, Keith imádómmal a szerelem oltárán áldoztunk. Tudtára adtam a családunkra kivetett átkot, hogy életét kockáztatja, ha gyermekünk lesz, de Keith ragaszkodott egyesülésünk beteljesedéséhez. Remélem, hogy az átok nem fogja túl hamar utolérni, de nagyon szeretnék egy gyermeket, hogy legyen utódom, akit önzetlenül szerethessek és taníthassak ősi törvényeinkre.

Telegdy Nóra, 2023, New York City.

Első Fejezet

Joe Bannister, FBI főfelügyelői detektív erősen gyanította, hogy valami nem egyezik Telegdy Nóra állításaival. Mennyire kézenfekvő, hogy szobát bérel egy elegáns Manhattan hotelben, pontosan az éjszakára, amikor leég a háza? Maga gyújtotta volna fel a tűzkár biztosítási pénzért. Többek haláláért felelős, hogy enyhén fejezzük ki magunkat és milyen arrogánsan tagadja közreműködését.

— Igen, — felelte segéddetektív McKenzie, — Marosán főkapitány, Isten nyugtassa lelkét, kötelességének teljesítése közben halt meg, ahogy a mi életformánkat védelmezte. Feltehetően biztosan tudta, hogy arab terroristák tömegpusztító baktérium fegyvereken munkálkodnak az épületben. Az ügy közel sincs lezárva. Ez a Telegdy szuka vizes lópokrócot terít éleslátásunk tüzére.

— Tüzetesen át kell fésülnünk a bűnügyi helyszínt, — bólintott Bannister főfelügyelő. — Biztos vagyok benne, hogy számos csúnya meglepetésben lesz majd részünk.

— Biológia veszély védőruhákra lesz szükségünk, — vigyorgott McKenzie. — Már a feladat hangzása is kedvemre van. A maga elmélete megalapozott és építhetünk rá. Kapjuk el őket saját játszmájuk közben és a helyszínen tartóztassuk le mind.

— Semmi letartóztatás, — mosolygott Bannister és lassan csóválta fejét egyik oldalról a másikra. — Egy letartóztatás túlságosan komplikált és valami technikai hibával a bíróságon megússzák a büntetést. Etessünk meg velük egy kávéskanálnyi a saját bacilusaikból és Nóra egy perc alatt felrúgja a patkót.

— Rendben, — tápáskodott fel bárszékéről McKenzie és felhörpintette Chivas Regal whiskyét. — Ne vesztegessük az időt többet. Kerestessd elő a biológia védőruhákat, amíg én beszerezem a házkutatási parancsot.

* * *

Nóra és Keith remekül vacsoráztak a közeli Morton Marharostélyos étteremben. Nóra szokása szerint sült húst rendelt véresen, amíg Keith csak vegetáriánus fatányérost.

Miután befejezték az étkezést és leöblítették egy pohár helybeli rizlinggel, Nóra ráemelte szemét a fiatal matematikusra.

— Nézzük meg, hogy mi maradt a házamból, — mondta és felső ajkát beharapva keserű mosolyra fakadt. — Van benned elég bátorság, hogy felmérjük a kárt?

— Van, — felelte Keith és elgondolkozva simogatta az állát. — Már láttam ennél rosszabbat is és voltam már nagyobb bajban is.

Taxiba ültek és a sofőr az E. 78th utca és a Fifth Avenue sarkán tette le őket. Nem messze már látták a rendőrségi fabarikádokat és Nóra házának teteje teljesen hiányzott.

A barikádnál egy magas rendőr megállította őket.

— Forduljanak vissza, — mondta szigorúan, — itt nincs semmi látnivaló.

— Ez az én házam, — felelte Nóra és félretolta a rendőrt. — Hívja fel diszpécserét, ha nem hisz nekem.

Ebben a pillanatban Joe Bannister és bojtárügynöke McKenzie segéddetektív bukkantak elő az épület belsejéből és Bannister intett a New Yorki törvény kiváló képviselőjének.

— Engedje át őket, Nash tizedes, — mondta miután a rendőr névjelvényére pillantott, — ezek fontos tanúk lehetnek.

— Köszönöm, Bannister főügynök, — mosolygott Nóra, — de hol van vezérügynök Roger Conklin. Ő a maga főnöke, nem? Szeretnénk, ha jelen lenne, amikor felmérjük a rombolást és a kárt, amit a New Yorki rendőrség okozott a házamban.

— Szívinfarktust kapott, köszönhetően a maga fajtájának, — morogta Bannister, mint a kóbor kutya, akinek elvették a vacsoráját. — A Bellevue kórház intenzív osztályán fekszik élet és halál között.

Két mentősegéd jött ki a házból. Hordágyat cipeltek két hullazsákkal duplán megrakva. Egyenesen egy halottas furgonhoz tartottak, ami nem messze várakozott az utcában.

— Törvényszéki hullavizsgálók, — biccentett Bannister a két gyászhuszár felé. — Ezeknek ma bőven kijutott a munkából. Legalább száz halott van odabenn.

— Nem olyan egyszerű a dolog, — jegyezte meg McKenzie és sanda pillantást vetett Nórára, — egyszer a bűnügyi laboratórium fotográfusa le kell, hogy fényképezze az elhunytakat és krétával berajzolja körvonalaikat a padlón, ahol feküdtek.

— A rokonaim maradványait szeretném megtalálni, — felelte Nóra és félretolta a két FBI ügynököt. — Hogy tisztességesen eltemethessem őket.

— Ne izgassa magát túlságosan, biztosan el lesznek temetve, — röhögött Bannister és összehúzta a szemét. — A névtelen halottak városi tömegsírjában a többivel együtt. Nem érdemelnek semmiféle kiemelt bánásmódot.

Nóra bement az épületbe és Keith követte. Félig áthaladva a hiányzó főbejárati ajtón Nóra visszafordult és megsemmisítő pillantást vetett Bannister detektívre, ami a férfit undorító ürülékékre redukálta.

— Családi kriptánk van a Bronx kerületbeli Woodlawn temetőben, — mondta Nóra, éles, ellentmondást nem tűrő hangon. — Ott lesznek nyugalomra helyezve a feltámadás eljöveteleig.

— Igen, hogyne, de inkább valahol a pokol fenekén, — morgott mind a két FBI ügynök és rázták a fejüket. — A kilencedik mélypincében a leggonoszabbakkal együtt. Miféle kriptája lenne ott maguknak? Ahogy utoljára értesültem maguk közül senki sem hal meg, de soha.

— Nagyapám, Barnaky Viktor van ott eltemetve, — válaszolta Nóra mialatt egyre beljebb került a házba. — Aki 1921-ben halt meg, ha tudni szeretné és nincs ellene kifogása.

A hatalmas nappali szoba szalon padlóján, Nóra megtalálta Deirdre, Kirsten and Morna testét, János maradványaival együtt. Halomra hányva feküdtek kitekeredett karokkal és lábakkal és fertelmes piszokkal és ürülékkel bekenve. Megvető mosollyal undorító arcán egy hullavizsgáló éppen fényképezte őket.

— Nincs fényképezés, — tépte ki Nóra a digitális kamerát a férfi kezéből, aki kőbálványra merevedett meglepetésében. Nóra kitörölte a rokonairól készített összes fényképet és visszaadta a kamerát a fényképésznek. — Még egyszer nem akarom itt magát megfogni, hogy mementókat fotografál elhunyt szeretteimről és eladja a médianak. Tűnjön el és fényképezzen másokat. Van itt belőlük bőven.

Miután elintézte a fényképészt, Nóra elővette mobil telefonját és felhívta a temetkezési vállalkozót, akinek a számát már reggel beprogramozta.

— Kérem, jöjjön ide a Telegdy palotába az E. 78-as utcába és vegye fel négy elhunyt személy maradványait. Siessen, mielőtt ököltre megyek a városi hullaház embereivel. Van itt éppen elég halott és semmi szükség, hogy többeket adjunk hozzájuk.

* * *

Egy héttel később, a Telegdy családi kriptában, a három boszorkány az Erdélyi Tuzson városból, nyugovóra lettek helyezve, üvegtetejű bronz szarkofágokban, gránit kőalapon és alattuk János egy egyszerű tölgyfa koporsóban. Toroczko tiszteletes, a református pap az erdélyi Galgó faluból, mondta a búcsúztatót és áldotta meg a földi maradványokat. A tiszteletes emlékezett, hogy Nóra meglátogatta faluját, nem olyan régen és hatalmas összeget adományozott, egy oktatási és történelmi alapítványra.

A rövid és zártkörű szertartás után egy limuzin vitte a tiszteletest a repülőtérre, aki két napon belül sikeresen visszatért gyülekezetéhez. Nóra és Keith földalatti villamossal mentek le Manhattan Greenwich Village kerületébe. Nóra egy masszív terméskő házhoz irányította a matematikust, a neves Washington Square park északi oldalán, ahol egy ingatlan ügynök már várta őket.

— A padlástérben kialakított lakás beköltözhető, — kezdte Pierce Paméla ügynök és mosolyogva magyarázta tovább. — Az alsó két szintet kevés munkával kiállítási műcsarnokká lehet átalakítani.

— Tökéletesen megfelel, — bólintott Nóra, — milyen hamar tudjuk véglegesíteni a vásárt és mikor tudunk beköltözni?

— Talán egy hét alatt, semmivel sem később, — mosolygott Paméla kisasszony, — óhajtanak egy szakértői épületvizsgálatot? Elvégre nem kis összegről van itt szó.

— Hárommillió dollár körül, — pillantott Nóra az ingatlanosra. — Készpénzzel fizetünk. Nincs szükség semmi bankfinanszírozásra.

— Ez alaposan leegyszerűsíti a dolgot, — bólintott az ügynök és az ajtót kinyitva kissé szarkasztikus hangon hozzátette. — Nagyon is szükségünk van egy új képtárra itt lent nálunk, hiszen errefele rengeteg a tehetséges festőművész és szobrász.

— Helyes, — felelte Nóra és megnézte az óráját. — Szakérő mérnököm rövidesen megkezdni munkáját és a sikeres átvizsgálás után kezdeti rázhatunk az eladásra.

Néhány héttel később Nóra és Keith kiköltöztek a Times Square hotelből és beköltöztek a kis lakásba, a kialakított új galéria felett. Fent két apró hálószooba volt, egyszemélyes ágygal mind a kettőben, egy ruhásszekrénnel, egy fiókos sifonérral, meg egy apró íróasztallal és egy székkal.

A házban töltött első éjszakán Nóra és Keith külön szobában aludtak. Ozruth felett aratott győzelmének eufóriájában, Nóra úgy érezte, hogy eljött a pillanat, hogy új életet hozzon létre, de mostanra elmúlt lelkesedése és visszatért az emberi sors realitásához és a szerelmi vágy elszállt belőle.

Éjfél fele Nóra felébredt. Furcsa régi vágyak vették hatalmukba és zavarták pihenését. Fel kellett, hogy fedezze az éjszakai Washington Square misztikumát. Előkereste hermelin prémbundáját és hanyagul a vállára vetette. Rózsaszín sállal eltakarta mezítelen kulcsontjait és kacér szögben eligazítva fekete svájcisapkát tett dús haja tetejébe.

Laza erkölcsök könnyű leányának nézett ki, egynek az ezrek közül, akik minden éjszaka járkák a nagyváros utcáit. Meglepetésére a park tele volt emberekkel. Párocskák üldögéltek minden padon, a két szexből vagy egyformákból, és szégyentelenül ölelkeztek és csókolództak, mialatt pudli kutyaik áhítattal bámulták őket.

Az egyik padon, egyedül a sok közül ült egy magányos férfi. Nóra közelebb lépett és csábosan megkérdezte.

— Leülhetek?

— Ülhet, — vont vállat a férfi, — szabadság van.

— Az van bőven, — felelte Nóra és kis kezítükrében vizsgálgatni kezdte sminkelését.

— Gyakran jár ide? — Fordult felé a férfi és idióta mosolyt vetett a látszólag kapható nőre.

— Néha, — nézett vissza rá Nóra és nyelve hegyével apró kört leírva megnedvesítette kárminpiros ajkait. — Miért érdekli magát?

— Semmi különösért, — kacsintott a férfi és két másodperc szünet után folytatta.

— Mennyit kér?

— Miért mennyit? — Kuncogott Nóra.

— Egy óráért a szalmazsákon magával, — felelte a férfi és kezét Nóra meztelen térdére tette.

— Mindent, amije van, — keményedett meg Nóra arca és mosolya megfagyott, — és ráadásnak az életét.

— Hó-hó, — csúsztotta a férfi feljebb a kezét Nóra combján és megcsípte a csupasz bőrt. — Nem tartod-e magad egy kicsit drágának, te kurva?

— Az egyik férfi kurvája egy másik férfi felesége, — lökte el Nóra a férfi kezét. — nem valami rendőr vagy, te strici? Ez csapdába ejtés, amit csinálsz. Nincs ez hivatalod szabályainak ellenére?

— Rendben, — villantotta meg rendőrijelvényét a férfi, — a New York városi erkölcsrendészettől vagyok. Maga le van tartóztatva, hogy leszólít férfiakat és pénzt kér a szexért egy városi nyilvános parkban.

— Nem én szólítottam le és nem kértem, maga kérdezett egy pimasz kérdést és annak megfelelően válaszoltam. Ki maga és mi a neve?

— Hagen kapitány a New Yorki rendőrségtől, — felelte a férfi és durva, erőszakos hangon folytatta. — Tegye hátra a kezét és kattintsam rá a bilincset, hacsak nem akarja, hogy letartóztatási parancs elleni erőszakos tiltakozást adjak a maga elleni bűnvádakhoz.

— Húzza be a gyeplőt, Hagen kapitány, — vizsgálta meg Nóra a rendőrijelvényt és elhúzódott a férfitől. — Maga elérte a kapitányi rangot, kiváló teljesítmény. Ennyire okos lenne, Hagen úr? Feltételezhetem, hogy tudja, hogy mi a jó magának és annak megfelelően viselkedik?

— Mit ért ez alatt? — Nyúlt Hagen magasfeszültségű Taser pisztolyáért és Nóra megragadta a kezét.

— Látja ott maga azt a házat? — Mutatott Nóra a saját házára. — Tegnap vettem meg három millió dollárért. Maga molesztált engem és egyetlen helyeken tapogatott belegezésem

nélkül. Majd a bíróságon megtudjuk, hogy kinek van jobb ügyvédje, nekem vagy a maga rendőrszakosztályának.

— Rendben, — rántotta el a kezét az erkölcsrendészeti kapitány és Taser pisztolyt visszatette a tokjába, be a kabátja alá. — Most az egyszer elengedem, de ha még egyszer meglátom itt fizető sexpartnerre vadászni, maga jön velem az őrszobára, de nagyon gyorsan ám.

— Jobb ajánlatom van, detektív, — mosolygott Nóra. — A másik házamnál, az E. 78-as utcában szükségem van valakire, aki felügyel az értékeimre, mialatt az építkezési vállalkozó emberei jelen vannak. Jól megfizetem magát. Érdekli a dolog?

— Talán, lehet, — felelte a kapitány és tetőtől talpig felmérte Nórárt. — A rendőrségnél éjszakás vagyok, és napközben lenne időm. Különben is, mi a maga neve?

— Telegdy Nóra, és a régi világból való emléktárgyaim mindent jelentenek nekem. El sem tudom képzelni életem nélkülük. Gondos leltáram van mindenről és magát teljes felelőség fogja terheli, ha valami eltűnik. Nem könnyű feladat, de bízom magában. Mi a maga keresztnéve?

— John.

— Nagyon jó, volt egy hűséges szolgám, szintén John nevű, vagy János, a mi nyelvünkön. Életem védelmezésében halt meg. Hiszek az ómenekben és ez itt pontosan az. Megegyeztünk? Igen vagy nem?

— Meg, hogyne, — Hagen John kezét nyújtott Nórának és alaposan megszorította. — Asszonyom, számíthat rám.

Második Fejezet

A hír, hogy egy excentrikus, de vonzó külsejű fiatal nő tárlatot nyitott a Washington Square téren, és elfogadási mércéje különösen mértéktartó, futótűzként terjedt el a művész negyed utcáin és sikátoraiban. Hirdetés is megjelent a Falu Hangja újságban, ami ismertette a tárlatot, megadott egy telefonszámot, hogy hívjanak vagy egy weboldalt, hogy kattintsanak rá, ha bármi eladatlan műalkotásuk van, amit feltehetően saját kézzel csináltak.

Nóra az első emeletet rendezte be, hogy kiállítson festményeket, fényképeket, szobrokat, kerámiákat, amit bizományban adott el kevés százalékos díj ellenében. Az érdeklődőknek előre be kellett jegyeztetniük magukat, hogy oda felmehessenek és Nóra bőségesen adott el értékes művészeti alkotásokat.

A földszinten tágas terem lett kialakítva, amit egyének vagy szervezetek kibérelhettek, hogy kiállítást tartsanak és bármi témát vagy történelmi periódust bemutassanak vagy egy művészetet munkásságát ismertessék.

Nóra háza hamarosan közismert lett és számos nevezetesség és híres ember fordult meg nála és bőségesen vásároltak.

Nóra és Keith felváltva menedzselték a tárlatot és rendet tartottak és megakadályozták, hogy bárki lopjon vagy kárt okozzon a kiállított tárgyakban

* * *

Egy nap, egy magas és titokzatos külsejű férfi lépett be és Nóra kedvesen üdvözölte.

— Milyen cél hozta ide hozzánk, — kérdezte, — lenne bármi, amiben segíthetnénk önnek?

— Egy alkotóművész csoportot képviselek és szeretném kibérelni tárlatát, hogy bemutassam munkájukat a közönségnek, — felelte a férfi és mialatt szakértő szemmel felmérte a helyiséget, éles és fürkésző pillantást vetett Nórára.

— Mennyi ideig akarja lefoglalni a helyiséget, és milyen témát akar prezentálni? — Állta Nóra a férfi tekintetét.

— Talán két hétre vagy ameddig kiáruljuk teljes raktárkészletünk.

— Semmi probléma, — válaszolta Nóra és szemét nem vette le a férfiről, — kétezer dollár bér a két hétre. Gondolja, hogy ezt meg tudja engedni?

— Természetesen, — bólintott a férfi és gurgulázó, mély nevetést hallatott, — feltéve, ha nem óhajtja cenzúrázni alkotásainkat.

— Pornográfiát nem fogadunk el, — mutatott Nóra ujjával a férfire. — Ez itt egy tisztességes családszerető hely.

— Semmi ízléstelenség, — rázta meg a fejét a férfi és finom manikűrös kezét Nóra felé nyújtotta. — Alkotásaink leginkább vallásosak és bibliai képek az ítéletidőről, az elkárhozásról és más isteni büntetésekről és egyiptomi csapásokról.

— Ez elfogadható, — fogadta el Nóra a feléje nyújtott kezét, — lássam a kétezer dollárt és a terem két hétig a magáé.

A férfi keze keménynek érződött és meglepően melegnek, mintha testhőmérséklete negyven Celsius fok felett lenne. Nórának furcsa érzése lett, hogy az illetővel már találkozott és nem éppen a legkellemesebb körülmények között. De a pénz éppen kapóra jött. Nóra ingatlan gazdag volt, de készpénz egyenlege sok kívánnivalót hagyott maga után. El kellett vállalnia a kockázatot, ha esetleg volt valami az ajánlatban, de bízott óvilági mesterfogásaiban, hogy védelmezze saját magát és tulajdonait.

A férfi vastag tekercs pénz húzott elő a zsebéből és kiszámolt húsz darab százast Nóra kezébe.

— Tessék, — mondta megnyerő, de mégis visszás mosollyal, — ahogy kérte. Beköltözhettek még ma éjszaka?

— Miért éjszaka? — Vette el Nóra pénzt. — Mi is a maga neve?

— A nevem Jeroboam Dante, szolgálatára, — vigyorgott a férfi, — embereim csak éjszaka dolgoznak. Bízzon bennem. Több hasonlóság van köztünk, mint gondolja.

— Az én nevem Telegdy Nóra, — felelte Nóra és mosoly bukkant elő a szája sarkán, de soha nem érte el az arcát, — és Máramaros grófnője vagyok.

— Tudom, — hajtotta meg a fejét Jeroboam Dante, — ismerem a származását és éppen ezért választottam a maga tárlatát dolgaim kiállítására.

* * * *

Nóra meglepetésére, másnap délben, ahogy felébredt és lejött a padlásteri lakásból, a kiállítási csarnok tele volt kiakasztott festményekkel és a sarkokban számos kitekeredett és groteszk szobor és figura állt. Körbejárta a termet és gyors pillantást vetett mindegyikre. A festmények nagy része lángoló tejútrendszeret ábrázolt, gomolygó korom és kénfelhőkkel, tűzokádó vulkánokkal, véres és bomladozó emberi tetemekkel és nukleáris atomrobbanásokkal. Mások leírhatatlan absztrakt formákat mutattak lángveres és más rikító színekkel lefestve. Nóra sok mindent látott már életében, de még soha ennyire visszataszító és undorító dolgokat.

Kisvártatva a kiállítás szervezője, Jeroboam Dante lépett be az ajtón és Nóra mellé állt.

— Hogyan tetszik magának, — mosolygott Nórára.

— Egyáltalán nem tetszik, — fordult meg Nóra a sarka körül és szembenézett a férfivel. — Honnan szedte össze ezt a sok felháborító és förtelmes alkotást? Tényleg gondolja, hogy ezek bármi művészetet képviselnek?

— A saját érdekerületemről, baráti köröm tagjai alkották ezeket a felmérhetetlen értékű kreációkat, — felelte Dante és arca elsötétedett, ahogy folytatta, — én felettébb nagyra értékelem őket. Maga talán nem?

— Nem. Nem értékelem őket nagyra és utálok a feketemise művészetet, — rázta meg fejét Nóra és fekete hajának fürtjei széles ívben repülni látszottak. — Én a szépséget és a békét szeretem.

— Szeretné meglátogatni tartományomat, — felelte Dante és hazug csodálattal tekintetében szemlélte Nóra arcát.

— Köszönöm, de nem, — csattant fel Nóra éles hangon és összehúzta a szemét. — Már voltam ott és láttam és semmi szükségem többet a gonoszra.

— Az én tartományomban találkozhat nemrégiben elpusztult rokonaival. — Nézett Dante kihívóan Nórára. — Látom, hogy nagyon hiányoznak magának.

— Igen, nagyon hiányolom őket, — törölte meg arcát Nóra, ahogy könnyek csordultak ki szeméből. — Ha beszélni akarok velük, meglátogatom őket a családi sírboltunkban, a Bronxi temetőben. Jó hogy emlékeztet, megkérdezem őket, hogy mit tudnak magáról, hiszen annyira állítja, hogy ismeri őket.

— Tehát hisz bennem, — vihogott Dante gúnyosan és a festményeken ábrázolt alakok és démonok és a szobrok mosolyogni látszottak és feltétlen támogatóknak.

Nóra nevetett, — ha én elhiszem, amire maga utal, akkor maga is kell, hogy higgye, hogy én négyszázötven éves vagyok, — biggyesztette el a száját és rázta a fejét. — Az pedig teljes bolondság lenne és irracionális lehetetlenség. Nem gondolja?

— Éppen nem, — sétált tovább Dante és egyenként büszkén vizsgálta a festményeit, — de beszéljünk valami másról. Nem rettenetes aljasság volt, amit a maga házával tettek az E. 78-as utcában? Osruth és Muresanu voltak a felelősek ezért szörnyűséges katasztrófáért,

— Ismerte őket, — szökkent hátra Nóra és felemelte a hangját.

— Valamikor nekem dolgoztak, de fellázadtak ellenem és kidobtam mind a kettőt. Nem nagy veszteség, soha nem fogom magát hibáztatni pusztulásukért.

— Ezt jó tudni, — felelte Nóra szarkasztikus hangon, — de többet nem akarom hallani még a nevüket sem.

— Ugye szeretné, ha nem,— tekintett Dante Nórára. — Nemrégiben jelentették be a hírekbe, hogy az Igazságügy Minisztérium speciális vizsgálatot rendelt el az ostrom okainak megtalálására és maga szerepére benne.

— Hmm, — húzta össze a szemét Nóra, — úgy látom, hogy egy tehetséges és tapasztalt ügyvédre lesz szükségem.

— Leszek a maga ügyvédje, — felelte Dante és Nóra keze után nyúlt. Nóra finom ujjait hatalmas tenyerébe fogta, és ahogy szigorúan nézte a nőt hozzátette, — ha megbízik bennem.

— Maga ilyen jó ügyvéd? — Vizsgálta Nóra a férfi tekintetét.

Nyilvánvalóan Nóra sokat nem tudott Dante múltjáról és kételkedett szándékában. Valahonnan az alvilágból jöhetett, de talán Nórának éppen erre volt szüksége. Talán Nóra vissza kell, hogy térjem családjának gonosz múltjához, hogy megőrizze békés létezését a nagyvárosban. Vajon maga az ördög fogja védelmét képviselni?

— Lehetetlen, — fojtott vissza Nóra egy öklendezést, ami nyomra mélyéből tört előre és fogai között morogta. — Ez a legrosszabb tréfa, amit valaha is hallottam.

— Vacsorázzon velem, — gondolataiból Dante hangja zökkentette ki. — El tudnék mondani magának számos tény az ismeretlenről, alkalmas körülmények között, és ha megfelelő hangulatba kerülünk.

— Miféle tényeket, — Nóra szeme kígyó hasadékra keskenyült és foga fehérjét villantotta a férfi felé.

— A végtelen fogalmáról és a mi véges világunkról, — méregette fel a férfi felsőbbbséges tekintettel Nórát, mintha egy felsőbbrendű lény lenne, akinek abszolút tudás van a birtokában, és ami mások előtt tiltva van.

— Rendben, — enyhült meg Nóra tekintete, — Molyvos étterem a W. 45 Street utcában, este nyolc órákor. Ott ismernek engem és a választék felséges. Még táncolhatunk is egy kicsit, ha kedvünk lesz hozzá.

— Akkor látom este nyolckor, — bólintott Dante és egy vásárlóhoz fordult, aki nemrégiben jött be és megállt egy festmény előtt, ami egy rothadt almát ábrázolt egy kartondobozban.

— Tetszik, — mosolygott Dante a jólöltözött illetőre, aki feltehetően valami művészszerető pénzeszsák lehetett. — Ez a mi múltó létünket jelképezi véges határainkon belül bezárva, az újjászületés, rothadás és halál örökös ciklusának fogalmába.

— Mennyit kérnek, — húzta el száját a vevő megvetéssel.

— Tízezer dollár, — felelte Dante szemrebbenés nélkül.

— Rendben, — pöccentett a vásárló Dante felé egy felsőbbbbséges grimaszt, mintha az egész város az övé lenne és hozzá a világegyetem. — Csomagoltassa be és küldesse el a Park Avenue luxuslakásomra. Itt a névjegykártyám és a cím és a hitelkártyám.

— Keith, — szólt hátra Nóra, ahonnan Keith érdeklődve szemlélte a kialakuló vásárt. — Húzd át a hitelkártyát Mr. Jeroboam mágneses leolvasóján és rendezd el a szállítást. Nekem fel kell mennem az emeletre és fel kell készülnöm, hogy ma este Dante úrral a Molyvos étteremben vacsorázzak.

Harmadik Fejezet

Dante a Washington Square galériánál vette fel Nórát és sofőr vezette privát limuzinnal hajtottak a Molyvos étteremhez. Dante fehér szmoking öltönyt viselt és hatalmas gyémántgyűrűk ragyogtak hosszú és finom ujjain.

Nóra is szépségesen nézett ki. Kihímzett veres ruháját viselte. Hosszú selymes fekete haja elől omlott le és szelíden takarta keblei dekoltázsát. A ruha bemutatta és megerősítette ifjú formáját női szépségének, ami szerényen rejtezett a gyengéden szőtt vékony anyag alatt.

Az étteremnél a főpincér magánszeparéba ültette le őket, elrejtve, de mégis nem messze a zenekartól, ami romantikus görög dallamokat és énekeket játszott.

Nóra szokásos véres marhasültjét rendelte, rózsaszín belsővel és szélein kissé megpörköltve. Dante rántott kecsegehalat rendelt a Lake Champlain vizeiből, és hozzá kifőtt zöldség körítéseket.

Itlnak Nóra egy üveg Naoussa veresbort rendelt, észak Görögország vidékéről és a főpincér udvariasan töltött kristálypoharába. Dante az istenek italát, fehér Ambrosia bort hozatott

Koccintottak és néhány falat után a felséges ételekből, Dante Nórára emelte tekintetét és meleg, biztató hangon kérdezte.

— Feltételezem, hogy szereti a matematikát. Maga és a barátja, Keith valóban mélyen belemerültek a transzcendentális számok birodalmának kutatásába.

— Ezt honnan tudja? — Lepődött meg Nóra és szinte kiloccsantotta italát. — A hátam mögött beszélget Keith barátommal?

— Kérem, bocsásson meg, — mosolygott Dante, — de a businesssemhez tartozik, hogy tudjak dolgokat. Keith könyvet írt és egy esszét az Antimatter nyersanyag létrehozásáról és tárolásáról. Letöltöttem egy másolatot és kiemelkedően érdekesnek és professzionista munkának találtam. Bár meg kell mondanom, kutatásaiban és tanulmányaiban Keith elkerülte a végtelen fogalmának szerepét és véges világegyetemünkhöz való viszonyát.

— Az valamiféle filozófiai probléma, — Nóra vizsgálta a férfit, — a modern időkben semmi gyakorlati jelentése nincs.

— Talán lehetett akkor, amikor a Sumér alvilágot látogatta meg és hamis istenségekkel találkozott a démonok és a halottak birodalmában. Valóban gondolta, hogy azok léteznek a valóságban is?

— Léteznek, valóban, — felelte Nóra és összehúzta a szemét, — megtaláltam őket és személyesen beszéltem velük. Megmondom magának, hogy mi az, ami nem valós. A Biblia és az egész Zsidó - Keresztény több ezeréves agymosás a vallás nevében.

— Lehet, — nevetett Dante mélyről visszhangzó kongó hahotával, — és pontosan ez, amiről szeretnék magával beszélni. — A végtelenség fogalma félelemmel tölti el magát? Vagy gondolja, hogy a végtelenség csak egy szörnyeteg, amit meg lehet szelídíteni.

— Nem, — emelte fel poharát Nóra, meglötytyentette benne a bort és elgondolkozva nézte a csillogó rétegeket, amit a finom ital hagyott a pohár kristályfalán. — Nagy vagyok én, — folytatta, — mert tudom, hogy mennyire kicsiny vagyok. A végtelenséget könnyen lehet elemezni a differenciálszámítás felhasználásával. Kiváló matematikusok, mint Keith gyakorlati

problémákat oldanak meg a végtelen fogalmának hasznosításával. A végtelen valahol létezik, bár beismerem, hogy a végtelent mi nem tudjuk megmérni.

— Mit ért ez alatt? Hogy a világegyetemi térség a végtelenségig terjed, — mutatott felemelt ujjával Dante Nórára és hangja ijesztően élesre fordult, — és a mi univerzumunk valóban folytatólagos?

— Biztosan tudom, hogy a mi kozmosz térségünk nem folytatólagos. — Kiáltotta Nóra és talpas poharát lecsapta az asztalra. Néhány csepp kicsordult a fehér abroszara, de Nóra folytatta. — Keith elmagyarázta nekem a Planck szám jelentőségét. A világegyetem parányi pixel képpontokból van összeállítva. A számegyenes sem folytonos, és ezt mindenki tudja. Miért faggat ilyen kérdésekkel?

— Ha a világegyetem végleges, — választ nem adva Dante látszólagosan nem zavartatta magát. — Mit gondol, hogy mi van a világegyetem határain túl? Kell, hogy legyen határa, helyesen gondolkozom. Nem?

— Azt állítja, — dobolt idegesen ujjával az asztalon Nóra és éles tekintetet vetett a férfire. — Hogy egy Isten létezik a véges határon túl és a mi korlátozott értelmünkkel nem tudjuk felfogni, hogy mi van a mérhetetlen távolságon túl. Ne próbálja nekem itt megjátszani az istent. Nem vagyok naiv. Sokkal többet tudok, mint gondolja.

— Miféle dolgokat? — Kérdezte Dante totális felsőbbrendűséget villogtatva emberi arcán.

— Például, — nézett vissza Nóra és ő sem látszott, hogy zavartatná magát. — Itt van például a fénysebesség. A szám 180 ezer kilométer per óránként, mégis egy véges szám és semmi nem lehet gyorsabb ennél. Mi mindig egy véges fogalom leszünk a világegyetemben, a fény maximált sebessége miatt. Nincs végtelenül nagy sebesség a kozmoszban. Semmi sem azonnali történés, amit a legjobb teleszkópjainkkal megfigyelünk, billió fényévekkel ezelőtt történt, a mi jelenlegi időnk előtt. Nemrégiben lett bebizonyítva, hogy a világegyetem gyorsuló sebességgel tágul. Végül is le fogunk szakadni a többi galaktikáról és véges energiánk teljesen ki lesz merítve. Élet és a tudat megszűnik és minden szétintegrálódik. Egyedül végtelenül kicsiny részecskék fognak lebegni egy jellegtelen világegyetemi űrben és véget nem érő sötétségben.

— Erre az örök emberi kérdésre és kétségre a Biblia minden választ megad. — Emelte Dante kezét imára és hangja mélységes alázattal zengve ünnepélyesre fordult.

— Mindössze ötezer évvel ezelőtt írták, — vágott közbe Nóra, — hogyan érthettek meg azok a primitív népek ilyen komplex koncepciókat? A Bibliában nincs semmi említés a fény sebességéről és a növekedő világegyetemről. Azt hitték, hogy az égben végtelen víztároló van és Isten nyitja ki a gátjait, ha esőt akar a földre.

— A Biblia írását Isten inspirálta és mindent elmondott azoknak az ősi népeknek, amit tudniuk kellett és csak annyit, amennyit meg tudtak érteni.

— És Ádámot és Évát ötezer évvel ezelőtt teremttette, — kiáltotta Nóra, — és miután ettek a tiltott gyümölcsből a tudás fájáról, kiűzte őket a paradicsomból, de adott nekik szabad akaratot, hogy jók legyenek vagy gonoszak. Micsoda lehetetlenség, azzal a bibliai özönvízzel. Noé bárkáját soha nem találták meg. Gyönyörű és érdekes történet, de semmi más, mint kitalált tündérmese.

— A Biblia történetei szimbolikus jelentésűek, — mosolygott Dante elnéző engedékenységgel dicsfénytől ragyogó arcán. — Az emberiségnek, egy végtelenül kegyes és jóindulatú Isten teremtményének, irányelvekre és szabályokra volt szüksége, hogy kikerüljenek

primitív létezésükből, és hogy abbahagyják egymás furkósbottal való agyonverését, ha az illető akart valamit, ami a másiknak volt és neki nem. Intelligens ember el kell, hogy fogadja, hogy semmi sem állandó és túl kell, hogy tegye magát ezen a gyötrelmes egzisztencialista krízisen. Koncentráljon a pillanaton, amiben élünk. Fogadja el, hogy vannak dolgok, amit a véges emberi elme nem tud megérteni. A tudás hiánya áldás.

— Maga úgy prédikál, mint egy eretnek, — nevetett Nóra. — A középkorban megégették volna a máglyán. Keith matematikailag bebizonyította, hogy a világegyetemünk véges és mégis nincsenek határfalai.

— Vagy van fala, amin mi nem juthatunk át, — vitatkozott Dante, — világegyetemünk véges és kell, hogy legyen egy határfal, ami elválaszt minket halandókat az istenitől.

— Nincs semmi fal, — rázta a fejét Nóra, — mehetsz folyamatosan előre és visszatérsz a másik irányból. Mintha a földgolyót utaznád körbe.

— Látja, — vetett a férfi elnéző pillantást Nórára, — amennyire maga természetfeletti, másokhoz hasonlítva, a gondolkodása mégis korlátozott. Maga képtelen megérteni, főleg nem hajlandó elfogadni, hogy egy végtelen birodalom van a mi véges univerzumunk határain túl. Az ismert világegyetem nem végtelen, hanem egy önmagába bezárt egység. Semmi nem mehet gyorsabban, mint a fény. Ez elegendő bizonyíték kell, hogy legyen, hogy a mi világunk véges. Mégis, és ez felettébb sajátságos, a fénysebesség nem elégséges, hogy galaxisról galaxisig utazzunk.

— Igaz, — felelte Nóra belegyező hangon, — mi csak apró szemcsék vagyunk és a jelen rövid pillanatában élünk és a világegyetemet nem érdekli a létünk.

Dante kissé előrehajolt és megérintette Nóra kezét. — De engem érdekel, — mondta lágyan és földöntúli kedvesség futott át az arcán. — Egyetlen fiamat küldtem le, hogy megváltsa az embereket bűneiktől és tudassa velük atyjának mennyei birodalmát. Megmondta nekik, hogy mindenki bejuthat a mennyek országába, aki elfogadja őt megváltónak.

Nóra összerázkódott. — Maga tényleg hisz az Istenben vagy csak megjátssza az Istent?

— Miben hisz maga? — Kérdezte Dante és meredten nézte a nőt.

— Én hiszem, — kezdte Nóra lassan, ami hosszú és alapos leckéztetést jelzett, — hogy az Isten kardja nálam van és a bűvös álarc legyőzhetetlenné tesz. Tudok repülni és worm-hole alagutakon fénysebességgel tudok száguldani. Születésem éve, lássam csak, pontosan négyszáz és tizennégy évvel ezelőtt volt. Édesanyámmal együtt eladtak rabszolgaságba és a vallás nevében rettenetesen kínoztak, mert mi mások voltunk és az emberek féltek hatalmunktól. Maga nem gondolhatja komolyan, hogy kérdőre von engem. Legyen maga a barátom és nagyszerű dolgokat tudunk véghezvinni az emberiségért. Mit szeretne tenni, Jeroboam Dante úr, vagy akármi is legyen a maga neve?

— Pontosán ezt akarom, Telegdy Nóra, Máramaros grófnője, — nyújtotta a kezét Dante, mintha egy csokor virágot ajánlana vagy a béke pálmaágát. — Velem a maga oldalán, jobbik természetle fogja győzni gonosz örökségét és meg fogja ismerni az igazi boldogságot.

— Ki maga? — Nézett Nóra a férfire és szinte nem tudott szóhoz jutni.

— Milyen több bizonyítékot akar, — nézett vissza rá a férfi. — Itt előhozza nekem a fizika törvényeit és a felsőbb matematikát, ahol csak egyszerűen hinnie kellene. Fogadja el, hogy a földi ember tudása nem végtelen és ezen a határon túl ott van az Isten és a Mennys ország és a jók elnyerik jutalmukat.

— Valóban, — harapta be Nóra alsó ajkát és hangja felcsattant. — Akkor magyarázza meg fekete lyukakat a világűrben, az esemény látóhatárokat, a semleges zónákat és a szingularitás elméletét és a végtelen végzetet. Ott van például a végtelen görbe, ahol bárki vagy bármi létezés megszűnik. Ezen a határon túl az általános relativitás törvénye nem érvényes. A mi világegyetemünk szféráján belül van egy másik szféra még nagyobb területtel. Ez magam sem értem, hogy hogyan és a matematikai elmélet nem világos ebben a kérdésben, de senki sem tud kiugrani a világegyetemből és visszanézni rá, hacsak az nem egy valóságos szféra, csak egy árnyék, ami pillantást enged vetni magára, a végtelenségre.

— Ez nagyon zavarodottnak hangzik, — felelte Dante leereszkedő vigyorral az arcán. — Úgy látom, hogy maga semmi ténynek sincs birtokában. Magának hinnie kellene ezeket bizonyítékok nélkül is. Ez nem ugyanaz, mint a vallás és Jehova Isten létezése? Magyarázza meg nekem a különbséget, ha lenne valami is.

— Ki maga? — Nézett Nóra a férfire és elakadt a szava.

— Az Isten, — felelt Dante, — azt hittem, hogy tudja, és azért jöttem le ide, hogy segítsek magán.

Negyedik Fejezet

A Madison Square tornyán az óra már elütötte az este tízet és Keith már bezárhatta a képgalériát. Dante egy kupicát javasolt éjszakára, de Nóra visszautasította.

— Elegend van ma estére, — mondta és kezét nyújtott, nem csókra, inkább, hogy távol tartsa a férfit. — Jeroboam úr, — tette hozzá, — kérem, bocsásson meg, de le kell pihennem.

— Értem, igaza van, — felelte a férfi és magabiztos hangon hozzátette. — Tehát holnap látom a kiállítási teremben.

Így elbúcsúzva taxinak intett, beszállt és eltűnt a New Yorki éjszaka forgalmában.

Megkönnyebbülve, hogy így megszabadult Dante társaságától, Nóra beült egy másik taxiba és egyenesen Washington Square-i házához hajtatott. Teljesen ébren volt és kopogott Keith ajtaján.

— Nyitva, — kiáltotta a matematikus, — búj be.

— Van kedved egy éjszakai sétára? — Kukkantott be Nóra a résnyire nyitott ajtón.

Keith laptop komputerét nézte, ami tele volt ikonokkal, jelekkel, egyenletekkel és görbékkel és más megnevezhetetlen ábrákkal.

— Nagyon is, — felelte Keith, — ideje, hogy kiszellőztessem ezeket a számokat fejemből és feltöltsen energia tartalékomat. Erre a legjobb egy hosszú séta. Csináljuk, mint ahogy sokszor azelőtt.

Észak felé tartottak a Fifth Avenue mentében. Nóra kisvártatva Keith dereka köré fonta karját és elgondolkozva, halk hangon kérdezte.

— Ma este a férfivel vacsoráztam, aki kibérelte galériánkat, hogy kiállítsa dolgait.

— És, — fordult Keith Nóra felé.

— Különleges egy alak, — felelte Nóra, — vallásos dolgokat ömlesztett rám és meglepően sokat tudott múltamról.

— Miféle dolgokat és miket, — nézte Keith az utat, hogy merre mennek és nem mutatott túl sok érdeklődést.

— Állította, hogy a mi véges világegyetemünknek határa van és a határon túl a felsőbbrendű istenség birodalma van.

— Sokan gondolják ezt, — vont a vállát Keith, — sose figyelj oda megalapozatlan elméletekre és örült rémhírekre.

— Azt állította, — harapta be Nóra ajkát, — hogy ő maga az a felsőbbrendű istenség. El tudod ezt képzelni, komoly arccal mondta nekem, hogy ő az isten és azért szállt le a földre, hogy nekem segítsen. Mit gondolsz? Ez egyáltalán lehetséges lenne? Van a mi világunknak határunk és létezik-e olyasmi, hogy örökkévalóság?

— Világegyetemünk növekedési rátáját csak transzcendentális számokban lehet kifejezni. — Kezdett Keith prédikálni, mint egy filozófia professzor a legkiválóbb egyetemen. — Mi egy végtelenül nagy, de zárt rendszerben létezünk, határok nélkül. A mi végtelenül nagy világunk anyaga állandóan újra rendezi magát, végtelenül sok alkalommal és végül is ugyan az lesz, ami megfigyelésünk kezdetén volt. Plazma anyaggá redukálódunk, rengeteg fotonnal és neutronokkal és ismételten protonokat és neutronokat tartalmazó atom részecskévé sűrűsödünk. Majd

végtelenül hatalmas forró gázfelhő leszünk, mérhetetlen nagyságú energiával, majd ismét egy megfigyelhető világegyetemmé változunk egy véges térségbe beszorítva. A folyamat végtelen alkalommal ismétlődik és újabb és újabb másolatokat fogunk magunkról kibocsátani.

— Okfejtésed felettébb érdekes, — nevetett Nóra, — de semmi gyakorlati jelentősége nincs számunkra.

— Nincs, beismerem, — állt meg Keith és Nóra felé fordult. — Mond csak, hogy néz ki ez az alak?

— Mit értesz ez alatt? — Kérdezte Nóra, — Mint mi, egy átlagember.

— Nem valami gomolygó plazma vagy sűrű köd vagy foszforeszkáló nyálka?

— Nem, teljesen emberi pofája volt.

— Akkor nem lehet a felsőbbrendű teremtmény, a mi világegyetemünk határain túlról.

— Miért nem, — vitatkozott Nóra, — a Biblia szerint Isten a saját képmására teremtette az embert.

— Vagy esetleg fordítva, — nevetett Keith, — az emberiség teremtette az Istent a saját képmására. Azért van olyan hosszú szakálla, mint az öreg zsidó prófétáknak.

— Te istenkáromló eretnek, — vágta hátba a férfit Nóra. — Senki nem tudja az igazat. Légy boldog a tudatlanságodban. A nem ismerés biztonságot kölcsönöz.

Keith nevetett, — nézzük meg már, hogy ki prédikál itt. Te, aki fénysebességekkel repülsz a wormhole alagutakban, hogy meglátogasd őseidet, akik ezer évvel ezelőtt éltek a föld gyomrában.

— A képzelet szüleménye, — nézett a kételkedőre Nóra és együtt nevettek. — Bárki bőséges képzelettel megáldott író ki tud találni egy ilyen történetet és kiadatja. Felejtsd el, hogy a végtelenség fogalmáról kérdeztelek. Ülünk taxiba és nézzük meg, hogy mi történik a házamban, az E. 78-as utcában.

* * *

A taxi a Fifth Avenue és az E. 78-as utca sarkán tette le őket. Legnagyobb meglepetésükre a főbejárati ajtót már helyére tették. Keith megverte a nehéz kovácsoltvas kopogtatót és egy perc múlva, John Hagen vagy, ahogy Nóra nevezte, János nézett ki a kukucsálón, a kemény vasrudak mögül.

— Máramaros grófnője, — kiáltotta és sietve kinyitotta az ajtót. — Micsoda kellemes meglepetés. Remélem, hogy nincs semmi baj.

— Nincs, — felelte Nóra és belépett és Keith követte. — Bocsánat a késői zavarásért, de nem tudtunk aludni és gondoltuk, hogy megnézzük hogyan halad a munka.

János Keith felé nézett és kissé sértődött hangon kérdezte.

— Kihez lenne szerencsém méltóztatni?

— Ah, bocsánat, — intett Nóra Keith felé. — János, az itt Keith, barátom és tanácsadóm, — majd Keith felé fordult és hozzátette. — Keith, ez itt Hagen John kapitány vagy János, bizalmas őrzője kincseimnek.

— A tetőn még dolgoznak, — invitálta őket beljebb János, — tegnap egy dupla kamion szálfá fákat hozott le ide az Adirondack hegyeiből. Mint a régi időkben, amikor a Hudson folyón

úszatták le a gerendákat. Legkésőbb két hét múlva befejezik a tetőszerkezet főgerendáinak ácsolását.

— Kiváló teljesítmény, — pillantott Nóra elismerően a másodállásban lévő detektívre. — A pincében végeztek el már valami munkát?

— Sok kár nem volt odalent, — Felelte John Hagen kapitány, bizakodó büszkeséggel a hangjában. — Egy spanyol brigád már egy héttel ezelőtt kitakarította az egész pincét és utána belakatoltam a lefele vezető ajtót.

— Remek, — bólintott Nóra, — de menjünk le. Hiszem, ha látom.

Hagen kapitány megállt a lépcső tetején és exkuzálta magát. — Sajnálom, nem maradhatok. Műszakom éjfélkor kezdődik a rendőrségnél és szeretek pontos lenni.

— Semmi probléma, János, — fordult a férfi felé Nóra és mosolygott. — Az erkölcsösség vigyázata az éjszakai város utcáin elsőbbséget élvez.

Az alsó pincében lévő laboratórium ajtaja nyitva volt és a polcok üresen tátongtak. FBI kopók mindent összeszedtek evidenciába, amit találtak.

— Sebj, — sóhajtott Nóra, — laboratóriumom színházi kellék volt csupán. A lényeg az, hogy nem találták meg a csapóajtót, ami a főregluk alagúthoz vezet.

Keith segített Nóranak a titkos csapóajtót kinyitni, de csak földet láttak alatta. Semmi mást, mint kötőrmelékét és üledéket az utolsó jégkorszak idejéből.

— Menjünk? — Vigyorgott Keith.

— Hova? — Nézett Nóra vissza a matematikusra.

— Hogy meglátogassuk a rokonaidat, azokat az ősi vitézeket a Dobogókő hegy mélyében.

— Nem szükséges, — fordult el Nóra a főregluk alagút bejáratától. — Amióta kivonultak az oroszok és megbukott a kommunizmus, jól megy dolguk odalenn. Nekem itt van a sok munkám, itt a jelenben.

— Mit értesz ez alatt? — Vetett Keith kíváncsi pillantás a boszorkányra.

— Gonosz erők próbálják átvenni a hatalmat ebben az országban. — Felelte Nóra és tiltakozóan felemelte kezét. — A demokrácia, ami kétszázötven éven keresztül idáig védte a mi életformánkat, veszélyben van. Kötelességem, hogy megvédjem alkotmányunkat.

— Sok szerencsét hozzá, — rázta a fejét Keith, — a nagytőke pénze kontrollálja a politikát és pillanatnyilag nekünk alig van készpénzünk.

— Pontosan, — kiáltott fel Nóra, — a pénz megrontja az embereket. Hogy nyerjenek a választásokon szégyentelenül csalnak és hazudnak. Az ördögnek is eladják a lelküket. Megveszik a rádió és televízió csatornákat és ömlesztik hamis információt a hiszékeny közönségnek. Az én kampányomban az igazság fog győzedelmeskedni.

— Igen, — felelte Keith és homloka ezer barázdába ráncosodott. — Majd felhozzák ellened őseid eredetét. Majd állítják, hogy ördögi boszorkány vagy, aki már ezeket megölt. Minden piszkot és mocskot rád fognak szórni. Tényleg szükséged van ilyesmire? Vigyázz, hogy mit óhajtasz, mert könnyen valóra válhat.

— Nincs semmi bizonyíték, — kiáltott Nóra, — hogy ki voltam és miket tettem. Az egész egy tehetséges író fantáziája, amit kalandregény formájában publikált. Felfüggesztett valóság, a legtöbb ember így látta, ha el is olvasták.

— Hogyan kezdesz hozzá, hogy bármi befolyásod legyen, — rázta tovább a fejét Keith és száját keskeny vonalra húzta.

— A Bronxi XIV. kerületben fogok kongresszusi képviselőnek jelentkezni.

— Ott semmi esélyed, — vitatkozott Keith, — a kerületet máris Mr. Torres, egy demokrata képviseli. A lakosság hatvan százaléka spanyol és harminc százaléka fekete. Miért nem próbálsz meg inkább egy Long Island kerületet, ahol utoljára republikánus képviselőt választottak.

— Őseim a Woodlawn temetőben nyugszanak, a Bronxban. Ott van az én erőm megalapozva. Figyelj majd jól engem, ahogy sikerre megyek.

— Egy gazdag fehér nő egy szegény spanyol és fekete negyedben. — Keith lekicsinylő nevetést hallatott. — Te viccelsz velem, hagyd békét nekem ilyesmivel.

— Lehet, hogy igazad van, — az igazság megdöbbenettethette Nórát és engedékeny és elgondolkozó hangon válaszolt. — Talán inkább Putnam megyét próbálnám meg és Westchester megye északi részét. Ott sok gazdag fehér republikánus van. Hogy meggyőzzem őket, hogy szavazzanak egy demokratára kemény munka és érdemleges erőfeszítés lesz.

— Ennek már van valami értelme, — felelte Keith és elővette okos telefonját. — Itt lent nincs transzmissziós szignál, — nézte a telefon kis képernyőjét. — Menjünk vissza az emeletre. Az irodában lesz majd WI-FI szolgálat.

Visszakapaszkodtak a lépcsőkön és Nóra korábbi irodáját aránylag jó állapotban találták. Padlótól a mennyezetig érő könyvespolcok, tele könyvekkel és Telegdy Erzsébet életnagyságú portréja megmaradt és az elegáns régi divatú nemesasszony bátorító szemekkel nézett le rájuk az olajfestményről.

A szerver és a router működött és Keith hamarosan olvasta a Google weboldalt, ami leírta New York állam kongresszusi választókerületeit.

— Ez kell, hogy legyen nekünk a legjobb, — nézett fel Keith képernyőről. — A 17-es kerület, ami magába foglalja Putnam megyét, Rockland, Dutchess részeit és Westchester északi felét. Hatvan százalék fehér, húsz százalék spanyol és jelenleg egy republikánus képviselőjük van, Mike Lawler. A 17-es kerület Biden elnökre szavazott 2020-ban, ami nagy meglepetés volt, ha meggondoljuk a népesség faji összetételét. Jó esélyed van, hogy ott kampányolj és elhited a választókkal, hogy te képviseled legjobban az érkeiket.

— Hol kezdjem el? — Vizsgálta Nóra az elektronikus weboldalt, — hogyan álljak hozzá ehhez a nagyon komoly és nehéz vállalkozáshoz.

— Lépj kapcsolatba a kerületi demokrata bizottsággal és regisztrálj be nálunk, mint képviselői pályázó. Kitűnő káderlapod van, United States Pénzalapok befektetéseket kezelő cégnél alelnök voltál és számtalan esetben hatalmas összegeket adományoztál érdemleges célokra és alapítványokra. Született szónok vagy, de ha szükséges tanfolyamot vehetsz a Carnegie Előadói Intézetnél.

— Ez mind jó, — válaszolt Nóra lelkendező hangon és piros rózsák virultak ki szép arcán, — de nem kellene, hogy a kerület lakosa legyek? Ami jelenleg nem vagyok. Manhattani lakos vagyok, és képzőművészeti csarnokom van, amit mikroszkópos pontossággal kell, hogy menedzseljek. És itt ezek a helyreállítási munkák, közel sincs itt semmi befejezve.

— Nem probléma, — simogatta Keith az állát és le és felfele intett a fejével. — Nincs követelmény, hogy a választókerületben legyen rezidenciád. Csak New York állam lakosa kell, hogy légy.

— Micsoda könnyebbség, — nevetett Nóra, — de nem kellene, hogy mégis a kerületben laknom, hogy kapcsolatot tartsak választóimmal és megismerjem őket és ők megismerjenek engem.

— Túl sok rezidencia cím az ellenkező hatást válthatja ki, — vetett Keith vizsgálódó pillantást Nórára. — Add bérbe az egész Műcsarnokot annak a különleges alaknak, mi is a neve? Olyan nagyra tartottad és nagyon is respektárod titokzatos útjait és állításait.

— Jeroboam Dante, — hallatott Nóra hosszas gurgulázó nevetést. — Igazad van, ezekkel a végtelenül vicces és végletes elméleteivel, tökéletesen megfelelne a feladatra. Amennyire visszataszító és kellemetlen alak, tökéletesen beillik a Greenwich Village lakosai közé. De inkább csak a kiállítási alsó két szintet adnám neki bérbe. Meg akarom tartani a padlásteri lakásunkat. Beleszerettem a bohém életvitelbe, amit Greenwich Village ajánl nekem. Néha le akarok oda menni és az éjfél óráiban körbesétálni a Washington Square park lombos fái alatt.

— És ez a kastély az E. 78-as utcában, — nézett körbe Keith és szélesre tárta karjait.

— Ez, — sóhajtott Nóra és gyengéd szeretettel nézte a sok műtárgyat és antik bútorokat régi otthonában, — túl sok emlékem van itt. Nem fogom eladni, hogy politikai kampányt finanszírozzak belőle. New York Egyetem meg akarta vásárolni, szépművészeti és archeológiai fakultásuknak, hogy bővítsék a szomszédban lévő Doris Duke palotában kialakított működésüket. Régebben egyszer gondoltam, hogy eladom, hogy az ismeretlenségbe rejtőzzek, de többet nem. Olyan lett volna, mintha a lelkemet adtam volna el és kulturális örökségemet. Nagyanyám nagyanyja építette. Inkább múzeumot szeretnék nyitni belőle, a bevándorlások történetének és a diverzitási különféleség és a régen elfelejtett ősi vallások kutatásának és felfedezésének dedikálva.

— Igaz, politikai kampány kockázatos business, — rázta a fejét Keith és megértő hangon tette hozzá. — de a kockázat vállalás nélkül soha nincs semmi nyereség.

— Látod, — felelte Nóra, — éppen ezt szeretem benned. Olyan gyakorlatias vagy. Többet nincs meg nekem a bűvös kristálygömböm, megismerni a jövőt, de van bennem elég leleményesség és kitartás, ami a dicsőséges választási győzelem napjához vezet.

— Pénzre is van szükséged és jó sokra, — rázta a fejét Keith, — zsugoriság mindig bukáshoz vezet.

— Sok pénz, mondod, — mosolygott Nóra, — honnan szerezhetnék elegendőt, hogy beindítsuk a kampányt?

— Kezdetben sok nem kell, — pillantott Keith Nórára, — hogy beadd a Jelöltségi Nyilatkozatot, mindössze ötezer dollárra lenne szükséged, akár adományok, akár kampány költségek formájában. Később, ha egyszer már ismerik a nevedet, könnyen fogsz találni egy szponzort. Még egy teljes évünk van az előválasztásokig. Kell, hogy legyen valami alappénzed az United States Pénzalapok végkielégítéséből. Meg ott van a lakbér a Műcsarnok Galériából. Semmi szükség, hogy bármelyik ingatlanodat is eladd. Jeroboam úrnak korlátlan mennyiségben vannak félbolond alkotóművészei, akik el akarják adni fertelmes műveiket. Ítéletnapig fogja a kiállítást megpakolva tartani.

— Munkára fel, — emelkedett fel Nóra székéről és csupasz vállal köré vetette műprém félkabátját. — Igazad van, ha nem merünk, nem nyerünk. Én leszek a legkiválóbb képviselő, aki valaha is létezett.

Ötödik Fejezet

Ugyanazon a napon, kis padlásteri lakásukban, Nóra letöltötte a digitális web űrlapot, hogy regisztráljon, mint képviselő jelölt a kongresszusi székre. A Szövetségi Választási Bizottság Kandidátusi Azonosítási Számat jelölt ki neki és tizenöt napja volt, hogy beadja a hivatalos Kandidátusi Bejelentést. Az ötezer dolláros adomány vagy költség követelményt könnyű volt kielégíteni. Egyedül alkalmas irodahelyiség kellett a választókerületen belül. Első és utolsó hónapi bér. Egyhavi biztosíték összeg és a bútorzat jóval többbe került, mint a befektetési követelmény. Ezzel máris útban voltak politikai céljuk eléréséhez.

Mivel ez volt első politikai ambíciója, Nóra be kellett, hogy jelentse párttagsági hovatartozását és kijelölje politikai bizottságát. Hivatalos deklarációja magába kellett, hogy foglalja a nevét és a bizottságot, akik átveszik a hozzájárulásokat és fizetik a költségeket a jelölt nevében. Ehhez kapcsolódóan ki kellett, hogy jelöljenek egy közös pénzgyűjtési felelőst is.

A jelölt neve már magában nehéz dió volt. A Telegdy Nóra név eleve magában hordozott kellemetlen mellékértelmeket, mivel bármi rövid kutatás után, bárki kideríthette Nóra arisztokratikus származását Erdélyből és természetfeletti erejének hírnevét. Második kiadása élettörténetének ugyan Báthory Dóra cím alatt jelent meg, de ez sem segített sokat, mert minden, képregény lelkesedő gyerek tudta, hogy Báthory Erzsébet vérszopó vámpír hírnevében állt és nem volt éppen valami népszerű személy a saját hazájában.

— De én akkor is Telegdy Nóra vagyok, — kiáltott fel Nóra — és csak azért is az. Nagyanyám, szintén Telegdy Nóra, beörökölte a Barnaky vagyont, Essex Connecticut városból, ahol dédnagyapám elefántcsontból faragott billentyűket készített a leghíresebb New Yorki zongoragyártó cégeknek és más művészeti tárgyakat elefántcsontból az egész világnak a saját maga feltalálta és tervezett gépezeten. Én 1980-ban születtem New York városban és megvan a születési bizonyítványom, hogy bizonyítsam. Semmi közöm rossz hírnevű őseimhez, akik Erdélyben gonoszkodtak négyszáz évvel ezelőtt.

— Csillapodj, Nóra, — mosolygott Keith gyengéd hitetlenkedéssel arcán. — Én hiszek neked, de mégis megmarad a kérdés, hogy a szélsőjobboldali konzervatív média el fogja-e hinni történeted modern változatát.

* * *

Egy ingatlanügynök hamarosan talált nekik egy negyven négyzetméteres irodahelyiséget. A Lake Mahopac tó déli partján, egy gyógyszertárhoz közel. A helyiség régebben ügyvédi iroda volt, de az ügyvédből a város bírása lett, akinek megnövekedett munkaköréhez nagyobb és elegánsabb helyre lett szüksége.

A járdaszintről két emeletet felgyalogolva, az irodának tripla széles ablaka volt hátul a Route 6 út fele és egy kisebb elől, a tó irányában.

Csodálatos panoráma valóban, hatalmas tó palotának beillő otthonokkal az egyik oldalon és szerényebbek a másikon, ahol a hegyoldalról a házak lenéztek a forgalmas útra. Az iroda tökéletesen megfelelt Nóra céljainak.

— Itt mindenki láthatja, — jegyezte meg Nóra elégedett mosollyal az arcán. — Plakátokat csináltatok az arcképpemmel és a demokrata párt platformjával és kiteszem mind a két ablakba.

Első kötelességnek, mint befektetést, Nóra tízezer dollárt adományozott a Demokrata Szövetségi Bizottságnak. Politikai vállalkozásából bevételt remélt kárpótlásnak, ahogy a párt felismeri esélyeit és engedélyezi, mint jelöltet.

A Demokrata Szövetségi Bizottság egy tökéletesen lebiztosított szuperkomputert és több telefonvonalat adott Nóranak. Nóra engedélyezte egy ellenőr heti látogatását, hogy a párt biztos legyen, hogy egy idáig nem ismert politikai egyén valóságos és beváltja ígéreteit és elmélyíti a párt hírnevét.

Nóranak kampány menedzserre volt szüksége és több asszisztensre és média kulcsmemberre, hogy megfelelően kezeljék az újságírók és a televíziós riporterek rohamát és vigyázzák a kéretlen fotográfusok hadát. Remélhetőleg ezek mind felfigyelnek rá és akár jó vagy rossz formában hírnevet szolgáltatnak.

A Demokrata Szövetségi Bizottság áthozatta a bútorokat egy régebbi jelölt irodájából, aki elvesztette az előző választást. Három íróasztal, körbeforgó irodaszékkal, háromszor két méteres könyvespolc, hűtött vizes palack és egy ágy fiókos sifonérral, ha éjszakára irodájában akar maradni.

Nóra elrendezte dolgait és másnap késő délelőtt, hogy ne zavarjon túl korán, mivel a férfi nem állt korán kelő egyén hírében, feltelefonálta Jeroboam Dante urat, a titokzatos embert, aki helyiséget bérelt Washington Square galériájánál.

— Helló, Dante, — csicseregte mobile telefonjába, — remélem, hogy nem zavarom. Hogy van, és mit csinál?

— Micsoda kellemes meglepetés, — felelte a férfi, — remélem, hogy ez a hívás azt jelenti, hogy elfogadott barátjának.

— Ez kissé túlzás lenne, — kacagott Nóra, — de szükségem van magára és a legalkalmasabbnak tartom a munkakörre.

— Miféle munkakörre? — Felelte Dante óvatos tétovázással hangjában. — Pillanatnyilag nem keresek semmiféle állást.

— Kongresszusi kandidátus vagyok egy New York állambeli választói kerületben, a demokrata vonalon. — Mondta Nóra és hirtelen komolynak és hivatalosnak hangzott. — Ki kell, hogy nevezek egy alkalmas embert a Politikai Bizottságom élére. Egyelőre ez nem egy munkakör, lehet, hogy még egy jó darabig sem. A választás, de még az előválasztások is több mint egy év múlva kezdődnek. Fizetni nem tudok, és egyelőre sok dolga sem lesz. Csak a nevére lenne szükségem.

— Ez nagyon hízelgő, — köszörülte meg a torkát Dante és néhányszor csattintott a nyelvével. — Lehet, hogy szeretném csinálni. Van valami irodája, ahol jelen kellene lennem? Hol lenne helyileg?

— Lake Mahopac város, New York államban, — sóhajtott Nóra kissé kételkedően a sikerben. — Hallott már valaha is a helyről?

— Nem, — nevetett Dante, — de majd megnézem az Internetem. Mennyi időt kell majd ott töltenem? Hiszen tudja, a kiállítás is kell menedzselnem a városban.

— Néhány óra hetente, és a hely sem lényeges, — felelte Nóra lassú, rábeszélő hangon. — Csak fel kell, hogy vegye Mobil telefonját, ha hívják, és ezt bárholnan megteheti.

* * *

Reklámozás váratlan helyről bukkant elő. A Fox News televízió csatorna felfigyelt a furcsa névre és kikutatták eredetét. Tucker Carlson műsorvezető telefonált Nórának és Zoom interjút javasolt.

Nóra elfogadta a meghívást és elhelyezkedett a könyvespolccal és a hatalmas kampány plakáttal a háta mögött és barátságos, mindent megígérek mosollyal nézett jövőbeli szavazói felé.

Meg kell, hogy ismerjék a nevemet, fontolgatta. A demokraták nagy része nem nézi ezt a jobboldali fertelmességet, de esetleg rákerülök valamelyik késő esti komédia műsorra és a demokraták is megtudják, hogy ki vagyok.

Tucker Carlson szokásos karakterromboló általános szövegével kezdte műsorát majd Nóra felé fordította a kamerát és feltette a kérdést.

— Miből gondolja, hogy maga alkalmas politikai tisztségviselésre?

— Kiemelt alelnök voltam az United States Pénzalapok cégnél, ahol közönségkapcsolatos hírnévfejlesztés volt a feladatom a hatalmas és hírneves finansziális cégnél. Kiváló előadó vagyok és szónok és kerületem lakóinak fontos és gyakorlati érdekeit fogom képviselni.

— Ami lenne, — vigyorgott Tucker Carlson.

— Támogatom a Social Security nyugdíj védelmét, és a Medicare és Medicaid orvosi biztosításokat. Idős állampolgáraink hosszú dolgozó éveik alatt mind befizettek ezekbe a programokba és öregedő éveikben megérdemlik a járadékokat. Nem fogom ezeket a programokat felfüggesztetni és minden öt évben újra szavaztatni, ahogy némely republikánus fanatikuskok javasolják. Szüneteltetni fogom a Trump adózási törvényt, ami dupla adózást jelent és alkotmányellenes. Otthontulajdonosoknak joga van levonni ingatlan adóik összegét és a helybeli állami és városi adókat, adózás alá eső szövetségi azaz Federal jövedelmükből. Szabályozni fogom és megtiltom, a szolgáltatási és orvosi számlákhoz és hitelkártyákhoz kapcsolt meglepő és indokolatlan díjakat.

— Na, álljunk csak meg itt, de rögtön, — emelte fel kezét Tucker Carlson és vad és hangos, rőfögéshez hasonló hahotára fakadt. — Nem lesz ez egy kicsit sok? Ezzel csak egyetlen pontot bizonyít. Maga a hamis média szolgálatában áll és maga egy lelkiismeretlen hazug. Maga egy megvetésre méltó szocialista. Nem?

— Egyáltalában nem, — emelte fel Nóra tiltakozóan a kezeit és szemében megvetéssel teli lángok lobbantak. — A maga pártjának a vezetője, a kiszavazott volt elnök, összejátszik egy bolsevik diktátorral, Vladimir Putyinnal, egy korábbi KGB alkalmazásban lévő gyilkos tiszttel. Milliárd dollárokkal tartozik neki. Az oroszok pénzelik Trump egész világra kiterjedő veszteséges befektetéseit, a golf pályákat, a hoteleket és a luxus bérpalotákat. Trump többszörös bűnügyi vizsgálat alatt van pénzügyi vétkékért és választási csalásokért. Véres lázadásra biztatott a kongresszusunk ellen, hogy megváltoztassa az elnökválasztás eredményeit. Azt akarja elhíttetni velem, hogy ezek a vádak nem történtek meg?

— Ez semmi esetre sem bizonyítja, hogy maga nem szocialista és nem az amerikai nép ellensége. — Mocorgott székében Tucker Carlson és apró disznószelei gyilkos késeket dobáltak

Nóra felé. — Maga a társadalom vérszívója és maga a lustaságot és a dologtalanságot ingyenes adományokkal és ajándékokkal akarja jutalmazni.

— Nem, — kiáltotta Nóra, — magam is szabadvállalkozói magántulajdont tisztelő kapitalista vagyok, mint bárki más. Palotám van az Upper East Side negyedben a Manhattanen és Múcsarnokom lent a Greenwich Village kerületben. Piackutató és értékesítő szenior aligazgató voltam az United States Pénzalapok cégnél, a 7th Avenue úton.

— Rendben, — pattintott ujjaival Carlson, — akkor kérdezzem meg magától, most és itt, a televízió százmilliós mindennapi nézője előtt. Hisz maga az Istenben? Melyik templomba jár, ha egyáltalában tartozik is gyülekezethez?

— Hiszek Istenben és félek ítéletétől, — válaszolta Nóra végzetes hangon, — kampány menedzserem maga az Isten.

— Jelképesen mondva, — meredt rá Carlson Nórára, — egyedül a Keresztény Evangéliumosok bírják Isten teljes támogatását. Ne gúnyolja ki a vallásunkat. Maga egy lázadó liberális ateista, ismerje be.

— Becsületes vagyok és hiszek az igazágban, és hogy segítek amerikai honfitársaimnak, — felelte Nóra felháborodva. — Tudom, hogy Isten az én oldalamon áll. Hazugok és csalók az ördög szolgálói. A maga úgynevezett Evangéliumosai eladják a vallásukat politikai hatalomért.

— Ebből elég, — kiáltott Carlson Tucker és feje paprika veres lett. — Most már tudjuk, hogy ki maga. Vége az interjúnak. Köszönjük a jelenlétét.

Nóra nem bánta meg válaszait. Tudta, hogy a Trump republikánusok soha nem szavaznának rá. Fontosabb vonatkozás volt, hogy nevét megismerték, és vacsoránál beszélgettek róla, a középosztálybeli dolgozók otthonában.

Hatodik Fejezet

Ahogy előre lehetett látni, nem telt sok időbe. A Késő Esti Steve Colbert műsor program menedzsere telefonált és megkérdezte, hogy Nóra hajlandó lenne megjelenni a műsorban egy interjúra. Nóra belegyezzett és kijelölték a dátumot, hogy beszélgessen a kamerák előtt.

Steve Colbert szokásos monológjával kezdte műsorát és *Időközben* néven sugárzott tréfáival folytatta. A hirdetési megszákítás után bemutatta vendégét.

— Kérem, üdvözljék Telegdy Nóra úrnőt, — jelentette be, — a demokrata kandidátust a New Yorki 17-es választó kerületben.

Hátul a nehéz függöny kissé kinyílt és Nóra belépett. Kecsesen egyensúlyozott tizenöt centi magas tűsarkú cipőjén és hosszú, piros ruhát viselt, ami vállait csupaszon hagyta. Lábánál a magas felvágás egy pillanatra kivillantotta karcsú lábait, ahogy ment előre és leült Colbert műsorvezető mellé a fotelbe.

— Kérem, mutassa be magát, — kezdte Colbert az interjút, — mi olyan keveset tudunk magáról. Beszéljen a saját életéről, a családjáról és kiemelkedően érdekes politikai álláspontjáról.

— New York városban születtem, — kezdte Nóra elbűvölő mosollyal, — családom Connecticut államból jött le ide New Yorkba a huszadik század elején. Dédnagyszülőim egy csillagok alapján navigált olasz kereskedelmi vitorlás hajón érkeztek Amerikába, 1870 körül. Egy fekete himlő járvány szinte mindenkit megölt a hajón mire megérkeztek Old Saybrook kikötőjébe. Egyedül dédnagyszülőim éltek túl az elrendelt vesztegzárat. Dédnagyapám elefántcsont faragási vállalkozást nyitott és feltalálta a gépet hozzá, amiből jelentősen meggazdagodott. Utolsó akarata és végrendelete szerint tanácsolta családjának, hogy költözzenek le Manhattanre, ahol jobb jövőt látott nekik. Nagyszüleim építették családi otthonunkat az E. 78-as utcában, ami legjobban óvilági kastélyunkra emlékeztette őket.

— Óvilági kastélyukra, — vágott közbe Colbert, — hol?

— Őseim erdélyi arisztokraták voltak, amíg kommunista brigantik és más rablók meg nem ölték őket. A mi családi águnk idejében eljött onnan és így túlélte azokat a szörnyű időket.

— Szomorú és érdekesítő történet, — mondta Colbert és Nóra keze után nyúlt. — Mondjon el még többet is.

— Természetesen, — bólintott Nóra. — A Columbia Egyetemen diplomát szereztem Business Vezetési szakmában és tíz éven keresztül dolgoztam az United States Pénzalapok cégnél. Tapasztalataimat és tehetségemet választóim javára akarom hasznosítani és a mi szeretett országunk és demokráciánk fejlesztésére.

— Ha megengedi, hogy pellengérre állítsam, — nézett Nórára Colbert ravasz mosollyal az arcán, — szeretnék magának feltenni egy provokatív kérdést.

— Hogyne, kérdezzen. — Nézett Nóra vissza, egyenesen a férfi szemébe.

— Mit gondol a korlátozott immunitásról a rendőrség embereinek? — Kérdezte Colbert azonnal a lényegre térve.

Nóra megigazította a haját és ruháját térden alulra húzta és leckéztető hangon kezdett szinte prédikálni. — Mialatt támogatom a rendőrségnek kijáró bőséges költségvetést, rekomendálnom kell, hogy minden rendőr legyen felelős tetteiért. Nem lenne szabad, hogy

visszaéljenek a polgárok feletti hatalmukkal, a kisebb vétkek esetében, mint például a közlekedési kihágások. A kötelező testre szerelt kamerák kiváló lépés a helyes irányban, de javított tréning és szigorúbb fegyelem is feltétlen szükséges.

— Hogy személyes tapasztalatokról beszéljünk, — mosolygott Colbert, — a maga házat megtámadta a New Yorki rendőrség és súlyos károkat okozott. Minden ok nélkül, ahogy utalni tetszik az esetre.

— Igaz és nem igaz, — bólintott Nóra, — de inkább a rendőrök próbálták megfélemezni a tömeget, akiket a hamis média provokált ellenünk, ronda és alaptalan rémhíreket terjesztve, hogy valamiféle biológiai fegyvereken dolgozunk ott a laboratóriumunkban. Ebből semmi nem volt igaz, házam rettenetes károkat szenvedett és soha nem találták meg a laboratóriumot sem a biológia fegyverek nyomát. Sokan meghaltak a rendőrök és a támadók közül, de én s elvesztettem három közeli rokonomat és hűséges szolgámat, Jánost. Szerencsére én magam nem voltam odahaza azon az éjszakán és így menekültem meg én és kedves asszisztensem, Keith

— Ismételen szomorú és sajnálatos történet, — felelte Colbert és mosolya savanyú grimaszba torzult. — Változtassunk témát. Szeretné szüneteltetni a Trump féle jövedelemadó törvényt?

— Határozottan igen, — csattant fel Nóra és kiegyenesedett ültében. — Kerületem választópolgárai rengeteg pénzt veszítenek és a törvény óriási ingyen adomány a szuper gazdagoknak és ezermilliárd dolláros deficitet okoz az államnak. Kerületem lakói többnyire háztulajdonosok és tisztas jövedelmük után nagyon magas adót fizetnek New York államnak. Trump mind eltörölte ezeket a levonásokat az adózható Federal jövedelemből és kissé megnövelt szabvány levonást adott a helyébe. Szintén megszüntette az eltartottakra szóló levonást is. Ez a kettő dupla terhet jelent szavazóimnak, évi több tízezer dollár nagyságrendben. Természetesen, hogy kampányolni fogok ennek a szörnyűségnek a megszüntetéséért.

— Alacsony jövedelműeknek előnyt jelent a törvény egyszerűsége, — vitatkozott Colbert.

— Lehet, — nézte Nóra a műsorvezetőt szigorúan, — de azok más okokból fognak rám szavazni.

— Milyen okokból?

— Megnövelt élelmiszerjegy és alacsony kereset utáni hiteljuttatás, a Medicaid orvosi biztosítás kiterjesztése, a burkolt extra költségek megszüntetése a közszolgáltatási és a kórházi számlákban. A sok új munkaalkalom miatt, jó fizetésekkel és egyetemi végzettség nélkül. A rengeteg közmunka program végett, hogy újraépítsük roskadozó hídjainkat és útjainkat. Én a Demokrata elnök támogatója vagyok és remélem, hogy be tudjuk fejezni a feladatot, amit elkezdett, ha demokrata képviselőket választunk.

— És a lőfegyverek terjedésének korlátozása és az ingyenes felső iskola, — tette hozzá Colbert gúnyos hangon.

— Igen, ahogy maga mondja, — vetett Nóra a férfi felé egy szarkasztikus pillantást, — úgy látom, hogy maga a történelem helyes oldalán áll.

— Mivel a maga gyökerei Kelet Európába nyúlnak vissza, — méregette Colbert a nőt és ceruzáját forgatta ujjai között. Mi a maga álláspontja az ukrajnai háborút illetően? Okos felhasználása ez a háború az amerikai adófizetők pénzének?

— A szabad világ és a nyugati demokráciák ellent kell, hogy álljanak ennek az orosz agresszióknak. Az orosz diktátor újra akarja építeni a Bolsevik birodalmat és ismételen le akarja

igázni a Kelet Európai országokat. Isten kegyelméből az ukrán nép hajlandó harcolni és vérezni és meghalni ezrével és szenvedni a sok rombolást, hogy az oroszok ne vegyék el ismét javaikat és ne deportálják őket Szibériába. Az ukránok éppen eleget szenvedtek Sztálin és Hitler alatt. Hálásaknak kell, hogy legyünk, hogy hajlandók harcolni és nem nekünk kell háborút viselni az orosz ellen. Védelmi fegyvereket küldeni nekik egy kicsiny ár, hogy megtartsuk a békét és a stabilitást Európa többi részében. Már jóval korábban kellett volna nekik támadó fegyvereket küldeni, mint messze hordó tüzérséget, vadászbombázókat és modern Leopárd és Abrams tankokat. Küldünk, de nagyon lassan, mialatt ők halnak meg vagy halálra fagynak. Nem az ukránok kezdték ezt a háborút. Putyin kezdte és jobb lesz, ha most költjük rá a pénzt és nem megyünk csődbe az orosz miatt a jövőben, mivel elhanyagoltuk vagy megszüntettük az ukránok támogatását, ahogy a republikánusok szeretnék.

— Köszönjük az interjút, — nyújtotta Colbert Nóra felé a kezét és ezúttal mosolya őszintének látszott. — Sok szerencsét politikai ambícióihoz. Látom, hogy megmondja, amit gondol és valóban adoptálta a demokrata elveket.

— Tökéletesen igaz, — fogadta el Nóra a felkínált kezét, — tudom, hogy a siker kemény küzdelem, de fel vagyok készülve rá. Bízom benne, a következő alkalommal, ha itt ülök, kongresszusi képviselő leszek.

Colbert semleges bólintást biccentett és a kamera elfordult Nórától és a műsor hirdetésekkel folytatódott. Az interjú véget ért és Telegdy Nóra nevet milliók ismerték meg, ezúttal talán kedvezőbb fényben.

* * *

A Colbert interjút követő napon, Nóra és Keith ebédelni invitálták Jeroboam Dante urat, a Mona Trattoria étteremben, Croton Falls városban, Mahopac közelében. A csodálatos régi kastélyban, amiből elegáns olasz éttermet alakítottak ki, kényelmesen el tudtak helyezkedni és mégis megőrizték privát elvonultságukat. Nóra még nem jutott a helyzetbe, hogy paparazzi fotográfusok kövessék mindenfele. Ez még messze távol várt rá az úton, de bármennyire is kellemetlen volt, szükségesnek látszott neve széleskörű megismeréséhez.

Nóra rántott padlizsánt rendelt egy palack Chianti olasz borra. Keith és Dante sült báránycsontot és fejenként egy mélypohár L'Ambrusco buborékossal.

— Jövőbeli képviselőjének egészségére, ennek a csodálatos területnek, a mi honalapító államunkban és szeretett országunkban, — emelte Dante poharát köszöntőre és hozzátette. — Mondják meg, hogy miben segíthetek és boldogan teljesítem kívánságukat.

— Felettébb jól jönne valami isteni beavatkozás, — koccintotta Keith poharát Dante poharához és vizsgálódó tekintetét vetett rá.

— Maguk ketten tagjai bármilyen vallásos gyülekezetnek? — Simogatta állát Dante, összeráncolta homlokát és szigorúan méregette Nórát.

Nóra apró falatot helyezett villájára a paradicsom szószban fürdő rántott padlizsánból és gondos figyelemmel szemlélgette.

— Nem, — felelte lassan, — nem mondhatnám, hogy igen.

— Ez probléma, — húzta szemét keskenyre Dante és vértelen vonalba harapta száját. — Ebben az országban még egyetlen ateistát sem választottak meg politikai hivatalba.

— Nem vagyok ateista, — vágott közbe Nóra, — távol tőle, csak más istenekben hiszek.

— Pogányság és bálványimádás, — rázta fejét Dante és hangja elkomorodott. — Ez még sokkal rosszabb. Javaslom a Katolikus egyházat. Nem messze irodájától van egy szépséges katedrálisuk. Menjem el oda és beszéljen a pappal. Majd ők megkeresztelik és konfirmálják rövid időn belül.

— Nem hiszem, — rázta az ujját Keith, — a konfirmálás hosszú folyamat. Egyszer meg kell ismernie a katekizmust és keresztszülőre lesz szüksége. Valakire, akit tiszteletben tartanak a kongregációban. Majd le kell tennie egy vizsgát, mielőtt egy püspök hajlandó felkenni magát és befogadni megszentelt tagságukba.

— Kell lennie valami könnyebb útnak. — Sóhajtott Nóra.

— Próbálkozzon a Baptistáknál, — vigyorgott Keith és gúnyos hangon folytatta. — Azok nem olyan szigorúak. Bemártják egy fürdőkád langyos vízbe és máris megvan, egy újjászületett keresztény, badabing badabang, olyan könnyű, mintha a Jordán vizében vett volna fürdőt.

— Ez Istenkáromlás, — csóválta Dante a fejét és elkomorodott. — Magának hinnie kell Jézus Krisztusban, mint a maga urában és megváltójában, mielőtt bocsánatot kérhet bűneiért. Kezdje az Újszövetség olvasásával és járjon templomba. Az E. 82-es utcában ott van a magyar baptista istenháza. Ott ismerem a lelkipásztort. Tárt karokkal fogja fogadni magát.

— Mi a neve?

— Fülöp tiszteletes, nagyon kedves és okos, dörgedelmes szónoklatokat közvetít miséin és a kongregáció imádja.

— Egyszer majdnem csatlakoztam egy keresztény gyülekezethez, — kezdett Nóra beszélni és egy sebesült katona fájdalmával szemében nézett a messzi távolba. — Egyszer egy jóindulatú pap akarta, hogy olvassam a katekizmust és gyónjam meg bűneimet. Megígértem, hogy megteszem, de később visszakoztam és elhagytam szülőházamat. Nem lehet belőlem vallásos személy. Boszorkány vagyok. Egy négyszáz évnél is öregebb Erdélyi boszorkány.

— De egy pap összeadott téged és a férjed. — Szemlélte Keith végtelen szeretettel és tisztelettel imádott hölgyét. — Nekem elmondtad a történetet. A falu papja volt, ahol férjed szülei nemzedékek óta éltek. Akkor te tanulmányoztad és elfogadtad a kereszténységet. Mi történt?

— Jó akartam lenni és segíteni akartam embertársaimnak, — felelte Nóra és könnyek gyöngyszemei bukkantak elő szeme sarkából, — de képtelen voltam és elbuktam. Démonok leégették a házamat és megölték a rokonaimat. Tele vagyok gyűlölettel és bosszúvágygal.

Jeroboam Dante magasra emelte jobb kezét és széjjeltárta ujjait. Vizsgáló tekintetét Nórára koncentrált és balról jobbra ingatta nyitott tenyerét.

— Gyűlölettel nem fog semmire sem menni, — kezdett beszélni. — A gyűlölet felemészti belülről és csak a megbánás kiszáradt üressége marad meg magából. Az ördög majd felajánlja segítségét és megjátssza, hogy a barátja. Majd vigasztalni fogja minden bánatában és segíteni fog bosszújában. A végén majd bekötözi fonálával, mint egy legyet, amely pókhálójába akadt. Akkor majd az ördög előjön és a saját feltételei szerint fog üzletet ajánlani. A történelem ismétli magát, egykoron barátjává fogadta Oszruth György démont, az ördög egyik leggonoszabb megtestesítőjét. Oszruth rövid úton mindenét akarta, a lelkét is beleértve. Vigyázzon, hogy kivel köt szövetséget. Kövesse az igazság és a kegyelet útját, és ne bánja, hogy az bármennyire nehéznek és veszélyesnek látszik.

— Maga honnan tud Osruth Györgyről és a viszonyomról vele? — Kerekítette ki tágra a szemét Nóra és egyenesen Dante szemébe meredt.

— Én mindent tudok, — felelte a férfi, — én a maga lelkiismerete vagyok és a jobbik énje, ha úgy akarja.

Hetedik Fejezet

A Lake Mahopac Rotary Klub minden szerdán déli fél egy órakor gyülekezik össze a Négy Testvér Pizza étteremnél ebédre és jótékonyági pénzalapok gyűjtésére. Nóra meglátta hirdetésüket a helybeli Takarékos Fillér hetilapban és elhatározta, hogy elmegy az eseményre, Keith és Jeroboam Dante társaságában.

Szépséges hely, egyenesen a széles tó partján, a korábbi Stop és Shop szupermarket helyében, és a könyvtár mellett, igazi élvezetnek látszott elmenni a találkozóra.

Elbűvölve ifjú szépségétől, idősebb férfiak, a résztvevők közül hamarosan felfigyeltek Nórára, aki irigykedő pillantásokat konstatáltathatott az ott lévő üzletasszonyoktól és feleségektől vagy esetleg a férjezetlen hölgyektől is.

Természetesen Nóra felkeltette a csoport elnökének, Mrs. Conti Ilona úrnőnek érdeklődését is, aki Nóra asztalához lépett és kezét nyújtott.

— Legyen üdvözölve találkozáson kedves látogató, — kezdte Mrs. Conti mézédés hangon, ami alig takarta ellenszenvét és bosszúságát. — Még nem láttuk magukat köreinkben, minek köszönhetjük a szerencsénket és a kitüntetést, hogy megtiszteltek jelenlétükkel.

— Telegdy Nóra vagyok, — emelkedett fel kissé ültéből Nóra és elfogadta a kinyújtott kezét. — New York városából vagyok és a helybeli választókerület kongresszusi képviselő jelöltje szeretnék lenni, a 2024-s választásokon.

— Nekünk már van képviselőjelöltünk, — morgott egy férfihang a hátulsó asztalok irányából. — Semmi okunk, hogy változtassunk.

— Mindig akadhat ok a korrigálásra, — fordult Nóra a hang felé és mosolygott. — Ez egy demokrata irányzatú választókerület. Biztos vagyok benne, hogy többet tudok tenni választópolgárainkért, mint bárki MAGA orientált republikánus.

Dörgedelmes nevetés söpört át a széles ebédlőtermen több oldalról kiabáltak be véleményeket és ellenvéleményeket.

— Telegdy kisasszony bizonyosan gyors és határozott a frappáns válaszaival, — emelte fel kezét egy ősz hajú férfi és Nórára mutatott. — Lehet, hogy alkalmas politikai aspiránsnak hangzik, de ha megengedik, még be kell, hogy bizonyítsa rátermettségét és adottságát. Szerencsére több mint egy évünk van az előválasztásokig, és bőven van ideje meggyőzni minket, hogy ő a legjobb a sok közül. Nevem Dr. Henry Stahl, és én vagyok a törvényszéki halottkém ebben a megyében.

— Semmivel sem kevesebb, mint a legelső, — bólintott Nóra Dr. Stahl felé. — Maguk mind számíthatnak rám. Irodám van a gyógyszertár felett az emeleten és már regisztráltam a Demokrata Nemzeti Bizottságnál és van kampány menedzserem, Jeroboam Dante úr, itt mellettem jobboldalt és baloldalamon Keith Walker, első asszisztensem.

— Észbontóan elbűvölő, — vágott közbe Conti asszony és megigazította hatalmas kontyát, — de már tálalják az ebédet és evés után bőven lesz időnk, hogy meghallgassuk Telegdy kisasszonyt, hogy megmagyarázza, hogy mi okból jött ide közénk.

* * *

* * *

Hallótávolságon kívül Nóra asztalától, mialatt jó étvággal fogyasztotta marhasültjét és burgonyáját és itta hozzá talpas pohár veresborát, Conti asszony bő lére eresztette véleményét bármi restelkedés és megkötöttség nélkül és kioktató hangon szónokolt.

— Fogalmam sincs, hogy ki ez a nő, — kezdte és elgondolkozva nézegette a villájára szúrt véres húsdarabot. — Semmi szükségünk egy ilyen liberális haladó városi senkiházira, hogy felkavarja a mocskot a mi kristálytisza tavunk fenekén. Becsmérlő hangon referál a mi régi nagy konzervatív pártunkra, hogy a MAGA republikánusok, mialatt nyilvánvalóan lemocskolja vagy legalább is semmibe veszi a temérdek nagy tettet és kiemelkedő eredményt, amit 45-ik elnökünk, Donald Trump alatt elértünk. Ezt a mérgezett burjánt csirájában kell kitepnyünk és visszaküldeni a város piszkába, ahonnan jött. Ne foglalkozzon velünk suburban kertvárosi emberekkel és hagyjon nekünk békét megvetésre méltó és félrevezető propagandájával.

— Farkat tudnánk ragasztani erre a Telegdy perszónára, — suttogott egy drabális férfi Conti asszonyság felé. — Meg kellene tudnunk, hogy kicsoda és le kellene, hogy leplezzük hazugságait.

— Tökéletesen igaz, Mr. Sclafani, — tette Mrs. Conti kezét a férfi kezére és mélységes tisztelettel szemlélte a kövér talján digó kinézetű személyt. — Itt az ideje, hogy kapcsolatait hasznos munkára fogja, de legyen óvatos. Politikában még a mocskoló propaganda is jó propaganda. Nem kellene, hogy terjesszük a nevét. Én inkább szeretném, ha teljesen semmibe vennénk és elfelejtenénk, hogy létezik.

— Ne aggódjon, drága elnök asszonyom, — mosolygott Sclafani mint egy vásári idióta a célba dobó vizes hordó tetején. — Az én szakmai nevem diszkrét tapintatosság. Mi alapos munkát végzünk, és nem hagyunk semmi nyomot.

— Nem szükséges, hogy fizikailag bántsák, — csóválta a fejét Dr. Stahl és nyilvánvaló helytelenítése jeléül beharapta a száját. — Csak ijesszék el, vissza abba az ingyen élelmiszerjegyet osztogató New Yorki nyomornegyedbe, ahonnan jött.

* * *

Időközben Nóra asztalánál, Jeroboam Dante közelebb hajolt Nórához és belesuttogott a fülébe.

— Kedves, végtelenül tehetséges politikai képviselőm, — kezdte, — ha ügyesen kijátssza a magának kiosztott kártyákat, könnyen kezelheti ezeket az embereket. Ezek az igazi amerikai középosztály. Legtöbbjük szorgalmasan dolgozó háztulajdonos, értelmiségiek és iskolázott professzionista orvosok vagy ügyvédek. Ezek nem afféle vadnyugati evangéliumos keresztények vagy újra született Baptisták a bibliaimádó délvidékről. Ezek pragmatikus üzletemberek, akik magukba fogadják az igazságot, ha valaki ügyesen prezentálja nekik. Ne féljen nekik elmondani, ami a fejében van. Örüljön, hogy megtalálta ezt a fórumot. Álljon ki elébük és mutassa meg, hogy milyen fából faragták magát.

— Tudom, — bólintott Nóra és Mrs. Conti felé pillantott, aki integetett feléje.

— Lépjen ide előre, — mosolygott az elnök asszony Nórára, mint a hóhér mielőtt a hurkot az áldozat nyakára teszi. — Álljon ki a pódiumra és beszéljen. Mi hajlandók vagyunk meghallgatni.

Nóra aprót hörpintett borából, megtörölte a száját és felállt. Lassan odasétált a kis emelvényhez, ami a hátsó fal közepe felé állt. Olyan finom eleganciával lebbent előre, mintha nem is magas sarkú cipőben lépkedne, de a padló felett centiméterekkel lebegne.

A kis pódiumasztalka mögött kihúzta magát, megigazította dús haját, szemrevételezte hallgatóságát, de senkin sem állt meg tekintete.

— Amerikai testvéreim, — indította prezentálását, — megtiszteltetés és privilégium, hogy ilyen kiváló közönség előtt beszélhetek, ezen a magasztosan csodálatos helyen. Nevem Telegdy Nóra és New York városában születtem és diplomám van business menedzselésből a Columbia Egyetemről. Kiemelt aligazgató voltam az United States Pénzalapok cég marketing részlegénél. Jelenleg feladtam azt a pozíciót és minden energiámat az amerikai középosztály érdekeinek szolgálatába szeretném állítani. Tudom, hogy önök az elfelejtett és elhanyagolt amerikai középosztály. Önök építették és tartották fent ezt a mi csodálatos országunkat. Szorgalmasan dolgoztak és kiemelkedő ügyességgel irányították businessseiket és vállalkozásaikat. Elengedhetetlen és nélkülözhetetlen szolgáltatásokat nyújtottak és biztonságos létet teremtettek családjaiknak. Mit kaptak ezért hálából? A kormány bürokratái még több adót nyomtak magukra és százszorosra növelték költségeiket. Gondolkoztak már róla, hogy gyerekeiknek kitaníttatása a jobb egyetemeken mennyire megdrágult, és hogy mennyire lehetetlen a százezer dolláros diákkölcsönöket lefizetni a magas kamatlábakkal. Gondolkoztak már róla, hogy mennyire költséges az orvosi biztosítás és ingatlanjaik után milyen óriási jelzálogkölcsönöket kell, hogy fizessenek a lelkiismeretlen bankoknak, hogy ne lakoltassák ki magukat otthonaikból, amiért olyan sokat dolgoztak és takarékoskodtak. Munkába ingázásuk vonatkozó költsége háromszoros lett tíz év alatt. A kormány minden terhet a vállalkozókra rak, amíg a dús gazdagok nem fizetik a rájuk eső igazságos részét az adóterheknek. A szegények alamizsnán élnek és nem dolgoznak, mert a gazdag munkaadó éhbért fizet nekik. A kormány, ismétlem állandóan ezt a fogalmat, ki vagy mi is ez a kormány. A kormány a ti választott képviselőiteknek az összessége. Gigantikus nagytőke finanszírozza a kiválasztottak politikai kampányát, amik majd az ő érdekeiket szolgálják, és terjesztik a hazugságokat, amit a televízión és más médián ömlesztnek rátok, a modern időkben az interneten, a podcast adásokon és a műholdas rádión. Ha engem választanak kongresszusi képviselőnek, én csak a maguk érdekeit fogom szolgálni. Nem vagyok kapcsolatban semmiféle pénzadományozó milliárdosokkal. Eleinte a saját forrásaimból fogom kampányomat pénzelni. Később remélhetőleg a kisemberek kis adományaiból, akik hisznek bennem. Manhattani palotámat kiadom bérbe a New York Egyetemnek és szépművészeti galériám van a Greenwich Village városrészben, Manhattan déli részén. A galéria felett a padlásteri lakásomban fogok lakni. Kampányomat lakbér jövedelmemből fogom fenntartani és az önök jóindulatán és bizalmán folytatni. Itt állok most önök előtt, készen hogy válaszoljak kérdéseikre, most és örökre, életem végéig, ami remélhetőleg hosszú lesz. Köszönök mindent önöknek és Isten áldja meg Amerikát és a mi hős katonáinkat a világ minden részében és hajóinkon kint a hét tengeren.

— Bravó, — kiáltott és tapsolt a meglepett hallgatóság. — Nagyszerű szónoklat, Miss. Telegdy, — hallatszott több irányból is. — Látjuk, hogy maga közülünk való.

Conti Ilona asszony arca elsötétedett. Jogos felháborodás dühe szorította össze mellkasát és kapkodott a levegőért. — Ez a perszóna, — füstölgött magában, — mi is a neve, Tiktok Dóra, vagy valami hasonló. Kell, hogy találjak valami vitapontot, ahol kimutatja majd és beismeri progresszív liberális céljait.

Ezt így átgondolva Conti elnök asszony magasba nyújtotta kezét. és alig palástolt felháborodással hangjában kezdett beszélni.

— Drága asszonytársam, — emelte fel hangját egy oktávval és szinte rikoltott, mint vércse a jegenyefa tetején, — mi a véleménye az Ukrajnai háborúról? Messzi távoli hely és nekünk semmi közünk hozzájuk. Ez egy belpolitikai probléma a volt Szovjetunió két tagállama között. Minek pazarolnánk az adófizetők pénzét ott, ahelyett hogy megvédenénk déli határainkat?

— Ukrajnában, — kezdte Nóra nyugodt, tények alátámasztotta hangon, — a nyugati civilizációt és szabad demokráciánkat védjük és életmódunkat. Szovjet imperializmus negyven éven keresztül számos országot elfoglalt Közép és Kelet Európában, függetlenül a Második Világháborúban való szerepüktől. Isten kegyelméből és gigantikus gazdasági problémák végett a Szovjet birodalom összeomlott 1989-ben. Legtöbb felszabadult ország csatlakozott az Európai Unióhoz és belépett a NATO szövetségbe. Sajnálatosan Ukrajna visszautasította az ajánlatot, mert akkor erős orosz befolyás alatt voltak. Az 2014-es évben Yanukovych Viktor elvtárs, az orosz támogatta diktátor több mint háromezer tüntetőt lövetett halomra, akik fellázadtak önkényuralma ellen. Yanukovych elhagyta az országot és Moszkvában kért menedéket. Az ország nyugati irányzatú kormányt szavazott meg Zelenskyy Vladimir miniszterelnökkel az élen. Ezt követően az orosz elfoglalta a Krím félszigetet és Ukrajna keleti határvidékét. Azóta ott véres háború folyik. Trump megtagadta a segítséget Ukrajnának és Putyin több ezer tankkal és negyedmillió katonával megtámadta Ukrajnát. Az ukránok felvették a harcot és a mi elnökünk, Biden Joe adott nekik elegendő fegyvert, hogy visszaverjék a náluk jóval nagyobb ellenséget. A bátor ukrán nép még ma is harcol. Mi meg kellene, hogy adjunk nekik minden szükséges segítséget. Itt az ideje, hogy egyszer és mindenkorra legyőzzük az orosz agresszorokat.

Nóra megállt, hogy lélegzetet vegyen és Conti elnök asszony talpra ugrott.

— Köszönjük, Mrs. Tiktok, — kiáltotta, — a találkozásonak vége, köszönjük, hogy eljött.

Sokan felálltak és kezdtek elmenni. Dante Nóra fülébe súgott. — Nem rossz, legalább így tudják, hogy hol állunk az európai ügyek tekintetében. Felettébb elismerésre méltó, de lehet, hogy nem elég, hogy beválasszák a kongresszusba.

Kihasználva a lármás befejezést, Conti asszony megrázta mutatóujját és egy rettegett tanító néni rendreutasító hangján, Dr. Stahl halottkémhez címezte szavait.

— Alaposan alábecsültem ezt a liberális szemétkosár idegen propagandistát. Meg kell, hogy találjuk sebezhető pontjait és feltehetően ocsmány eredetét. Biztos vagyok benne, hogy van egy pár régi csontváz beépített szekrényében ott fent, abban a padlástéri lakásában.

Nyolcadik Fejezet

Conti Ilona asszony nem tudta csillapítani dühét. Ez az ismeretlen némbor, milyen orcátlanság tőle, idetolakodik a mi felszentelt találkozónkra és ránk zúdítja fertelmes véleményét. Még a nevét sem tudjuk helyesen kiejteni, Miért nem megy vissza, ahonnan jött.

Egyszer sétálni kellett vinnie Brútuszt, Rottweiler kan kutáját. Az eb morgott és vonszoltatta magát a pórázon, és Ilona tojásokon rúgta. Majd bocsánatot kért a kutyától és a nyüsztető állatnak ízes falatot dugott a szájába.

— Nincs szándékomban ellenségeket csinálni, — dohogta, — hacsak nem szükséges.

Táskájából kihalászta mobil telefonját. Beütötte Dr. Stahl beprogramozott gyors hívó számát és várta, hogy a doktor fogadja a hívást.

— Helló Henry, — turbékolt bele a szerkentyűbe, — mi is a neve Melissa lányod udvarlójának?

— Limerick Lloyd, miért? — Válaszolta az orvos néhány másodperc gyanakvó hallgatás után.

— A legény nem valami lelkes szakértője az Európai politikának és mondavilágnak?

— Ennél jóval több, — köszörmelte meg torkát a megyei halottkém és rémségesen büszkének hangzott. — Doktorátusát végzi belőle a Yale Egyetemen. Saját Alma Mater iskolájában lesz professzor.

— Kérhetnél tőle egy szívességet, — forszírozta szótagjait Mrs. Conti és enyhe zihálás torzította el hangját.

— Attól függ. — tétovázott az orvos, nyilvánvalóan bosszankodva a nő tolakodó erőszakosságán.

— Megkérné, hogy kutassa ki annak a Tiktok nőnek a káderlapját. Lépjen kapcsolatba az FBI irodával. Bizonyára ki tudnak deríteni róla valami vicceset. A nő nyilvánvalóan nem közülnk való. Tudja ugye, hogy mire gondolok?

— Telegdy Nóráról beszél? — Kérdezte Dr. Stahl.

— Igen, ez a korrekt név. Külföldi kell, hogy legyen, legalább is a szülei. Nemrégén érkezett emigránsok.

— Rendben, — berregtette ki száján a levegőt a derék orvos és feltehetően, hogy megszabaduljon a kellemetlen telefonálótól, hozzátette. — Meglátom, hogy mit tudok tenni.

* * *

Limerick Lloyd egyetlen gyermeke volt egy gazdag Nyugat Connecticut állambeli családnak. A nemzedékeken át beörökölt családi vagyon lehetővé tette, hogy célokat tűzzön ki maga elé, amihez ugyan szenvedély kellett és intelligencia, de nem hoztak említésreméltó profitot. Lloyd másodéves hallgató korában ismerte meg Stahl Melissa kisasszonyt, amikor ő már kandidátusi disszertációján dolgozott. A központi könyvtár felszentelt csarnokában találkoztak és Lloyd

segített Melissának megtalálni a referenciát, amire szüksége volt kezdődő szépirodalmi tanulmányaihoz.

A szövegüzenet, ami Melissa apjától jött, határozott meglepetés volt, ha nem éppen döbbenet.

— Drága Lloyd, — írta a jövődöbeli após, — mivel te valamiféle európai történelemkutatással foglalkozol, fel tudnád venni a kapcsolatot egy Telegdy Nóra nevű nővel, és be tudnál szerezni róla minden információt, amit lehet. A nő politikai pozícióra pályázik a mi kongresszusi kerületünkben. Megjelent egyik Rotary Klub találkozónkon és rövid beszédet tartott. Nem is kell mondanom, hogy, vezetőségünk nem nagyon örvendett annak, amiket mondott és megkért engem, hogy felkérjelek erre a szívességre. Nem fogom zokon venni, ha nem vállalod, és megértem visszautasításod.

— Hol találhatom meg ezt a személyt? — Üzent vissza Lloyd.

— Van egy kampány irodája itt Mahopac városban, de nem érdemes ott keresni. Amit ki tudtam keresni a Wikipedia weboldalon, palotája van az E. 78 utcában, a Manhattanen. Az épület súlyos károkat szenvedett, kábé egy évvel ezelőtt. Az FBI az óta is vizsgálja, az okot és az értelmet, hogy mi történt. Kutatásod nyugodtan kezdheted ezzel az eseménnyel.

— Van valami más is, — kérdezte Lloyd.

— Képgalériája van, lent az alsóvárosban, Greenwich Village kerületben. Ott lakik fent a padlástéri lakásban, ha nincs itt nálunk Mahopacon.

— Rendben, — gépelte Lloyd a választ. — Érdekes vállalkozásnak látszik, ami beleillik tudományos kutatásaimba. De most, ha megbocsát, rohannom kell. Melissa vár rám az Aranyliba étteremben, Darien-ben.

* * *

Lloyd kapcsolatba lépett a Manhattan Középvárosi FBI kirendeltséggel és meglepően gyors választ kapott.

— Itt Joe Bannister, főfelügyelő. Szabálytalan lenne, hogy bármi információt adjak magának egy vizsgálat alatti nyitott ügyben. Foglalkozzon az ügygel a saját szakállára.

Következőnek Lloyd, más lehetőség teljes hiányában, telefonált képviselőjelölt asszony Telegdynek, a Mahopac-i kampány irodájában. Valaki felvette a kagylót és egy mély férfihang szólt bele.

— Keith Walker a vonalban, miben lehetek a szolgálatára?

— Itt Lloyd Limerick a Yale Egyetem Történelmi fakultásáról. Doktorátusi disszertációmon dolgozom, *Vezetőség Kelet Európában* cím alatt. Kutató asszisztenseim rekomendálták, hogy Miss. Telegdy elsődleges szaktekintély ebben a témában és hogy keressem fel. Segítene nekem, hogy interjút kaphassak vele?

— Bármi interjú hasznos a kampánynak, — gondolhatta Keith és udvarias, segítőkész hangon válaszolt.

— Megadom Miss. Telegdy otthoni mobile telefonszámát. Hívja fel és mondja meg, hogy maga a Yale egyetemet képviseli. Biztos vagyok benne, hogy Nóra hajlandó lesz egy interjúra magával.

Lloyd benyomogatta a számokat. Nóra fogadta a hívást és bejelentkezett.

— Telegdy Nóra itt, a kongresszusi képviselő várományosa a demokrata vonalon.

— A nevem Lloyd Limerick, — mutatkozott be Lloyd. — a Yale Egyetemen, doktorátusi disszertációmon dolgozom, *Hatalom és Vezetőség Kelet Európában* cím alatt. Doktor Stahl Mahopacról javasolta, hogy ön elsődleges szaktekintély ebben a témában és hogy beszéljünk el. Szeretnék találkozni önrel és részletesen elemezni ezt a témát. Nagyon megköszönném.

— Kezdetnek nem rossz, — tétélezhetette fel Nóra, nyilvánvalóan a fiatal hangot megbízhatónak találhatta, és kedvesen szólt hozzá.

— Itt vagyok lent a Washington Square galériámnál, lent a Greenwich faluban. Jöjjön le ide, és itt beszélgethetünk bőven, mialatt megnézi eladásra kínált festményeinket.

— Ott leszek, — felelte Lloyd és mosolyoghatott, mert hangja különösen boldognak hangzott. — Mikor lenne a legalkalmasabb?

— Bármikor délután kettő és este nyolc között. Ha nem a kiállítási emeleten vagyok, akkor fent a lakásomban. — Felelte Nóra és gyengéd koppantással szétkapcsolta a hívást.

* * *

Lloyd számára, alsóváros Manhattanre lemenni, egész napos vállalkozás volt. — Megéri-e az időmet, — fontolgathatta magában, de ha Dr. Stahl kegyeiben akart maradni, engedelmeskednie kellett. Mindamellet, amit felkutatott az interneten, Telegdy Nóra érdekes csudabogárnak látszott. Mi készíthette, hogy politikai pályára lépjen, ahol kitergetik összes szennyesét és minden szempontból kivizsgálják a múltját? Ezt Lloyd képtelen volt felfogni. Futólagos kutatómunkát végzett Nóráról a Yale egyetem könyvtárában és számos könyvet fedezett fel, ahol Nóra vagy főszereplő volt vagy fontos mellékkarakter.

Hosszú utazás lefele a Metro North New Haven vasútvonalon, le a New York City Grand Central állomásra. Onnan a 4-es földalattival az Astor Place megállóig, közel a Cooper Union College patinás épületéhez.

Rövid gyaloglás a Washington Square parkhoz és Lloyd ott állt a Galéria előtt, ami állítólag vizsgálata tárgyának tulajdonában volt.

Kinyitotta az ajtó és belépett. Pazar elrendezése a döbbenetesen furcsa és hátborzongató festményeknek borították a falakat és egy fiatalember ült egy pult mögött és szigorúan szemlélte a látogatót.

— Valami különlegeset keres, — kérdezte a fiatalember.

— Lloyd Limerick vagyok a Yale egyetemről, — állta Floyd a merev tekintetet és hozzátette, — Miss. Telegdy várja érkezésem.

— Oh, várja, valóban, — felelte a fiatalember élcélődő hangon, — milyen okból, ha szabad kérdezni?

— Ez Miss. Telegdy és az én magánügyem, — harapta be száját Lloyd és összehúzta a szemét. — Itt van, vagy nincs? Hosszú utat tettem le ide Connecticutból és Miss. Telegdy megígérte, hogy fogad.

— Így igaz, Keith, — jelent meg Nóra az ajtóban, ami az emeletre vezetett. — Megállapodtunk Mr. Limerick úrral, hogy beszélünk a Kelet Európai hatalmi politikákról és fogadd udvariasan.

— Ahogy óhajtod, — morogta Keith jó adag féltékenységgel a hangjában, — csak akartam kérdezni.

— Örvendek, hogy láthatom, — nyújtotta kezét Nóra Lloyd felé. — Sétálhatnánk egyet a parkban, és kérdezhet tőlem bármit, amit akar.

Egy darabig csendben lépkedtek egymás mellett, majd Lloyd összeszedte bátorságát és Nóra felé fordult. — Miss. Telegdy, — kezdte, — amit a legérdekesebbnek találtam magáról, hogy szemtanúk állítják, hogy egy arany álarcban és karddal a kezében személyesen kaszabolta a támadókat házában. Törvényszéki letételben eskü alatt pedig azt állította, hogy nem is volt odahaza az ostrom éjszakáján. Egy belvárosi hotelben aludt. Meg tudná részletesen magyarázni ezt az ellentmondást. Azok a mágikus fegyverek? Tényleg létezik ilyesmi?

— Családi ereklyék, — mosolygott Nóra, — valóban nálam vannak, de a modern háborúban elavultak és semmi hasznuk nincs.

— Családi ereklyék, — ismételte Lloyd a kifejezést, — használták-e ezeket valódi ellenség ellen igazi csatában?

— Minden bizonnyal, — bólintott Nóra és léptei határozottabbak és hosszabbak lettek. — Családom ezer éven keresztül forgatta őket a kereszténység és a nyugati civilizáció védelmében és, hogy visszaverje a pogány hordákat keletről, mint a mongolokat, a tatárokat és az Ottomán törököket, és nem olyan régen az Istentagadó orosz imperialista bolsevikokat. Ősi otthonunkat a földig leégették és rokonnaim alig menekültek meg a puszta életükkel. Nagyszüleim szponzorálták néhányat és amerikai állampolgárok lettek belőlük. Csodálatos és békés családi életünk volt, amíg egy megvadult csürhe meg nem rohanta házunkat és megölte unokatestvéreimet és nagynénémet.

— Nem fél, hogy a szavazók ebben az országban, — felelte Lloyd és lépteit Nóra felgyorsult lépteihez igazította és beleütközött kerek csípejébe. — Meg fogják tagadni magát a választóurnánál, mint egy valótlant és feltehetően egy idegent, valami más világból.

— Ellenkezőleg, — kiáltott Nóra és felmérte szemével a fiatalembert. — Minél többet megtudnak rólam, annál jobban fognak szeretni.

— Igaz az? — Kérdezte Lloyd, nyilvánvalóan felbátorodva, hogy Nóra említette a természetfelettit. — Hogy maga egy négyszázötven éves öreg boszorkány, és maga féregalagutakon közlekedik fénysebességgel. Vagy ez valami írónak a beteg képzelete, hogy pénzt csináljon, és aljas rágalmakat terjesszen magáról?

— Lehet, hogy boszorkány vagyok, — nevetett Nóra és tánc lépésekkel kettőt ugrott előre és vidám büszkeséggel hozzátette, — mint olyan sok más sikeres és erősakarátú nő, de hadd kérdezzem meg. Tényleg négyszázötven évesnek látszom magának?

— Nem látszik, ezt elhiszem, — kockáztatott meg Lloyd egy rövid és szemtelen nevetést, — de kérdezzem ezt. Tud maga seprűnyélen repkedni?

— Ezt nem tudom, — mutatott Nóra ujjával a férfire, — maga tud?

— Én férfi vagyok, — rántotta meg magát Lloyd, — mi gépészeti dolgokat használunk repülésre.

— Na, ez pontosan illik a karakteréhez, — fordult Nóra a férfi felé és tenyerét kifelé fordítva mutatóujjának begyét a férfi homlokához érintette. Kék fény jött ki ujjá végéből és Lloyd elrántotta fejét.

— Erről mi a véleménye? — Kérdezte Nóra ellenséges hangon, — nyugodtan fogalja bele jelentésébe, amit republikánus felbujtóihoz ír. Szenzációs hír lesz majd a FOX Hírek televíziós csatornán. Szerencsére senki nem fogja elhinni.

— Egy cigarettagyújtó, — visszakozott Lloyd és ideges rángás futott végig gerincén, — nem tudtam, hogy maga bagózik.

— Nahát, — fújta el a lángot Nóra. — Maga még nagyon sok mindent nem tud rólam.

Lloyd elhallgatott, nyilvánvalóan valami békítő válasz után kutatott, hogy kedvezőbb irányba terelje az interjút. Levegőt berregtetett ki ajkaival és ide-oda ingatta a fejét.

Hosszú és feszült percek teltek el néma csendben. Lloyd Nóra lépéseihez igazította lépéseit, elébe lépett és mutatóujját rászegezte a nőre.

— Még egy utolsó kérdés, — kérdezte pimaszul, — politika hivatalt keresni nagyon költséges vállalkozás. Van valami szponzora, aki támogatja ambícióit?

— Financális szupportot ért alatta? — Meredt Nóra mérgesen a kérdezőre és összeráncolta homlokát. — Nincs, nem mondhatnám, hogy lenne.

— Mi össze tudnánk hozni magát néhány végtelenül hatalmas és gazdag emberrel, akik korlátlan összegek felett rendelkeznek. — Bólintgatott Lloyd és arca fülétől fülig érő fellengzős vigyorba torzult. — Mi a háttérben maradunk, de garantálni fogjuk magának a kongresszusi széket.

— Én a demokrata párthoz tartozom, — mosolygott Nóra és megrázta a fejét. — Maguk republikánusok, hogy jönne össze a kettő?

— Ez a legjobb az egészben, — mind a két kezét használva Lloyd megfogta Nóra alsó karját és megszorította. — Maga nekünk fog dolgozni.

— Hogyan, — húzta össze szemét Nóra.

— Átadja nekünk a demokrata fórum titkos terveit és stratégiáját. — Mintha kobra kígyó hipnotizálná áldozatát, nézett Lloyd Nórára. — Maga és még néhány más hasonló meg tudná torpedózni az egész liberális progresszív agendát, a kiagyalt demokrata förmedvényeket, mielőtt azok szavazásra kerülnek és törvény lesz belőlük.

Nóra kitépte karját a férfi szorításából és fojtott, de nagyon dühös és erőteljes hangon rákiabált.

— Tűnjön el a szemem elől maga gerinctelen puhány. Soha nem leszek áruló vagy beépített ügynök. Legfőbb szándékom volt, hogy a politikába részt vegyek, hogy az igazságot reprezentáljam, és választóim érdekeit képviseljem. Nem kezdek egy hazugsággal. Ez a maga szakmájához tartozik. Köszönöm, hogy kinyilatkoztatta igazi mivoltát. A következő nagygyűlésen fel fogom hozni gazemberségét. Máramaros grófnőjét nem lehet pénzzel megvesztegetni.

Ezt kinyilatkoztatva, vagy inkább hangosan kikiabálva, Nóra intett egy taxinak és ajtaját kitépve belökte Lloyd Limerick urat a hátsó ülésre. Húsz dollár dobott a taxisnak és rámutatott.

— Vigye ezt a semmirekellőt, — hadarta gyors és gyűlölettel teljes hangon, — olyan messzire, amennyire telik a húszasból. Talán leginkább valami elhagyott vágóhídi romházhoz a West Side részen. Majd az ott lakó vagabund trógerek civilizált modorra tanítják.

Kilencedik Fejezet

A rövid vita, ami lezajlott Lloyd és közte, alapjaiban rázta meg Nórát. Gondolta, hogy a politika aljas business, de fogalma sem volt, hogy kapzsi emberek mire nem képesek, hogy hatalomra jussanak és pénzt csináljanak.

Füstölögve és szitkozódva visszasietett a galériába és fontolgatta, hogy előveszi kardját és álarcát a szekrényből. Ahogy belépett a kiállítási helyiségbe Keith aggódva nézett rá.

— Van valami baj, — kérdezte.

— Igen, — bólintott Nóra, — hívj össze mindenkit. Este kilenckor találkozunk az E. 78 utcai kúriám nagytermében.

Beesteledett és a város utcái elcsendesedtek. Keith, Jeroboam Dante, és Hagen János, Nóra barátai és társai összegyűltek az újonnan berendezett nappaliban és körbe vették a híres nőt és csodálattal teli tisztelettel és aggodalommal néztek rá.

— A republikánusok meg akartak vesztegetni, — kezdte Nóra és kihúzta magát. Hátával a kandallónak állt, ahol tűzvész nagyságú lángok lobogtak és szinte kitörtek fészükéből, mint egykoron a régi jó időkben. — Nem bánhatunk velük, kesztyűs kézzel, — folytatta Nóra, — hazudnak és nincs semmi programjuk, hogy könnyítsenek a nép életén. Fel kell világosítanunk az embereket, hogy kik a modern republikánusok és nem szabad restelkednünk, hogy kitergezzük csalásaikat és hazugságaikat. Mondhatnánk, hogy Lawler egy tisztességes ember, de mindig a párt doktrína szerint szavaz, mint egy engedelmes talpnyaló. Szavazataival képessé teszi a szélsőjobboldalt, hogy fasiszta ambícióikat megetessék az Amerikai néppel.

— Gondolkozzunk el erről egy percre, — emelkedett szóra Jeroboam Dante, — nem lenne szabad lesüllyednünk romlott gonoszságunk posványába. Mi soha nem hazudhatunk és minden igazságot kétszer is bizonyítanunk kell.

— Azt nem értem, — felelte Nóra, — miért szavaznak az emberek saját érdekeik ellen. Mi demokraták szociális juttatásokat ígérünk és tisztességes munkabéreket. Hogy legyen miből fizetni ezeket a programokat, növelni akarjuk a szuper gazdagok adóját. Miért van ez az áthidalhatatlan ellentét? Régi barátok nem beszélnek többet egymással, mert más a politikai véleményük. Vajon ki zsibbasztja az agyukat?

— Engedjétek, hogy megmagyarázzam, — vette át a szót Keith. — Félelmetes ellenséggel állunk szembe, a gigantikus méretű komputerekkel, amik egyre jobban kontrollálják életünket és manipulálják gondolkozásunkat. Ez egy korróziós business struktúra. Az internet szolgáltatók, mint a Facebook, Twitter, Google és a You-Tube és még sokan mások kizárólagosan azt akarják, hogy nézd és használd weboldalaikat és minél tovább maradj rajtuk. Hazudni a nézőknek több profitot hoz, mint az igazság. Az igazság általában unalmas és a hirdető többet nem használják weboldaladat. Óriási számítógépek, amik egy teljes nagyváros nagyságúak és egy egész hőerőműre való elektromos energiát használnak, minden lépésedet és rákattintásodat és megjegyzésedet követik, és business modellt csinálnak belőled. Sötét és gonosz irányzatukba nyomnak. Átveszik gondolkodásodat és előre jelzik akcióidat. A legutolsó fajtája ennek a manipulációnak a mesterséges avagy Artificial Intelligense vagy az AI. Megfélemlítenek, hogy AI okosabb lesz, mint mi és egy-két éven belül semmi szükség nem lesz

az eszünkre. AI fogja írni regényeinket és szerkeszteni újságjainkat és semmit nem tehetünk, hogy ezt megakadályozzuk. Ezek a manipulációs gépezetek el fogják pusztítani a világot. A globális felmelegedés lehetetlenné fogja tenni földünkön az életet. A demokráciákat diktatúrák fogják felváltani és a szabad sajtó és véleménynyilvánítás el lesz törölve. Nemzetvezető diktátorok háborúzni fognak egymással és egy nukleáris atomkatasztrófa minden élet megöl.

— Ezt nem engedhetjük megtörténni, — kiáltott fel Nóra, — meg kell, hogy nyerjük a választásokat, bármilyen nehéz is legyen.

Hagen János felemelte a kezét és éles detektív szemeivel felmérte a szobát. Tenyerét jobbról balra forgatta és fejét fel és alá ingatta.

— Várjunk egy pillanatra, — kezdte, — Amerikában vagyunk. A zöld a legfontosabb szín. A fehér fajüldözők kereskednek a zsidókkal, a feketékkel, az ázsiaiakkal és a muzulmánokkal is. A lakosság meggyőződéssel hiszi, hogy a társadalmi létrán felfele haladhat. Nem hajlandók elhinni, hogy ez a lehetőség már régen megszűnt létezni. Sokan szavaznak Trumpra, hogy ők is lehetnek hozzá hasonlóak, ha elnyomják a kisebbségeket. Nekünk kell megmutatni nekik, hogy demokraták óhajtsanak lenni. Javaslom, hogy Nóra vegye fel gyémántokkal kirakott piros ruháját, tegye fel bűvös álarcát és forgassa meg kardját. Szervezzünk egy hatalmas gyülekezést a Central Parkban és Miss. Telegdy repüljön oda szárnyas Pegazus paripáján.

— Tényleg, — nevetett Nóra, — ez vinne át engem elsőnek a célvonalon?

Keith kért szót és ellenvéleményt hangoztatott. — Teljességgel lehetetlen beszerezni az összes engedélyeket és megszervezni a rock zenekarokat. Repülő ló, az Isten szerelmére, **csak** a speciális hatások egy vagyonba kerülnének.

— Repülhetnék seprűnyélen is, — kacagott Nóra. — Az is eredeti, de olcsó és látványos.

Hagen kapitány rázta a fejét és forgatta a mutatóujját. — Nem egészen úgy van, — mondta és összehúzta a szemét. — Meg lehet csinálni. Számos híres rock zenekar nagyon szeretne muzsikálni a Central Parkban. Meghívhatnánk őket és nekem nexusom van a polgármester hivatalánál. Megkapjuk az engedélyt. A parkban van egy szabadtéri színpad és ötvenezer örvényező és vadul tomboló szurkoló fog összegyűlni. Legtöbb fontos televíziós csatorna és rádióállomás ott lesz. A neved azonnal ünnepezt lesz és ismert az egész országban. Rap zenészek, mint Cypress Hill, De la Soul, Drake és Jack Harlow fogják szolgáltatni a szórakoztatást. Nóra meg beszélhet, amennyit akar, hogy meggyőzze a választókat, hogy mi képviseljük igazi érdekeiket.

— A keresztény jobboldali média, — harapta be ajkát Nóra és aggódó hangon szólt, — fel fogja hánytorgatni múltamat és gonosz boszorkánynak és az ördög cinkosának fog nevezni.

— Az idő múlik és dolgok változnak, — vetett keresztet Jeroboam Dante és nyugodt hangja csillapította az aggodalom áradatát. — Isten a maga oldalán lesz, ezt én garantálom.

— Tehát megegyeztünk, hogy megszervezzük a Central Park rallyet, — kérdezte Hagen kapitány, határozott és vitát lezáró hangon.

* * *

A Central Park terjedelmes pázsitja végében áll egy állandó színpad, ahol számtalan híres zenész és előadó művész szórakoztatott hatalmas tömegeket többször is a múltban. Mind a négy

zenekar elfogadta a meghívást és magukkal hozták saját hangszóróikat és minden fajta speciál hatás technikát.

Jimmy Fallon önként vállalkozott a ceremónia mester szerepére és a tömeg őrjöngő ujjongással fogadta megjelenését.

Este tíztől éjfélig a zenekarok egymást váltották és afrikai szépségek hada táncolta és ropt a rap és a hip-hop vad rángásait. Éjfélkor a színpad elsötétedett. A háttérben erdő borította hegyek látszottak és farkasüvöltés hangzott a távolból.

— Örömmel jelentem be Máramaros grófnője, Telegdy Nóra érkezését, — kiáltotta Jimmy Fallon és karjait kitarva a sötét, nyugati égbolt felé mutatott. Másodpercen belül Nóra bukkant elő a gomolygó ködből. Hétfejű tűzokádó sárkányon lovagolt. Kecses mozdulattal leugrott a szörnyetegről, ahogy az patáival megérintette a színpad deszkáit.

A sárkány elrepült. Nóra kirántotta kardját és a föld négy égtája felé suhintott. Gyémántokkal kirakott veres ruháját viselte és aranyálc takarta arcának felét.

A tömeg meghátrált és félelem fojtotta el lelkesedésüket, amit addig fergeteges tombolással demonstráltak és csend lett.

— Ne féljetelek tőlem, — jelentette ki az ősrégi csodák mondabeli teremtese. — Itt vagyok, hogy legyőzzem az összes démonokat és a gonoszokat és elhozzam nektek, ami jogosan a tietek. Semmitől sem félek és bízhattok bennem, hogy soha nem fogok hazudni.

Frenetikus válasz, mint az óceán hulláma a hurrikán korbácsolta tengeren, követte Nóra szavait és a tömeg egy hangon követelte.

— Nóra, Nóra, mutasd meg nekünk igaz mivoltodat.

— Itt az ideje, hogy valaki megmondja az igazságot, — felelte Nóra. — Éppen elég hazugságot hallottunk már a jobboldali médiától, és most vagy soha, hogy valaki felvegye az igazság kardját és visszakeresse aljas kutyáit a gyűlölettel teljes fajüldöző propagandának a poklok tüzegető barlangjába. Demokrata vonalon aspirálok a New York 17-es választói kerületben, egy kicsit északra a várostól. Én leszek a ti hangotok és vezetésem alatt senki nem fogja elnyomni szavazati jogaitokat vagy elvenni polgári jussotokat. Kérdezzetek bármit, és legjobb képességem szerint fogok válaszolni.

Több száz újságíró és fotográfus nyomakodott előre, hogy helyet kapjanak az első sorokban és emelték a kezüket és menydörgő hangon ordítottak és érthetetlen kakofóniába olvadt össze hangjuk.

Jimmy Fallon jött segítségére. Egy fiatal riporternőre mutatott és kiáltott hozzá.

— Maga ott, Glória Hill a New York Times újságtól, mit szeretne kérdezni?

— Miért nevezik magát Máramaros grófnőjének, — kérdezte Glória, — maga tagja a régi arisztokráciának? Akik nem voltak éppen valamiféle demokrata rendszer urai.

— Az voltam, — húzta ki Nóra magát büszkén, — arisztokrata őseim védték hazájukat és népüket minden ördögi erő ellen, legyen az idegen vagy országon belüli. Jobbágynak szerettek minket és mi vigyáztunk rájuk. Mi demokraták egy igazságosabb és gazdagabb országot fogunk nektek teremteni. Mi sokrétűek vagyunk és mindenkit befogadó. Mi kommunikáljuk platformunkat pártunk széleskörűen változatos spektrumán keresztül, mindenkinek, aki sátrunk alá akar állni. Ellenfeleink karikatúrákat csinálnak szavazóikból és tényérnyalókat saját, igazságon alapuló véleményük nélkül. A republikánus média soha nem fogja megmondani az igazságot, mert félnek tőle. Mi nagyszabású létfontosságú projekteket szavazunk meg és véghez is visszük őket.

— Minek a kard és az álarc, — kiáltotta valaki.

— Azok, — nevetett Nóra és kardját leeresztve levette az álarcát. — Színházi kellékek, ez itt nem éppen egy Grid Iron, Vaskeresztes vacsora, ahol minden nőnek hosszú fehér estélyibe kell öltöznie és a férfiaknak frakkszárnys szmoking öltönyökbe, fehér nyakkendővel és csipke fodrokkal selyemingeik elején. Látom, hogy egyikük sem követi ezt a protokollt, ami helyes, mert ezek vagyunk mi, egyszerűek és gyakorlatiasak és végtelenül erősek.

A tömeg viharos tapsba tört és százezernyi láb rúgta a földet és ezernyi karok emelkedtek magasba és lángot pattintottak és marihuána erős szaga mosódott át a széles pázsit felett és lassan beleolvadt a parkerdő sűrűjébe.

Két rock banda, Nóra mind a két oldalán, megvadult ritmussal és dübörgő dobokkal, hangos rap zenébe kezdett. Jeroboam Dante és Walker Keith előre léptek és két oldalról közrefogva magasba emelték Nórát. Nóra szépséges volt és kábítóan delejes, és magával ragadta meghipnotizált hallgatóságát. Ha a választást azon az estén és azon a helyen tartják, Nóra elsőprő többséggel nyert volna.

Tizedik Fejezet

Fox News televízió csatorna nem közvetítette Nóra rally ünnepségét, de nem vehették semmibe. Nórából legitim képviselő aspiráns lett. Az ügyet megbeszélni és összehozni egy alkalmas ellenstratégiát, a helybeli republikánus vezetők összegyűltek Mrs. Ilona Conti Mahopac városbeli házánál, ahol az alkalomra felvett inas és egy fiatal pincérlány italokat szolgált fel és étvágycsinálókat.

— Ez a nőszemély, — emelkedett Mrs. Conti szóra és kristálypoharában lötyögtette whisky italát, — hogy a legkevesebbet mondjam, ez a nő önmagában egyedül egy bűnözési veszélyáradat. Tudom, hogy a göröngyöset együtt kell vennünk a simával, de a pokolbeli süllyesztőbe ezzel a rossz szemétlárával. Nem adok egy lukas mogyorót összes színházi parádéjával és speciális effektjeiért. Meg kell találnunk a gyengéit és börtönbe kell csuknunk, mielőtt tovább rontja a szabad levegőt. Van valakinek valami javaslata, — állt meg beszédében és bátorító tekintetét hosszú másodpercekig körbe hordozta a teremben.

— Ennél igazabb szavak soha nem hangzottak el, — bólintott Lloyd Limerick Conti asszony felé és szót kért, hogy alátámassza az elhangzott véleményt. — Ez a Telegdy perszóna valóban egy enigma. Én beszéltem vele személyesen, és egy teljesen bizonyos, hogy nincs elegendő pénze egy tisztességes kampányra, még egy ilyen provinciális választókerületben sem, mint itt a mienk. Gyerekjáték lenne pénzzel megvesztegetni. Ha nem is nyilvánosan kitergetve, de valami rejtett mellékút formájában. Felsőbbségesen okosak vagyunk, hogy ügyesen titkoljuk szándékunkat. Ez a nő nem tud verekedni súlycsoportján felül. Jobb lenne, ha hagyná a politikát és visszamenne tehéntrágyát lapátolni Louisiana mocsaraiba a többi Cajun boszorkánnyal együtt.

Viharos taps fogadta Lloyd szavait. A hallgatóság vadul dobogtatta lábait a padlón és ököllel verték az asztalt, ahol kiloccsantak a finom koktélok és bemocskolták a drága estélyi ruhákat és a kifogástalan szmokingokat.

— Javasolhatok valamit, — emelkedett szóra Roman von Ludwig. Conti asszony üzletbeli ismerőse és körbehordta tekintetét, hogy eléggé respektálják-e hozzászólását, ahogy felesége ült mellette és elismeréssel nézett fel rá. Jelenleg a Suburban Propángáz cég alkalmazta urát, mint kemence és gáztartály tank eladási ügynököt, Mount Kisco, New York állam kirendeltségüknél. A feleség, egy vagyonos nő, leánykori neve Boulanger Mercedes, egy Haiti illusztris családból származott. Feleségül ment hozzá, ha nem is tapintatos természetéért, hanem inkább jóképű svádájáért. A meglehetősen barna bőrű és elhízott nő teljesen szerelembe esett a férfi árja mivoltával és tejfehér bőrével és göndörített szőke hajával.

Fiatalabb korában Roman F-16 vadászgépet vezetett a légierőnél. Nagyapja lépéseit követte, aki mesterpilóta volt a birodalmi Luftwaffe szolgálatában. Olyan csodálatosan sikeres lévén életében, Roman minden gátlását elvesztette, hogy lakatot tegyen a szájára és mindig kimondta, ami eszébe jutott.

— Valaki említette, hogy ez a Telegdy némbor, — folytatta beszédjét von Ludwig, ahogy a terem elcsendesedett és minden szem néma csodálattal csüngött ajkain, — egy belvárosi művészgalériának a kurátora, lent a Manhattan alsó csücskében, ott az ELP, azaz Ébredő Liberálisok Progresszív fészkeben. Valamiféle különlegesen visszás festményeket árul és más

művészeti tárgyakat. Megvehetnénk az egyik ilyen értéktelen festményt egy horribilisan felvert összegért és bejelenthetnénk, hogy valamiféle illegális kampányfinanszírozási ravasz trükk az egész, és diszkvalifikáltathatnánk a választási versenyből.

— Zseniális és abszolúte genius hadicsel, — hangzott többféle irányból, — Telegdy Nóra és cinkostársai reszketni fognak, mint gyáva oroszlánok a barlangjukban, ahogy érkezésünket hallják.

— Mennyit költsünk a festményre, — válaszolt Conti Ilona elnök asszony és szemei kávésfindzsa nagyságúra kerekedtek, ahogy teljes csodálattal bámulta Roman von Ludwig arcát.

— Félmilliót, — állta Roman az asszony tekintetét, — játszi könnyedség, egyik szuper CPAC organizációnk bátran kiírhat egy ekkora kontót minden probléma nélkül. A mellényzsebükből teljesen legálisan kifizethetik, mint hasznos beruházást.

— Nem elhanyagolva a fent említett megvesztegetési ötlet hatékonyságát, — emelkedett szóra a hátsó sorokból egy férfi mellényes öltönyben és gumitalpú cipőben. Előre jött és szarkasztikus hangját hivatalosan komolyra fordította. — Sokkal gyakorlatiasabb információm van erről a Telegdy nőszemélyről. A nevem Joe Bannister detektív felügyelő és tényállásként tudom, hogy ez a demokrata képviselő aspiráns hazudik az önéletrajzán. Legalább száz halottat szedtünk össze palotájában a tűz és a robbanási baleset után. Bizonyíték van a kezemben, hogy ott volt és részt vett az öldöklésben.

— Túlságosan kézenfekvő, hogy igaz legyen, — nézte Roman von Ludwig meredten a detektívet, nyilvánvalóan bosszankodva, hogy elvette tőle a figyelem központját. — Azon az éjszakán, Telegdy a szeretőjével a New York Times Square hotelben volt, az ostrom egész ideje alatt.

— Kitartó kutatásaim és az aprólékos részletek elemzése alapján, — fixírozta a detektív a régebbi pilótát és szeme sem rebbent, ahogy folytatta. — Mrs. Telegdy, a fent említett palota tulajdonosa, délután három órakor azon a napon jelentkezett be a hotelba és röviddel később elhagyta a hotelt a szolgálati kijáraton keresztül. Beszereztem a biztonsági kamerák felvételeit az idő bélyeggel rajtuk, ami tökéletesen igazolja Telegdy távozását. Számos rendőr is testálta, hogy az ostrom éjszakájának folyamán többször is látták a palotán belül. Reggel fele Miss. Kennedy visszatért a hotelbe egy Walker Keith nevű egyénnel, feltehetően szexpartnerével, aki jelenleg a kampány menedzsere, ismételten a konyhai cselédbejárón. Jogi letételezésem van két szakácstól, akiket Telegdy próbált megvesztegetni, hogy hallgassanak. Sajnálatosan idáig nem tudtam kideríteni, hogyan hagyhatta el teljesen ostromzár alatt lévő palotáját, az E. 78 Street utcában, de munkálkodom rajta.

— Talán el kellene rabolnunk ezt a Keith Walker nevű tököt, — vágott vissza Roman von Ludwig csipkelődő hangon és öklendező nevetést hallatott.

— Fogd be a szád, Roman, — kiáltott férjére Mrs. Von Ludwig, — nem a fasiszta Németországban vagy Babilon Berlinben. Ebben az országban törvényileg engedélyezett civilizált módszereket használunk.

— Csend legyen, — rázta a kezét Conti Ilona, — nyilvánvalóan látszik, hogy Telegdy Nóra többféle büntettet követett el. Elegendőt, hogy parlamenti kivizsgálást rendeljünk el. Hazudott az FBI ügynököknek. Már önmagában ez is elég, hogy rács mögé tetszük. Inkább idézzük a bíróság elé, — folytatta Conti asszony, — és esküdjön meg a Szent Bibliára.

— A Bibliára is hazudni fog, — üvöltött Von Ludwig, — ez egy erdélyi boszorkány. Nem tudják megérteni? Belzebubnak a leánya. Egy csepp tisztelete sincs a mi keresztény kultúránk értékrendszere iránt. Meg kell találnunk karakter hibáit és saját borzalmas módszereivel kell, hogy leromboljuk.

— Igaz, — bólintott Mrs. Conti és többen helyeseltek. — Mi háborúzhatunk hagyományos fegyverekkel és ezernyi veszteségünk lehet. Vagy harcolhatunk, képletesen mondva, nukleáris fegyverekkel és egyetlen sorsdöntő csapással elérjük célunkat.

— Milyen csapással, — vigyorgott detektív Bannister, — le tudná redukálni viharos agytornáját véghezvihető ötletekre?

— Egyetlen dologtól fél csak, — hallatszott egy hang az egyik hátsó sorból. — A nevem kapitány John Hagen. A New York városi rendőrségtől vagyok és Telegdy Nóra belső bizalmasa. Mrs. Telegdy egyedül a démonok erejével sebezhető. A démonok elleni harca volt az igazi ok háza leégésének. Találnunk kell egy démont és rá kell eresztenünk. Ez majd meghozza a kívánt eredményt.

— Hol találhatunk egy ilyen démont, — szóltak közbe többen is, — démonok valóban léteznének?

— Tudnék egy ilyen helyet, — tárta szélesre Hagen kapitány a karjait és igézetes pátosz itatta át hangját. — A General Olaj cégnek trópusi rejtékhelye van lent Floridában a Marcos szigeten. Ott gyülekeznek össze a vén perverték, emberhús zabáló kobold szellemek, fiatal szeráfok és más gazemberek és szépségek. Menjek le egy hétvégi multságukra és biztosan lelek valamiféle démont ott. Nexusom van David Hambleton úrhoz, részlegvezető főigazgató elnökhöz, a General Olaj cégnél. David régi barátja volt Osruth Györgynek, a démonnak, aki elpusztult Nóra házának ostrománál. Ha David maga nem is egy démon, bizonyára ismer néhányat belőlük.

— Ezt maga mind honnan tudja, — bámulta Mrs. Conti meredten a kapitányt.

— Van egy könyv, Báthory Dóra, amit a Kindle Direct Publishing kiadó adott ki és Amazon árulja. — Válaszolta a kapitány látszólagosan nem zavartatva magát, mint aki megingathatatlanul hisz szavai igazságában, — valami Serfőző Larry vagy Levente nevű író szerezte. Levente megváltoztatta a neveket, de a könyv az igazi Telegdy Nóra története, akit mi itt vizsgálunk. Szó szerint minden benne van abban a könyvben.

— A regény tiszta fantázia és felfüggesztett hitetlenség. — vetett Roman von Ludwig megvető pillantást a detektív felé. — Nem indíthatunk komoly vizsgálatot egy együgyű agybeteg szerző fantáziája alapján. Felejtsetek el az egészet.

— Felejtsd el a saját kockázatodra, — rázta mutatóujját John Hagen, — és egy gonosz halottidézőt fognak képviselővé választani. Nincs így is túl sok progresszív liberális szemétláda a kongresszusban? Harcolnunk kell, hogy visszaszerezzük országunkat. Kinek az oldalán álltok, igazán? Beépített árulók vagy kommunista ügynökök lennétek?

— Láttam már és csináltam is, — fújta fel mellkasát Roman von Ludwig és a kapitányhoz nyomta. Teljes hangerővel üvöltött és a kapitány megtántorodott, hogy tartsa egyensúlyát. — Szüleim kimenekültek egyfajta önkényrendszerből. Nem óhajtok egy másik ilyent támogatni ebben az országban. A maga információja rémhír és veszélyes összeesküvés lázítás a legrosszabb fajtából. Nincsenek démonok. Csak lelkiismeretlen hazugok, akik mossák az emberek agyát és ijesztgetéssel manipulálják a tudatlanokat. Maga New Yorki törvény legjobbjainak a szégyene. Tűnjön el a szemem elől, mielőtt összeverem.

Mrs. Von Ludwig a két feldühödött férfi közé lépett és széjjelválasztotta őket. — Roman, — sikította, — túl sokat ittál. Fogd be a szádat vagy én fogom be neked.

— Megállj, — kiáltotta Conti asszony legmagasabb szoprán hangján. — Mindenki nyugodjon le. Mi mind istenfélő keresztény konzervatívok vagyunk. Ez nem jelenti azt, hogy nem tudunk kitagadni bárki eretneket. Lloyd Limerick, gyere ide hozzám. Utazz le a Markos szigetre és szimatold ki, hogy tud-e valaki bármit is Telegdy Nóráról vagy segédlegényéről, Keith Walker latorról.

— Ne ugorjunk ki a startnál, — rázta a fejét Hagen kapitány és összeráncolta a homlokát. — Haladjunk lépésenként előre. Lloyd egyszer beszéljen David Hambleton igazgatóval. Hallomásom szerint kedveli a fiatal és keménykötésű férfiakat. Tegyen meg bármit, hogy Hambleton elárulja kapcsolatát Keith Walkerrel. Miért hívta meg abba a szuper exkluzív klubba? Hol itt a trükk? Nagyon furcsának találom, hogy az ostrom Keith Marcos szigetről való visszaérkezése utáni napon történt. Győzd meg Hambleton urat, hogy a saját business érdeke, hogy republikánusok kerüljenek be a kongresszusba. Milliókkal kevesebb adót fog fizetni. Biztos vagyok benne, hogy a mi oldalunkon lesz.

Mrs. Conti Lloyd felé fordult. — Lloyd, drága fiam, — kezdte. — Gondolod, hogy van erőd ezt megtenni?

— Természetesen, — vigyorgott Lloyd, — semmi probléma. Jöttem láttam győztem, a vén perverték a specialitásom.

Ezzel Conti asszony bezárta a gyűlést. Totális sikernek deklarálta és minden jelenlévő megegyezett, hogy a következő héten folytatják diskurzusukat, ugyanott és ugyanabban az időben.

Tizenegyedik Fejezet

A General Olaj cég fő irodaépülete egy hatvanemeletes toronyház a Seventh Avenue sugárúton, Manhattan belvárosában. David Hambleton irodája háromszáz négyzetmétert foglal el a legfelső emeleten, csodálatos kilátással nyugati irányban. Soha nem volt könnyű interjút kapni vele, egy egész hadsereg goromba titkárnő védte privát mivoltát.

Lloyd Limerick azért is megpróbálta. Egyenesen odament az egyik portáshoz, ki egy hosszú, magasított pult mögött állt és rámosolygott.

— Mr. Hambleton igazgató úrral szeretnék beszélni, — kezdte, de a férfi portás azonnal a szavába vágott.

— Van vele találkozója, — kérdezte és úgy méregette, mintha egy kellemetlen féreg lenne.

— Nincs, — felelte Lloyd és szebben próbált mosolyogni.

— Hambleton igazgató urat nem lehet zavarni, — vizsgálgatott maga előtt egy hosszú listát a portás és oldalra nézett, mintha várnának sokan a sorban és hozzátette. — Telefonáljon a titkárnőjének és jegyeztesse elő magát és akkor jöjjön ide vissza.

— Mondja meg maga a titkárnőnek, hogy információm van Oszruth György úrról, — húzta keskenyre a szemét Lloyd és ujjaival dobolni kezdett a tükörfényes pult tetején, ami feltehetően importál márványból lett kihasítva.

A portás tárcsázott, száját eltakarta és elfordult, ahogy beszélt a kagylóba, de Lloyd mégis hallotta szavait.

— Valaki van itt, aki Hambleton igazgató úrral akar beszélni valamiféle Oszruth György egyénről.

— Értem, — felelte a titkárnő, — megmondom, és majd visszahívom a válasszal.

— Várjon ott, — mutatott a portás egy pad felé, két felvonó ajtó sor között.

Tíz perccel később integetett Lloyd felé.

— Felvonó sor C, 55-ik emelet. Felmehet, és a titkárnő beengedi.

Gyors emelkedés felfele és a liftajtó kinyílt. Egy magas, teljesen mosolytalan szőke nő állt az ajtóban és szigorúan nézte a látogatót.

— Mi a neve?

— Lloyd Limerick.

A nő bólintott és száraz, kurta hangon válaszolt.

— Ok, kövessen.

Leültette Lloydot egy előtérben és visszaült íróasztala mögé és egy bakelit telefonkészüléken tárcsázott.

Röviddel később tiszteletteljes hangon beleszólt a kagylóba. — Tekintetes úr, Lloyd Limerick itt van.

Egy mély hang válaszolt valahonnan messziről és a titkárnő bólintott.

— Igenis, tekintetes úr.

Feladatát teljesítve a titkárnő elkezdte a körmeit reszelni és teljesen semmibe vette Lloyd jelenlétét.

Húszpercnyi idő múlva egy magas férfi lépett be a titkárszobába és kezét nyújtott Lloyd felé.

— Mr. Limerick, feltételezem, — mosolygott, teljes műfogsorát kimutatva. — Hogy van az én öreg haverom, Oszruth György?

Lloyd a titkárnő felé nézett, mielőtt válaszolt.

— Beszélhetnénk bent? Az ügy erősen privát természetű.

A titkárnő vállat vont, de a nagy és fontos férfi bólintott. — Jó, jöjjön be.

Tágas irodájában, Hambleton leült íróasztala mögé és egy fotelra mutatott, hogy Lloyd üljön oda. — Beszéljen, hallgatom.

— Bocsánat, Mr. Hambleton, — felelt Lloyd, tetetett félénk és sajnálkozó hangon. — Azt hittem, hogy méltóztatik tudni. Oszruth úr elpusztult Telegdy Nóra házának ostromában.

— Lehetetlen, — ráncolta a homlokát Hambleton és kételkedő pillantást vetett Loydra. — Súlyosan megsérült, de a modern orvostudomány összerakta és most jól van. Valóban, éppen itt van nálam. Első asszisztensem és én mondtam neki, hogy maradjon távol a nyilvánosságtól.

— Nem halt meg, — hebegett Lloyd.

— Egyáltalában nem, — hahotázott Hambleton és a háta mögötti ajtó felé fordulva odakiáltott. — Gyere ki, Gyuri, van itt egy érdekes alak, aki valahogy kapcsolatban van kedvenc boszorkánnyal, Telegdy Nórával.

Egy férfi jött ki a szobából és Lloyd majdnem bepiszkította a nadrágját. Az illető Oszruth György volt, élőben, ahogy a fényképek alapján felismerte, minden látható nyoma nélkül bármi sérülésnek. Hogyan lehet ez? Féktelen okoskodás küzdött Lloyd agyában a hitetlenkedéssel. Nem hitt a szemeknek. Lehet, hogy rémhír lett volna, vagy fantázia, hogy Oszruth meghalt és Telegdy Nóra soha nem ölte meg.

— Ne féljen Limerick úr, — hahotázott Hambleton, — ugye jól megijesztettem. Nem? Természetesen tudom, hogy a barátom Oszruth György halott. Ez itt Mr. Weingarten Vilmos, egy hasonmás, akivel néha elszórakozom. De most már mondja meg, mi az igazi ok, hogy engem felkeresett?

— Walker Keith, — nyögött Lloyd és szinte lenyelte a hányást, ami szinte megfojtotta. — Tekintetes uram, ön szerződést íratott vele alá. Nem? Walker soha nem elégítette ki a szerződés feltételeit. Méltóztatna tudni, hogy miben sántikál ez az alak mostanában?

— Igen, emlékszem rá, — bólintott Hambleton és intett Weingarten úrnak, hogy maradjon a háttérben, de legyen készen. — Hallottam, hogy Mr. Walker valami kellemetlen fiaskóba keveredett ott lent Marcos sziget rejtekhelyünkön. Váltig állította, hogy a szerződést kényszer alatt írta alá és az nem érvényes. Még mindig Telegdy Nórának dolgozik, vagy meghalt volna ő is? Olyan megvetendő hazugnak és csalónak látszott. Nem helyeslem, hogy nekünk dolgozzon. Ügyvédem majd értesíti, hogy mennyibe fog neki kerülni, hogy visszavásárolja tőlem a szerződést.

— Mennyibe? — Fordult Lloyd Hambleton felé és keskenyre húzta a szemét.

— Egy millió dollárba, kerek számokban, — vigyorgott Hambleton és arany cigaretta tárcája után nyúlt, kivett egy marihuána cigarettát és rágyújtott.

Lloyd Weingarten felé nézett és lassú, határozott hangon beszélni kezdett hozzá. — Lenne egy ötletem. Miss. Telegdy kongresszusi képviselőnek kampányol a demokrata vonalon.

General Olaj fogalmazzon meg egy beadványt a fent említett követelés esedékességéről. Weingarten úr, OZRUTH Györgyre való félelmetes hasonlóságával személyesen kellene, hogy átadja a követelményt Nórának és Keithnek egyidejűleg. Ez ki kell, hogy ijessze őket az egérlukból. General Olaj képviselőjében Weingarten úr felajánlja, hogy kifizeti a tartozást, mint kampány hozzájárulást. Természetesen a pénz forrása titok marad, és ha elfogadják, és miért ne fogadnák el, az adomány illegális lesz és a kampányfinanszírozási szabályok elleni súlyos kihágás. Valójában semmi valódi pénz nem fog gazdát cserélni. Walker Keith papíron visszavásárolja szabadságát és Telegdy Nóra megy a börtönbe törvénytelen pénzmosásért. A kongresszusi szék pedig republikánus kezekben marad.

— Ebből nekünk mi hasznunk, — méregette mérgesen Hambleton a javaslattevőt. — A pénz marad, mondja, kivéve én veszítek egymillió dollárt, ami szerződésileg jogosan az enyém. Igazam van e vagy nem?

— Hambleton tekintetes úr, — hajtotta meg Lloyd a fejét és fel és alá és ide-oda ingatta. — Ekkora összeget behajtani, vagy bármekkora is Walkertől teljes lehetetlenség. Tehát a tartozási pénz nem létezik. De ha a republikánusok megtartják a 17-ik szavazókerületi ülést, a maga számára és a magához hasonlóak számára a haszon felmérhetetlenül hatalmas lesz, a business megszorítási szabályok könnyítése formájában, adócsökkentésben és a szegény csóróknak adott társadalmi juttatások megnyirbálásában.

Hambleton és Weingarten mind a ketten hosszú, felmérő tekinteteket vetettek Lloydra. Utána összenéztek és egyszer Hambleton szólalt meg.

— Elméletileg ennek van értelme, — kezdte, — de a hatalom iróniája, hogy mennél jobban gyakorlod, annál nagyobb az ellenállás. Hallottam, hogy ez a Keith egy egzaltált génusz. Látja a láthatatlan a bolond algoritmusával és mesterséges, azaz Artificial Intelligencia képességével. Direct szembesítés kontra produktív lehet. Telegdy Nóra kellene, hogy véletlenül felfedezze, hogy főellensége OZRUTH György él és jó egészségben van. Modern kozmetika és fizimiska átrendezés és Vilmos hangleckéket vesz, hogy OZRUTH beszédjét utánozza. Elragadó gyönyörűség lesz, ahogy vagánylány arculata semmibe foszlik, és mint rehabilitált mocskok a tavalyi szezonból fog kinézni. Rám számíthatok, felettébb kedvelem a hátborzongatót és a groteszket.

— Ha javasolhatnám, — ragyogott fel Lloyd arca, mint egy sötét meteor, ahogy belép az atmoszférába. — A mi republikánus sejtünk már engedélyezett alapot a nemzeti CPC büdzséből, hogy vásároljunk meg Telegdy Nóra belvárosi galériájából egy értéktelen festmény mértéktelenül felvert áron. Ezt a Telegdy perszónát megfogjuk vesztegetési és illegális kampányadakozáson. Vásárolja meg a festményt OZRUTH György, pardon Weingarten úr, és fedezze fel Nóra, hogy OZRUTH életben van, ahogy üzletében figyel a vásárt a függöny mögül.

— Ez jó, — bólintott minden jelenlévő, — csináljuk és tette hát.

Kevéssel később kávéztak, konyakot ittak hozzá, füstöltek egy kevés kenderfüvet és felszívtak néhány vonal kokaint az orrukba. Emelkedett hangulatban váltak el egymástól és megegyeztek, hogy cserélik és összehasonlítják az információt, ahogy abszolúte zseniális tervük előnyükre kibontakozik.

Tizenkettedik Fejezet

Még az előválasztások is hosszú hónapokra a messzeségben odább, Nóra idejét többnyire belvárosi műcsarnokában töltötte, lent a Washington Square parkban. Egy nap az ajtócsengő csilingelt és Nóra lezseren leereszkedett a nyitott lépcsőkön, megnézni, hogy ki az. Veres ruháját viselte és hosszú dús haját két oldalt elöl leeresztette kerek hasa domborulatáig.

Egy férfi nézegette a festményeket és Nóra legkedvesebb hangján, udvariasan kérdezte.

— Valami speciális műalkotást keres?

A férfi lassan feléje fordult és Nóra egy métert ugrott hátra meglepetésében. Kezét torkához szorította és eltakarta a száját.

— Ozruth György, — fojtott el egy sikítást.

— Személyesen, — vigyorgott a férfi és biccentett a fejével, — alázatos szolgálatára, drága grófnóm.

— Azt hittem, hogy meghalt, — hunyorgott Nóra hitetlenkedve.

— Nyilvánvalóan, hogy nem, — nevetett a férfi, — egy démon nem lehet megölni és én az vagyok. Nem tudta? Nyilvánvalóan, hogy nem. Milyen szerencsés is lehet maga? Politikában akar részt venni? Gratulálok, eljöttem ide hát, hogy segítsék.

— Nincs szükségem a segítségére. Foglalkozzon magával és hagyjon nekem békét.

— Nem olyanfajta segítség, ne sértődjön meg. Többet nem akarom magát feleségül venni. De feltételezem, hogy pénzre van szüksége kampányolni. Meghatalmazást kaptam a barátaimtól, hogy ajánljak fel magának félmillió dollárt valamelyik festményéért, bármelyikért. Táviratilag fogjuk elküldeni magának a pénzt, letétbe választási tőkealapjába. Adja meg a bankja nevét és kontója számát.

— A festmények nem érnek többet ezer dollárnál, és nem is az enyéim. Egy Jeroboam Dante nevű illető a tulajdonos és bérel tőlem a helyiséget néhány hétre.

— Nagyszerű, — tárta szélesre karjait a feltételezett démon és röhögött, — bibliai nevek, imádom. Az öreg még mindig csinálja a vicceit? Adjon egy ezrest annak a Jeroboamnak és a többi a magáé. Még be sem kell, hogy jelentse bármi bizottságnak.

— De be kell, ez jövedelem és adót kell, hogy fizessek utána. Az én adó rátámmal alig kapnék tisztán egy negyed milliót. Köszönöm, de nem kérem, ha lenne is ennyi pénze. Szennyes pénz, bármi szempontból is. Adja oda Belzebubnak, a maga imádott példaképének és mentorjának. Hogy alakítsa át kemencéit nukleáris tüzelésre. Dolgozzon ezen a projecten. Maguknak trógereknek úgyis kell egy hely, ahol mulatozhatnak és ünnepelhetik gonosz tetteiket.

— Majdnem helyben vagyunk, — csattogtatta a fogát a látogató és feje le és fel alá járt, mint egy jójó korong. — Most már csak adó rátákról beszélünk. Mi könnyen tudjuk magának fedezni az extra költséget. Hogyan hangzik hétszázötvenezer dollár a fülének?

Nóra közel lépett a férfihez és megérintette az arcát. Kékes láng lobbant ujja hegyéből és a férfi bőre sistergett és égett hús szaga töltötte be a levegőt.

— Maga nem démon, mister, — ragadta meg Nóra a férfit torkánál fogva és fél méterre felemelte a levegőbe. — Nem tudom, hogy maga kicsoda, — kiabált égési sebek borította arcába, —, de hogy nem Ozruth György, az egyszer biztos. Ozruthnak lángok nem égetnék a bőrét és szinte tehetetlen lennék ördögi hatalma ellen. Takarodjon innen az üzletemből, mielőtt tényleg összekarmolom magát.

— Semmi baj, — dadogott a férfi, — csak benéztem, hogy vegyek egy festményt. A többi csak tréfa volt. Itt az ezer dollár Jeroboam királynak a bibliából, és már itt sem vagyok.

— Rendben, — engedte el Nóra a férfit és elvette a pénzt, amit az kihúzott a mellényzsebéből. — Vigye bármelyik festményt, amelyiket akarja és tűnjön el a szemem elől.

* * *

Miután az imposztor elment, Nóra bezárta a front ajtót és felment Keithtel beszélni az emeletre. Keith szeme szinte hozzáragadtak a komputer képernyőre és kezét egy magas rakás papíron nyugtatta, tele kibogozhatatlan képletekkel és görbékkel.

— Bocsánat, Keith, — érintette meg a férfi vállát, — komoly probléma adódott.

— Milyen probléma, — nézett fel Keith és Nóra zord arcát meglátva meglepetten meredt rá.

— Valaki, Ozruth Györgynek kiadva magát idejött a galériába és komoly összeggel akart megvesztegetni. Tudnád, hogy mi vagy ki lehet a kísérlet mögött? Egy ilyen közeli hasonlóságot produkálni hivatásos sminkelő művészekre van szükség, ami nagyon sokba kerül.

Keith beharapta alsó ajkát és simogatni kezdte az állát. Átállni matematikájáról a valóságra nyilvánvalóan komoly erőfeszítésbe került.

— Nem tudom, — mondta hosszú szünet után.

— Gondolkozz, — mosolygott rá Nóra, — emlékszel az ostrom előtti napra? Visszajöttél Floridai vakációról, és nagyon felizgatottnak néztél ki. Történt ott valami lent, amit idáig még nem mondtál el nekem?

— Igen, — fogta meg Keith a nő kezét és szimpátia után kutatva nézett a szemébe. — Bocsáss meg, de olyan sok minden sajnálatos történt ott lent, amiket próbálok elfelejteni.

— Ok, — nézett Nóra egyenesen a fér szemébe. — Most elmondhatod, nem fogok rád kiabálni.

— Ozruth szponzorálta azt a vakációt abban osztályon felüli plüss nyaralóhelyen, ami a General Olaj tulajdona. Borzasztóan sajnálom, hogy elhanyagoltam elmondani neked, hogy Ozruth próbált beugratni engem ellened. Hatalmas házibuli mulatságot tartottak, ahol összebarátkoztam egy Glória nevű nővel. Megrészegedtem és lefeküdtem vele. Reggel két arab tört ránk és le akartak fejezni, hogy meggyaláztam a nővérüket. Glória kezembe dobott egy pisztolyt és kapásból lelőttem mind a kettőt. Később kiderült, hogy illegális karbantartó munkások Mexikóból, akik valamit meg akartak reparálni és engem gyilkossággal vádolnának, ha csak.

— Ha csak, — ráncolta össze homlokát Nóra.

— Ha csak nem írtam alá szerződést a General Olaj cégnél David Hambleton igazgatóval és elárulom antianyag titkaidat nekik, hogy ingyen energiát tudjanak kitermelni belőle.

— Tehát aláírtad, — csóválta a fejét Nóra, — van még valami más is, amiről nem tudok?

— Igen, Oszruth segítségével és Glória tudomásával bedobtuk a hullákat a tengerbe és én visszajöttem Manhattanre. Soha nem jelentkeztem munkára a Generál Olaj cégnél és ez válthatta ki az ostromot házadnál.

— Rendben, — tekintett Nóra a magába roskadt férfire, aki lába előtt könyörgött. — Lefolyt víz a híd alatt, de most már tudom, hogy ki küldte rám az imposztort, aki próbált megvesztegetni, hogy szándékosan veszítsem el a választást. Nyilvánvalóan ez David Hambleton a General Olaj cégtől. Ismerem a gazembert. Éppen olyan démon, mint Oszruth volt. Látom, hogy a munkám még nincs befejezve. Nem lesz könnyű győzni, de meg kell tennem. Kötelességünk, hogy az igazságot védjük. Ezért csatlakoztam a politikához. Most már nem is bánom egyáltalán.

— Ah, politika, — nyögött Keith, feltehetősen rettenetes lelki fájdalmak között. — Szeretném, ha soha nem keveredtünk volna bele a politikába. A ránk szórt szemét mind a szőnyeg alatt maradt volna besöpörve és soha senki nem törődött volna velünk.

— Ahogy mondtam, — emelte fel Nóra a férfi állát és letörölte a könnyeit. — Országunkban nyilvánvaló és jelen veszély fenyegeti a demokráciát. A jobboldaliak korlátlan hatalmat akarnak: Mindenféle másodlagos problémákat hoznak fel, mint az abortusz, gender azonosítás, homoszexualitás, a fegyverviselés joga és ezeket nyomják, hogy rávegyék a kerítésen tétozókát és a pártunkívüli független szavazókát, hogy rájuk szavazzanak. Valójában, ha megnyerik a választásokat, főleg döntő többséggel, minden adótörvényt meg akarnak majd cserélni, meg akarják majd szüntetni a környezetvédelmi törvényeket, hogy tovább gazdagítsák a szuper gazdagokat és leszegényítsék a lakosság többi részét. Adókedvezmények révén, amit a szuper gazdagoknak és a gigantikus nagyságú cégeknek adnak, több trillió dollárral felveszik a nemzeti adóságot. Utána siránkoznak, hogy a szociális programok, definíciójuk szerint az ingyen adományok, leszívják felülről lefele csörgedező felszentelt gazdasági rendszerüket. Meg akarják szüntetni a betegsegélyezést, mint a Medicaid program, meg akarják nyirbálni a rokkant nyugdíjakat, drasztikusan visszavágni a Social Security általános nyugdíjat vagy teljesen kiradírozni és egy utalvány rendszerrel helyettesíteni, amit befektetnek a tőzsdére, vagy más szavakkal szabad kezét adnak a lopásra, a tolvaj tőkemenedzselő ügynökök kezébe. Milliók fognak az utcára kerülni és lusta disznóknak fogják őket a republikánusok nevezni, akik nem hajlandók dolgozni és eltartani magukat. Tudom, hogy ez nem sok, eggyel több demokrata képviselő nem csinál nyarat, de amit tudok meg kell tennem. Keith, mi nem adhatjuk fel a politikát.

— Ami történt nem tudom megváltoztatni, — állt fel Keith és kihúzta magát, mintha próbálna magából kifűjni a gyengeséget. — Gyarló ember vagyok, aki enged a kísértéseknek és tévedéseket csinál, de a te oldaladon akarok harcolni, ha meg tudsz bennem bízni, drága természetfeletti vezetőm. Versenytársaim, inkább mondjam ellenségeink, magabiztossággal csinálják hibáikat. Tevékenységük semmi más, mint gonosz hallucinálások. Sajnálatosan a modern komputer platformot adnak nekik, minden védőkorlát nélkül. Százmillió hiszékeny és tudatlan ember követi fajüldöző és gyűlölettel teli elméleteiket. Egyetértetek veled, szépséges imádoztam, senki nem lehet politikus, hogy ne legyen valamilyen szinten megszállott. Egy kis szerencsével oldalunkon, a végén mi fogunk befutni elsőnek.

— Ki más tudhatna esetleg a halott karbantartó mexikóiakról, Oszruth Györgyön és a lányon kívűl? — Vizsgálta Nóra a gyilkossággal vádolt matematikus arcát. — Oszruth halott, de gondolod, hogy volt ideje referálni Hambleton igazgatónak a történetekről. És a kis lotyó, mi is a neve? Gondolod, hogy fog ellenünk tanúskodni?

— Glória, — vágott közbe Keith, — nem hiszem. Ő is bűntárs a gyilkosságokban. Ő dobta oda nekem a pisztolyt és önvédelemből tüzeltem. Floridában létezik, a véd meg magad törvény. Bármilyen szándék, hogy megvádoljanak semmi eredményt nem fog hozni.

— Akkor jó, — mosolygott Nóra, — egyedül Hambleton marad az ismeretlen tényező.

Keith csóválta a fejét, és ahogy válaszolt ujjaival dobolt az asztalon. — Ez olyan lesz, mint egy darázsfészket megbolygatni, ha próbáljuk kideríteni, hogy mi a szándéka.

— Nem olyan nehéz, — szélesedett ki Nóra mosolya. Megsimogatta Keith kezét és gyengéden megveregette. — Bízz bennem, ebben az mesterségben. Mi őskori asszonyok ezer évekre visszamenőleg tudjuk, hogyan kell kezelni a démonokat. Tegyel hozzá egy kis modern ravaszságot és Hambleton kiadja titkait, és ki fog jönni belőle, mint ahogy az igazság forrása buggyan ki a poklok fenekéből. Nyugalom, ez a Florida véd meg magad törvény valóban előnyödre szolgál. Mit tudsz erről a Hambleton igazgató úrról? Van valami gyengéje, amit ki lehetne használni? Mivel mulatozza magát?

— Nem az én szakértői területem, — rázta Keith a fejét, — de azt hiszem, hogy mániákusan imádja a fiatal nőket. Már úgy értem, hogy nagyon fiatal nőket, főleg a legális kor alattiakat.

— Hol szedi fel őket? — Felelte Nóra és gonosz fény lobbant a szemében. — Nem hiszem, hogy gimnáziumok körül lófrál vagy óvodákat látogat. Kell, hogy legyen valaki közvetítő, aki bemutatja neki az áldozatokat.

— Ügyes okfejtés magas találati valószínűséggel, — felelte Keith és felállt. Ahogy beszélt tovább, kezét háta mögé kulcsolva hosszú léptekkel fel alá kezdett járkalni, Nóra előtt a szobában.

— Sajnálatosan nem tudom, hogy ki lehet az ügynök. Talán mégis be kellene töltenem szerződésemet a General Olaj céggel és barátságot kellene, hogy kössek Hambleton úrral. Ha kiszedtem belőle az információt fel tudnánk jelenteni a gyermekvédelmi hatóságoknak.

— Hogyan segítené ez a mi kongresszusi kampányunk sikerét? — Harapta be Nóra felső ajkát és megrázta a fejét. — Te matematikus vagy, Keith, szakértője a valószínűség számításoknak és az esélyeknek. Mi lenne a kockázat és haszon rátája egy ilyen kockázatos vállalkozásnak?

Keith megállt Nóra előtt és karba fonta karjait, nagyon szokatlan posztúra tőle, de nyilvánvalóan igazi elemébe emelkedve érezhette magát. Megvetésre méltó démon, David Hambleton bántotta élete szerelmét és vissza akarta adni neki a sebeket, de nagyon. Politika nem látszott többet fontosnak neki.

— Van egy csodálatos közmondás a nyelvünkben, — beszélt határozott hangon, amiben szikrázott a zsenialitás. — Csirájában fojtsd el vagy rombold le, mielőtt hatalmassá és veszélyessé nő, mint otthonunknak véres ostroma. Ezt nem akarjuk, hogy még egyszer megtörténjen, ugye nem?

— Gondolom, hogy nem, — nevetett Nóra és csókot nyomott a férfi homlokára, — menj és haverkodj össze ezzel a Hambleton úrral. Áldásom rá és bízom benned.

Tizenharmadik Fejezet

Hambleton David nem örült Weingarten Vilmos sikertelenségének, hogy csapdába ejtse Telegdy Nórát, de sokat nem bosszankodott rajta. Cége fantasztikusan jól működött és Trump adókedvezményei fenomenálisan segítettek. Kormány szubvenciók egyedül milliárdost csináltak belőle. Azonban egy váratlan és meglehetősen jelentős kellemetlenség bukkant elő a homályból. Közeli üzlettársa és barátja, és a fiatal női husik hasonló kergetője, Finkelstein Harvey, mekkora ostobaság az idiótától, elérte, hogy rákerült a szexuális molesztálók listájára. A liberális törvénykezés vérebei már a bokáját harapták, és csökkentenie kellett tevékenységét és a háttérben kellett, hogy maradjon.

Hambleton nagy házibulit tervezett Upper East Side városnegyed palotájában, számos befolyásos vendéggel, több legfelsőbb bírósági magisztrátussal és más jobboldali személyiségekkel. Legalább hat korhatár alatti leányra volt szüksége, hogy kiegyensúlyozza a korkülönbségeket.

Rahab Ráhel, Harvey régi ismerőse és megbízható partnere szolgáltatta a kapcsolatokat és mindig tudott lányokat toborozni rövid határidőn belül.

David feltárcsázta Ráhel direkt telefonszámát és a hölgy a második kicsöngés után belépett a vonalba.

— Helló, legdrágább Ráhelem, — turbékolt David bele a modern telekommunikációs szerkentyűbe. — Hogy ityeg a fityeg nálad ezekben a nehéz időkben? Megkérhetnék egy hatalmas szívességre?

— Nem jól, — sóhajtott Ráhel végtelen bánatosat. — Harvey idegesnek látszik, és nem tudom, hogy meddig tudja még megállni, hogy ki ne adja a nevemet. Tudom, hogy milyen szívességet méltóztat sz keresni, de ahogy állnak a dolgok, nem hiszem, hogy tudok segíteni.

— Valami probléma van a lányokkal, — fújta ki a levegőt mérgesen David és idegesen kereste arany cigarettatárcáját és a hozzávaló öngyújtót, — nem érdekli őket többet az extra kereset?

— A lányokkal semmi baj, — válaszolt Ráhel egy kevés csúfondáros frivolitással a hangjában, — a lányok fele a Szeplőtelen Fogantatás leánygimnáziumból való, a Columbus Körönd közelében. Mind rajta vannak a titkosított weboldalamon és izgatottan várják meghívásomat.

— Akkor mi a probléma, — felelte David és elmerülten szemlélte öngyújtója lobogó lángját, mielőtt szájából kilógó cigarettája végéhez érintette volna.

Ráhel fél perc szünetet tartott, majd fojtott és aggódalmas hangon kezdett beszélni

— Új névre van szükségünk, — mondta, — férfire vagy nőre, aki átveszi a szerepem, vagy inkább az identitásomat. Ismersz valakit, aki alkalmas erre a feladatra?

— Nem, és főleg nem most azonnal, — válaszolta David és rettenetesen bánatosnak hangzott.

— Nem baj, — felelte Ráhel, — majd hívj vissza, ha találtál valakit.

— Lehet, — kiáltott David, de a vonal már szétkapcsolt. Feltehetően Ráhel gyanúsíthatta, hogy lehallgatják a beszélgetést és letette a kagylót.

David jó darabig elmélyülten és totális csalódással szemlélte az üres levegőt. Már harmadik cigarettáját szívta el, amikor titkárnője beszólt a házi telefonon.

— Hambleton úr, — jelentette a titkárnő, — egy fiatalember van itt és ragaszkodik, hogy beszéljen magával.

— Mi a neve?

— Walker Keith.

— Küldje be, — válaszolta David és miután megnyomta a szétkapcsoló gombot, magában morogva hozzátette. — Éppen az a valaki, akire szükségem lehet.

* * *

A titkárnő kinyitotta az ajtót és beengedte Keith Walkert, a látogatót. A két férfi farkasszemet nézett néhány feszült másodpercig, és a végén David Hambleton törte meg a csendet.

— Walker úr, — húzta keskenyre a szemét és biccentett a fejével. — Feltételezem, hogy ez maga személyesen. Végül is megjelenik nálam, de maga egy nappal elkésett és egy dollár hiánya van, hogy említsem a közmondást. Minek köszönhetem a megtiszteltetést, hogy zavar engem.

— Legőszintébb esedezésem bocsánatáért, — felelte Keith és testtartása észrevehetően kiegyenesedett. — Nem régiben újjászületett keresztény lettem és többet nem hazudhatok. Jöttem, hogy betöltsen szerződési kötelezettségemet, és munkára jelenkezem önnél.

— Nemes szándék, — vigyorgott Hambleton, — tehát azért jött ide, hogy nekem dolgozzon. Készen áll, hogy elárulja nekem az antianyag titkát, vagy valami haszontalan archívum misztériumot akar nekem eladni, amit a maga gonosz szeretője, mi is a neve, Telegdy Nóra, állítólag birtokol.

— Nem egészen ilyesmit, — nézett körbe Keith az irodába, mintha széket keresne, ahova felajánlják, hogy leülhet vagy bármi más jelét lássa a vendégfogadó udvariasságnak. — Az antianyag, ami feregálagutakban fénysebességgel való száguldáskor keletkezik, nem létezik. Az elmélet tiszta mítosz és fantázia, amit drága elhunyt közös barátunk Osruth György próbált elhitetni magával. Ne vegye sértésnek, de Osruth legyen boldog megérdemelt helyén, ahova került a végén. A jövő legjobb energiaforrása a hideg fúzió vagy a hidrogénatom hasítása és biztos vagyok benne, hogy maga bensőségesen ismeri mind a két módszert. Gyakorlati hasznuk felettébb korlátozott és messze a jövőben van, ha valaha is.

— Rendben, ebből elég, — vágott közbe Hambleton és helyet mutatott Keithnek. — Ezeket mind tudom, de van a maga számára valami más megbízatásom. Ha elfogadja szerződésünk nulla és érvénytelen és mind a két eredeti példányt meg fogjuk semmisíteni.

— Bármit, tekintetes úr, — ereszkedett le Keith az egyik fotelbe a természetes férfi mahagóni íróasztala előtt és várakozóan nézett rá.

— Hm, — sóhajtott a gigantikus olajcég vezérigazgatója és leverte hamuját szivarja végéről egy márvány hamutartóba. — A maga lelkes készsége kellőképpen értékelt, de engedje meg, hogy még egy fontos kérdést kérdezzek.

— Igen, bizonyosan, — bámulta a férfi arcát a kérdező.

— Hogy áll maga nőikkel? — Harapta be alsó ajkát Hambleton, kivicsorította metszőfogait, mialatt kutatóan vizsgálta Keith arcát.

— Hmm, — kockáztatott meg Keith egy savanyú mosolyt, — elég tűrhetően, mondhatnám átlagon felül jó vagyok náluk. Miért?

— Van egy kedves régi hölgyismerősöm, aki fiatal férfi asszisztenset keres, hogy menedzselje businessét. A neve Ráhel és nemrégiben, legbecsületesebb erőfeszítései ellenére, sajnálatosan a liberális személtáda gazemberek összeállította feketelistán találta magát. Ráhel nagyszámú fiatal nővel tart kapcsolatot, és egy új vezéremberre van szüksége, hogy a háttérben maradhasson és láthatatlanul irányítsa a dolgokat. Már úgy értem, hogy lekerüljön a térképről, de most azonnal, ha nem hamarabb.

Keith ámulva nézte a nagy férfit és nem hitt a szerencséjének. Simogatni kezdte az állát és orrának hegyét vakargatta. Nyilvánvalóan gondolta, hogy ez túlságosan jó, hogy igaz legyen. Vagy belső beépített áruló kell, hogy legyen vagy Hambleton AI mesterséges intelligenciát használ, hogy előre kitalálja szándékainkat. — Lehet, hogy republikánusok kihallgatták Nórával való beszélgetésem mobile telefonja kompromittálásával. Vagy ez egy csapda, — fejtegethette Keith magában, — de az irányzat egyezik szándékunkkal és nyomulnom kell előre. Majd elbánozik bármivel a végén, ami kijön.

— Ha ezt elvállalom, — pislogott Keith és elbiggyesztette a száját, — szerződésünk nulla és többé nem létező?

— Nulla és szüneteltetett, — bólintott David Hambleton és váratlan becsületesség fényesítette meg máskülönben ravasz és egocentrikus szemét. — Itt van Ráhel közvetlen telefonszáma. Hívja fel és kérjen tőle találkozót, valamilyen nyilvános helyen. Majd ő elmagyarázza magának a részleteket. Én előre tájékoztatom, hogy maga jelentkezni fog, hogy ne legyen meglepve és ne akassza rá magára a kagylót. Sok szerencsét, Walker úr és most, de ne vegye sértésnek, dolgom van.

Ezzel Hambleton becsöngette a titkárnőjét és a szőke nő kikísérte a látogatót a felvonóig és ott megvárta, amíg az eltűnt a bezáródó automata ajtó mögött.

* * *

Ahogy kikerült az épületből, Keith felhívta Nórát a mobile telefonon. Nóra azonnal fogadta a hívást és halk, suttogó hangon beszélt, amit az összeesküvők használnak, ha tervezik lázadásukat.

— Mi újság, Keith, milyen az időjárás az erdő te felőli oldalán.

— Felhős és kiszámíthatatlan, — felelte a matematikus, — de vannak némi híreim.

— Ok, — válaszolt Nóra, óvatossággal beárnyalt hangon, — gyere át hozzám és majd beszélünk.

— Hol vagy?

— E. 78 Street utcai házamban.

— Értem, egy óra múlva ott leszek, esetleg hamarabb.

Nyilvánvalóan minél rövidebben akartak beszélni. Lehet, hogy beszélgetést lehallgatják. A gigantikus nagyságú komputerekkel és az AI Artificial Intelligenciával, soha nem lehetett tudni, hogy kinek a magánéletébe törnek be.

Egy gyors óra múlva Nóra és Keith ott ültek Nóra könyvtárában, az E. 78 Street utcai palotában, és Nóra feszült figyelemmel hallgatta a fiatalember szavait.

— Ez a Hambleton egy fenomenális idióta, — kezdte Keith és gúnyos mosoly terjedt szét arcán. — Vezető emberének akar megtenni, hogy kiskorú lányokat szervezzek be neki sex mulatságaira. Az előző szervező neve Rahab Ráhel és ideadta közvetlen telefonszámát. Ráhel várja hívásomat és feltehetően segítenem kell neki, nyilvánvalóan illegális, vagy inkább mondjam, kriminális tevékenységeiben.

— Milyen tevékenységekben? — Mosolygott Nóra.

— Ahogy mondtam, egy katolikus gimnáziumból fiatal lányokat szervez be a titkos interneten.

— Valami agybaja van? Miért lenne szüksége egy férfi asszisztensre?

— Feltehetően közel van, hogy lebukjon, és rám akarja kenni a gazemberséget.

— Rendben, — bólintott Nóra, — jelentsük fel az FBI ügynökségnek és a gyerekvédelmi hatóságoknak és azok tartóztassák le Hambleton urat és republikánus megadonor pervert barátait és vonjuk ki őket a forgalomból.

— Pontosan, — bólogatott Keith és biggyesztette a száját. — Te ismered Joe Bannister és McKenzie ügynököket az FBI kötelékében. Hívd fel őket és guruljon a football labda.

— Bannister egy megvetésre méltó áruló patkány, — rázta a fejét Nóra. — Egy üleppel két lovat akar megnyergelni. Egyszer beszéljek ezzel a Ráhel nővel és lássam, hogy át tudjuk csalni a mi oldalunkra.

— Ok, hogyan?

— Hozz össze vele egy találkozót valami ismert helyen és mutass be neki. Én éppen arra fogok sétálni, mintha véletlen lenne. A legfontosabb, hogy ne ijesszük meg. Gondolod, hogy ki tudsz vitelezni egy ilyen delikát feladatot egy nővel?

— Megpróbálom, — kacintott Keith és hozzátette. — Ha nem sikerül még mindig elszédíthetem valószínűség számítási elméletemmel.

— Hogyan?

— Kiszámítom neki a legjobb esélyeket, hogy elkapják, hacsak nem akar átjönni a mi oldalunkra.

— Remek, — felelte Nóra. Felállt és a konyakos üveg után nyúlt. — Ígyunk áldomást erre, és ha ez a Ráhel bekapja a horgot, üzend meg, hogy hol és mikor és ott leszek.

Tizennegyedik Fejezet

Jeffrey Epstein öngyilkossága, talán inkább gyilkossága, a multi milliárdos és fiatalkorú lányok molesztálójának szomorú esete, amit a lányok női toborozójának elítélése követett, mélységesen megzavarta Rahab Ráhel lelkiületét. Kényelmes életet élt tágas Gramercy Park öröklakásában. Semmi szándékában nem volt, hogy lelepleződjön David Hambleton úrral, elveszítse drága ruháit, több száz cipős lábbeli kollekcióját, hermelinprém bundáit és rettenetes mennyiségű drága ékszerét. Mint egy tipikus férfi, David nem tudta kordában tartani hormonjait és pénzen és a korporációs businessvilágban elfoglalt pozíciója alapján, törvényfelettinek tartotta magát és a gonosz média sem piszkálhatta erősen.

Ötvenes éveinek közepén élete végéig elegendő pénzt halmozott össze. Azonban David nem hagyott neki békét. Ragaszkodott, hogy fontos üzleti és politikai kapcsolatait szórakoztatnia kellett és fenyegette, hogy Ráhel komoly bajba kerülhet, ha szüneteltetné vele az együttműködést.

Plüss nappali szobájában odahaza pihenve elmélyülten latolgatta a javaslatot, amit David ajánlott. Szerezzen egy másik vezető személyt, afféle bűnbakot, ha rosszra fordulnak a dolgok. Maradjon a háttérben és tagadjon le bármi viszonyt vagy hallomást is, a fiatal női husikról, akik néhány száz dollár könnyű keresetet óhajtanak.

Ráhel beleegyezett, hogy találkozik a David javasolta férfivel és taxival odahajtatott a randevú helyhez, az Orosz Teaház kávéházhoz, Manhattan Central Park South palotasorán.

Walker Keith, micsoda mindennapos proli név, találgatta, valószínűleg egy felvett inkognitó, valami aljas beugratásnak a gonosz kelléke. Tarka-barka kozák egyenruhájában, a fiatal csaposlegény, akit eligazítás végett megkérdezett, egy semmitmondó csóró kinézetű alak felé mutatott, aki egy hátsó fal melletti szeparében ült, és martinit hörpintgetett egy olajbogyóval díszített pohárból.

— Rendben, — morogta magában, — lássam, hogyan alakulnak a dolgok. Remélhetőleg nem a hatóságoktól van vagy az Igazságügyi Minisztériumból. Bárki mással könnyen elbánok.

Odalibegett a szeparéhoz és odanyújtotta illatos kezét. — Ráhel vagyok, — mondta, — feltételezem, hogy maga meg Keith és beszélgetni akar velem.

— Kérem, foglaljon helyet, — ugrott talpra a fiatalember és széket húzott a hölgynek és kisfiús mosollyal tűrhetően jóképű arcán hozzátette. — Rendelhetek magának egy italt?

— Teát, — Ráhel viszonzta a mosolyt és intett az egyenruhás kozáknak. — Hozzon ide egy számovárt és egy tányér bármit, amit az oroszok esznek teájukkal.

A kozák hozta a számovárt és egy tányér barna kiflit. Mind a kettőjüknek töltött és udvariasan felszívódott. Keith Nóra felé tekintett, aki biztos távolságban foglalt helyet és fejbiccentéssel konstataulta a szemezést.

— Ki az a nő, — vette észre Ráhel a férfi jelzését. — Magával hozta a barátnőjét is?

— Méltó respektussal Hambleton úr ítélőképességének, — válaszolta Keith és felmérte magának a díszes, bár kissé idősebb dámát maga előtt. — Gondoltam, hogy mégiscsak jobb lenne egy női gardedám, hogy jobb nomenklatura híján így fejezzem ki magam, aki ügyesebben

tudna kezelni egy talicskára való kíváncsi cicát. Ha egyedül csinálnám, szépségük bűnös kísértéseknek tenne ki és minden biztonnyal belekóstolnák saját portékám mézes bödönébe.

— Hambleton tekintetes úrnak ez nem lenne ellenére, — fürkészte Ráhel éles szemekkel a fiatalembert, — Hambleton értékelni tudja mind a női mind a férfi nemet, ha eléggé fiatalok.

— Hmm, — vakargatta Keith az állát és nézett tétován, mintha zavarba jött volna.

— Mi a neve a macának, — intett fejével Ráhel, a terem túlsó felében ülő nő felé.

— Telegdy Nóra. Vagy, ahogy jobban ismerik Máramaros grófnője, hallott már róla, nem?

— Nem, de jól hangzik. Tényleg egy igazi grófnő? Nincs ellenemre arisztokratákhoz dörzsölődni.

Keith asztalukhoz intette Nórát. Harminc centire megállva Ráhel előtt Nóra kinyújtotta kezét és kedves, de mégis tartózkodó hangon köszöntötte.

— Nóra grófnő vagyok, — mondta, — Rahab Ráhel, végtelenül örvendek, hogy megismerhettem. Olyan sok minden jót hallottam magáról. Leülhetek asztalukhoz?

Ráhel elfogadta a kezet és széket mutatott Nórának. — A megtiszteltetés az enyém. A lányok teljesen oda lesznek magáért.

— A grófnő Erdélyből származik, — gusztálta Keith Ráhelt, — hiszen tudja, ősei szüzlányok vérében fürödtek.

— Felséges, — kuncogott Ráhel, — mi is meg kellene, hogy próbáljuk.

Nóra rácsapott Keith kezére, — hallgass, te bajkeverő, senki nem csinál ilyesmit többet. Beszéljünk valami komolyabbról. Például politikáról.

Öt másodperc szünet után Nóra Ráhel felé fordult és folytatta, — és te, drágám, te milyen párthoz tartozol, republikánus vagy demokrata?

— Micsoda egy kérdés, — riadt vissza Ráhel és láthatóan döbrentnek és bosszankodónak látszott, — természetesen republikánus, te kiknek az oldalán állsz?

— Mind a ketten demokraták vagyunk, — nézett össze Nóra és Keith. — Becsületes, konzervatív demokraták, ha megengeded. Mi feltétlen az illegális emigráció ellen vagyunk, szabad és nagy védelmezői az egészséges magzatnak és igazából aggodunk országalapító fehér keresztény sorstársaink problémái miatt. Ami a melegeket és homokosokat illeti vagy a hermafroditákat, mi szeretnénk visszatérni, a közelmúlt ne valld be és ne kérdezz politikájához.

— Akkor miért vagytok mind a ketten demokraták? — Bámulta őket Ráhel.

— Hogy magyarázzam meg neked, — helyezkedett Nóra és készült fel hosszú, prédikáló beszédre, — a mostani republikánus vezetőség számára fontosabb a hatalom és a nyereség, mint a szabad demokrácia és az egyenlőség. Bőségesen finanszírozott propaganda gépezetük, pánikkeltő ijesztgetéseket terjeszt a színes veszedelem nagyságáról. Terjesztik tömény gyűlöletüket és kendőzetlen fajgyűlöletüket és mindig megneveznek egy bűnbakot, amikor a felülről lefele csörgedező gazdaságpolitikájuk a probléma igazi forrása. Az úgynevezett Biblia lengető evangéliumosok durván csak tizenhét százalékát teszik ki a teljes lakosságnak és mégis rá akarják erőltetni nézeteiket ránk, a túlnyomó többségre. Ha nem vesszük fel ellenük a harcot, néhány éven belül Fehér Keresztény verziója leszünk a mostani Iránnak, minden szabadságot korlátozó törvényeikkel egyetemben és brutális büntetéseikkel a megszegők ellen. A gyűlölet, amit a republikánusok beleültetnek szavazóik agyába, nagyon veszélyes nekik is. Mi elfogadható és méltányos fegyverhasználati törvényeket akarunk, anélkül, hogy veszélyeztetnénk a felelősségteljes fegyvertulajdonosok jogait. Emberek meggyőzik magukat, hogy

igazságosságuk van, ami rövid úton barbarizmus fog vezetni. A fehérek egy ponton rá fognak jönni, hogy valójában ők semmivel sem különb emberek a többinél és ez mélységesen fel fogja kavarni értékvilágukat. Szeretném, ha republikánus lehetnék, de meg kell védenem a mi középosztályunk érdekeit minden faji és vallási megfontolások nélkül. Politikai tisztségviselésre aspirálok a demokrata vonalon. Nem vagyok a kapzsi felső fél százalék, a szuper gazdagok, oldalán.

— Nahát, — sóhajtott Ráhel, látszólag teljesen lerombolva és összetörve. — Mi köze van ennek az egésznek Hambleton úrral való problémámhoz?

Nóra őszinte empátiával szemlélte Ráhelt, de azért folytatta okfejtését.

— Hambleton és a hozzá hasonlóak a probléma igazi forrása. Hambleton szégyentelenül zsarol téged, hogy véghezvidd céljait. Sajnálatosan már implikált téged és jelentősen komoly illegális tevékenységekbe kevert bele. Ha együtt működsz a hatóságokkal lehet, hogy immunitást kapsz. Feltehetően Hambleton a nagy hal és őt akarják egyszer kifogni. A republikánus párt finanszírozása körül földrengető korrupció és megvesztegetések jönnek egyre nagyobb számban a felszínre. Az évtizedek óta folyó szavazókerületi határmanipulációk eredményeként, a republikánusok minden kétség nélkül hiszik, hogy végre tudják hajtani extrémé agendájukat, ami csak a lakosság fél százalékát szolgálja és minden aggodalom nélkül nyomják előre hamis programjaikat. A fehér nacionalistáknak és evangéliumosoknak támogatni kell a gazdagok adó csökkentését és a társadalmi juttatások csökkentését, a környezet és munkásvédelmi törvények felfüggesztését, hogy megkapják pénzalapjaik a MAGA donor szervezetektől, mint a Federalist Society és a Citizens United szélsőjobboldali politikai organizációk, hogy finanszírozzák választási kampány költségeiket, és hogy pénzeljék propagandájukat. Az ilyen Hambleton féle alakokat ki kell vonnunk a forgalomból. Egy gazember pokoli személy alkalmanként, egy lépés a helyes irányban. Ha csatlakozol hozzánk, segítünk, hogy elkerüld a börtönbüntetést.

— Hogyan, — dadogott Ráhel és elsápadt.

— Találunk a New Yorki rendőrség erkölcsrendészetéről három fiatal gyakornokot és megjáltsszák, hogy korhatáron aluliak. Keith bemutatja őket Hambleton vezérigazgatónak, hogy vegyenek részt közelgő életstílus házibulijukon. Mind a három lány be lesz drótozva, hogy rekordba vegyék a beszélgetéseket. Ahogy Hambleton megkéri őket, hogy szex aktusba lépjenek pénzért, azonnal rákattintjuk a bilincset és jogairól tájékoztatva letartóztatjuk.

— Hambletonnak a legmagasabb helyeken vannak kapcsolatai, — Ráhel csóválta a fejét és mintha rövidesen távozni akarna táskáját maga elé tette az asztalra, ahogy folytatta. — Még a börtönből is elrendelheti megöletésemet. Kinyírathat a kisujja meggörbítésével. Nagyon félek. Drága grófnőm, — fordult Nóra felé, — átvennéd inkább te a szerepemet és én hadd tűnjek el a háttérben.

— Pontosan ezt fogjuk csinálni, — simogatta meg Nóra a láthatóan ideges nő kezét, — de még jobb lenne, ha betennénk egy tanúvédelmi programba.

— Mi lesz az öröklakásommal, — sóhajtott Ráhel.

— Egy alkalmas ügynökség ki tudja adni bérbe vagy a kerületi ügyészség lakatot tehet rá, mint evidenciára. Hat hónap múlva, semmivel sem hosszabban, továbbra is lakhatsz ott egy másik név alatt.

— Ok, — sóhajtott Ráhel és szinte kifújta a tüdejét, — csináljuk úgy.

— Add meg a belépési információt és a jelszót. — Nézte Nóra leereszkedő szimpátiával az összetört nőt. — A többit mi elintézzük, és többet soha nem hallasz felőlünk.

Ráhel kihalászott egy kis füzetet a táskájából, kitépett egy oldalt és leírta a kért adatokat.

— Itt van, — mondta, felállt és köszönés nélkül megindult a kijárat felé és pénzt sem hagyott az asztalon.

Miután Ráhel elment Keith Nóra felé fordult. — Nem mondhatjuk meg Hambleton úrnak az igazi neved. Ismer téged és tudja, hogyan nézel ki. Lehet, hogy elhiszi, hogy én az ő oldalán vagyok és neki dolgozom, erőszak alatt, ha úgy vesszük, de ez nem érdekli. Kell, hogy egy nőt találjunk, hogy megnyerje a bizalmát, és az nem lehetsz te.

— Ismerek valakit, — bökte mutatóujját Nóra a fiatalemberre. — A neve Lilith vagy, ahogy jobban ismerik, Inanna, a szerelem és a háború istennője ősrégi Sumérból. Elő fogom idézni és örvideni fog a feladatnak.

— Bámulatos, — nevetett Keith, — Nóra, drága grófnőm, te soha nem tagadod meg igazi mivoltodat.

— Nem az utolsó fél évezred alatt, — bólíntott Nóra és intett a kozáknak. Ötvenest adott neki és rámosolygott. — Hús a fogyasztás, többi a magáé.

Tizenötödik Fejezet

Hogyan lehet egy ősrégi istennőt elővarázsolni, — törte a fejét Nóra s végül rácsapott a homlokára és felkiáltott.

— Hát persze, a temető, a sok kriptával és a halottakkal.

Keith egyetértett és felajánlott, hogy elkíséri Nórát, de az gyengéden megpaskolta a naiv matematikus arcát. — Ezt bíz rád. Tudom, hogy mit csinálok.

Subaru kocsiját kihajtotta a Bronxba és begurult az öreg Woodlawn temetkezési helyre. Az egykoron csodálatos hely komoly sebeit viselte az elhanyagoltságnak. Burjánzó növényzet, lombos fák földig lelógó gallyakkal és fájdalmas szükségében a tisztításnak és elhalt fű és porból formált ördögszekerek, mint kerengő dervisek forogtak sírkövektől angyalokkal és istenségekkel ékesített emlékművekig.

Az elmúlás érzése, mint sötét szürkület függött nehezen a levegőben és vadgalambok édesbús gyászdalokat énekeltek a régen eltávozott halottak lelki üdvösségéért.

Nóra megállította terepjáróját a Barnaky család kriptájánál, ahol férjének földi maradványai és három rokonának, Deirdre, Kirsten and Morna boszorkányoknak a teteme nyugodott.

Leült egy kőpadra a kripa közelében és felolvasott egy régi intonációt, amit egy kőtáblán talált 1939-ben, Sumérba való utazása folyamán.

Rövidesen egy női alak testesült meg mellette a semmiből. Hímzett köntöst viselt évezredekkel ezelőtti divat szerint és fehér selyemkendő takarta a haját. Szíjjakkal megkötött lapos papucsot viselt mezítelen lábán és barátságos kíváncsisággal méregette Nórát és gyengéd hangon kérdezte.

— Hívtál, leányom, milyen bajok zavarják lelkedet?

— Beléptem a modern politikába és ismételttem szembekerültem egy démonnal, akit le kell, hogy győzzek.

— Miért a politika és ki a démon?

— Erkölcsi kötelességemnek éreztem, hogy segítsen embertársaimat. Ez az ország, amit elhunyt férjem kiválasztott otthonunknak véres polgárháború felé sodródik. Több automata gépfegyver van privát kezekben, mint a lakosság száma. Minden héten valami tömeggyilkosság van a hírekben. A démonok, vagy hívjam őket a szuper gazdagoknak, manipulálják a szavazásokat, hogy mindenek ellenére mindig újra választják őket. Olyan biztosan érzik magukat mesterségesen kialakított szavazó kerületeikben, hogy nem érdekli őket, hogy mennyi bajt és anyagi kárt okoznak a középosztálynak, hogy ne is említsem a szegényeket. Vallásos bigottok saját hiedelmeiket akarják ráerőltetni a szabadon gondolkozókra és demagógia felváltja a racionalitást. Te tudod a legjobban, hogy a vallás milyen sok háborúnak az oka, és ebbe beleérttem az agnosztikusokat és a hitetleneket is. A fasiszták és a nácik ismét emelkedőben vannak.

— Háború a specialitásom, — vágott közbe Inanna, a légies tünemény Nóra mellett üldögélve és elfojtott hangon kuncogott. — Vagy inkább a megakadályozása, hogy második és talán fontosabb specialitásom virágozni tudjon. Mit gondolsz, hogy ki találta ki a hippi jelszót,

hogy szerelmeskedj, és ne háborúzz? Én voltam, természetesen. Ki a démon, kellene, hogy ismerjem?

— Modern neve Hambleton David és jelenleg vezérigazgató az egyik General Olaj vállalatnál. Milliárd dollárokat adományoz republikánus aktivistáknak és politikusoknak és kontrollálja őket, hogy barátai céljait mozgósítsák elő.

— Oh, Hambleton, — sóhajtott Inanna, — persze, hogy emlékszem rá. Akkor a Nimród vagy Idióta nevet viselte és első unokatestvére volt Belzebubnak. Legjobban Szodoma és Gomora városokkal tette magát ismerté. Az egész lakosságot megrontotta, hogy erkölcstelenül dorbézoljanak és maga is személyesen részt vett kicsapongó mulatságaikon. Nimród volt a fő ok, hogy Jehova, később a jól ismert Judo-keresztény Isten elpusztította a várost. Azt hittem, hogy Nimród-Hambleton meghalt abban a tűzvészben.

— Nyilvánvalóan életben maradt, — rázta a fejét Nóra, — és ismét a régi trükkjeit csinálja. Vad sex partikat szervez, korhatáron aluli hiszékeny lányokkal és kompromittálja donorjait, hogy engedelmeskedjenek neki, félelmükben, hogy a törvény utoléri őket. Nimród használt egy Rahab Rachel nevű nőt, aki egy katolikus gimnáziumból szállított neki lányokat. Rachel nemrégiben beijedt és mi segítettünk neki, hogy eltűnjön és elkerülje a büntetést. Egyetlen feltétele volt, hogy egy személlyel helyettesítsük, aki továbbra is hozza a lányokat Hambleton mulatságaira, hogy Hambleton ne tiltakozzon mérgében és megtorpedózza menekvését.

— Ez amennyire nyilvánvaló annyira lehetetlen, — nézett Inanna rosszállóan Nórára és összeráncolta homlokát. — Azt akarod, hogy átvegyem a szerepet. Ez és itt a minimumot mondom, törvényellenes és sérti erkölcsi normáimat. Nem tudsz valaki mást találni?

— Már találtunk, — kulcsolta imára a kezét Nóra és kérlelően emelte szemét Inannára. — Áruhás ügynököket fogunk használni a New York erkölcsrendészetről, akik majd tetten érik Hambleton urat és cinkostársait és letartóztatják őket. Neked egyedül csak a bűn házához kell kísérni a rendőrlányokat és el kell hitetned Hambleton úrral, hogy ezek valódi örömlányok és semmi törvényerő nincs mögöttük. Ami nem lesz nehéz, mert ha Nimród kérdez, hogy te a rendőrségtől vagy, nyugodtan felelheted, hogy nem, és nem fogsz hazudni, ahogy rázod a fejed.

— Rendben, — mosolygott Inanna Nórára, — megteszem. De hadd kérdezzelek meg erről a Rahab perszónáról. Ez nem a hetéra Jerikó városából? Ő adott rejteket Joshua felfedezőinek. Joshua megállította a napot és megfújta kürtjét és Jerikó falai leomlottak. A zsidók mindenkit megöltek a városban, kivéve Rahab segítőjüket. Megkegyelmeztek neki és folytathatta prostitúció mesterségét. Remélem, hogy nem javaslod, hogy kövessem a lépéseit. Ezt egyenesen megtagadom, — Inanna megérintette Nóra homlokát és gyengéd, megértő hangon szólt hozzá. — Bizony mondom neked, gyermekem, a te történeted Oszruth démonnal, háznak ostroma és a féreglukakban való fénysebességgel való utazás, és az antianyag felhalmozódása testedben, eltörpül a történetek mellett, amiket az Ószövetségi Bibliában találsz. Az Isten szabad akaratot adott az embereknek és megengedte, hogy egyenek a tudás fájának almájából, tehát engem semmi nem lep meg. Bátran előre, összefogva mi megállunk, és együtt erőt képviselünk. Ne gondolj diktátornak, de én hiszek ebben.

— Elképesztő, — kiáltott Nóra, — hogy mennyi mindent tudsz a modern történelemből és a tudományokból, Azt gondoltam, hogy.

— Semmit nem gondoltál, — emelkedett fel Inanna és kezénél fogva Nórárt is talpra segítette. — Mindig és mindenütt jelen voltam. Nem maradtam lent a temetkezési piramis

halottas kamrájában, a homok alatt évezredekig. Érdekelt, hogyan használta az emberiség Isten ajándékát, a legnagyobbat, amit adott nekik.

— Lakhatsz a házamban az E 78 Street utcában, — felelte Nóra és terepjáró kocsija felé irányította Inannát. — Rengeteg mindenről kellene beszélnünk és ott nagyon alkalmas lenne. Elmagyarázom ott a részleteket és majd cselekszünk, ahogy eltervezzük.

Ezzel a két nő, az egyik egy jóindulatú boszorkány Máramarosból, a másik egy ókori félisten, elhajtottak a Manhattan sziget felső keleti oldalának irányába.

A kormánykereket tartva, és a forgalomra koncentrálva, Nóra Inanna felé tekintett.

— Még egy dolog, — mondta, — szabadulj meg attól a mindent eltakaráó burka ruhádtól. A huszonegyedik században, de jóval előtte is, a nyugati nők nem szégyellik a testüket. Viselj valami sexi ruhát, lehetőleg jóval térden felüli rövidet, bontsd ki a hajad és mutasd meg büszkén a világnak. Modern nők még sok minden mást is megmutatnak. Például, mint a te csodálatos melleid és formás lábaid. Szédítsd el a férfiakat szépségeddel és elveszítik az eszüket.

— Oh, — nevetett Inanna, — tehát így megy ez itt mostanában, akkor rám is számíthatsz.

* * *

Nóra beengedte Inannát E. 78 Street utcai házába. Inanna körülnézett és elismerő hangon felkiáltott. — Ez igen, igazán gyönyörű, tényleg itt laksz? Sokkal szebb, mint a katakombák lent Sumér országban. Tetszik nekem ez a modern életmód. Nem hiszem, hogy vissza akarnák menni.

— Nincs szükség rá, — mosolygott Nóra, — maradhatsz nálam, ameddig akarsz. Rengeteg szobánk van, és női társaságra van szükségem, vagy inkább női erőre, hogy legyőzzem a démonokat, akik látszólag úgy szaporodnak itt a metropoliszban, mint bolondgombák eső után a szemétdombon. A hal a fejtől bűdösödik, mondja a közmondás. Amióta ez a narancssárga bohóc volt az elnök, minden egyház, vagy inkább kultusz vagy Internet Chatbot hatalmat igényel magának az állam és a nemzet demokratikus alkotmánya felett. Olyan gonosz jobboldali propagandát terjesztenek, ami teljesen abnormális, nem elfogadható és totálisan irracionális. Nagyszámú agybeteg újnáci elsőbbségként hirdet egy afféle fehér nacionalista azonosulást, ami kéz a kézben szövegkönyv és a mozgalom tökéletesen koordinált az Internet segítségével és azzal az új Google dologgal, a mesterséges intelligenciával.

— Látom, hogy valóban isteni beavatkozásra van szükséged, — lépett Inanna beljebb a házba és csodálattal szemlélte az elegáns bútorzatot, a szobrokat és a falakon függő festményeket. Megállt Telegdy Erzsébet életnagyságú festménye előtt és Nóra felé fordult.

— Rokonod?

— Édesanyám, — bólintott Nóra és könnyek folytak le az arcán. — Rettenetes halált szenvedett és szörnyű bünteteket fogtak rá, amit itt nem akarok néven nevezni. Démonok kényszerítették rá, hogy megtegye, és nekem le kell győznöm az ördög hatalmát. Remélem, hogy megértesz.

— Rám számíthatsz, — simogatta meg arcát Inanna a zokogó grófnőnek. — Azért jöttem ide.

— Köszönöm, — csókolta meg Nóra az ókori félistennő arcát. — Szeretnél valamit enni, mielőtt éjszakai nyugovóra térünk? Holnap ezernyi dolgunk lesz és az időzítés elengedhetetlen, hogy megvalósítsuk céljainkat.

— Nem vagyok éhes, az igazság kedvért, nagyon ritkán, — felelte Inanna. — Mutasd meg a szobámat és reggel látjuk egymást.

* * *

New York Állam déli bírósági kerületének főügyésze segítőkésznek és hajlandónak mutatkozott. Hambleton Dávidot és vad sex orgiáit már régen megfigyelés alatt tartották és a főügyésznek tetszett az elmélet, amit a két hölgy, akik gyorsított audienciát kértek, előterjesztett.

— Honnan kapták ezt a belső információt, ha szabad kérdezni? — Kérdezte Dr. Bard, a kerületi főügyész és intett ügyészségi beosztottjának, hogy kezdje a magnetofon felvételt és visszafordult a két nő felé.

— Igenis, persze hogy szabad, — nézett össze Inanna és Nóra és bólintottak.

— Tessék akkor kezdeni. — Nézett rájuk sűrűn Dr. Bard.

— Politikai pozícióra aspirálok a Demokrata vonalon, — ajánlotta fel Nóra a kezdeményezést. — Egyik legfontosabb megbízottam, Walker Keith úrnak aláírt szerződése van, hogy a General Olaj cégnek fog dolgozni. Walker próbálta szüneteltetni a szerződést és Hambleton felajánlotta helyette, hogy vegye át a verbuváló szerepét. Hambleton korábbi megalapozott toborzója, hogy így fejezzem ki magam, Rahab Ráhel ki akart lépni, mert és ezek az ő szavai, a törvény vérebei már a bokáját harapják.

— Rahab Ráhel, — bólintott a kerületi főügyész, — jól ismerjük ezt a személyt. Rövidesen letartóztatási parancsot akarunk kiadni ellene.

— Tudnának ezzel várni egy keveset? — Fixírozta Inanna a főügyészt, — együttműködéséért immunitást és tanú védelmet ígértük Rahab asszonynak. Személyesen elvállaltam toborzói szerepét, mint egy feminin személy jobban alkalmas vagyok a feladatra, mint például Walker úr, egy férfi. Javasunk hat fiatal áruhás rendőrnőt az egyik ilyen házibulira, hogy letartóztassák a perverzeket, akik kiskorú szexszel mulatják magukat.

— Ez jól hangzik, talán véghezvihető, — ráncolta össze homlokát az állam főügyésze és beharapta felső ajakát. — Kivéve nálunk nincs hat tinédzser kinézetű áruhás rendőrlány. Értesítenünk kell az FBI kötelékét, hogy megszervezzenek egy ekkora méretű razziát. Ennek az állítólagos szex bulinak összes részvevője fontos MAGA donoradományozó. Támogató bázisuk kiszámíthatatlan és jelentős tűzharc törhet ki bármelyik pillanatban. Minden eshetőségre fel kell készülnünk, mielőtt végrehajtási parancsot adunk. De elméletileg egyetértek az ötletükkel. Majd tudatom magukkal, amikor minden tartozék összejött és készen vagyunk.

Az interjú véget ért és két nappal később, egy szép csütörtök délután, egy üzenethordó a főügyész hivatalából megjelent Nóra és Inanna otthonában az E. 78 Street utcában és szóbeli engedélyt adott a razziára, amit legnagyobb mértékben titkosítottak és senki nem követhette nyomukat.

Tizenhatodik Fejezet

Inanna és a hat fiatal korú áruház ügynöklány, a New Yorki erkölcsrendészetről, Uber limuzint fogadott és megérkeztek Hambleton David házához, Sommers városban, felső Westchester megyében, New York államban.

Inanna utasította a lányokat, hogy maradjanak a kocsiban és maga rángatta meg a főbejárat csengőt. Röviddel később egy magas és testes férfi jelent meg, AR15 automata géppisztollyal a vállán és kérdően nézett rá.

— Mit akar, mi a neve? — Kérdezte durva hangon.

— Szabó Júlia, — nézett vissza Inanna a csúnya gazember kinézetű strázsára. — Hambleton úr vár engem és hat fiatal novíciámat a Szeplőtelen Szüzesség apácázárdából.

— Rendben, — felelte az őr és sietve kinyitotta a kaput, — hajtsanak be és álljanak meg a főbejáratánál a nagy háznak, a dór oszlopokkal.

— Velem mi lesz, — nézett a sofőr az őrállóra, — nem várhatok itt örökre. Hívjanak, majd ha az összejövetel véget ér.

— Rendben, — intett az őr és mélységesen bosszús hangon ráförmedt a taxisra. — Csinálja, ahogy mondtam és mehet. Semmi szükségünk többet nincs itt magára.

Egy egyenruhás inas kinyitotta a cizellált üvegajtót és beintette a hat leányt és kísérőjüket. Inanna Szabó Júlia körülnézett. Hatalmas előcsarnok teremben voltak elegáns bútorokkal, több kerevettel és dívánnyal, perzsaszőnyegekkel és egy hatalmas kristálycsillár lógott lefele a mennyezetről középen. Mámorító orgona és harangvirág illat úszott a levegőbe és erős dohányszaggal keveredett. Ügyesen elrendezett tetőablakok alatt pálmafák csoportjai lengedeztek és egy hosszú bárpult mögött, likőrökkel, borokkal és mindennel, amit az alkoholista univerzum ismerhetett, megrakott üvegpolcok előtt egy fiatal csaposlegény mosolygott feléjük és udvariasan megkérdezte.

— Tölthetek valamit?

— Pohár mélyen behűtött Dom Perignone pezsgőt nekem, — felelte Inanna, — és valami alkoholmentes frissítőt a fiatal hölgyeknek. Mind korhatáron aluliak. Már úgy értem, hogy nagyon a korhatár alatt, tizenhat alatt, egy nappal sem idősebbek. Ha tudja, hogy mire gondolok?

Idősebb férfiak csoportja, egyik sem fiatalabb hatvan évnél, bólintottak egyetértően, és egyikük a középen felemelkedett ültéből és gyengéden megérintve Inanna derekát beljebb noszogatta.

— Isten hozta otthonomba, — udvarolt neki mézédés hangon, — sokkal jobban néz ki, mint a fényképein és vigyázottjai abszolúte fenomenálisak. Nevem David és végtelenül örvendek, hogy az a vén szatyor, Rahab Ráhel végre leadta a kulcsot és eltűnt az ismeretlenség homályába.

— El vagyok bűvölve, — tartotta Inanna a kezét egy csókra. — Minden rendben és csodálatos, de nekem hiányzik a zene. Kellemes dallamok végtelenül fontosak fiatal novíciáim hangulatához.

— Bármit, amit szeretne, — válaszolta David, és természetesen ő volt, a General Olaj cég vezérigazgatója, és intett a lemez zsokénak, aki feszült figyelemmel leste utasításait, egy kicsiny pódium mögött állva, tele hangszórókkal, erősítőkkal és fényes sztereó szerkezetekkel.

— Egy bécsi keringőt, — mosolygott Inanna elbűvölően, — fiatal hölgyeim nem ismernek semmi mást a zenében, csak a klasszikusokat. Még nem lettek kitéve a modernizáló hip-hop és rap förtelmességeknek, de még a régi rock and roll ugrabugrálásoknak sem.

Egy percen belül a Duna Hullámai keringő elbűvölő dallama töltötte be a hatalmas termet és az urak egyenként felálltak és egymás után felkérték a lányokat egy táncra. Derekuknál fogva tartották őket és apró kacsóik enerváltan lógtak szőrös mancsaikból.

— Szédítően gyönyörű, — suttogott Hambleton David Inanna fülébe, — ez a zene a legjobb aphrodisiac izgatószer, amit valaha hallottam. Az emeleten rengeteg szobánk van, és mindegyik dupla ágyal bebútorozva.

— Értem, — tartotta hátra fejét Inanna és csábosan mustrálta a férfit, — és a lányok fiatal kora és ártatlansága nem zavarja magát?

— Egyáltalában nem, — hahotázott Hambleton, — fizetek a szolgáltatásaikért és mi soha nem kérdezzük a hölgyek korát.

— De tudja, hogy korhatáron aluliak.

— Amit tudok, vagy nem tudok, az én privilégiumom, — berregtette száját David bosszúsan. — Ne rontsa el a hangulatot ezekkel buta kérdésekkel. Remélem, hogy maga nem a rendőrségtől van.

— Egyáltalában nem, — rázta a fejét Inanna, — de a fiatal koruk és ártatlanságuk megduplázza az árat. Remélem, hogy nincs semmi kifogása, tudva hogy legálisan túl fiatalok, hogy beleegyezzenek a szexbe, hogy én emelem a szokásos honoráriumot. Ismerje be, és diszkontot adok magának.

— Rendben, tudom, — morogta Hambleton, — beismerem. Feltéve, ha saját magát is ingyen bónuszként belefoglalja az árba.

— Persze, hogy belefoglalom, ezt nem is kell mondani, — lépett közelebb Inanna a férfihez és kebléhez szorította. A férfi esztétikus emberi halmazként omlott össze a női test melegének érintésére. — Ilyen férfiakat, mint maga, — folytatta Inanna, — megeszek vacsorára és néha reggelire is.

— Oh, — nyögött David, ahogy agyműködése mostanra már teljesen megállt a nő varázsereje alatt.

— De nem most rögtön, — mondta Inanna és belehajlott a keringő centrifugális húzásának szögébe és halk, suttogó hangon folytatta. — Várjunk egy keveset, és nézzük, hogyan bontakoznak ki az eseményei ennek a csodálatos estének.

Minden résztvevő, egytől egyik öregedő férfi, a hetedik mennyországba látszott emelkedni. A vendégek, a Federalist Society képviselői és az Ébredő Amerika organizáció tagjai, és finansziális megbízottjai a Becsületos Választási Pénzalapnak, mind vezetői és motorjai voltak felkent jobboldali koalíciójuknak. Mind megegyeztek, hogy terrorizálni és kihasználni a szükségben lévőket és a hátramaradottakat, beleértve a középosztályt, mivel a szegénynek több pénze már nem volt, kivéve, hogy rájuk kellett pazarolni a szociális juttatásokat, választásokat nyerő politika a számukra.

Mindegyiknek már megvolt mindene, amit pénzen meg tudtak venni, és minden hatalom, ami a milliárddolláros vagyonokkal jött. Egyedül egyetlen értéket hiányoltak, a fiatal női testek

izgató melegét. Tudták, hogy törvényellenes volt, hogy letépjék virágjaikat, ami aspektus még értékesebbé és kíváncsabbá tette ártatlanságuk eltiprását. Soha nem fogják megfogni őket, gondolták. Egy hadsereg ügyvéd védi őket és a meggyőződéssel hiszik, hogy a törvény felett állnak.

Rövid időn belül párocskák lépegettek sorjában a nyitott körbekanyarodó lépcső felé és eltűntek az emeleti hosszú folyosó egyik ajtaja mögött.

Inanna az egyik plüss díványhoz irányította Hambleton urat. Leültette és mellé telepedve keresztbe tette lábait. Az inas ugrott és jeges vödörben palack pezsgőt hozott. Kinyitotta és töltött mind a kettőjüknek.

— A régi szép napokra, — emelte Inanna poharát és a férfi poharához koccintotta.

— Legyen Amerika Hatalmas ismét, — mosolygott Dávid és figyelte az inast udvariasan a háttérbe húzódni.

— Attól függ, hogy milyen messzire óhajtasz visszamenni, — nézegette Inanna a férfit és a gúnynak rejtett fénye lobbant szemében.

— Természetesen az Egyenlő Jogok alkotmánycikkely beiktatásának éve, 1964 és az 1965-os bevándorlási reform előtti időkre. — Válaszolt Hambleton és szeme elmélyülten meredt ismeretlen távolságba, valahol messzire. — Annak a két fertelmes dupla szörnyűségnek következményei teljesen lerombolták országunkat.

— Miért ne Sumer termékeny völgyeibe, Mezopotámiába, Nimród, — biccentette oldalra Inanna a fejét és szigorúan nézte a férfit. — Tudod-e, hogy ki vagyok? Inanna a háború és a szerelem istennője. Nem emlékszel rám?

— Lehetetlen, — riadt vissza David és kiloccsantott pezsgőjéből szmokingjára. — Te csak legendás szüleménye voltál a képzeletnek, akit Mózes és a keresztények lesöpörtek a történelem színpadáról. Soha nem voltál valóság.

— Tehát emlékszel rám, — vetett Inanna száraz mosolyt David Hambleton felé. — Hogyan jutottál ilyen magas pozícióba, Nimród? Vagy, ahogy jobban ismertek, az Idióta? Soha nem voltál a legfényesebb gyertya a bálványok oltárán.

— Mindig tudtam, hogy melyik kereket kell megkenni és hogyan zsaroljak fontos embereket, kihasználva gyengéiket és bűnös szenvedélyeiket.

— Tehát most is azt csinálod, — rázta a fejét Inanna, — hatalom a korrupció és a hazugságok útján.

— Ez nem jelenti, hogy nem mulatozhatunk, — hahotázott David-Nimród. — Te még mindig egy nő vagy és én férfi. Tegyük hát, aminek a fent való megteremtett.

— Rendben, — húzta össze szemét Inanna, — nem bánom, hogy a nappali szalonban csináljuk, de nem szeretem, ha bámulnak. Küld el ezt az összes kukkozót és kezdhetjük.

— Ha néznek, növeli a gyönyört, — felelte David és Inanna háta mögé nyúlva kikapcsolta ruhája csatját. — A csapos és a lemez zsoké totális idegenek. Két senkiházi. Csak ma estére vettem fel őket. Azt sem tudják, hogy ki vagyok.

— És az inas, — mutatott Inanna az öregemberre, aki egy fikuszfa mögött állt és nyilvánvalóan láthatatlan szeretett volna lenni.

— Az, — legyintett David, mintha a kérdés lényegtelen és a válasz teljesen nyilvánvaló lenne. — Jean, már húsz éve van szolgálatomban. Olyan, mint a közmondásbeli majom, nem lát, nem hall és nem beszél. Sose aggódj miatta.

— Nagyon jó, — engedte Inanna, hogy David félig lehúzza ruhája zipzáraját és a férfi orrára tette ujját. — Mi lesz, ha valaki lejön az emeletről és megzavar minket?

— Az még élvezetesebb, — felelte Nimród-David, közben próbálta lehúzni Inanna ruháját. — Akkor partnert cserélünk, hiszen tudod, hogyan megy ezeken a mulatságokon a magasabb körökben.

— Nem cserélek senkivel, — tolta vissza Inanna a férfi kezét és ruháját visszaigazította a vállára. — Meggondoltam a dolgot. Hagyd abba a nyomakodást.

David Hambleton, korábban Nimród név alatt ismert történelmi személy, valódi démon volt és soha nem fogadott el semmi negatív választ. Gyors és határozott mozdulattal letépte Inanna lenge ruháját és megragadta szemérmét. Inanna felemelte a térdét és próbálta a férfit elnyomni, amikor egy párocska megjelent a körbekanyarodó nagy lépcső tetején és gyors léptekkel ereszkedtek lefelé.

— Meg akarsz erőszakolni, — sikított Inanna és segítséget keresve ránézett a közeledő emberpárra.

A férfi kezei bilincsbe voltak hátul összekötve és a leány pisztollyal a kezében óvatosan vezette és a jól végzett munka elégedett öröme ragyogott csinos arcán.

A csapos és a lemez zsoké rohantak és egyenként egy kézzel megragadva David Hambleton urat, lerándították Inannáról és kórusban kiáltották.

— FBI speciális ügynökök vagyunk. Le van tartóztatva szexuális erőszakért. Joga van hallgatni, de bármit, amit mond, maga ellen lehet hozni a bírósági törvényszék előtt.

— Szemétláda gazemberek, — ordított Hambleton, — szégyentelenül rám mászott ez a ronda szuka azzal az ocsmány testével. Kacérkodik és provokál és engem akar megerőszakolni, nem én őt. Nem is a zsánerem. Beengedem, mint vendéget a házamba és csapdába ejt ezzel a gyalázatos rágalommal. Engedjete el, ostoba trógerék.

Következő másodpercben Hambleton lent hevert a padlón, mialatt az egyik FBI férfi nelsonfogással tartotta a nyakát és a másik hátratekerte a kezét és bilincset kattintott a csuklójára.

Inanna visszabújt a ruhájába, próbálta az elszakadt darabokat összefogni és a leány felé fordult, aki az öreget tartotta fogva.

— Mi történt?

— Lenyomott az ágyra és szétfeszítette a lábaim, — válaszolta méltatlankodó hangon a leány. — Mondtam neki, hogy még tizenhat éves sem vagyok, de nem hagyta abba. Párszor alaposan pofonvágott, de teljes nelsonfogással megszorítottam a nyakát és ráfogtam a revolveremet. Ordított, hogy honnan van a fegyver, de elmagyaráztam neki a Második Cikkely alkotmányos fegyverviselési jogot és megbilincseltem. Ezzel megnyugodott, követett le a lépcsőn, és éppen tanúi lehettünk megerőszakolásodnak.

— Mi van a többiekkel? — Kérdezte Inanna.

— Nem tudom, utoljára, ahogy néztem, az összes ajtó zárva volt és jó adagnyi nyögés és döngetés zavarta a kertvárosi csendet.

Ahogy ezt kimondták gyors fegyverropogás szűrődött be kívülről és egy tucatnyi SWAT gyorssegély ügynök tört az ablakokon és a tetővilágítókon át és a front ajtó is beszakadt. Kint egy halott strázsa feküdt a földön és egy AR15 nehézgéppisztoly nyugodott szitává lőtt teste mellett.

A gyors, de kemény ütközet komoly rombolást okozott a luxuspalotában. Szerencsére az FBI került felülre, mint mindig és a vad lövöldözés alább hagyott. Őrült ricsaj és vad üvöltés jött helyébe, ahogy idős férfiak és fiatal lányok rohantak lefele az emeletről és kiáltoztak.

— Mi történik itt?

— Nem látják, — ordította Hambleton, — valami áruló patkány ránk hívta az FBI karhatalmat és betörték otthonomba. Értesítétek a Titkos Szolgálatot. Nem tűrhetjük, hogy a liberális haladó összeesküvők siserahada lerombolja Amerikát.

A lányok sorra elővették Erkölcrendészeti igazolványukat, valahol elrejtve megmarad ruházatukban és segíttek a SWAT rendőröknek megbilincselni az előállított perverteket.

— Perfekt parti volt és teljesen legális, — mint légvédelmi szirénák visítottak kórusban az öreg férfiak. — Engedjenek minket. Ártatlanok vagyunk és a vádak hamis kitalálások.

— Ezt így mondják meg a bírónak, — mosolygott Inanna.

— Vigyenek az éjszakai bíróságra, — válaszolt a letartóztatott kórusa.

— Nem tehetjük, — rázta a fejét Inanna, — egyelőre mentek az átmeneti fogdába a White Plains elzárási törvényház pincéjébe. A legközelebbi tárgyalási dátum büntetteitek esetére hétfőn esetleg a hét egy másik napján lehetséges. Legyetek türelemmel, gondotokat fogják viselni, napi háromszori étkezés és ötvenen alusztok egy szobában.

— Szemét lotyó, — köpött Hambleton a szőnyegre, — ezért még megkapod a magadét.

— Lehet, — nézett rá mérgesen Inanna és rátekintett a többiekre. — Gyerünk, sorakozó és tisztességesen masírozzatok ki a leparkolt rabszállító furgonhoz a ház előtt. Különben a letartóztatás elleni kézitusát is hozzáadjuk bűneitek lajstromához.

Tehát az urak csendben és rendben követték az utasítást csak egy kuvikhang rikoltozott a berken át, mielőtt elcsendesedett az éjszaka és visszatért a béke erre a csodálatos kertvárosi gazdag paradicsomra.

Tizenhetedik Fejezet

A rossz hír terjed, mint a prérítűz és Conti Ilona asszony hamarosan értesült a péntek esti razziáról és a letartóztatásokról. Szombaton, a hajnal korai órájában, vad telefoncsöngetés verte ki legédesebb álmából.

— Itt Joe Bannister főfelügyelő, — hallotta a hangot az elektromágneses hullámokon keresztül. — Az FBI letartóztatta David Hambleton urat és körülbelül hat közeli üzlettársát és barátját és jelentős adományozóját a Ments Meg Amerikát hazafias mozgalomnak. Mondanom sem kell, nekem semmi közöm nem volt, hogy engedélyezzek egy ilyen megvetésre méltó akciót. Mozgósítsa minden kontaktusát. Ki kell váltanunk őket, mielőtt a liberális média szimatot kap, és világgá kürtöli az eseményt.

— Hogyan történhetett ez a szörnyűség? — Kérdezte Conti asszony és kikászálódott az ágyából. Selyempaplanját maga után húzva kibotorkált a fürdőszobába, ahol a hideg vécéülésre huppant csupasz fenekével.

— Mulatságot tartottak Sommers kúriájában, — köszörülte meg Bannister a torkát és töltött magának még egy erős skót whiskyt a jégkockákra. — Semmi szokatlan vagy különleges, millió alkalommal már csináltak hasonlót. Fogalmam sincs, hogy mi okozta a bajt.

— Gondolkozz, — sikított Conti Ilona a telefonba, — azért kapod a magas fizetést. Kellett, hogy legyen valami különbség. Voltak valami új résztvevők?

— Igen, — morgott a lelombozódott FBI ügynök, — a szokásos pesztonka lady, Rahab Ráhel váratlanul lemondott és egy új toborzó szolgáltatta a lányokat.

— Mi a neve?

— Szabó Júliának mondta magát a Szeplőtelen Szüzesség apácázárdából.

— Nincs semmiféle ilyen apácázárda, maguk bedőltek egy ravasz beugratásnak. — Üvöltött Ilona, mint egy boszorkány, aki mezítláb belelépett egy rozsdás szögbe. Lélegzetéből teljesen kifulladva, úgy hangzott, mintha jogos dühében azonnal felrobbanna. — Ezek a lányok álruhás csapdába csalók. A pesztonka, várj egy percet, ez egy magyar név. Telegdy Nóra, ez az őskori halottidéző keletről, szintén magyarból való. Teljesen nyilvánvaló, hogy ő van a mostani totális fertelmesség mögött.

— Az FBI teljesen a pártodon van, — mondta a főfelügyelő sietős lelkesedéssel hangjában.

— Vigyázzatok és álljatok készen, — kiáltotta Ilona még egyszer és ledobva hálóingét belépett a zuhanyozóba és hozzátette. — Tudom, hogy mi tegyek. Majd visszahívlak.

Tartalmas reggeli után, sült szalonnával és rántottáival és tört krumplival, Ilona kinyitotta laptopját és rákattintott a Zoom weboldal alkalmazásra. Két partnere volt elérhető. Signor Sclafani, a bennfentes Maffia katona és Roman von Ludwig, a néhai Luftwaffe pilóta fia, jelentkeztek belépésre és azonnal kérdezték.

— Mi történik? Tudja, hogy hány óra van?

— Igen, — felelte a nő éles, lényegre törő hangon. — Eljött a nagy tettnek az ideje. A Demokraták aljas szemétláda trükköt merészeltek rajtunk. Bosszút kell, hogy álljunk és meg kell, hogy tanítsuk őket, hogy többet soha ilyet ne tegyenek.

— Miről beszél, nagyságos asszony, — beszélt a két férfi egymás szavába vágva s összenéztek, mintha Ilona elnök asszonynak hiányozna egy kereke.

— Beugratták az FBI erőket, hogy letartóztassák legkiválóbb támogatóinkat, — felelte Ilona valahogy kevésbé izgatott hangon. — Pillanatnyilag heten vannak belőlük a börtönben. Biztos vagyok benne, hogy a hír hetekig lesz világgá kürtölve a gyalázatos liberális médiában.

— Mit méltóztatik ez alatt érteni? — A két brutális tróger hírnevű ember meglepettnek és bosszankodónak hangzott. — Váltásuk ki őket és fizessék ki a büntetést. Majd a bíró szünetelteti a vádakat, legyen az bármi is. Ha szükséges, ellenpert indíthatunk, privát rezidencia invázióért, és az elszenvedett károkért. A mi felsőbb vezetőségünk könnyen el tud simítani ilyen dolgokat legálisan.

— Fel kell adnunk nekik a leckét, hogy soha többet ne tegyenek ilyesmit. Valamit tennünk kell, ami nagyobb szenzáció, mint ez a pitiáner letartóztatás a semmiért.

— Szombat délután, ami ma van, — folytatta Mrs. Conti kis szünet után, miután rájött az idő megszorításra, — Miss. Telegdy, ez a demokrata versengő Jezabel a mi kongresszusi székünkre, hatalmas rallygyűlést fog tartani a Jefferson Valley Mall bevásárló központban. Ott okozhatnánk neki valami nagyobb kellemetlenséget.

— Csak nem úgy érti, — nézett össze a két lator és felemelték kezüket, mintha AR15 nehézgéppisztolyt tartanának és ijesztően bámulták egymást és Conti elnök asszonyt.

— Igen, pontosan ezt értem alatta, — ráncolta össze homlokát Mrs. Conti. — Okozzanak valami járulékos kárt és értesítsék az összes kábeltelevíziós hírállomásokat és mutassatok nekik vért, gennyet és halottakat. Ez túl kell, hogy szárnyalja a szex parti híreket, beleegyező és jól megfizetett partnerek között.

* * *

Jefferson Valley Mall egyike az eredeti bevásárló központoknak. Westchester és Putnam megyék határán fekszik, New York államban, számos áruházal, terjedelmes étkezési udvarral és természetesen, több vetítővásznas filmszínházzal.

Szervezetek gyakran kibérelték a terjedelmes mozi auditóriumokat és Nóra gondolta, hogy ez lesz a legalkalmasabb hely, hogy előadja választókerülete lakóinak platform programját. A magasított színpadon lenyűgözően széles ívben asztalokat és székeket rendeztetett el, közel egy tucat munkatársai és segítői számára. Az asztalok mögött óriási filmvászon függött, hogy bemutassa az előre elkészített video prezentációkat, ahol tervezte bemutatni politikai programját, és elmagyarázza, hogyan fog elrendezni jobb jövőt mindenkinek.

Két hét telt el David Hambleton kastélyánál történet razzia után. Az összes letartóztatott résztvevő óvadék ellenében szabadlábra került. Egy republikánus bíró két hónap időre mostantól tűzte ki a tárgyalást.

Nóra és Inanna nem aggódtak sokat az esemény miatt. Nekik szinte csak tréfa volt, minden komoly következmény nélkül. A rally el lett halasztva, de végre eljött az ideje és megkezdődött. Nóra és Inanna ültek középen, Jeroboam Dante spirituális tanácsadó az egyik oldalon és Hagen János, biztonsági főnök, és duplaügynök gyanúsított, a másikon. Továbbá, hat liberális aktivista és tervbe vett szónok a három állambeli környékről, foglalta el a megmaradt székeket.

Walker Keith otthonmaradt, elővigyázatosságból az esetre, ha valami rossz kirobban, legyen, aki kormányozza a hajót.

Szinte minden ülés foglalva volt a nagy színházteremben, talán közel ötszázan is megjelentek. A New York állami rendőrség három tisztje fémdetektorokkal leellenőrzött minden résztvevőt, hogy nincs-e náluk fegyver.

Sclafani Salvatore és Roman von Ludwig elsők között érkeztek meg. Mosolyogva és bólintgatva az örök felé, engedték, hogy lepásztázzák egész testüket és ruházatukat, tetőtől a talpukig. Hosszú esőkabátba öltözve két ellentétes irányba igyekeztek és valahol hátrafele leültek a hosszú széksor, eddig el nem foglalt ellentétes végeire.

Mélyen székük alá benyúlva, kihúztak egy hosszú dobozt és kivettek belőle fejenként egy AR15 tömegölő nehézgéppisztolyt. Kabátjuk alá elrejtették a fegyvert és nézegettek körbe, hogy észrevette-e őket valaki és barátságosan mosolyogtak a gyülekezőkre.

Eddig minden jól ment, senki nem vett észre semmit.

A média és az újságok és a televíziós csatornák képviselői, minden paparazzi fotográfussal egyetemben, jobbra a padlón ültek széles körben a pódium előtt, kamerákkal és felszereléseikkel együtt.

Elsőnek felállva és megragadva a mikrofont Jeroboam Dante nyitotta meg az eseményt és bemutatta Telegdy Nórát a demokrata képviselő aspiránst és a többi asztaluknál ülőket.

A mellette ülő másik hölgyhöz érve, szünetet tartott és szónoki pátosszal bejelentette.

— Ez itt Inanna Lilith a közel keletről, Miss. Telegdy ügyvezető titkárnöje.

Inanna felállt és meghajolt a közönség felé. — Megtiszteltetésnek és kiváltságnak tekintem, hogy itt lehetek, — jelentette be, — és segíthetem drága barátnőmet, Telegdy Nórát, hogy megismertesse platformját, hogy választóinak életét jobbra tegye ebben a mi nagyszerű országunkban.

Ezzel Dante leült és átadta a mikrofont Nórának.

— Öntudatos demokrata vagyok, — kezdte Nóra, — bár valamikor régen republikánus voltam. Sajnálatosan ma a Régi Grand Pártot a szélsőségesek gonosz csoportja kontrollálja. Hajlandók az országot csődbe juttatni, hogy ne tudja fizetni adóságait, hogy kisebbségi programjukat ráerőszakolják a lakosságra. Semmit sem tudnak ajánlani a népnek, kivéve adócsökkentéseket a szuper gazdagoknak és a társadalmi segélyek megszüntetését.

— Átkozott szocialista, menj vissza Venezuelába, — ugrott talpra Sclafani és von Ludwig. Viharkabátjuk alól kirántották AR15 fegyverüket. Nóra felé irányították és tüzelni kezdtek.

Nóra pisztolyt húzott elő háta mögül és a merénylők felé lőtt. Golyóval a homlokukban, mind Sclafani és Ludwig leestek a székek közé. Ahogy zuhantak hátra fegyvereik tovább ontották a lövedékeket, minden cél nélkül, bele a tömegbe.

Pokoli zűrzavar tört ki. Nóra, Inanna és Jeroboam sértetlennek látszottak. Hagen János és hárman a meghívott szónokok közül, és körülbelül tíz vagy tizenkettő az auditórium közönségből meg lettek löve a vad lövöldözés első öt másodperce alatt. Ennyit az elméletnek, hogy egy gonosz gyilkost fegyverrel csak egy jó ember fegyverrel tud megakadályozni. Igen, le tudja fegyverezni, miután tucatszám ölte meg áldozatait.

Az auditórium ajtai automatikusan bezáródtak. A Mall öröknél nem volt lőfegyver és bizonytalankodtak, hogy bemenjenek a lövöldözés színhelyére. A rendőrség 911 sürgősségi

vonálára több hívás is kiment. Tíz perc telt el, talán húsz és senki nem jelent meg a rend védői közül.

Senki nem tudta, hogy volt-e még több lőfegyveres gyilkos és mindenki próbált elbújni a székek között vagy oszlopok háta mögött.

Fél órával a tömeggyilkosság után érkezett meg az első rendőrautó. A rendőrök megálltak a bezárt ajtó előtt és tétováztak, nem tudták, hogy mit tegyenek.

Nóra kikiabált nekik. — Biztos urak, itt nincs több lőfegyver. Nyugodtan bejöhetnek. A Mall managementnél van kulcs és garantom, hogy senkinek nem lesz baja.

Még egy öt perc és az első rendőr belépett az auditóriumba. Nóra fogadta és a két halott merénylőre mutatott és mellettük az AR15 gépfegyverekre.

— Óvatosan a fegyverekkel, — mondta, — még lehet bennük éles golyó.

— Madám, — egy őrmester mutatott Nórára, — maga lőtte le ezeket? Hol a fegyvere? Adj ide nekünk.

— Nem lőttem le őket, — nézte Nóra merészen az őrmestert, — azt hiszem, hogy saját magukat ölték meg, véletlenül vagy szándékosan.

— Ez a nő lőtte le őket, — kiabáltak többen is a tömegből. — Láttuk, ahogy beléjük lőtt pisztolyával.

Nóra széttárta kezeit és rázta a fejét. — Nem volt időm löni és nincs is fegyverem. Soha nem is volt.

— Átkutathatjuk? — Kérdezte egy frissen érkezett rendőrtiszt, feltehetően egy kapitány.

— Természetesen, — mosolygott Nóra, — nincs semmi rejtegetni valóm.

Két női rendőr letapogatta Nórárt és még a lába közé is benyúltak. Egyikük a kapitány felé fordult és kérdezte.

— Megnézzük a lukakat is?

A kapitány megrázta a fejét. — Nem, ennyi elég, a hölgy fegyvertelen.

— Igen, — bólintott csalódottan mind a két rendőrnő.

— Rendben, — felelte a kapitány és mérgesen kifújta az arcát. — Keressék meg a golyót és meglátjuk, hogy kinek a fegyveréből való.

Félóra eredménytelen kutatás után az egyik tizedes jelentette. — Nincs pisztolygolyó, még mindig beágyazva lehet az agyvelejükben.

— Értesítsd a megyei halottkémet, — kiáltott a kapitány, — mindenki marad, amíg ki nem derül, hogy ki lőtt és milyen fegyverrel.

— A merénylők AR15-ös fegyverrel lőttek, — mutatott Nóra a padlón heverő géppisztolyokra és szarkasztikus hangon hozzátette. — Nem tudta? Számos súlyos sebesült és halott van itt mindenféle. Egyszer törődjön azokkal. Sose aggódjon, hogy hogyan haltak meg a terroristák. Fontos az, hogy valaki megállította őket, mielőtt több kárt csináltak. Végezze munkáját és velem majd később beszélhet. Ha lesz valami további kérdése, itt leszek az irodámban a Route 6 úton, Mahopac városban.

A megyei halottkém, Dr. Henry Stahl, ki más, rövidesen megérkezett. Röviden beszélt a kapitánnyal és Dr. Stahl bólintott.

— Semmi probléma, — mondta, — azonnal csinálom. Van nálam egy elektromos csontfűrész.

Dr. Stahl kivette fűrésztét orvosi táskájából és precíz vonalban körbevágta Sclafani koponyáját és leemelte a tetejét. Kék sebészkesztyűvel védve kezét belenyúlt az agyvelő szürkeállományába és gondos, hivatásos nyugalommal kutatni kezdett.

A folyamatot megismételte Von Ludwig fején is és a kapitány felé fordult.

— Nincs semmi golyó, — lebegtette szempilláit, — a halál okát majd később állapítjuk meg.

Nóra gúnyosan fixírozta őket, ajkát beharapta és rázta a fejét.

— Ugye megmondtam, — jelentette ki nyugodtan, — nem volt semmiféle pisztoly.

— Akkor hogyan, — ordított a kapitány.

— Nem tudom, — vont a vállát Nóra, — isteni beavatkozás. Magának is megvan a vallásos magyarázata és nekem is.

— Mi a magáét, — üvöltött a kapitány dörgedelmes hangján tele torokból.

— Nekem megvan a saját őrangyalom, aki vigyázz rám, — pillantott Nóra Inanna felé.

— Kongresszusi képviselő szeretnék lenni a demokrata vonalon. Ami engem illet, részemről a halál még várhat, hacsak maga nem provokálja és akkor dühös lesz, és magán tölti ki a bosszúját. Képletesen mondva, természetesen.

Egy csapat szanitéc lépett be a terembe. Minden egyes földön fekvő személyt megvizsgáltak. A halottakat hullazsákokba zipzárazták és az élő sebesülteket hordágyra fektették. A többiek kezüket magasra tartva kimasíroztak az auditóriumból és hosszú sort formáltak a Mall center udvarán. Hosszú idő után a rendőrség elengedte őket és hazamehettek.

Nóra, Inanna és Jeroboam szintén távoztak, miután tudomásukra adták, hogy ne hagyják el New York államot és legyenek készen bármi vizsgálati kihallgatásra.

Tizennyolcadik Fejezet

A FOX News televízió csatorna jelentette, megbízható, de anonim források alapján, hogy a gyilkosságokat a demokraták szervezték és az antifasiszta ANTIFA szervezet hajtotta végre, álruhába öltözve.

— Felettébb furcsa, — deklarálta Hoofnagel Ingrid, a program menedzserek egyik legjobbja. — Valakinek golyóluk van a homlokán, semmi kijáratí sérülés hátul és sehol a golyó. Valami gyors kreációja lehet a Mesterséges AI intelligenciának, ami az aktuálisan lezajlott események helyébe lép. Az állítólagos merénylők hullatetemek voltak az E.32 Street utcai hullaházból. A megvetésre méltó demokraták saját embereiket áldozták fel, hogy az igazi patriótákra fogják az öldöklést és politikai jó pontokat szerezzenek. Kell, hogy higgyék, hogy az örökkévalóság egy darabja esett a fejükre, meglágyította az agyukat és meg fogják nyerni a választásokat. Soha nem fognak nyerni, hogy a pokol tüze égesse meg őket.

Nóra leoltotta a televíziót és Inanna felé fordult. — Ez végtelenül sajtáságos, — kezdte, — hogy mennyire szemérmetlenül hazudnak és a nép egy része még mindig hisz nekik. Két kiváló szervezőnket elvesztettük és kedves jó barátomat, Hagen Jánost, a legjobbat az aktivisták közül és azt állítják, hogy mi szándékosan öltük meg őket.

Jeroboam Dante szót kért és egyenesen Nóra szemébe nézve komoly hangon kezdett beszélni.

— Kontaktusba léptem a városi hullaházzal és egyetlen halott sem hiányzik. Továbbítanunk kellene ezt az információt a New York Times napilapnak.

— Az elhunytaknak kijáró respektusból, — felelte Nóra, — fel kellene függesztenünk kampányunkat két hét gyászidőre, ami egyúttal alkalmat add, hogy új aktivistákat toborozzunk.

— Történelmi idöket élünk, — szólalt meg Keith, tetöt csinált a kezéből és két ujjal állát támasztva fel és alá ingatta a fejét, ahogy beszélt. — A republikánus többség a kongresszusban, legyen az bármilyen kevés is, megtagadja az államadóság határának emelését, hacsak a Biden adminisztráció fel nem függeszti az utolsó két év összes eredményét. Ez semmi más, mint kriminális zsarolás. A republikánus Szabadság Választmány szervezet csödbe akarja juttatni ezt az országot, hogy lezuhanjanak a mélybe és elmulasszák fizetési kötelezettségeiket. Ragaszkodnak, hogy egy financiaális összeomlás és totál káosz az egész világon, segíti hatalomra kerülésüket és politikai sikert jelent a közelgő elnökválasztáson. A demokratáknak nyerni kell, hogy megakadályozzák totális hatalomátvételét alkotmányos demokráciánknak. A republikánusok hasonlók egy kriminális bünszervezethez és vezetőjük, az előző elnök a capo di tutti capi, vagy olaszul minden főnökök főnöke. Hogy óriási adókedvezményt adtak a szuper gazdagoknak, Trump három trillió dollár költségvetés hiányt okozott és a kongresszus háromszor emelte elnöksége alatt a megengedett államadóság felső határát.

— Nyerni fogunk, — fixírozta Nóra a matematikust, — az igazság a mi oldalunkon van és az igazság győzni fog.

— Ez az idealista felfogás, — vetett Jeroboam Dante kételkedő pillantást az összes résztvevőre. — Normális körülmények között és a szokásos business gyakorlatban, mi csak akkor nyerhetünk, ha mi is gonoszok leszünk és becsstelenek, amilyenek a republikánusok.

Kemény harcban kell állnunk a sarat erkölcstelen praktikáik, féktelen hazugságaik és mocskos propagandájuk ellen.

— Akkor mit tegyünk, — kiáltott fel Nóra, — lenne valami becsületes út is?

— Kérjük a mi Istenünk felszentelt segítségét, — emelkedett talpra Jeroboam Dante és harsogó hangon kiáltva hatalmasat csapott az asztalra. — Isten nevében le kell, hogy győzzük az ördög hatalmát.

— Ellenfeleink keresztény nacionalistáknak nevezik magukat, — mosolygott Inanna, — és úgyszintén igazi amerikai patriótáknak, mialatt a valóságban lerombolják országunkat és 250 éves demokráciánkat. Én láttam, hogy az erkölcsös vallás nevében elevenen megnyúztak embereket és rabszolgává tették őket és gyermekeiket. Ez semmi más, mint totális hatalomátvétel. Agnosztikus diktátorokkal szövetkeznek. A nép még mindig hisz nekik és bedől a trükkjeiknek. Egyetlen lehetőségünk, hogy terjesszük üzenetünket és meggyőzzük az embereket, hogy ránk szavazzanak. Óriási kockázat felszólalni ellenük. Országon belüli terroristák bármikor ránk lőhetnek.

— Elég a beszédből, — jelentette ki Nóra összefoglaló hangon. — Munkára fel, iratkozzatok fel az Internetre, használjátok a Twitter és Instagram weboldalak és leplezzétek le ellenfeleink gyengeségét. Értesítétek az összes televízió és rádióállomásokat és jelentkeztek interjúra. Mutassátok meg, hogy kik vagyunk, és nem félünk senkitől.

* * *

Időközben a republikánus főhadiszálláson, valahol a helybeli Rotary Club hátsó szobáiban, a tagok lázasan elemezték lehetséges tetteiket.

— Fogat fogért és szemet szemért, írja a Szent Biblia, — verte az asztal Conti Ilona asszonyság és dörgedelmesen szónokolt a körülbelül háromszáz összegyűlt, dühös és bosszúra éhes hallgatóság előtt. — Két legjobb emberünket ölték meg. Mi legalább huszonkettőt kell, hogy megöljünk belőlük.

— Ki kell, hogy irtsuk ezt a szocialista fertelmességet, mielőtt nem késő, — hallatszott több irányból is.

— Lenne valami javaslat? — Pásztázta szemével a termet Mrs. Conti és szemei tüzes villámokat szórtak.

— Vegyék fel a kapcsolatot a Büszke Fiúk szervezettel, — emelkedett szóra egy drabális férfi. Egyik szemét fekete folt takarta, bozontos szakállt viselt és minden látható felülete bőrének vastagon be volt tetoválva, koponyákkal, lábszárcsontokkal, sárkányokkal és késekkel.

— Hogyan, — meresztette szemét Mrs. Conti a felszólalóra. — Mi a neve? Ki maga?

— A nevem Vogelweide Walther, — felelte a tetovált, — és a helybeli Büszke Fiúk csoportnak vagyok az elnöke. Mi már régóta követjük ennek a Telegdy Nóra csalándudvának a tevékenységét. Miféle név ez különben is? Gyakran alszik irodájában a Lake Mahopac tó partján, a gyógyszertár mellett. Egyik ilyen éjszaka meglátogatjuk és utána régmúlt történelem, ha bárkit is érdekelne, értelmetlen létezése és gyászbeszédet írna pusztulásáról.

— Legyen gondod, hogy tetteiteket nem tudják politikai szervezetünkhöz kapcsolni, — mutatta kimerevített mutatóujját Mrs. Conti az ijesztő férfire a furcsa német névvel. — Csináljátok, mintha sajnálatos baleset történt volna.

— Emiatt ne tessék aggódni, hogy minket bármi büntetssel össze lehet csatolni, — felelte mély bariton hangján és totális magabiztossággal az alak, aki Vogelweide névre hallgatott. — Mi mindig a legkiválóbb professzionista módon dolgozunk. Azonban kiváló munka nem olcsó és jelentős költségeink vannak. Mi olyanok vagyunk, mint az orosz Wagner csoport Amerikai földön. Sikerünket garantáljuk.

— Mennyit kérnek egy garantált eredményért? — Kérdezte Conti elnök asszony nehezen palástolt bosszankodással hangjában. — Vannak forrásaink a folyóköltésekre, de a nagyobb összegek nemkívánatos figyelmet kelthetnek. Költségei legyenek indokoltak és elfogadhatóak.

— Húszezer dollár előlegnek és egy másik húszas a sikeresen elvégzett munka után. — Bólintott a szakállas lator és elbiggyesztette dohány festette vastag ajkait. — Mi mind becsületes üzletemberek vagyunk és bízunk egymásban. Reméljük, hogy nem lesz probléma a második részfizetéssel. Nem szeretnénk vitatkozni miután elvégeztük elvállalt feladatunkat.

— Természetesen, ezt nem is kell mondani, — pöccented Conti asszony egy savanyú mosolyt a félelmetes hangzású Büszke Fiúk vezetőnek, de senki nem tudhatta megfejteti, hogy mi rejtőzhetett zsíros smink bekente arca mögött.

— Mi lenne a menetrend, — húzta össze szemét Vogelweide Walther kígyószerű keskenyre és sárga fény lobbant írisze mögött. — Két hét elegendő lenne a kivitelre, mindenki szempontjából? — Tette hozzá és hüllő hideg arc kifejezéssel felmérte és kiértékelte az összes szobában lévőket.

Legtöbbjük bólintott és Conti elnök asszony bezárta a vitát.

— Két hét, az első részletet egy héten belül megkapják lenyomozhatatlan készpénzben. A második részletet pedig a Telegdy perszóna halotti bizonyítványának kézhezvétele után.

Conti Ilona Dr. Stahl felé pillantott és a halottkém belegyezően bólintott.

— Semmi probléma, kibocsájtjuk miután megkaptuk a halott testet és megvizsgáltuk.

— Igen, éppenséggel, — válaszolt egy rekedtes hang a háttérből. — Soha nem lehet tudni ezekkel az erdélyi boszorkányokkal. Ismeretes, hogy még a máglyahalálból is visszajönnek.

— Nem az én vizsgálatom után, — rázta a fejét Dr. Stahl méltatlankodva. — mi kiemeljük az agyvelőt és kiszedünk más életfontosságú szerveket. Ez bárkinek is a végét jelenti, legyen akár grófnő vagy bárki más.

Nagy taps és vivátozás követte a hullakém folyamatot magyarázó szavait és a találkozó véget ért.

* * *

Ugyanaznap este Vogelweide Walther meglátogatta kebelbarátját és nehézfiú Büszke Fiúk tagtársát, Himmler Marton III tekergőt, fagerendákból összetákolt viskójában, a New York állambeli Putnam Valley völgy sűrű sötét erdejének közepén. Marton III, unokája volt a Második Világháborús OSS megbízott tisztnek, Himmler Mártonnak, eredetileg Kentucky állam szénbányászati régiójából. Később a CIC kémelhárító szolgálat képviselőjeként Salzburg városban, Ausztriában, nagypapa több ezer magyar antikommunista nacionalistát szedett össze és visszatoloncoltatta őket a Szovjet zónába, ahol sietve felakasztották őket. Himmler temérdek pénzt csinált, hogy víz elöntéssel fenyegetett szénbányáját eladta a bányászoknak, valamint hihetetlen mennyiségű aranyat és ékszert lopott össze az elfogott és megszorult arisztokrataktól,

akik az amerikai zónában kerestek menedéket. Történetünk idejére, minden pénz és vagyon elfogyott. Az unoka elpazarolta örökségét és hontalan csavargó lett belőle, aki valaki másnak az erdejében lakott és élelmiszerjegyekből és más adományokból tengette életét. Sorsán felháborodva, Márton III, az unoka, megmérhetetlen haragot érzett és szélsőjobbboldali elvadult nézeteket hordott a szívében.

— Alkalmunk adódott, hogy megalóvét csináljunk, — indított Walther a kezdeti udvariaskodás után. — Negyvenezer dollár összesen és megfelezzük kettőnk között.

— Mit kell, hogy csináljak érte? — Vigyorgott barátjára a leszegényedett Himmler csodagyerek és egy üveg Korona sört ajánlott neki és egyet magának is kinyitott.

— Egy ronda némbert kell hidegre tennünk, — öntött le Walther a torkán egy jó adag sört, — játszi könnyű munka. Az irodájában alszik a Route 6 úton, Mahopac városban. Attól az idióta városi ügyvédtől bérel politikai kampányának idejére. Kicseréltette a kulcsot, de egyik Büszke Fiúk bajtársunk szerelte be. Beszerezhetek tőle egy másolatot és éjszaka besurranunk. Kicsináljuk és utána felvesszük a jutalmat. Érdekelne, hogy segíts?

— Igen, biztosan, — bólintott Himmler Márton III, — mennyi idős a szuka?

— Nem tudom, talán negyven, kérdezz valami könnyebbet.

— Negyven, — fénylett fel Márton arca, mint egy likőrüzlet az országúton az ünnepek előtti estén. — A kérdés az, hogy előtte dugjuk meg vagy miután megöltük?

— Te ízléstelen pervert, — kiáltott fel Walther, — én egyszer előtte, te meg utána. Csak ne hagyj benne semmiféle nyomot, hogy azonosítsák DNA képedet.

— Te gyengeelméjű kretén, — üvöltött vissza Márton. — Csak tréfáltam, három méteres póznával sem érinteném, csak a késem hegyével.

— Ok, akkor megegyeztünk, — nyúlt Walther második palack söre után, — én ráülök a fejére, mialatt te beledöföd késed a szívébe és rablással kezdődött szexuális erőszak látszatát kelted. Szponzorunknak teljesen mindegy, hogyan öljük meg.

Tizenkilencedik Fejezet

Nóra jól érezte magát. Biden elnök és a Kongresszus vezetője, Kevin McCarthy megegyeztek, hogy szüneteltetik az államadóság felső határáról való vitát és megszavazták a Financális Felelősség Törvényt. Egyik fél sem kapott meg mindent, amit akart, de törvény nagy sikernek számított az amerikai nép számára. Kiderült, hogy az ultra konzervatív Szabadság Választmány Szervezet tagjai lelepleződtek és gonosz, uralom átvételi politikájuk nyilvánosságra került. Feltehetően, legalább is Nóra így remélte, hogy minden választási manipuláció és a szegények és kisebbségek szavazati jogának elnyomása ellenére, a létbiztonsági hálót védelmező és a munkaalkalmakat teremtő demokratáknak esélye lesz, hogy 2024-ben többséget nyerjenek mind az alsóházban és a szenátusban és a demokrata elnök is újra lesz választva.

Nóra órákat töltött laptop komputerjén és véleményeket tett fel számos platformon és követőinek számát százezrekben, esetleg milliókban lehetett megszámlálni.

Éjfél felé nem tudott többet ébren maradni és ledőlt a keskeny ágyra, amit hivatalában tartott erre a célra.

Kora júniusban az éjszaka kellemesen melegnek érződött és finoman szitáló eső dobolt ablakán, ami megnyugtatta és hamarosan elaludt. Az ablak alatt egy görény járt és erős bűdössége különleges aromát adott a kertvárosi éjszaka bódítóan harmonikus misztériumához.

Talán éjszaka kettő lehetett, a boszorkányok órája a régi szép időkben, amikor kulcs fordult a bejárati ajtó zárjában és két alak surrant be Nóra privát iroda-hálószoa szentélyébe.

Walther és Márton, a két bátor Büszke Fiúk operatív megközelítették Nóra ágyát és puha zseblámpafényt irányítottak arcára.

Nóra látszólagosan mélyen aludt.

Walther letépett egy darab ragtapaszt egy tekercsről és próbálta Nóra szájára ragasztani. Nóra megmoccant. Márton megragadta a lábát és teljes súlyával ránehezedett a hasára.

Kezdetnek jól indult a dolog és útban voltak, hogy megölik áldozatukat túl sok zaj és szükségtelen kapkodás nélkül.

A szoba három ellentétes sarkából örvénylő porforgatag gomolygott elő, és a holdfényben csillogó porszemekből, mint hologram imázs lebegő testekké formálódott és három női alakká változott fehér hálóingekbe öltözve.

— A pokol átkozza meg, — káromkodott Walther, — senki nem mondta, hogy váratlan társaságunk lesz. Most extra hármát kell kinyírnunk egy fizetségből.

— Semmi szükség megölni minket, — beszélt az első női jelenség, aki legközelebb lengedezett az éjszakai besurranó orgyilkosokhoz. — Nincs szándékunkban senkit sem bántani. Mulatni jöttünk ide, veletek, kemény legényekkel.

Márton felugrott és kését próbálta beledöfni a sápadt arcú valamibe. Gondosan célzott pengéjével, de a nő félrelibbent és a kés az üres levegőt hasította át.

A másik két jelenés alakjukat a két férfihez szorították és azok érezték a meleg testek mágneses varázsát.

Határozottan életben lévő, húsból és vérből alkotott valóságos teremtménynek látszott mind a három nő.

— Fiúk, kedves fiúk, — suttogott a vezető szellem, — nem engedhetjük, hogy bántsátok vagy elraboljátok alvó nővérünket, vagy bármit, amit akartok vele csinálni. Gyertek inkább velünk és mulatozzunk együtt egy igazit.

— Kik vagytok, — rázta öklét Walther, — megöllek mind a hármatokat, ha nem engeditek, hogy végezzük munkánkat.

— A nevem Deirdre, — felelte a jelenés csalfa mosollyal sápadt arcán, — és ezek a leányaim, Kirsten és Morna. Minket nem tudsz megölni. Mi már régóta halottak vagyunk.

— Baromság, — kiáltott Walther, — nem létezik semmi olyasmi, mint egy melegvérű kísértet vagy szellem.

— Ne legyetek beijedve, — nevetett Kirsten és Morna kórusban, — a mama csak tréfált. Mi az éjszaka örömhölgyei vagyunk és szerelemre szeretnénk veletek lépni, mind a hárman. Semmi fizetséget nem kérünk érte. Utána visszajöhettek ide és befejezhetitek munkátokat, ha még mindig akarjátok.

— Rendben, — morogta mind a két férfi és bizalmatlan gyanakvás tompította el hangjukat. — Vetkőzzetek le és csináljuk. Egyszer meztelenen akarunk benneteket.

— Nem itt, — csóválta a fejét Deirdre, — van egy ladik kikötve itt lent a parton, az utca túloldalán. Csináljuk azon. A legromantikusabb dolog lesz valaha. Nóra, a mi kedves barátnőnk itt, — mutatott az alvó politikusra, — nagyon mély álomba látszik merülve: Nem fog felébredni, ezt mi garantáljuk.

A két férfi tétovázni látszott és nem mozdultak.

— Gyerünk, — sercegett Deirdre hangja, ahogy nyakánál fogva megragadta Walthert és vitte, mintha anyamadár vinne egy pehelytollat a fészkébe. Kirsten elkapta Mártont hasonlóképpen, mialatt Morna visszaigazította a meleg pehelypaplant a nyugodtan fekvő Nórára.

Kint bedobták a két férfit a ladikba. Deirdre vigyázta őket és valahogyan meg sem tudtak mozdulni, mialatt Kirsten és Morna kézbe vették az evezőket és hamarosan eltűntek a sűrűn kavargó ködben, a hatalmas tó közepe felé.

* * *

Másnap reggel, szombaton gyönyörű nap ígérkezett a gazdag kertvárosban. Az éjszakai szelek lecsillapodtak és a meleg vízfelületről emelkedő sűrű pára felszívódott az erdős hegyek teteje felé.

Legszebb nap egy kis sétacsónakázásra, hamarosan fehér vitorlák tarkították a kéklő víz tükörsima felületét.

Molnár Miklós és barátja Hinkley Howard elsők voltak, akik kivetették horgukat és próbálták a mély kincseit egy ízletes halvacsorára, amikor váratlanul észrevették a hasukkal felfele úszó hullákat a vízben.

— Nézz már ide, Miklós, — mutatott Howard a felpuffadt tetemekre. — Halottak úsznak, vagy belefulladás, vagy megölték őket. Értesítenünk kell a vízirendőrséget vagy a kikötő mestert, vagy mind a kettőt.

— Markold meg az evezőt, — felelte Miklós, — lökdössük ki őket a partra. Nem akarom hívni a hatóságokat, hogy hullák úsznak a vízben és sehol nem fogják őket megtalálni. Ez egy

nagyon mély tó és nem akarok pófára esni. Mi tiszteletreméltó polgárok vagyunk és nem valami rémhírtérjesztő összeesküvők.

Fél órával később a három halott ott feküdt kiterítve a Négy Testvér Pizza étterem úszó dokkján.

A megyei halottkém Stahl Henry hamarosan megérkezett és megvizsgálta a tetemeket. Hordozható EKG műszerrel megnézte szívverésüket, tükröt tartott a szájuk elé s bejelentette.

— Valóban meg vannak halva, de nem fulladtak meg, nincs semmi víz a tüdejükben.

— Dupla gyilkosság, — csóválta fejét a rendőrfőnök, — vagy helyileg, vagy valahonnan idehozták őket és beledobták a vízbe, hogy legyenek a mi fejfájásunk.

— Álljon meg a menet, — jelentette ki Dr. Stahl és lehajolva apró vágást csinált a hullák nyaki ütőerén. — Itt nincs semmi vér, egyik elhunytak sincs semmi vér az ereiben, felettébb furcsa. Negyven éves praxisom folyamán még soha nem láttam hasonlót.

— Tudják, hogy kik ezek az elhunytak, — kérdezte Dombos Glória, a New York Times újság tudósítója. Hogy mit keresett ott ezen a korai szombat reggelen, azt senki nem tudta, Talán a közelben lakott.

— Fogalmunk sincs, — felelte a halottkém rideg hangon és asszisztense felé fordult

— Telefonálj Conti elnök asszonynak és üzenem, hogy legyen a megyei hullaháznál fél óra múlva. Szituáció alakult ki itt, ami feltehetően őt is érdekli.

Miután megvárta, hogy asszisztense elvégezze a telefonhívást, Dr. Stahl a szanitécek felé fordult, akik egy gigantikus nagyságú mentőkocsin percekkel ezelőtt érkeztek.

— Zsákozzátok be ezeket a szerencsétlen balekokat és vigyék a hullaházba. Semmi szükség, hogy nyilvános látványosságot csináljunk a város közepén egy ilyen gyönyörű napon, mint ez a mai.

* * *

Több hulla feküdt kiterítve a Putnam megyei hullaházban. Antiszeptikus fertőzés gátló és formaldehid szag terjengett a levegőben és a falba épített fém tepsik telítve voltak gazdátlan testekkel, néhány már hónapok óta is ott. A hátsó fal mentében egy padkán egy drabális mezítelen férfihulla feküdt. Semmi több hely nem maradt, kivéve a földön, ahol három csont és bőr sovány fiatalember halott feküdt kiterítve, feltehetően kábítószeresek, szintén pucéran.

Egy medikussegéd bevezette Conti asszonyt az átmeneti hullamegőrző helyre, ahol Dr. Stahl üdvözölte a hölgyet.

— Nézze meg ezeket, — mutatott a halottkém a bejárathoz közel kiterített két fekete hullaszákra, — tudja, hogy ezek kik?

— Kellene tudnom, — felelte Mrs. Conti méltatlankodó hangon, — miért erőszakolta annyira, hogy jöjjenek ide?

— Gondolom, hogy nagyon is kellene, hogy itt legyen és egyáltalában nem erőszakoltam, — vágott vissza az orvos és rosszalló pillantást vetett az elnök asszonyra. — Ezek a maga hitelesített bérgyilkosai. Maga fogadta fel őket. Nem?

— És, — csattant fel Conti Ilona, — ezek elfuserálták a feladatukat. Semmi bántalom nem történt. A halottak hallgatnak és hallgasson maga is.

— Éppenséggel nem, — rázta a fejét Dr. Stahl és mind a két zsákon nyitottra húzta a zipzárt. — Ezeknek a hulláknak nincs semmi víz a tüdejükben. Mielőtt bedobták őket a vízbe meg lettek ölve. Továbbá, nincs az ereikben egy csöpp vér sem, mintha valami vámpír szívta volna őket szárazra.

— Na, ez most már világos, — kotkodácsolt Mrs. Conti, mint az anyatyúk, aki ízletes kukacot talált. — Telegdy Nóra, a demokrata versengő a mi kongresszusi képviselőtünkre. Ez a nő egy vámpír. Transylvániából való arisztokrata.

— Itt született, ebben az országban. — Rázta tovább a fejét a halottkém, bár ezúttal lassabban és arckifejezése megsavanyodott.

— Láta a születési bizonyítványát? — Vágott vissza Conti Ilona, jogosan megindokolt győzedelmes hangon.

— Nem, de a New York városi anyakönyvezető hivatal adatai szerint a Pelham Bay kórházban született a Bronxban, az 1983-as évben. Munkaköröm szerint kötelességem volt felkutatni, hogy az eredeti születési bizonyítvány eltűnt. A város 2013 körül újat bocsájtott ki, ahol sajátságos módon, a gyermek apját Osztrich György név alatt írták be. Ugyanazt az alakot, akit Telegdy Nóra állítólag megölt, amikor baktériumterroristákat gyanítva a rendőrség megrohanta E.78 Street utcai házát.

— Fenomenális, — sikított Mrs. Conti, — szuper, még csak meg sem kell, hogy öljük. Csak hozzuk nyilvánosságra, hogy a nő egy igazi vámpír idegen külföldi, és mindenek tetejébe illegálisan van ebben az országban.

— Idegenben született egyének is lehetnek kongresszusi képviselők, — vitatkozott az orvos, — Amerika elnöke nem lehet, de a többi szabad prédá mindenkinek.

— Nem számít, — harsogott Conti Ilona és öklével verte a nyitott bádog tepsit, ahol a fej nélküli halott feküdt. — Küldjünk ki egy detektívet és tartóztassa le Telegdy Nórát dupla emberölésért. Magának nexusa van a rendőrfőnöknél, vagy nem?

— Rendben, — morogta Dr. Stahl, — beszerzünk egy bejelentés nélküli házkutatási parancsot és bemegyünk kopogás nélkül. Biztos vagyok benne, hogy találunk valami kompromittáló evidenciát és Miss. Telegdy majd kampányozhat a börtönrács mögül.

Huszdik Fejezet

Nóra legközelebbi kampány beszédjén dolgozott, egyedül irodájában a Lake Mahopac tó partján. Váratlanul nagy robajt hallott, felfordulást, dörömbölést és bejáratí ajtaja berobbant. Felettébb sajátságosan hangzott, ajtaját napközben soha nem zárta be. Ha valaki beszélni akart vele, bátran bejöhett.

Felnézett és három rendőrt látott SWAT rohamegyenruhában és egy pókhasú vénembert hosszú, teljesen ősz szakállal. Az öreg háromrészes öltönyt viselt, kigombolt mellényel, hogy ne szorítsa kibuggyanó beleit.

— Ne mozduljon, — kiáltott a razzia feltehető vezetője, és félelmetes hangon hozzátette, — Felhatalmazásunk van házkutatásra és legális parancsunk letartóztatására. Joga van hallgatni, de bármit, amit mond, stb., fel lehet maga ellen hozni a törvényszéki tárgyaláson.

— Miféle vádak alapján? — Emelkedett fel Nóra székéből és szembenézett a törvénynek állítólagos embereivel.

— Kettős gyilkosság, holttestek meggyalázása és letartóztatás elleni ellenkezés. — Ordított a pókhasú, ahogy acél bilincseket kapcsolt le derékszíjáról és beszélt tovább. — További vádak lesznek hozzáadva a rendőrkapitányságon és a bírósági kihallgatáson.

— Miféle gyilkosságok, — lebegtette szempilláit Nóra, — mikor és hol?

— Tegnap éjszaka és pontosan itt, — üvöltött legalább három tagja a SWAT rohamcsapatnak, — tegnap éjszaka ideküldtük két legkiválóbb aktivistánkat, hogy beszéljenek magával. Ma reggel halva találtuk őket a tó közepén hassal felfele úszva. Maga itta meg a vérüket?

— Erről én semmit nem tudok, — nevetett Nóra, mintha tréfa lenne a házkutatás. — Egész éjszaka aludtam, mint egy kisbaba. Ide senki nem jött. Ez egy kolosszális tévedés, és uraim, kérem, távozzanak. Fontos kampány munkán dolgozom.

— Tanúnk van, aki látta, hogy két férfi bement az irodájába és később felettébb sajátságos módon távoztak. Mintha valaki kirángatta volna őket akaratuk ellenére.

— Ki a tanú?

— Mr. Köles, a városi sintér. Kint tartózkodott, hogy elfogjon egy korcs ebet és látta az egész dolgot. Nem jelentette azonnal, de a két vízi hullával a tóban, könnyen össze tudta kapcsolni a nyilvánvalót.

— Nahát, — rázta a fejét Nóra, — Mr. Köles egy finom úriember, de nincs meg minden kereke. Valóban látta, hogy én cipeltem ki a két betörőt, az éjszaka közepén és beletaszítottam őket a tóba, halottan?

— Nem, de maga akkor is egy vámpír, Miss. Telegdy. Ismerje be. Maga szeret vért szívni, nem? Mutassa meg a születési bizonyítványát.

— Na, álljon meg a menet, — emelte fel hangját Nóra, — ideküldenek két orgyilkost, hogy tegyenek jégre és panaszkodnak, hogy a munka folyamán kimúlnak. Ellenpert indítok maguk ellen, gyilkossági próbálkozásért és politikai összeesküvésért. Én hiszek az Istenben és mennyei erők védelmeznek. A tó nem az én otthonom vagy birtokom. Ha valakit megölnek ott, mért lenne az én problémám? Most azonnal tűnjenek el innen, mielőtt elveszítem a türelmem.

— És akkor mi van, — üvöltött a pókhasú detektív és kirángatva szolgálati revolverét Nórára fogta. — Mutassa meg nekünk igazi mivoltát. Próbálja csak meg, és lábbal előre, hullazsákban fog távozni innen.

Ebben a pillanatban, mintha jelszóra lépnének be, Jeroboam Dante és Keith Walker léptek be a szobába, egy magas és sovány, sötét öltönybe és fehér ingbe kék nyakkendővel öltözött férfi társaságában.

Az öltönyös férfi egy oldalnyi nyomtatott papirost nyomott a detektív arcába. — Szüneteltessék ezt az eljárást, — jelentette ki higgadt hangon és kölnije kellemes, felettébb költséges szagot árasztott. — Kezemben van a végzés, amit a Dél New York kerületi bíróság, White Plains városban kibocsájtott, és ami semmisé teszi a maguk városi bírójának a rendeletét. Nevem Murray Mongon és érvényes ügyvédi igazolványom van New York államban. Telegdy kisasszony ügyvédi védelmem alatt áll és legális idézésre meg fog jelenni bármelyik bíróságon. Semmi szükség, hogy letartóztassák. Mi a maga neve és milyen meghatalmazás alapján tört be egy privát rezidenciába?

— A nevem Detektív Fitymaházi, — válaszolta a kövér férfi kissé nyugodtabb hangon és leengedte pisztolyát, — a mi végzésünknek elsőbbségi joga van a maguké felett.

— Ne siessen annyira, — szorította magát az öltönyös férfi a detektív és Nóra közé, — engedje el Telegdy védencemet vagy hívom az FBI szövetségi hatóságot és magát tartóztatják le.

— Az én végzésem, — vitatkozott a Detektív Fitymaházi, alkalmasan elnevezve egy pénisz után, — reggel hét órakor lépett érvénybe. Kevesebbel, mint egy órával ezelőtt. Lehetetlen, hogy maguk végzést foganatosítottak ellene. A maguk végzése érvénytelen. Az FBI részese a Titkos Státus Liberális összeesküvés mozgalomnak és meg kellene vonni tőlük az összes állami támogatást.

— Igen, — mosolygott Murray Mongon, az államilag regisztrált fiskális, — mi reggel fél nyolckor adtuk be kérvényünket és magának itt nincs több joghatósága. Kérem, távozzanak.

Detektív Fitymaházi és beosztottjai felkapkodták eszközeiket és tétova lépést tettek az ajtó felé. Nóra búcsút intett nekik és édes kis mosollyal csinos arcán kijelentette.

— Az ajtó reparálására majd küldöm a számlát.

* * *

Ahogy a beosztott pribékek és a detektív hallótávolságon kívülre kerültek, Keith Nóra felé fordult.

— Hallottad a legújabb híreket, — kezdte örömteljes hangon, — a Speciális Vizsgálótanács igazgatójának, Jack Smith úrnak Grand Zsűrije Floridában vád alá helyezte a korábbi elnököt, Pronk urat, 37 kriminális bűntett alapján, amiben benne van titkos dokumentumok illegális birtoklása és az igazságszolgáltatás akadályozása. A tárgyalás 2023, június 23-ra van kitűzve, a Miami, Floridai Federal bíróságon.

— Igen, természetesen, — bólintott Nóra, — tegnap este néztem Jack Smith főügyészt az MSNBC televíziós csatornán. Bejelentette, hogy ebben az országban egyfajta törvény van és az kivétel nélkül mindenkire érvényes.

— A republikánus reagálás teljesen elítélendő, — csóválta fejét Jeroboam Dante, — a republikánusok tisztára visszafejlődtek elítélendő bandájába a kriminálisoknak, hazugoknak,

súlyemelőknak, nudistának, ellenforradalmároknak és minden más futóbolond alakoknak. Ha nem hagyják abba támogatni ezt a kétszer a kongresszusban felelősségre vont volt vesztes elnököt, minden bizonnyal elveszítik a következő választást, 2024-ben. Ezt nem értem. Miért kell, hogy feláldozzák integritásukat, elveiket, hogy egy örült személyt védjenek, aki csak a saját érdekeit nézi. Hajlandók feladni 250 éves demokráciánkat és a szabadválasztási rendszert egy önimádó, tükörképét bámuló mániákusért, ahogy a volt New Jersey kormányzó Christ Christie nevezte.

— Még mindig maradt nagyszámú jó szándékú republikánus, — vitatta Nóra, — az én kertvárosi gazdag választói kerületemben, számos tisztességes ember ragaszkodik hagyományos nézeteikhez, és soha nem szavaznának egy demokratára. Ki kell, hogy nyissuk a szemüket és meg kell, hogy győzzük őket, hogy republikánusokat megválasztva lehetővé tesszük, hogy vezetőik manipulálják a politikát, hogy adókedvezményeket szavazzanak meg a gazdagoknak, és függesszék fel a környezet és a tiszta levegőt védelmező törvényeket, ami csökkentené a globális felmelegedés folyamatát. Figyelmeztetnünk kell őket a könyvek betiltására. Cenzúra a diktátorok fegyvere, hogy mossák az emberek agyát, kontrollálják gondolkodásukat és átírják a történelmet. A teresség megszakítás betiltása egy másik ilyen technika, hogy felkavarják az érzelmeket valamivel, aminek semmi köze a lakosság általános jólétéhez. Erőszakolni akarják a nőket, hogy minél több gyereket szüljenek, de nem adnak nekik szociális védőhálót, hogy a családon belül fel is neveljék őket.

— Ezeknek a probléma pontoknak, — kapcsolódott be Keith az okfejtésbe, — nagyon rövid az élettartamuk. Hatalmas döréjjel lépnek be a színpadra és néhány hónap múlva, határozottan jóval a választások előtt, a választók elfelejtik, hogy a republikánusok hozták törvénybe az össze kormányzati megszorítást a többség akarata ellenére. Állandóan emlékeztetnünk kell a szavazókat, hogy kinek a hatalmában van a Republikánus párt. A mega tőkének és a speciális érdekeltségeknek, semmi esetre sem az átlagos tradíciószerető konzervatív szavazónak.

— Tradíciók, — mosolygott Jeroboam Dante összeszorított fogai között, — jobb lesz, ha nem maceráljuk a tradíciókat. A hagyományok mélyen be vannak ágyazódva kultúránkba és történelmünkbe.

— Igaz, — vágott közbe Keith szarkasztikus hangon, — az átlagember nem gondolkozik. Kérem, ne vegyétek sértésnek, de legtöbb Amerikai nem tartja igaznak, ha nincs benne a Bibliában. Ami még nem lenne baj, de a Bibliát számtalan módon lehet értelmezni. Gyakorlatilag engedélyezi a kegyetlenségnek bármi formáját.

— Kegyetlenség, — kiáltott Dante, — mit értesz alatta? Jézus mondta, hogy szeresd felebarátodat és tartsd oda arcod másik felét, ha valaki pofon vág.

— És a boszorkányok és az eretnekek megégetése a máglyán, — húzta össze Keith a szemét és haragosan nézte a vallásos férfit.

— Ezt meg se említsétek, — sikoltott Nóra, — egyetlen boszorkányt sem égettek meg Magyarországon. Ami a világ többi részét illeti, többet sehol sem csinálják. Értem, hogy rengeteg lelkiismeretlen és gonosz ember van, főleg idős férfiak, akik büntetni akarják a nőket. Mi lenne más, hogy megtiltják az abortusz bármilyen formáját. Ennek az eredetét a középkori brutalitásban kell, hogy keressük, hogy egyetlen módja, hogy megmentse lelki üdvösségedet az örök elkárhozástól, hogy élve elégetik a testedet. A hatalmon lévő mindig terrorizálja a gyengéket. Nők nélkül az emberiség egyetlen generáció alatt kihalna.

— Ezt mond meg a republikánusoknak, — nevetett Keith, — és kalodába kötnek a város főterén.

Időközbe a férfi az öltönyben, Murray Mongon fiskális úr, exkuzálta magát, hogy törvényszéki kihallgatásban kell részt vennie a közeli Peekskill városban. Összeszedte iratait, és betette az aktatáskájába. Csúfondáros mosollyal komoly arcán az ajtóból visszaszólt.

— A boszorkányüldözés nem az én szakterületem. Több eredményt tudnának elérni, ha egy pappal beszélnének, esetleg egy hamuolvasó jósnővel vagy inkább egy tarok kártyát vető cigányasszonnyal.

Miután a derék ügyvéd távozott, Jeroboam Dante Keith felé fordult és utána Nórára csúsztatta tekintetét.

— Én nem hiszek kísértetekben és boszorkányokban. Én egy kegyelmes Isten univerzális hatalmában hiszek. De, hogy megnyugtassuk a ti rejtélyes babonákat, — jelentette ki Dante csúfondáros hangon, — javaslom, hogy látogassuk meg családi kriptákat a Bronxban és nézzük meg, hogyan nyugszanak békében a rokonaitok megszentelt koporsóikban és semmi közülük nem volt a gyilkosságokhoz és orgyilkos merényletek véérének ivásához, ami totális badarság.

— Nem pontosan felszentelt, — csóválta fejét Nóra, — ebben az országban nem tudtunk egy felszentelt papot találni, aki elvégezte volna rituális halotti áldást, igazi keresztény módra.

— És Toroczko tiszteletes, — nézett fel Keith.

— Kiderült, hogy a Román kormány megfosztotta Toroczko tiszteletest papi mivoltától és áldása nem fogant meg, — felelte Nóra. — Ennek következményeként egyszerűen behelyeztük őket a kriptába és semmi többet nem tehattünk. Tehát, a Biblia szerint a rokonaim nem nyugodhatnak örök békében.

— Látjátok, — vigyorgott Jeroboam, — éppen erről beszélek. Mindig van egy kikötés. De kimehetünk a temetőbe. Nincs ellenemre. A halottak meg vannak halva és ennek a vitának ezzel vége. Vérszopó vámpírok nem léteznek.

Huszonegyedik Fejezet

Meghívták Inanna szövetségésüket is a temetői kirándulásra és csalafinta mosollyal az arcán az ókori istennő belegyezett.

— Benne vagyok, — mondta, — látogassuk meg a halottakat és találjuk ki, hogy mit akarnak tanítani az élőknek.

A régi családi kriptában, beépítve a Westchester megyei erdős dombok hullámzó perspektívájába, drága eltávozottaik üvegtetős bronz koporsóikban feküdtek ágyaik kőpárnáin, több üres hellyel a később érkezőknek.

Nóra nem sajnálta a költségeket, amikor megvásárolta a sírkerti parcellát és emlékművet emeltetett drága halottainak.

Jeroboam Dante mereven bámulta a három boszorkány tetemét és rosszállóan rázta a fejét.

— Senki nem tér vissza halottaiból, — mormolta, — kivéve a mi urunk, Jézus Krisztus. Legyetek tisztelettel ezekhez a földi maradványokhoz és imádkozzatok, hogy Istenünk bocsássa meg bűneiket.

— Ebben nem vagyok olyan nagyon biztos, — mosolygott Inanna, — az én uralkodásom alatt, az ősi időkben, átvittem a csatában elesett hősök lelkét az igaz szerelemben fogant újszülöttekre.

— Reinkarnáció, — bólintott Keith, — ez az elmélet a nyugati civilizációban már századokkal ezelőtt meg lett cáfolva. A fizika törvényei, vagy az anyatermészet, ha úgy vesszük, nem támogatja a hallhatatlan lélek létezését. Az ember tudata, avagy a lelke, ha ragaszkodunk ehhez az ősrégi misztériumból eredő elnevezéshez, megszűnik létezni a halál pillanatában. Kivéve, ha írsz egy könyvet és megörökíted gondolataidat, feltéve, ha lesz valaki, aki olvassa alkotásaid.

— Ne vitatkozzunk, — szólalt Nóra és elvette Dante hordozható elektromos lámpáját. Deirdre arcára irányította, majd átsiklott a másik kettőre és hozzátette szavaihoz, — inkább tekintsük meg drága rokonaimat.

— Nahát, — kiáltott mind a négy látogató egyszerre, ahogy meglátták a halottakat, — egészségesebbeknek néznek ki, mint valaha.

Valóban a három boszorkány Tuzsonból felettébb jó kondícióban látszottak, jól táplálva, kipihenve, mintha tartalmas ebéd után pihenőre tértek volna.

— Teljesen hihetetlen, — rázta a fejét Jeroboam, — Nóra, ki volt a temetkezési vállalkozód, hogy ilyen jól tartósította ezeket a tetemeket.

— Bocsássátok meg, amit mondok, — vágott közbe Keith gúnyos hangon, — tisztára élőknek látszanak. Nóra, — fordult Nóra felé, — nem te mondtad, hogy egy igazi boszorkányt nem lehet megölni?

— Nézz már oda, — mutatott Inanna Deirdre mamára, — nézd meg ezt az öregét. Láttam, kacsintott. Az összes ókori istenekre esküszöm, akikkel kapcsolatban voltam. Ez tényleg életben van.

— Hagyd abba, — kiáltott Dante és keresztet vetett a mellére, — ez istenkáromlás. Mindannyian tisztességtelen eretnekek vagytok.

A figyelmeztetés elkésett. Nóra felnyitotta a koporsón az üvegfedőt és Deirdre felült. — Mi ez a nagy felfordulás, hogy zavartok minket? — Mondta és mérgesen szemlélte a csoportot. — Elmúlt éjszaka kemény bevetésen voltunk és pihenni szeretnénk.

— Mozgalmas éjszaka, — mosolygott Nóra, — ne mond nekem, hogy ti hárman csináltátok. Meginni a vérét a Büszke Fiúk orgyilkosoknak. Tehát igaz lenne, ti tettétek?

— Megmentettük az életedet, — biggyesztette el a száját Deirdre és összeráncolta homlokát, — és ez a hála érte? Szeretnél inkább halott lenni? A politika veszélyes játék. Bizony mondom neked, állj ki abból a kongresszusi löversenyből, mielőtt valaki szitává nem lö, és még csak le sem tudjuk kaparni a véred és húsodat a falakról.

Morna és Kirsten csatlakoztak anyjukhoz és egyszerre beszéltek.

— Lehet, hogy ódivatúak vagyunk vagy halottak, de lehet, hogy mind a kettő, — mondták és szemükben kigyulladt a szenvedély gyöngyöire, — mostani politikai események és a legutóbbi választások normalizálták és intézményesítették a fehér faj dühödt őrzöngését ebben az országban. A fehérek félelme a mostani idők meghatározó ereje. Konzervatív vagy fehér felsőbbbségi mozgalmak a kisebbségek ellen irányítják ezt a nemrégiben felszínre tört mérget. Bevándorlók, idegenek, bárki, aki más, mint ők szenvedik el a következményeket. Dühük mérge, indokolt vagy sem, veszélyezteti az embereket és a társadalmat.

— Oh, — nézte őket Nóra és rosszállóan rázta mutatóujját, — honnan tudjátok mindezt? A liberális médiát nézitek egész nap a koporsótokban feküdve?

— Nahát, — nevetett Deirdre, — nem itt. Még villamos áram sincs ebben a lefosztott kriptában. Éjszakánként kint sétálunk. Ír kocsmából angol törzskávéházba, és amit hallunk és látunk, feje tetejére állítja a hajunkat. Külföldiek lévén, gondoltuk, hogy valamit kellene, hogy tegyünk ez ellen lehetetlenség ellen.

— Maga borzalmasan túlreagál, — szólt Dante Jeroboam és előrelépett, hogy visszanyomja a három boszorkányt a koporsójukba és rájuk zárja az üvegfedelet. — Maguk hárman megemlézték a megemléhetetlent és megtörték a törhetetlen tabut.

— Ami? — Lökte vissza Deirdre a vallásos embert, hogy az szinte a fenekére esett.

— A halottak nem avatkoznak bele az élők dolgaiba, — felelte Dante és félelmetesen csattogtatta a fogát, ahogy beszélt és próbálta visszanyerni egyensúlyát és hozzátette. — Maradjanak benn szarkofágjaikban és senki nem fogja magukat háborítani.

— Akkor szentelje meg pihenőhelyünket, — kiáltotta a boszorkányok kórusa. — Talán akkor békén maradunk. A halottak Isten áldása nélkül nyugtalanul kóborolják a földet és kísértetek lesznek belőlük. Ez benne van a Bibliában. Nem tudta, maga evangéliumprédikáló csuklyásreverenda.

— Lehetetlen, — harsogott Dante, — és moderálják a hangjukat. Felettébb bosszantó, amilyen pimaszul beszélnek. Maguk nem kapták meg az utolsó kenetet, mert soha nem jártak templomba. Most valaki rossz helyen markolta meg magukat és a sarkából akarják kifordítani a világot. Fogadják el, akik, vagy akik voltak a maguk esetében, és zipzárazzák be a szájukat véglegesen.

— Tehát, — szólalt meg Nóra és békítőleg kezet nyújtott a felmérgesedett prédikátornak, — adjuk meg az ördögnek is, ami a jussa. Csinálják drága másvilágra költözött rokonaim, amit

akarnak, feltéve, ha távol tartják magukat politikai törekvéseinktől és sehol sem használják nevünket

— Ez elfogadható javaslatnak hangzik, — beszélt Inanna első alkalommal, a koporsók üvegtetejének felnyitása óta. — Hagyjuk ezt a három hölgyet magára és tagadjuk le részvételüket a Lake Mahopac tóban elkövetett kettős gyilkosságban.

— Ügyvédek is fenntartható alkalmas egyesség, — bólintott Keith és ezzel mind távoztak, vissza a hűvös kriptából ki a kellemesen meleg és napos ég alatti szabadba.

* * *

Ahogy az élők távoztak a három drága elhunyt halott felemelkedett és ráültek koporsóik tetejére és megkezdtek a pihenésüket megzavaró események átbeszélését.

— Rá se rántok még a poklok fenekén sem, — indította Deirdre a palavert, — de ez a modern politika visszafele kaparja a bőromet. Az emberiségnek félelmetes hajlama van, hogy ünnepeljék a rondaságokat. Ez a kétszer felelősségre vont és kétszer bűnvád alá fogott volt elnök, semmi más, mint egy mocskos szájú kövér zsírosbödön. Nevezetek idejemúlt boszorkánynak, de kötelességünk, hogy az igazságot szolgáljuk.

— Gondolkozzunk el a szóban forgó szempontokról, — szólalt meg Deirdre két leánya, Morna és Kirsten, csilingelő hangjukon. — Mi nem a moslékos vályúban születtünk és nem hagyhatjuk, hogy megegyenek a disznók. Minden ellenvélemény dacára, segítenünk kell egyetlen élő rokonunkat, Telegdy Nórát, politikai céljainak elérésében.

— Elméletileg lehetséges, — bólintott Deirdre, — de a magam részéről felettébb nem kedvelem azt a Bibliával hadonászó szent papagájt, mi is a neve, Jeroboam Dante. Szereti magát istennek kiadni, legalábbis földi helytartójának, mialatt semmi más, mint egy hitvány fráter. Zokon veszem még a jelenlétét is.

— Nóra sanda vonzalmat érez iránta, — figyelmeztetett Morna és Kirsten egyszerre. — Bele kell, hogy számoljunk algoritmusunkba a kettő közötti sajátságos affinitást.

— Na, most már komputer nyelven beszélsz, — csóválta fejét Deirdre, — mi a következő, Artificial Intelligencia?

— Földrengések és égszakadás méretű korrupciók és megvesztegetések hírei árasztják el a médiát és mind a republikánus kampány adományokkal és a politikai hatalom megragadásával vannak kapcsolatban, — válaszolt Morna és Kirsten, ujjukkal anyjukra mutatva. — Minden lehetséges módszert és utat alkalmaznunk kell, hogy ellensúlyozzuk szélsőséges platformjukat.

— Mit javasoltok? — Kiáltott Deirdre, — hogy ijesztgessük őket fehér lepedőben és üljünk rá az arcukra, mint egy parázna szellem, mialatt 2024-es elnökválasztási győzelmükről álmodoznak.

— Semmi ilyesmi, — pöccentett Deirdre rosszálló pillantást leányaira, — inkább beindíthatnánk valami web log naplót a Twitter, Instagram vagy Facebook internet oldalakon és beszivárognánk propagandagépezetükbe információkkal az igazságról, ami máskülönben nem elérhető kultuszhoz hasonló követők számára.

— Hogyan, — sikított Morna és Kirsten egyszerre, — itt ebben az elszigetelt kriptában nincs se WIFI se egy komputer, mintha mi nem is léteznénk. Mi halottak vagyunk a világ számára, hacsak nem szívjuk a vérüket.

— Igaz, — mosolygott rájuk leereszkedően Deirdre, — ha úgy vesszük, de ha átköltöznénk Nóra házába az E. 78 Street utcában ott felállíthatnánk egy komputer farmot bármekkora nagyságban. Onnan aztán bosszanthatnánk a republikánusokat.

— Nekünk nagyjából tetszik az ötlet, — nézett össze Morna és Kirsten, — feltéve, ha Nóra beleegyezik.

— Hiú ábrándozás, — intett nemet Deirdre, — ha jobban meggondolom, nem tudunk átköltözni Nórához, hacsak koporsóinkat is nem vesszük oda, drága anyaföldünkkel megrakva. Valahogy ide vagyunk ragadva ebbe a szörnyűséges kriptába, hacsak rá nem vesszük Nórát, hogy rendezze el a transzportálást. Politikai ambícióit megfontolva, nem fogja megtenni. Nem szeretné, hogy bárki is vádolja, hogy tetemetek raktároz házában. Most már szégyell bennünket. Óhajtanám, hogy soha nem érzett volna kényszervágyat, hogy belépjen a politikába. Sok minden más érdemleges dolgot is csinálhatott volna. Mit érdekel minket ennek az országnak a politikája? Mi nem itt születünk. Rendezzék el problémáikat egymás között.

— Mama, — kiáltott fel a két leány, — olyan csúnya jókedvromboló vagy. Nem tetszett neked, amit a Büszke Fiúkkal csináltunk Mahopacon? Mint a régi szép időkben.

— Fogjátok be ti ketten, — keverte le nekik egy-egy pofont a mama. — Viselkedjetek csak így tovább és kihegyezett karót kaptok a szívetekbe vagy egy ezüstgolyót.

— Rendben, mama, — felelt a két vámpírléány durcás hangon, — tényleg mindig neked kell, hogy igazad legyen?

Huszonkettedik Fejezet

Hűségesen nézve a Fox Hírek csatornát, mint minden este, Conti Ilona, a Mahopac Rotary Klub elnöke és Putnam megye és környéke legeredményesebb republikánus adományszervezője, szinte kiugrott harisnyanadrágjából, amikor saját magát meglátta a képernyőn.

Tökéletes hasonmása és saját hibátlan hanghordozása elemezte és prezentálta nézeteit a jelenlegi politikai szituációról, Sean Hannity úrnak, az egyik legjobb megmaradt szélsőjobboldali kommentátornak, a kábeltelevíziós hálózaton.

— Jelentős többsége a regisztrált és feltehetően szavazó republikánusoknak, — magyarázta Conti asszony komor hangon és megigazította tornyos frizuráját, hogy alátámassza véleményét. — Az úgynevezett MAGA szárnya a mi régi öreg grand pártunknak, hamisan állítja be magát a mi 250 éves demokráciánk védelmezőjének. Valójában, — folytatta Mrs. Conti, — behajolnak a kultúra küzdelembe, hogy örömet szerezzenek dúsgazdag adományozóiknak és védelmezzék és igazolják a Január hatodikán lezajlott tünetést és ellenforradalmat, hogy megbuktassák kormányunkat és megváltoztassák a 2020-as elnökválasztás eredményét.

Sean Hannity szemével intett a színpadmenedzsernek, hogy azonnal vágja le Conti asszonyt, mivel a neves asszonyság fertelmes műtrágyát beszélt és rosszindulatú ellentétben a hírneves program platformjával, de George Lowry, hivatalos képviselője idős Rupert Murdoch úrnak, a tulajdonosnak, intett a kamera kezelőnek, hogy irányuljon el a program vezetőről, és odalépett Sean Hannity úrhoz és a fülébe suttogott.

— Hagyja folytatni, — mondta Lowry, — ez nyilvánvalóan valami provokáció a mélységes gyökérsztatusz döggút szervezetből. Betörtek komputer hálózatunkba és meg kell, hogy találjuk, hogy ki van ez a fertelmesség mögött. Tartsd a vonalban és le fogjuk nyomozni, honnan nyomják ránk ezt az ocsmányságot.

Másodpercek múlva a kontrolszobában csengett a telefon. A szolgálatban lévő biztonsági tiszt fogadta a hívást a hangosbeszélő telefonon és Mrs. Conti hangja sikított bele a szerkentyűbe.

— Itt én vagyok, maguk töketlen idióták. Tönkreteszitek a hírnevem. Fejezzétek be és kérjétek bocsánatot. Különben egy milliárd dollárra fogom perelni a Fox Hírek csatornát.

— Várjunk, — emelte fel tenyerét Lowry nyugtatóan, — majdnem helyben vagyunk. Nem engedhetjük meg, hogy ez még egyszer megtörténjen. El kell, hogy kapjuk a tetteseket.

Mrs. Conti tovább üvöltött, mint egy szirénázó légiriadó, amíg valaki megnyomta az elnémító gombot és ijesztő csend ereszkedett alá a stúdióra.

— Megvan, — kiáltott a vezér technikus, — a jelzés Kuala Lumpur állomásról jön, egy központi titkosított betörési weboldalról, amit főleg a kínaiak és az iráni kormány használ.

— Telepíts rájuk ellenvírust, — vigyorgott Lowry, — fagyaszd be működésüket. Taníts nekik leckét, amit soha nem felejtene el.

— Uram, — felelte a technikus, és egyidejűleg csavargatva orrát megvakarta az állát is. — Az ellenvírus visszapatant és most a mi komputer rendszerünk blokkolt le és a Kuala Lumpur komputer kontrollálja.

— Kapcsolj át a hirdetésekre, — rázta a fejét Hannity és csalódottan kifújva berregtette a száját. — Majd én beszélek Conti tekintetes asszonnyal és megmagyarázom a szituációt. Meg fogja érteni. Nekünk itt a legaljasabb liberális progresszív szeméttel van dolgunk, akik Artificial Intelligenciát használnak, mert saját intelligenciájuk nincs.

* * *

Az okos telefon csilingelt és rápillantva a hívó azonosításra, Mrs. Conti megnyomta a fogadom gombot. A lezajlott idő alatt, ami eltelt, hogy látta magát a Fox Hírek televíziós csatornán, és hogy fogadta ezt a hívást, a feje duplájára dagadt és főtt céklaszínűre veresedett, miközben akarata ellenére szellentett, és mint majomketrec az állatkertben bűzölögni kezdett.

— Mr. Hannity, — üvöltötte, — mi történt?

— Borzasztóan sajnáljuk a dolgot, Mrs. Conti, — próbálta Hannity könyörgésre fogni bocsánatért esedező hangját. — Áldozatul estünk a liberális média legszörnyűbb szemétláda trükkjének. Ki fogjuk deríteni ki csinálta és korrekciót fogunk közzé tenni.

— Rendben, — felelte Conti asszony és bár hangszínét erősen csillapította, nyugodtsága félelmetesebbnek hangzott, mint valaha. — Semmi helyrehozhatatlan kár nem történt, feltételezem, de nagyon is jól tudom, hogy ki van ez a fertelmes mongóliai provokáció mögött. Személyesen fogom a haját szálánként kitépni és kénsavat fogok önteni a szemébe.

— Ki lenne az? — Nevetett Sean Hannity, mintha jó tréfát hallott volna.

— Telegdy Nóra, a demokrata versengő a mi kerületünk kongresszusi székére. Egy komputer géniusz, Walker Keith dolgozik neki és az tehette. Ebben biztos vagyok.

— Rendben, — bólintott Hannity, — elfogadom nézetét és megértem erkölcsös felháborodását, de nem tehetünk semmi törvényellenest. Hírorganizációnk nem tud több Dominion féle pénzügyi fiaskót megengedni.

— Keményen kell elbánnunk velük, — próbált Conti asszony mélyet sóhajtani, de egy pacni nyál cigányútra ment, lecsúszott légsövén a tüdejére és rettenetes köhögési rohamot okozott. Hosszú percek teltek el, mielőtt ismét beszélni tudott.

— Ez a kibernetikai téves információ dolog teljesen kontrolálhatatlanná vadult, — folytatta végül Conti Ilona, — nem, szeretnék a viccelődés tárgya lenni, amivel nézőit szórakoztatja.

— Mi soha nem tréfálkoznánk a maga balszerencséjén, — köszörülte a torkát Hannity és némi méltatlankodás vegyült hangjába, ahogy udvariasan köhönt. — Gondolatainkba és imádságainkba foglaljuk magát és a legaljasabb mélységére fogunk hatolni ennek a megvetendő inzultálásnak, hogy valaki megjátssza önt, tekintetes asszonyom, az egész országra kiterjedő televíziós híreken.

— Maga tegye ezt, — rikácsolt Conti Ilona, — én meg teszem azt, amit én látok számunkra a legjobbnak.

— Mi lenne az? — Kérdezte a program menedzser őszinte kíváncsisággal hangjában, mert zsiros pletykát remélt, ami nézőinek számát jelentősen megnövelné.

— Nem fogom az orrára kötni, — emelte fel hangját Conti egy oktávval magasabbra, — jobb lenne, ha maguk szenzációs híreket házaló semmirekellők nem tudnak róla, máskülönben teljesen összekavarnának mindent dupla kalamajkára.

— De, kérem, — tiltakozott Hannity.

— Oh, zipzárazza be a száját és menjen ki és szagolja a rózsákat, — visított Mrs. Conti, még egy alkalommal, és nem káromkodott, mert a csúnya szavak használata sértette méltóságát, és Mobile telefonáló műszerén megnyomta a szétkapcsoló gombot.

* * *

Miután biztosra vette, hogy beszélgetését széjjel kapcsolta Sean Hannity úrral, Mrs. Conti megnyomta a gyorshívó gombot, bizalmasa és vezető embere, Lloyd Limerick név alatt a Mobile telefonján.

A második kicsöngés után Lloyd beledörmögött a kommunikációs szerkentyűbe. — Hello, Conti tekintetes asszony, — mondta egy bosszankodás határán ingadozó hangon. — Miről lenne szó ezúttal? Miféle bajba próbálkozik maga engem ismét belekeverni?

— Drága kedves, egyetlen fiam, — turbékolt bele Conti a lapos telefonba, amit hegyes szögben tartott cinóber veresre festett ajkai előtt. Korai hetvenes éveinek ellenére, a tisztas hölgy még mindig imádott fiatal, virulens és jóképű legényekkel társalogni. — Semmi szükség, hogy alámerüljünk az elkedvetlenedés posványába, — folytatta, — a tudás és a tapasztalat, amit hosszú és hasznos életem folyamán összegyűjtöttem, sugalmazza nekem, ha sikertelenek voltunk első alkalommal, vagy másodszor, esetleg harmadszor, mégis törtetnünk kell előre, amíg mienk nem lesz a győzelem.

— Igen, talán, — morgott Lloyd, — de legyen olyan jó, hogy megkímél értelmetlen életfilozófiájától. Semmi szándékomban nincs, hogy együtt dolgozzak pancser kapcsolataival.

— Lloyd, drága Lloyd, — hízelgett tovább Conti asszony és semmi jelét nem mutatta, hogy visszakozik. — Te tudod a legjobban, hogy nem kérnélek, ha lenne más lehetőségem.

— Rendben, miről van szó, — csattant fel Lloyd hangja és mérgében szinte összeroppantotta a telefont, amit markában szorított. — Mondja meg, hogy miről van szó és ígérje meg, hogy nem nyaggat többet, ha nemet mondok.

— Telegdy Nóra, ez az itteni demokrata köpöcsésze, — próbálta használni legjobban meggyőző hangját Mrs. Conti, — megint valami gonoszságban sántikál. Valahogy feltöltött egy weboldalt, amin az én hangomat utánozza, és a hasonmásomat használja és szörnyűségeket állít, Újjászületett Fehér Keresztény Konzervatív mozgalmunkról. Meg kell, hogy nyerjük a 2024-es elnökválasztást és eliminálnunk kell ezt az aljas perszónát.

— Ne Telegdy Nóra ismét, — nyögött Lloyd, és úgy hangzott, hogy máris bepiskított a nadrágjába. — Soha többet nem akarom látni ezt a nőt szemtől szembe.

— Nem szükséges, — engedett útjára Conti asszony egy gurgulázó nevetést, — csak azt kell megtudnod, honnan közvetít és szerezz be pozitív bizonyítékot, hogy feljelenhessük a törvényszéken. Egy kevés detektív munka, ennyi az egész. Meg tudod csinálni, nem?

— Mi lesz, ha mégis beleszaladok és valami rettenetes erdélyi átkot szór rám. A nő egy igazi boszorkány, nem?

— Erre semmi esély, biztosra csináljuk, hogy Telegdy nem lesz fizikailag ott, ahol te végzed kutatóvizsgálatodat. Három különböző hely van, ahol általában tartózkodik. Itt Mahopac városban, lent a Greenwich Village kerületben a Manhattanen és ugyanott, a Felső East Side oldalon. Követni fogjuk tartózkodását és idejében figyelmeztetünk, hogy tisztulj, ahogy

közeledik. A honoráriumod kétezer dollár lesz naponta. Hogyan hangzik egy ilyen összeg egy éhező egyetemi diáknak?

— Rendben, — morogta Lloyd, — egy feltétellel, ha beszélni tetszik Stahl doktor úrral, hogy győzze meg Melissa leányát, hogy ismét beszéljen hozzám.

— Semmi probléma, — nevetett Conti asszonyság, — törje be Miss. Telegdy sötét web gépezetébe és Melissa irántad érzett szerelmének helyreállítása garantált.

— Ok, — felelte Lloyd valamivel vidámabb hangon, — hol kezdjem a feladatot?

— Telegdy Nóra jelenleg itt tartózkodik Mahopacon. Ma este rallygyűlést tart a Mahopaci középiskola központi auditoriumában. Teljesen biztonságos neked, hogy meglátogasd palotáját az E. 78 Street utcában. Juss be a házba és locsold le komputerjeit sósavval. Ha bárki meg akar állítani, engedélyt kapsz a meggyilkolásra.

* * *

Miután beadta derekát Mrs. Conti kérésének, Lloyd elemelt egy palack sósavat a Yale Egyetem laboratóriumából, ahova korlátlan bejárása volt és kölcsönvette apjának PPK revolverét, extra golyóttárral és egy zacskó tartalék ezüstgolyóval, és minden eshetőségre felkészülve, hátizsákjában mellük tett egy zongoralábból kifaragott éles karót.

— Ennyi elég kell, hogy legyen, — mormolta és megveregette saját vállát, — a nemes cél szentesíti az eszközt.

Szokásos vonatozás, New Haven és Grand Central állomások között, és egy taxizás Nóra házához, a megadott célponti címhez, az E. 78 Street utcában.

Kék farmernadrágban és kockás ingben állva, Lloyd megnyomta a csengőt és várt. Rövidesen csoszogást hallott és valaki félrehúzta a kukucskáló ablak zárlemezét.

— Mit akar? — Kérdezte egy mély hang, — miben lehetek a szolgálatára?

— New York városi épületellenőr vagyok, — villantott meg Lloyd egy hamis jelvényt és gyorsan hadarva hozzátette. — Itt vagyok, hogy leellenőrizsem az elektromos drótokat, mielőtt betakarják a falakba. Ez kötelező, mielőtt folytathatják a helyreállítási munkákat.

— A tulajdonos nincs idehaza, — felelte az arc az ajtóba vágott nyílás mögül, — és az építésvezető menedzser sem. Jöjjön vissza máskor.

— Nem lehet, most azonnal kell csinálnom, — próbálta Lloyd határozottabb hangon. — Rengeteg munkám van és szigorúan betáblázott menetrendem. Ismerem jól ezt az épületet. Nincs szükségem senkire, hogy mutassa a munka haladását.

— Rendben, — morgott a hang és kinyitotta az ajtót. Mélynövésű embernek látszott, szinte törpének és hatalmas púp emelkedett a hátán. Valahogy Quasimodo nyomorékra emlékezett a Notre Dame bazilikából és szúrós szemekkel nézegette az inspektort. — Csinálja, amit muszáj, — folytatta, — de ne legyen szükségtelenül kíváncsi. Figyelni fogom, és nem szeretem a meglepetéseket.

— Természetesen, — bólintott Lloyd, — gyors és hivatásos munkát fogok végezni.

— Hmm, — fortyogott a Quasimodo szerű alak, és az inspektort beengedve oldalt állt.

— A padláson kezdem és a felső emeleteken, — vetett Lloyd megnyugtató pillantást a gnóm felé, — ha nincs ellene kifogása.

— Ahogy akarja, — morgott ismételten a hajlott hátú és eltűnt a konyha irányába, ahol feltehetően reggelit készített magának.

Huszonharmadik Fejezet

— **A** győzelem azoké, akik megérdemlik, — indította Nóra beszédjét és Keith és Jeroboam belegyezően bólintottak. — Vissza kell, hogy hozzunk az elmúlt évek ragyogást azzal, hogy megoldjuk a jelen problémáit. A leggazdagabb ország vagyunk az emberség történelmében és semmi okunk nincs, hogy ne viseljük gondját és megadjunk minden lehetőséget az arra rászorulóknak. Biztosítsunk jól fizető munkaalkalmakat és tisztességes otthonokat, mindenkinek, aki hozzájárul a társadalom fejlődéséhez, tehetségük és alkalmatosságuk szerint.

— Szemét szocialista, — kiáltott valaki a háttérből és cipőt dobott Nóra felé. — Menj vissza, ahonnan jöttél.

Dante elkapta a repülő lábbelit, mielőtt fejbe vágta a szónokot és visszadobta. A lábbeli pontosan homlokra találta a zavargót és az illető összeesett. Két ór kirángatta a teremből, ki a folyosóra az összes bezárható szekrénnel a falak mentén, ahol a diákok tartották dolgaikat.

— Július közepén vagyunk és egy hőségbúra a fejünk felett égeti fel lent, a földünket. — Nóra oldalpillantást vetett a felfordulásra és megnövekedett erővel folytatta beszédjét. — Negyven fokos hőmérsékletek fojtogatnak százmilliókat és az óceánok hőmérséklete soha nem volt ilyen magas, mint ma. A globális felmelegedés valóságos és ellenfeleink, — itt Nóra szónoki szünetet tartott, körbehordozta tekintetét majd ismét beszélni kezdett. — Nem akarom őket néven nevezni, de sajtóságosan hasonlóak egy elefánthoz a porcellán boltban, aki mindent összetör és széttapos. Jelenlegi éllovasuk egy kétszer kongresszusi felelősségre vont volt elnök, aki nem csinál titkot belőle, hogy meg akarja szüntetni 250 éves demokráciánkat, totális diktátor akar lenni és mindenkit megbüntet, aki valaha is, szembe mert állni vele. Többszörös bűnvádak terhe alatt van, Federal és Állami bíróságokon és hazaárulást követett el, hogy legszigorúbban titkosított információkat szolgáltatott Oroszországnak, Kínának és Észak Koreának. Nincs semmi bejelentett programja, kivéve a gyűlölet és a bosszú. Ha a pártja megnyeri a választásokat, minden saját bűnét megbocsájtja, hogy az állam ellen lázított, hogy megváltoztassa a legális elnökválasztás eredményét, amit elveszített és szüneteltesse az összes ellene és szervezete ellen irányuló büntető eljárást. Ha még egyszer magához tudja ragadni az elnökséget, pardont fog adni az összes bűnözőnek, akik 2021-ben megtámadták kongresszusunk székhelyét. Ha megnyeri a választást minden büntető eljárás alól felmenti magát a beiktatás napján. Ez magában egy kongresszusi vizsgálatot érdemlő bűncselekmény. Ezt nem engedhetjük megtörténni. Iratkozzatok fel szavazni, mintha az életetek függne tőle, mert valójában attól függ.

Tomboló taps követte Nóra szavait és Keith Dante fülébe súgott.

— Észrevetted, hogy senkitől sem kért adományokat vagy pénzt?

— Tudom, — bólintott a férfi a biblia háttérrel. — Az én feladatom, és minden erőmet arra fogom szánni, hogy mennyei erők és erkölcsös energia segítsen nekünk.

— Mint a két aranyborjút az Új Királyság idejében, — pillantott vissza rá Keith.

— Miről beszélsz itt? — Ugrott fel Jeroboam, mintha kígyó csípte volna meg, — miféle aranyborjúkról?

— Behízelegted magad Nóra bizalmába, és kampány menedzserévé nevezett ki, — szegezte ujját Keith Jeroboamra. — Feltételezted, hogy soha nem olvasta az Ótestamentumot és

fogalma sincs, hogy ki vagy. Én átvizsgáltam a történelmi múltadat és uralkodásodat, mint Izrael királyát. A hatalom és pénz iránti kapzsiságod és erkölcstelen vágyad a vagyonért vallásos szakadásra vezetett és leszakította Izrael törzseit Júdeától és Dávid király házáig. Pontosan úgy, mint ahogy ma folyik, a kapzsiság hazafiasságnak álcázza magát, ami kettéosztja a mi hatalmas nemzetünket, és egy megosztott ország soha nem fog megmaradni.

— A nevem Jeroboam Dante és semmi közöm King Jeroboam uralkodóhoz. — Válaszolt Dante, összeszorított fogai között dühödten beszélve és szavaiból fröcskölt a kígyóméreg. — Válogasd meg a szavaid. Isten súlyos terhet rakott vállaidra, hogy próbára tegye hited, és parancsainak engedelmségére korbácsoljon. Ha kérdőre vonod hatalmát ezer skorpiósúrassal fog büntetni. Izrael népe szabad akaratukból választotta meg Jeroboamot királyukká és nagyon hosszú ideig uralkodott. Mit akarsz tőlem, hogy változtassam meg megszentelt nevem?

— Igen, nahát, — fortyogott Keith, — tudom, Isten megátkozta pénzéhes fajtádat és kisöpört a házából, mint gazda kisöpri a szemetet otthonából. Amit akarsz az korrupció és megvesztegetés, hogy fizess támogatóidnak imádásodért és szolgálataidért és oligarcháidnak degeneráld őket. Lehet, hogy nem vagy Jeroboam király, de rajtad fogom tartani a szememet. A fajtád soha nem változott meg és Jézus kiűzte Isten házából a kufárokat. Ezért Dávid népe elárulta és a Rómaiak kezére adták. Jézust keresztre feszítették és a nép örvendezett szenvedésén.

— Ha, — kiáltott fel Jeroboam Dante. — Hiányos tudás veszélyesebb, mint a poklok hetedik pincéje. Az igazi tudás mennyei áldás, de a te tökéletlen értelmezésed a Bibliának gyilkos Istenkároklás. Grandiózus terveid vannak holnapra, mert életed ma teljesen összekavarod. Maradj a helyeden és foglalkozz a matematikáddal és ne avatkozz bele a hatalmakba, amiről fogalmad sincs.

— Hallgassatok ti ketten, — nézett rájuk Nóra rosszállóan, — a szívemet adom bele, hogy itt sikeres beszédet tartsak és ti Ótestamentumi kérdéseken perlekedtek. Mi ez, a Szélvihar Beöröklése mozi újrajátszása.

Nóra hallgatósága fele fordult és folytatta beszédjét, most kissé jobban felkavartan és rámenősebb hangon.

— A fehér nacionalizmusnak és az evangéliumi mozgalomnak támogatnia kell a gazdagok adókedvezményét és a szociális védőprogramok leredukálását és munkahely biztonsági és a környezetvédelmi törvények felfüggesztését, hogy megkapják kampány pénzadományait a MAGA támogató tőkeharácsolóktól. Extrémé propagandájuk nélkül, hamar kifutnának pénzükből és felszívódnának a semmibe.

Ezzel Nóra látszólag megelégtelte ellenfeleinek ostromozását és a nézők tömege felé fordult. — Lenne valakinek valami kérdése?

— Hogyan viszonyul az erkölcsös platformhoz? — Kérdezte egy idős férfi Mikulás szakállal az arcán. — Kik hisznek az erkölcsösök igazságában?

— Emberek meggyőzik magukat, hogy erkölcsösök és ez a barbarizmushoz vezet. — Mosolygott Nóra leereszkedően a Mikulás hasonmás felé. — A cél szentesíti az eszközt, mondja a régi közmondás, ami felbátorítja a zavarodottakat és az elmebetegeket, hogy a legszörnyűbb atrocitásokat kövessék el. Mi nem süllyedhetünk le a színvonalukra. Jobban meg kell, hogy szervezzük mozgalmunkat és bátorítanunk kell az embereket, hogy menjenek el szavazni. A tiszta és igazságos szavazás eredménye fogja lerendezni a problémákat. Változást a következő választás eredményéből várhatunk. Ez a demokrácia legnemesebb jellemvonása. Nincs szükségünk tömegsírokra és oltott mézre, hogy véghezvigyük véleményünket.

— Mi van vérszívó őseivel? — Üvöltött a szakállas férfi és hatalmas keresztet emelt a magasba. — Vagy nem tartja az emberi vér kiszívását fertelmes atrocitásnak? Miért nevezik magát Máramaros grófnőjének? Nem Transylvánia országban van ez a hely?

— Én a Bronxban születtem, — válaszolta Nóra nyugodt, de félelmetes hangon. — Több megmaradt élő rokonom nincs Transylvánia országban, avagy Erdélyben. A kommunisták mindegyiket megölték. Ez nem lenne elegendő bizonyíték magának, hogy csillapítsa erkölcsös felháborodását? Nem vagyok vámpír, sem kommunista. Mindössze jót akarok választóim számára, akik eléggé megbíznak bennem, hogy képviseljem érdekeiket a kongresszusban.

— Mi van élőholt rokonaival? — Erőltette tovább nézőpontját a szakállas. — Számit azoknak a segítségére is?

— Nem, — csóválta a fejét Nóra, — semmi esetre sem, de szeretném, ha számíthatnék, mert taníthatnának nekünk egymás iránt való tiszteletet.

A nevetés dörgedelmes moraja gördült át az auditorium termen és két nagytermetű ör kivezette a nyilvánvaló provokátort. Kint áttaszították egy alacsony kőfalon és orrával szántotta fel pázsitot. — Szánkózzon vissza az északi sarokra, — kiáltottak utána, — jöjjön vissza karácsonykor, de inkább soha.

A rally hamarosan véget ért további zavargás nélkül. Nóra. Keith és Inanna visszahajtottak Manhattanre, Nora E. 78 Street utcai kúriájába. Sürgős ügyeire hivatkozva, Jeroboam exkuzálta magát és felült egy észak felé tartó autóbuszra, Poughkeepsie város felé.

— Én szemmel tartanám ezt a te kampány menedzsered, — kezdte Keith a beszélgetést, ahogy rátértek az Interstate 684 útra, Croton Falls városnál.

— Miért? — Tekintett rá Nóra.

— Lopja a kampányra begyűjtött adománypénzeket.

— Ezt miből gondolod? — Felelte Nóra és a kormányt szorosabbra fogva összehúzta a szemét.

— Megjátssza, hogy szupervallásos és magának az Istennek állítja be magát. — Csóválta a fejét Keith és beharapta az ajkát. — Az adománypénzeket egy MAGA republikánusokkal kapcsolatos finansziális cégnél fekteti be. Gyanítom, hogy saját maga meggazdagodásán dolgozik, és ebek harmincadjára taszít, ha valami rosszra megy. Arra számít, hogy elveszted a választást, ami után örökre felszívódik. Nem lehet valami tisztességes személy, amilyen hátborzongatóan rémes festményeket árul a galériánkban.

— Látszólag van elegendő pénze, hogy egy tisztességes kampányt finanszírozzon. — Méregette Nóra a matematikust, és ahogy útsávjot cserélt szinte belement egy dupla kamionba, aki már kilométerek óta követte baloldalán eltakarva.

— Pontosan, — feszítette meg magát Keith, hogy felkészüljön az összeütközésre és megvetően kifújta az arcát. — Hamis állításokat tesz fel web oldalunkra és megtízszerezi az adományokat. Kilencven százalékot eltesz magának és mindössze tíz százalékot jelent be a hivatalos demokrata bizottsági regisztrációnak.

— Na, ez megmagyarázza, — mosolygott Inanna, — ugyanezt csinálta az ókori Izraelben. Ezért átkozta ki Isten őt és leszármazottait örökre és kitagadta és többet nem akart tudni róluk. Felettébb sajtáságos, hogy nem tagja semmiféle vallásos gyülekezetnek?

— Rendben, — mondta Nóra, — erről még beszélgetünk odahaza. Most nem akarok balesetet csinálni az úton, hogy minden pénzünket Jeroboam örökölje be.

Hazaérve Nóra leparkolta terepjáróját a pincegarázsba és mind a hárman egyszerre felmentek az emeletre a felvonón.

Ahogy kiléptek a felvonóból a Quasimodo szerű karakter lépett eléjük.

— Hello Quasy, — üdvözölte Nóra új szolgáját, — történt valami említésreméltó amíg nem voltunk idehaza?

— Nem sok, — motyogott a görbe hátú, — egy városi épületellenőr volt itt és beengedtem, hogy végezze munkáját.

— Beengedted, hogy a saját szakállára sétálgasson, — nézte Keith mérgesen a tapasztalatlan szolgát. — Követned kellett volna mindenfele. Mindenki mondhatja, hogy egy ellenőr, mialatt valóságban egy kém a sötét oldalról.

— Ne légy olyan szigorú hozzá, — mosolygott Nóra. — Quasy még csak most kezdte munkáját és még sok tanulnivalója van.

Ezzel Nóra Quasimodo felé fordult, megveregette az arcát és kedves, biztató hangon szólt hozzá.

— Semmi baj, Quasy, inkább mond meg, hogy mi lesz vacsorára. Valami finom szagot érzek, valami régi recepted az óhazából?

— Igen, asszonyom, — felelte Quasy, — magyaros szűzerméket készítettem Gundel módra petrezselymes burgonyával hat személyre.

A vacsora valóban felségesen ízletesre sikerült. Csendben ettek és a Jeroboam kérdés nem került szóba, amíg Quasy fel nem szervírozta az almás rétest. Inanna villájával megkoccintotta poharát és beszélni kezdett.

— Nem szeretek valakiről rosszat mondani, aki nincs jelen, — tekintett egyenként mindenkire az asztal körül, — de nagyon szeretném megfejtetni a titkot, amivel ez a Jeroboam alak körbeveszi magát. Ismertem névadóját a Második Királyság idejében, ősi Sumer szülőhazám szomszédságában. Nem számít, hogy mennyire gyanakvásra valók tevékenységei, meg kell adnunk neki az ártatlanság kétségét. Férközzünk a barátságába, nyerjük el bizalmát és el fogja árulni titkait.

— Hogyan? — Kiáltott fel Keith, — téged jól ismer és soha nem fog benne megbízni. Talán fel kellene fogadni egy magánnyomozót.

— Kidobott pénz az ablakon, — rázta a fejét Inanna, — alakváltoztató vagyok, és ha akarok, bármilyen nővé tudok változni. Nem állhat ellent vonzerőmnek.

— Igen, nagyon, — morgott Keith és bosszúsan dobolt ujjaival az asztalon és oldalpillantást vetve Inanna felé folytatta. — A nők, olyannyira biztosak érzéki erejükben. Ez az ember, Jeroboam egy agglegény. Nem vagyok biztos benne, hogy egyáltalán szereti a női nemet.

— Nagyon is szereti, — nevetett Inanna, — tucatnyi felesége volt és száznál is több ágyasa. A legundorítóbb pervers volt a Szentföldön.

— Óh, feladom, — lökte magasba karjait Keith, — csinálj vele azt, amit akarsz, de ne gyere vissza panaszkodni, hogy megmocskolta érényeidet.

— Nézzünk már oda, — vetett Inanna rosszalló pillantást a matematikusra, — ki beszél? Tudod-e te egyáltalán, hogy mi az érény fogalma?

— Hagyjátok abba, — kiáltott Nóra és jókora szelet diós bejglit csúsztatott a tányérjára. A süteménynek felségesen jó szaga volt és hatalmasat szippantott belőle. — Egyszer meg kell tudnunk, hogy tulajdonképpen ki is ez a Jeroboam. Mi itt a szegények és az elesettek bajnokai vagyunk. Egyenlőségen alapuló társadalmat akarunk mindenki számára egyenlő lehetőségekkel. Katasztrofálisan el fogjuk veszíteni a választásokat, ha kiderül, hogy kampány menedzserünk milliókat lop. Egyelőre, még nem késő, de a következő évben, az előválasztások kezdetén, már elkészett a békevágy Menj, Inanna és tudd meg, amit kell. Áldásom rád.

— Akkor megegyeztünk, — mosolygott Inanna és Quasimodo felé nézett, aki bedugta a fejét az ajtónál és félénk hangon kérdezte.

— Kávé, parancsolnak egy kis kávét?

Huszonnegyedik Fejezet

Conti Ilona elnök asszony soha nem állt korán kelő hírében. Igaz, reggel félhétkor felkelt és reggelit csinált, de evés után visszafeküdt és legalább még két órát aludt. Az óramutató tizenegy felé közeledett, amikor eszébe jutott, hogy hívnia kellene Limerick Lloyd fiatalembert és megkérdezze, hogyan sikerültek a dolgok Telegdy Nóra házában. Helybeli MAGA támogatók jelentették, hogy a Telegdy rally a Mahopac középiskolánál, bár éjfélig is eltartott, totális felsülés volt, és Nóra népszerűsége néhány pontot esett a közvélemény kutatás szerint.

Mrs. Conti soha nem sietett felöltözni és most is, mint mindig negligésében maradt, ahogy telefonján megnyomta Lloyd gyors hívó gombját.

Válaszra várva cigarettára gyújtott és hatalmas felhő keserű füstöt fújt a kandalló felé, mivel kedvelte a tiszta levegőt, de nem szeretett szellőztetni nyitott ablakokkal.

— Hello Lloyd, — mondta, amikor a fiatalember végre belépett a vonalba. — Hogy alakult a látogatás? Van valami jelenteni valód?

— Hát, — fújta fel frusztráltan arcát Lloyd dupla nagyságra, — bejutni bejutottam minden probléma nélkül. A Telegdy nagyságának van valami új szolgálja, egy Quasimodo nevű, aki gyanakvás nélküli karakternek bizonyult, aki megbízik az idegenekben és respektálja a hatóságokat. Engedett, hogy járkáljak magamban az egész házban és bementem az összes szobába, a padlást és a pincét is beleértve.

— És, — vágott közbe Conti asszony kissé sürgető hangon és még egy hosszú slukkot szívott cigarettájából.

— Semmi szokatlan sehol, — folytatta jelentését Lloyd, némileg inzultált hangon, — kivéve a legfelsőbb emeleten, egy nagy utcára néző szobában. Hátról három faladát láttam, teljesen zárva szögezve. Az ajtóhoz közel mahagóni fából íróasztal állt, hatalmas képernyővel és alatta egy ódivatú Lenovo desktop komputerrel és nyomtatóval. Az egyik oldalfal mentén láttam egy Samsung laptopot és egy Asus tablet komputert. Egyszer a Lenovo masinával kezdtem, ami egy Larry nevű egyéné volt. Feltehetően Larry valamiféle regényíró és összes szerzeményét és emlékiratait és szentimentális fotográfiáit ezen a Windows 7 régiségen tárolja. Teljesen érdektelen, de lemásoltam összes iratgyűjteményét. A Samsung szintén Windows 7 rendszert használt és tele volt malacképekkel és más értéktelen szeméttel. Az Asus gépet sokkal nehezebb volt beindítani. Rátöltöttem átírási programunkat és tíz percen belül hatalmas lista jött elő különféle dokumentumokból. Rákoncentráltam és keményem dolgoztam rajtuk és szépen haladtam előre, amikor valaki rákapcsolt egy hologramot és három legfurcsább kinézetű női alak vett körbe és kérdéseket kezdtek feltenni.

— Biztos vagy benne, hogy csak hologram képek voltak, — vágott közbe Conti Ilona. A hologramok felkeltették érdeklődését és fehérneműje után nyúlt, ha esetleg fel kell öltöznie és ki kell mennie az utcára Lloyd személyesen felkeresni.

— Igen, — köszörmelte meg torkát Lloyd és próbálta leplezni elégedetlenségét, Mrs. Conti tenyérbe mászó modora miatt. — Próbáltam megfogni őket, de mintha késsel vágtam volna át az üres levegőt. Semmiféle anyagi testük nem volt és mégis hangosan beszéltek.

— Miket mondtak? — Kiáltott Conti Ilona, pedig jól tudta, hogy a feltételezett hologramok Telegdy Nóra három nemhalott rokona, akik feltehetően meggyilkolták bérgyilkosait, akiket politikai ellenfele ellen fogadott fel.

— A szokásos kérdéseket, — felelte Lloyd, — mi a neve, van-e bejelentett lakása és munkahelye és ki fogadta fel magát, hogy betörjön szakrális szerájunkba?

— Nahát, mit mondtál erre, — visított Mrs. Conti, — beszélj. Ne kelljen minden szót harapófogóval kihúznom belőled.

— Azt mondtam, — felelte Lloyd bosszús hangon, — Rodriquez José a nevem és a New Yorki épületkonstrukciós szakosztály inspektora vagyok. Van lakcímem, de ahhoz maguknak semmi köze és nem adom a tudtukra. Álljanak félre vagy libegjenek ki az utamból, hogy végezhessem a munkámat.

— És, — ismételte Conti asszony, most már félig felöltözve és készen, hogy áthajtsa Lloyd házához és fakanállal verje ki belőle az információt, hogy gyorsítsa akadozását.

— Kérdezték, ha villanyszerelési ellenőr vagyok, akkor miért csinálok másolatokat a komputer belső merevlemezeről és miért töltöm le az információt az elektronikus felhőraktárból? Nem mintha valami takargatni valójuk volna, mondták, és bármi bizalmas vagy érzékeny információ úgyszólván kibernetikailag titkosított. És, tették hozzá, miért nem hagyom abba a kémkedést és miért nem szórakozok velük inkább, de igazi szexis módon.

— Nahát, — kapkodott Mrs. Conti a levegőért, — mi történt azután? Csak nem közösködöttél három hologrammal?

— Nem, semmi ilyesmi, — morgott Lloyd, — közöltem velük, hogy elkötelezett kapcsolatban vagyok egy hús és vér leánnyal, aki sokkal szebb és vonzóbb külsejű, mint ők.

— Le tudtad tölteni és eltenni komputerükről az információt? — Kérdezte Conti tekintetes asszony, most már teljesen felöltözve, és ismét cigarettára gyújtott.

— Igen, tíz milliárd giga byte mennyiséget a hüvelyk drive raktározómon.

— Szuper! Drága fiam, — sikított Conti Ilona. — Gyere át ide hozzám és nézzük meg, hogy mit sikerült összeszedned.

Egy perccel később, mire kissé lecsillapodott a lelkesedése, jóval normálisabb hangon feltette az utolsó kérdést.

— Használtad a kénsavat, amit olyan ügyesen megszerezteél.

— Nem, — felelte Lloyd, — semmi szükség nem volt rá. Visszatettem, ahonnan elloptam.

* * *

Körülbelül egy órával később, Putnam megye hosszú autót New Haven várostól, Lloyd megérkezett Conti Ilona magasított ranch házához a Lacona utcában. Büszke mosollyal az arcán megmutatta a pálcikamemória raktározót és belenyomta a hölgy komputerjébe, minden lélegzetvétel és tétozás nélkül.

— Tetszik látni, — mondta, — a demokraták titkai, letöltöttem, ahogy megígértem. Innen most már a maga dolga. Hívja, kérem Melissát, és tudassa vele, hogy milyen nagyszerű ember vagyok, okos és megbízható.

— Jól van, — grimaszolt Mrs. Conti, — csak sorjában a dolgokat. Lássuk egyszer, hogy mi van azon a maga pálcikáján.

— Van valami magas technikájú komputere a házban, — kérdezte Lloyd és nézegetett körbe.

— Csak egy Mobile okos telefonom van, — felelte Ilona, — menjünk át a Putnam megyei republikánus pártbizottság megyei központjába, itt Carmel városban. A lehető legjobb gépeik vannak, amit pénzért lehet venni és mindig van ott szolgálatban egy komputer géniusz. Nem óhajtok semmi kockázatot. Ez az információ mindennél fontosabb és értékesebb lehet.

Később, ahogy ültek a bizottság konferencia termében és az ablakon keresztül csodálták a széles tó túlsó partján az erdős hegyeket, Karcsi a komputer csodagyerek forgatta ujjai között a memória pálcikát, és kételkedő szemekkel vizsgálgatta Ilona és Lloyd arcát.

— Honnan került ide ez a memóriatároló, — kérdezte és gondterhelten beharapta alsó ajkát.

— Ez az én tárolóm, — felelte Lloyd, — saját magam másoltam rá az adatállományokat, három komputerről Telegdy Nóra házánál az E. 78 Street utcában.

— Ez illegális, — csóválta a fejét Karcsi, — emlékeznek a Watergate betörésre? Nixon majdnem börtönbe ment miatta.

— De nem ment, — kiáltott Mrs. Conti, — csinálja, ahogy mondtuk és ne vitatkozzon.

Karcsi behelyezte a memóriapálcikát a republikánus szuperkomputer egyik USB portálijába és nézték, ahogy a képernyő befagy és egy ijesztő felirat figyelmezteti őket, hogy totális vírustámadás alatt állnak és megadott egy telefonszámot, azonnali kontaktusnak.

— Ne kapcsolják le komputerjüket, hívják a megadott telefonszámot és mi megfixáljuk a hibát.

— P...-ba, — ordított Karcsi és még néhány cifra káromkodást tett hozzá. — Ez, hogy történhetett? Komputeremet a legjobb Bitdefender vírusölő program védelmezi, ami létezik.

— Leblokkolta a Bitdefender programodat, — kiáltott Lloyd, — minden erőfeszitésem a semmiért. Ember, töröld ki azonnal. Fel ne hívd a telefonszámot. Minden bizonnyal valami kapcsolóbázis Indiában. Átkozott demokraták. Ezért még nagyon drágán meg fognak fizetni.

— India, — hajolt közelebb a komputerhez Conti asszony és gyakorlatilag ráragasztotta szemgolyóit a befagyott képernyőre és hangosan visított. — Pontosan ezt akartuk megtudni. Ez kell, hogy legyen a kontaktusuk Indiában és Artificial Intelligenciaforrásuk.

— Ostobaság, — rázta a fejét Karcsi, — soha ne hívj fel egy ilyen számot. Újra telepítem a Bitdefender programot és megtudjuk, hogy mit védelmeznek ilyen szörnyű módon.

Nézték csendesen, ahogy a Bitdefender visszatelepült és a hibaállapot üzenet visszajött.

— Engem ne hibáztassatok, — motyogott Lloyd, — sose mondtam, hogy komputer észkombájn vagyok.

— Nyugi, — vetett Karcsi rosszalló pillantást a Yale egyetem hallgatójára, — minden lehetőségek felderítése első alapelve az alkalmazott tudásnak. Ennek értelmében totális csalódás vagy, semmi más. Megnézted az adatállományokat, amiket lemásoltál erre a memóriapálcikára? Van bármi fogalmad, hogy mit csináltál?

— Válogasd meg szavaidat, — szegezte Lloyd ujját Karcsira. — A világ egy kiterjedt glóbus tele ostoba emberekkel. Azért kapod a nagy fizetést, hogy kiszűröd a pitiánereket. Én elvégeztem, amire Conti elnök asszony kért. Túlságosan nem ismerem a komputereket, de kell,

hogy legyen egy vírusölő program, pontosan erre a szituációra. Vidd el a gépet a Geek Squad pulthoz a Mall közepén. Egy perc alatt kitisztítják az egészet.

— Felelj a kérdésemre, — üvöltött Karcsi, — tudod, hogy milyen adatállományokat töltöttél le?

— Mindenféle szövegszerkesztő irományokat és sok ezernyi fényképet, főleg JPG és PDF formátumban.

— Rendben, — csóválta Karcsi a fejét, — feltehetően a vírus valamelyik PDF file formára ragasztotta magát. Nem nagy ügy. A Geek Squad meg kell, hogy tudja javítani.

— Vigyük el a komputert a Mallba, — szemlélte Conti Ilona a két fiatalembert, — tisztítsák ki ott és másolják át egy DVD merevlemezre.

— Nem lehet, — ráncolta homlokát Karcsi, — két napba is beletelik, hogy széjjelszedjem a szerelésemet, és nem vagyok biztos benne, hogy korrektül össze is tudom rakni, Geek Squad kell, hogy házhoz jöjjön.

— Ez legalább ezer dollár, — harapta be ajkát az elnök asszony és összehúzta a szemét, — ki fog érte fizetni?

— Nem én, — kiáltotta Lloyd és Karcsi egyszerre és rázták a fejüket.

— Ok, — veresedett el Mrs. Conti arca és látszólag fuldoklott a csúnya szavak bensőjéből előretörő tömegén. — Majd telefonálok a New Yorki központi bizottságnak és kérvényezem az extra pénzügyi alapot.

* * *

Két nappal később, három szakértő a Geek Squad csoportból kiszedte a beültetett vírust a Republikánus Megyei Bizottság modemjéből és komputerjéből és kinyitotta az adatállományt a memória pálcikán. Beleágyazva egy romlatlan hangzású régi moziba, *Gilda titkai* cím alatt és egy ártatlan kinézetű file belsejében megtaláltak majdnem két tucat Artificial Intelligencia programot, amiben Mrs. Conti, Dr. Stahl és más helybeli republikánus nevezetességek liberális mocskokat papoltak és meggyalázták a volt elnököt és megvetendő hazugnak nevezték és hetvenkedő agybajosnak. Nem lehetett megbecsülni, hogy milyen méretekben terjedt széjjel ez a szörnyűség és hányan töltötték le és mennyien tették fel a maguk weboldalára, feltehetően tízezrek, de lehet, hogy milliók.

— Ez vért kíván, — kiáltotta Conti asszony, — többet nem fogunk kesztyűs kézzel bánni velük. Aki most ellenünk jön, a választás után megkapja a magáét.

— Ez plágium, — csattant fel Lloyd, — a volt 45. elnök használta ezt a kifejezést, amikor harmadszor helyezték vád alá a Federal bíróságon. Ne legyünk hozzá hasonló, mert bolond és a bosszúvágy tönkretette az agyát.

— Takarodj innen, — taszította meg Mrs. Lloyd a fiatalembert, és ahogy az elvesztette egyensúlyát ott rúgta meg, ahol a jóisten kettéválasztotta hátsó felét. — Áruló vagy, feltehetően egy demokrata beplántált kettős ügynök. Vérdíjat teszek a fejedre, ha még egyszer a szemem elé kerülsz. Melissának meg megmondom, hogy milyen megvetendő szemétláda gazember vagy.

— Ne féljen, nagysága, — fordult vissza Lloyd az ajtóból. — Én sem akarok többet tudni magukról. Melissával meg ne törődjön. A lány szeret engem azért, aki vagyok. Tudja, hogy becsülöm az igazságot és egyenes jellemű humanista vagyok.

Kisvártatva később, ahogy hallótávolságon kívül került, Lloyd telefonált Melissának és a leány fogadta a hívást.

— Befejeztem a politikával, — kezdte a fiú, — csak egyetlen dolgot akarok még az életben.

— Ami? — Felelte Melissa kedves, szelíd hangon, ami kedvező választ sejtetett.

— A te szerelmedet és megbocsátásodat, — beszélt Lloyd kérlelően és a leány érezhette, hogy könnyek fojtogatják a szerelmes fiatalember hangszálait. — Veled akarom tölteni az életemet. Légy a feleségem és menjünk el innen erről az Isten átká helyről, és örökre szeretni foglak.

— Rendben, — zokogott Melissa, — én is örökre szeretlek és kezdődjön ez az örökkévalóság ma este, a kedvenc éttermedben.

— Az Arany Libában, Darien városban, ma este hét órakor, el tudsz jönni?

— Természetesen, — válaszolt Melissa lebilincselően édes hangon, tele szerelemmel és ígérettel. — Ott leszek és soha többet nem fogunk elsodródni egymástól.

Huszonötödik Fejezet

Ókori eredete ellenére Inanna gyorsan felszedte a modern informatikai technológiát és kiváló komputer szakértővé vált. — Ez egy ajándék, — hangoztatta, — az isteni elme privilégiuma.

Globális pozíciókeresőt használt és a Google segítségével, minden nehézség nélkül gyorsan megtalálta Jeroboam hollétét. A bibliai származású férfi egy dupla skót viszkít dédelgetett egy buzeráns tavernában, a Greenwich Village városrészben, lent a Manhattanen.

— Felettébb sajtáságos, — sóhajtott Inanna, — hogy lássam igazi mivoltát, férfinek kell öltöznöm, aki nőnek teteti magát. Nem vetíthetjük előre szexuális orientációját és minden lehetséges szemszögből kell megközelítenünk a problémát.

Inanna felöltözött színes, transzvesztita ruhába, extra mennyiségű rúzszt kent a szájára és tripla szemfestéket mázolt a szemei köré. Hogy ne rontsa Nóra házának reputációját, az E 78 Street utcában, kísétált a Fifth Avenue sugárútra, a 75 Street utca sarkán, és intett egy taxinak.

— Le a Greenwich Village környékre, — nyújtotta a címet a taxisnak, aki turbánt hordott a fején, dús fekete körszakáll takarta arca nagy részét, és gyorsan bezárta az üveg elválasztót közte és a sofőr között.

A turbános hátra nyúlt és nyitottra húzta az elválasztót. — Előítéletek nélküli vagyok, — pöccentett Inanna felé egy barátságos mosolyt, — tőlem ne féljen, de ha megbocsát, nem tudom felfogni, hogy mit kedvelhet egy férfi egy másik férfin.

— Szeretné megtudni? — Kacsintott Inanna és kacéran kuncogott.

— Igen, — válaszolt a taxis lassú, tétova hangon, — ha van ideje, nekem lenne egy szobám.

— Nem én, — zárta be a tolóablakot Inanna, — keressen magának saját homokost. Nekem randevúm van, ami inkább politikai természetű, mint szexuális. Legyen szíves és hagyjon nekem békét.

— Ahogy gondolja, — vonogatta a vállát a turbános, — mindig tudtam, hogy maguk melegek felettébb betegagyuak, csak nem tudtam, hogy ennyire.

— Hagyja az izgágáskodást, — kopogott Inanna az üvegen, — én nő vagyok isteni hatalommal. Bármikor groteszk törpévé változtatom, ha nem hallgat el.

— Tényleg, igazán, — rázta a fejét a taxis és morgott a fogai között. — Minden nő, már úgy értem, hogy a valódiak, isteni hatalommal rendelkeznek a férfiak felett. Ezért viseltetünk velük fátylat és burka ruhát az én országomban.

Hamarosan megérkeztek a megadott címre. — Itt van egy százas, — húzta félre Inanna az üvegelzárót, — jöjjön be velem és legyen a védelmezőm, ha váratlanul valami vicces történik.

A bárban bent Inanna azonnal meglátta Jeroboam Dantét. A hosszú bárpult mellett üldögélve, egy jégkockákkal teli jókora pohárból szipogatott valami italt. Inanna intett a taxisnak, hogy üljön le elegendően közel, de mégis láthatóságon kívül. Maga Jeroboam mellett az üres bárszékre telepedett és biccentett a csaposlegény felé.

— Ugyanazt, amit a barátom iszik.

A csapos, egy fiatalember mindegyik fülében legalább három fülbevalóval, és tucatnyi gyűrűvel az orrában, a nyelvében és a szemhéjában, egy pohár Chivas Regal viszkít csúsztatott Inanna felé.

Inanna elvette szégyenlős mosollyal az arcán és Jeroboam felé fordulva lezser hangon kérdezte.

— Gyakran jár ide?

— Mi köze hozzá, — felelte Jeroboam anélkül, hogy a kérdezőre nézett volna.

— Nagyon ügyes vagyok, a legjobb, — ragaszkodott Inanna és kezét közelebb csúsztatva megérintette Jeroboam kisujját.

— Hagyjon békén, — rántotta el a kezét Jeroboam, — és üljön valahova máshova.

— Akkor mit keresel itt? — Mosolygott Inanna, — valami különlegeset óhajtasz? Én bármit meg tudok neked szerezni, lányokat, fiúkat, kiskorúakat vagy háziállatokat.

— Tűnj el, — csattant fel Jeroboam, és a taxis közelebb húzódott.

— Rendben, Jeroboam, — gusztálta Inanna a feldühödött férfit és intett a turbánosnak, hogy kerüljön közelebb és álljon készenlétben. — Akkor mit keresel itt, — folytatta, — ha nem vagy homokos és nem valami alkalmi partnert keresel?

— Ki a poklok ördöge vagy, — ugrott talpra Jeroboam, mintha a kígyó csípte volna meg a fenekét.

— Inanna vagyok, — nézte Inanna szigorúan a férfit. — Azért jöttem ide, hogy megtudjam szándékaidat és hogy valójában ki vagy.

— Inanna transzvesztita ruhában, — nyerített Jeroboam, mint egy röhögő ló és rázta a fejét. — Ez lesz aztán egy nap a poklok fenekén.

— Ok, — nézte Inanna továbbra is a férfit szigorúan, — minden tréfától eltekintve, légy oly kedves, hogy magyarázd meg, hogy mit keresel itt.

— Üzleti ügyben vagyok. Itt találkozom fiatal festőművészekkel és szobrászokkal. Megveszem alkotásaikat és kiállítom őket a galériában, amit Nóra házában bérelek.

— Lehet, — dobolt ujjával Inanna a bárpulton, — hogy ezt pillanatnyilag elhiszem, de a pénzügyi dolgaid alaposabb vizsgálatot igényelnek. Mit csinálsz a pénzzel, ami bejön a kampány adományokból? Nóra soha nem lát belőle egy fillért sem.

— Menjünk át a privát szeparéba hátul, a sarokban, — felelte Jeroboam és lecsúszott a magas bárszékéről. — Ott beszélhetünk bármiről, amiről óhajtasz.

Hátul beültek az egyik üres szeparéba, amit rózsaszín füst takart és áporodott dohányszag, olesó parfüm és csípős pacsuli szag illatosított. Jeroboam kacsázott oda elsőnek és Inanna követte és a taxis mellett elhaladva odasúgott neki.

— Többet nincs szükségem magára. A visszajáró pénzt meg a magáé, tegye el.

Szemben ülve az emberrel a bibliai időkben, Inanna bátorítóan rámosolygott és bólintott.

— Beszélj, hallgatlak.

Jeroboam mély lélegzetet vett és elgondolkozva, lassú és megfontolt hangon kezdett beszélni.

— A republikánusoknak minden bizonnyal számos, megoldatlan problémáik vannak és jogosan érzik magukat cserbenhagyva. Egyetlen tévedést csináltak, egy vásári bohócot választottak elnöknek. Választottjuk soha nem képviselte a fehér keresztények igazi érdekeit, amin országunk alapjai fekszenek, és ami minket naggyá tett.

— Ez a Soha Nem Trump mozgalom jelszava, — Inanna mosolygott, — semmi esetre nem a minék.

Inanna szavait füle mellett eleresztve, mintha soha nem hallotta volna az ellenvéleményt, Jeroboam folytatta szavait. — Trump elnöksége és a jelenlegi nyomás egy második négy évért, Isten büntetése a liberális haladók bűneiért, hogy az anyaméhben meggyilkolják gyermekeiket.

— Most meg úgy beszélsz, mint egy evangéliumos kultuszkövető. — felelte Inanna és összeráncolta homlokát.

— Az evangélium követői Isten igazi gyermekei, — kiáltott fel Jeroboam és nagyot csapott az asztalra.

— Igen, — csattant fel Inanna, — eladták a vallásukat politikai hatalomért. Erre meg mit mondasz?

— Semmi jogod nincs így beszélni, — sziszegett Jeroboam összeszorított fogai között. — Te nem vagy semmi más, mint egy megszállott pogány rögeszme. Te nem vagy valódi, egyedül bálványimádó tudatlan rajongók hisznek benned. Isten csak egy van, Izrael Istene és a zsidóság az Ő választott népe.

— Izrael Istene örökre megátkozott téged és összes leszármazottadat, mert pénzéhes hazug voltál és szakadást okoztál választott népében. Te találtál ki hamis isteneket, kőből faragott bálványokat, hogy irritáld Őt, és a népek forduljanak el Tőle. Isten kisöpört a házából, ahogy más kisöpri a szemetet saját otthonából. Házad minden lakója az utcán fog meghalni. Kutyák fognak inni vérukból és az ég madarai fogják kivájni szemüket. Te meggyőzted Nórát, hogy Isten földi helytartója vagy. Esetleg Isten saját maga. Hazugságaiddal behízelegted magad bizalmába. Itt az ideje, hogy lerántsuk a leplet rólad. Add vissza a pénzét és tűnj el örökre. Többet nem akarunk veled kapcsolatban lenni.

— Soha nem szabadultok meg tőlem, — ordított Jeroboam és torkon ragadta Inannát. — Egy vámpír boszorkányt akarsz eladni liberális demokratának. Egyetlen telefonhívásomba kerül a Fox News televíziós csatornához vagy a Republikánus Nemzeti Bizottsághoz és politikai jövőtök porrá és hamuvá lesz és belesöprik a történelem szennycsatornájába.

Inanna próbálta Jeroboam ujjait lefejtetni torkáról, de hamarosan fuldoklott és szédülni kezdett. A taxis, aki nem ment el, ahogy Inanna kérte, előrerohant hátulról és karjait nelsonfogásba a támadóra fonva lehúzta áldozatáról.

— Hagyd békét neki, — kiáltotta, — ez egy tisztességes hölgy és te egy aljas szélhámos vagy. Én kurd nemzetiségű vagyok Szíriából és ismerlek. Te fiatal fiúkat toborzol, hogy gyilkolják a mi asszonyainkat és gyermekeinket. Te egy nemzetközi fegyverkereskedő vagy és pénzmosó. Bőrsákba foglak belevarni és bedoblak a Hudson folyóba, hogy megegyenek a halak.

— Ebből semmi nem igaz, — hörgött Jeroboam, — szent ember vagyok és Isten földi helytartója. Segíteni akartam ennek a félrevezetett népnek, hogy megérkezzenek a tudás völgyébe és kinyissam a szemüket, hogy lássák az igazságot. Pénzalapokra van szükségem működésemhez. Minden fillérrel el fogok számolni, amit mozgalmunkra adományoztak.

Inanna megigazította a ruháját és nedves zsebkendővel letörölte szájáról a többlet pirosítót és a fekete maszkarát a szeméről, és a vastag sminket az arcáról. — Használd a saját pénzed a céljaidra, — mondta és Jeroboam felé mutatott. — Fizesd vissza a mi pénzünket Nórának vagy börtönbe mész sikkasztásért és tűnj el valahova, ahol többet senki nem találhat meg.

— Hova? — Vonaglott Jeroboam a taxis szorításában.

— Kalifornia északi részébe, — ütötte Inanna a vonakodó férfit mellbe ököllel. — Keress magadnak egy hippi kolóniát és csinálj belőlük vallásos kultuszt. Teljesen bele fogsz illeni abba az életmódba. Szabad szex, hallucinogén drogok és istennek fognak tekinteni vagy legalábbis prófétának. Nem ezt akarod?

— Ok, — nyögött Jeroboam, — utasítsd a testőrödet, hogy eresszen el. Üljünk le, mint civilizált emberek és vegyem elő Mobile telefonomat. Az összes hiányzó pénzt áttranszferálok a kampány kontóra. Ez elfogadható, nem? Ne gondoljon rossz embernek. Kérem, ne értesítsen semmiféle rendőrséget vagy hatóságot, vagy az Igazságügy Minisztériumot. Egyiket sem, nagyon kérem.

— Rendben, — bólintott Inanna, — ahogy a transzferálás visszaigazol, elmehet, de soha többé nem akarom látni vagy hallani magáról.

— Igen, feltétlen, tehát, — méltatlankodott Jeroboam, és ahogy nyomogatta a számokat telefonján száját keskeny hasítékra szorította és alig hallhatóan morgott az orra alatt.

— Ötezer éves vagyok és sok földet bejártam. Nem lesz könnyű megszabadulni tőlem. A soha többé teljesen mást jelent nálam. Egy második ötezer évre is itt leszek. Tetszik, vagy nem tetszik.

* * *

Első dolga volt, miután hazament az E 78 Street utcai palotába, Inanna jelentett Nórának. Nóra a fürdőszobában fésülködött és Inanna utána ment és mögé állt a tükörbe. Leszedte a maradék sminkjét és nézte barátnőjét, aki nagy kerek kíváncsi szemekkel csodálkozva szemlélt rá vissza.

— Hogy sikerült a dolog? — Kérdezte Nóra.

— Hogy is mondjam, — kacsintott Inanna játékosan a demokrata képviselő aspiránsra. — Nagyon jól nekünk, de nagyon rosszul neki.

— Bővebben.

— Néma nyomást gyakoroltunk rá és Jeroboam beadta a derekát. Visszaadta az adomány pénzeket és megígérte, hogy eltűnik.

— Miért beszélsz többes számban?

— Egy taxis vitt a homokos tavernába, ahol Jeroboam ivott. A taxis megígérte neki, hogy bevarrja egy bőrzsákba és bedobja a folyóba, ha csúnyán beszél hozzám.

— Inanna, — nevetett Nóra, — te aztán egy különleges nő vagy. Egy taxisoőr? Nem véletlenül Robert DeNiro volt?

— Nem, de majdnem. Új kampány menedzserre van szükségünk. Szentfazék Jeroboam lemondott.

— Nem baj, ideje volt, hogy kicseréljem. — Hajolt közelebb Nóra a tükörhöz és egy kis fésűvel kiigazította a szempilláit.

— Kaphatnánk valakit a Nemzeti Demokrata Bizottságtól, — nézett Inanna Nórára.

Egy perc szünet után mind a ketten lassan kimentek a fürdőszobából.

— Miért ne Keith, — biccentett Nóra az iroda felé ahol a matematikus komputerjén dolgozott és egy füzetbe jegyeztetett ceruzával.

— Ellenfeleink ki fogják használni Keith múltját a törvénnyel, — csóválta a fejét Inanna.— Nem ült börtönben, mint köztörvényes bűnöző halállal végződött verekedés miatt? Gondolod, hogy okos dolog kitenni ilyen nyilvános boncolgatásnak?

— Jelentéktelen forgalmi perlekedés volt a vád és önvédelem. Keith letöltötte büntetését érte. — Mozdult Nóra a komputerszoba felé, készen hogy beszéljen bizalmas barátjával. — Kezeskedem érte. Keith legalább nem hazudna nekem és nem sikkasztaná el a kampány vagyont. Nem bízom senkiben, akit egy politikai organizáció rekomendál. Demokrata vagy Republikánus, egyik kutya, a másik eb, a pénz mind a kettőt megrontja.

— Javíthatatlan cinikus vagy, — kacagott Inanna hosszasan és tiszta szívből. — Soha nem fogod megtagadni alaptermészeted. Részemről kedvelem ezt a tulajdonságodat, de nem hiszem, hogy a szavazó publikum hasonlóképpen gondolkozik.

— Igen, értem az álláspontodat, — bólintott Nóra és koppantottak Keith ajtófélfáján.

Huszonhatodik Fejezet

Ugyanaznap este, minden szélsőjobboldali televíziós hírcsatorna a szenzációs hírekkel kezdődött.

— Telegdy Nóra kirúgta Jeroboam Dante kampány menedzserét, feltehetősen jelentős kampány pénz sikkasztásért és vesztegetésekért. Több titkosszolgálati ügynök kitámadta Jeroboam urat egy Greenwich Village homokos tavernában. Egy privát limuzin kivitte a volt menedzsért a JFK repülőtérre. Jeroboam nem hívott vissza senkit telefonon és megtagadott bármi interjút. A hatalmas skandalum feltétlen a New York állambeli 17-es kongresszusi kerület képviselőjébe fog kerülni a demokratáknak. A Telegdy kriminális szindikátusnak minden bizonnyal befellegzett.

— Nahát, — kiáltott fel Conti elnök asszony, — ajándék a mennyországból, valóságos csoda. Telegdy politikai karrierje egy köpetet sem ér a széllal szemben. Határozottan egy erőteljes kakas kellett, hogy legyen, aki ilyen záptojást tudott kitojni.

— Telegdy egy degenerált kriminális parazita, — kommentált az egyik disztíngvált vendég a Sean Hannity műsoron, — ördögi gonoszságokkal a szívében. Beismerem, hogy tisztességes személy nem lehet politikus, de ez nem jelenti, hogy minden csibész, tökkelütött és tekergő meg kell, hogy próbálja. Por a lyukába és más a helyébe, neki személyesen és összes liberális progresszív rágalmainak, amik sötét agyában kavarnak a 45-ik elnök ellen.

— Tudta Telegdy kisasszony, hogy Jeroboam Dante homoszexuális és ez volt fő oka, hogy támogatta az LGBT agendát és az egyneműek közötti házasság kérdését? — Kérdezte egy másik kommentátor, akit pontosan ennek az ügynek felhozására invitáltak meg a műsorra.

— Nyilvánvalóan, — vigyorgott az első kommentátor, — Telegdy maga is egy furcsa fazon. Az utcán nyíltan suttogják, hogy halott rokonait rendszeresen látogatja egy Bronxi kriptában és velük beszél meg politikai stratégiáját. Számláit hamis bankókban fizeti és jókedvet komédiázik, amikor éppen a legszörnyűsebb rémtetteket csinálja.

— Titkos találkozóik vannak Hunter Biden elnök ivadékkal. Adófizetőink kongresszusilag Ukrajnának engedélyezett segítség pénzét átutaltatta Cayman és Ciprus szigeten tartott titkos offshore számláira. — Jelentette a műsor harmadik kommentátora. — Erre a tevékenységre még nincs bizonyítékunk, de számos megbízható bejelentő munkálkodik rajta nappal és éjszaka.

— Ezek felettébb valószínű, de idáig feltételezett büntettek, — vágott közbe Sean Hannity műsorvezető, hogy a gyorsan növekvő intenzitású vitát mérsékelje. — Ezek inkább szakértői vélemények és független forrásokból kell még igazolnunk őket. Nem tudunk megengedni még egy Dominion szavazógépek fiaszkót. Az alkotmány első cikkelyében foglalt jogok szerint, szabadon beszélheted, amit igaznak hiszel, csak ne keverjétek bele tulajdonosunk és főnökünk, Mr. Murdoch nevét.

A műsor hirtelen hirdetésekkel kezdett sugározni és csak öt perccel később indított újra. Sean Hannity megköszönte vendégei részvételét és rövid videókat mutatott a Maui szigeten, Hawaiiiban kitört vulkánról és a vitafórum átkapcsolt a globális felmelegedés elméletének tagadására.

Rachel Meadow, MSNBC műsorvezető hétfő esti műsorába meghívta Telegdy Nórát egy Zoom interjúra. A kezdeti udvariaskodások után, Rachel egyenesen feltette a kérdést vendégének.

— A New York Times napilap jelentette, hogy kicserélni méltóztatta kampány menedzserét. Lenne szíves erről részletesebb beszélni?

Nóra zoom kameráját a kandallóval és a hegedűn játszó gigantikus macskaszoborral a háttérben állította be. Az ostrom utáni helyreállítások alatt Nóra átrendezte szalonjának dekorálását. Telegdy Erzsébetnek és Iktári Bethlen Gábornak, Erdély felvilágosult protestáns fejedelmének életnagyságú festménye fogta közre két oldalról a terméskőből kirakott tűzhelyet, a lobogó lángokkal.

— Hosszú és sikeres vezetés után, — válaszolt Nóra mosolyogva, — Jeroboam Dante sajnálatosan lemondott és igazi céljaira fogja szentelni életét.

— Mik lennének azok? — Nézett Rachel egyenesen a kamerába és egy direkt premier plán koncentrált Nóra arcára, ahol minden apró rezzenés vagy izom mozdulat igazolta válaszának őszinteségét vagy a felelet elkerülését.

— Dante Isten embere, — tekintett Nóra is egyenesen a kamerába és farkasszemet nézve mustrálta a műsorvezetőt. — Dante az evangéliumot akarja megismertetni a népekkel, akik elsodródtak Isten igazságától és gonosz utakat követnek. Modern misszionárius szeretne lenni, ahogy értelmezzük jobb fogalom hiányában, itt a mi saját országunkban, Kalifornia északi öserdejében.

— Ezt miből gondolja, — kérdezte Rachel és ujjából idéző jelt csinált, — hogy Dante Isten embere?

— Saját maga hitette el velem, — válaszolt Nóra és szemében az ironia játékos mosolya játszott bújócskát, — hogy vallásos hite és Biblia ismerete hasznos lesz a mi demokrata céljaink elérésére.

— A Bibliára vonatkozva, — reflektált Rachel nyilvánvaló kihívással a hangjában, — tudta, hogy ki volt Dante névadója, Jeroboam király?

— Nem tudtam, — fújta ki a levegőt Nóra frusztrálva és rázta a fejét. — Nem vagyok túlságosan ismeretes az Ótestamentum írásaiban.

— Hogyan és miért nem? — Ráncolta homlokát Rachel és arckifejezése kétségtelenül mutatta a most megfogtalak szándékot.

Nóra nem zavartatta magát. Bethlen Gábor életnagyságú festményére mutatott a háta mögött és úgy felelt. — Őseim református arisztokraták voltak Erdélyből. Családom évszázadokon át harcolt az Ottomán Török betolakodók és a Katolikus bigottok ellen, a vallásszabadságért és általában véve a szabad gondolat és beszéd mindenkire kiterjedő jogáért. Mi határozottan hittük, hogy minden ember egyenlőnek lett teremtvé és minden polgárnak, nemzeti eredetre, fajra és vallásos hitre való tekintet nélkül, vagy, hogy milyen partnert választanak, vagy kit szeretnek, joga van szavazni és egyenlően élvezni a törvény védelmét.

— Szakavatott fogalmazás, — vetett jóindulatú pillantást Rachel Nóra felé, — most, hogy megbeszéltük a politikát, kérdezhetek valami személyeset is?

— Természetesen, — bólintott Nóra.

— Van valakivel elkötelezett kapcsolatban, — mosolygott Rachel, — ki lenne a választottja?

Nóra habozott. Nyilvánvalóan, és ezt helyesen feltételezte, ez az ártatlannak látszó kérdés jelentős következményeket hordozhat magában és bármilyen választ kihasználhat ellene a szélsőjobboldali média. Rachel, amennyire ügyes és igazságos volt és ez szándékai ellenére történhetett, Inanna félistennel való feltételezett intim kapcsolatát akarta boncolgatni, aki túlságosan közeli barátjánője és politikai társa volt.

— Nem vagyok, — felelte Nóra percnyi elgondolkodó tűnődés után.

— Volt valaha férjnél, — folytatta Rachel, nem engedve a nyomásból.

— Nem a mostani életemben, — kacagott Nóra egy keveset, — talán valamelyik előző életemben, ami megzavarja békés álmaimat.

— Mit ért előző élete alatt? — Kérdezett Rachel ismét, talán szükségtelenül módon és éles hangon, amit kuncogással próbált enyhíteni. — Maga tényleg hisz a lélekvándorlásban és a halhatatlan lélekben?

— Ugye a szellem hatalmát érti az anyagi világ felett, — lobbant fel egy kísérteties láng Nóra szemében, — ez egy felettébb súlyos kérdés, amire az emberiség soha nem tudott határozott választ kapni. El tudom képzelni, ha ez igaz lenne, akkor maga Joan D'Arc lett volna valamelyik előző életében.

— Az Orleansi Szűz, — nevetett Rachel, — akit az angolok máglyán megégettek Rouen főterén. Köszönöm, de nem. Inkább Anne Hutchinson szerettem volna lenni.

— Az első feminista, — bólintott Nóra, — kiváló választás.

— Köszönöm, — felelte Rachel és kissé előrehajolt, mintha be tudna látni a képernyő mögé és bátran szembenézett Nóra fürkésző tekintetével, ahogy kérdezett. — Ki lenne a magáé?

— Báthory Dóra, — ráncolta Nóra a homlokát és egy macska ugrott az ölébe, aki szintén vizsgálgatva bámulta a program menedzsert, — feltételezem, hogy soha nem hallott róla.

— Semmi esetre sem, — rázta fejét Rachel, — egyik az ősei közül?

— Nagyjából, — simogatta Nóra a cica bundáját és beszélt hozzá mialatt nézte Rachelt.

— Rinza, — mondta, — tájékoztassuk vajon az egész Rachel Meadow imádó világegyetemet, hogy ki volt Báthory Dóra. Villogó karddal a kezében védte Eger várát a XVI. század közepén, Magyarország utolsó bástyáját a pogány hódítók ellen. Ezeket kaszabolt le belőlük és Dóra az igaz ellenállás jelképe bármilyen diktátori uralommal szemben. Ami a rokonságot illeti, sajnálattal mondom, hogy nem vagyunk vérszerinti rokonok. Ez az, ami én vagyok. A demokráciáért fogok harcolni és országunk alkotmányáért, és nyerni fogok a demokrata vonalon a választott kongresszusi kerületemben.

— Minden utak a politikához vezetnek, — mosolygott Rachel és Nóra felé bólintott. — Sajnos letelt az időm és ezzel a magasztos gondolattal véget kell vetnünk találkozónknak.

— Örvendtem a megtiszteltetésnek, — intett Nóra viszontlátást. Ölében a cica szintén búcsúra emelte mancsát, ahogy a kamera elfordult tőlük és az interjú véget ért.

* * *

Időközben egy taxi kivitte Jeroboam Dante bibliás embert a JFK repülőtérre. Ott egyirányú jegyet vásárolt San Francisco felé és kényelembé helyezte magát az igazgatói váróteremben és nézte a Rachel Meadow műsort a reptéri televízión.

— Micsoda egy alattomos hárpia, — morgott az álla alatt, — feminista, Orleansi Szűz, XVI századbeli nacionalizmus, bármi, hogy eltitkolja igazi mivoltát. Telegdy Nóra egy négyszázötven éves gonosz boszorkány, akinek kezéhez rengeteg vér tapad, és az a szőrös macskája, ugyan kérem. Tényleg be kellett, hogy mutasson egy ilyen szentségtelen állatot a nemzeti televízión? Hívjon meg engem beszélgetésre és én megmondom, hogy ki ez a Telegdy Nóra, és hogy miért rúgott ki. Olvassátok el a Báthory Dóra regényt a Kindle Direct kiadótól és megtudjátok, hogy ki az igazi Telegdy Nóra. A szerző megváltoztatta a nevet, hogy védelmezze az egyáltalán nem ártatlant. Az igazság az, és csakis ez az igazság, Inanna, a lesboszi szeretője. Zsák a feltjét megtalálta, az egyik egy Transylvániai halottidéző, a másik egy ókori hamis isten Mezopotámia homokdombjai alól. Csak folytassátok politikai kampányotokat és mind a ketten a máglyán fogtok elégni.

Jeroboam Dante végig káromkodott és szitkozódott, amíg véget nem ért a műsor és akkor bekapcsolta Mobil telefonját, ahol Tucker Carlson Podcast programját kezdte nézni, ahogy interjúvolta a volt elnököt.

— Na, ez végre jobb, — kiáltotta és többen körülötte tapsoltak, éljeneztek és elismerő pillantásokat vetettek felé.

Huszonhetedik Fejezet

Hárman maradtak, ha nem számoljuk Rinzát, a cicát és késő estefelé, egy mozgalmas és nehéz nap után, leültek beszélgetni Nóra gazdagon berendezett szalonjában, az E 78 Street utcai palotában.

Augusztus 23-ikán, a 2023-as évben, minden televíziós állomás hozta Trump letartóztatási rendőrfotóját, a Fulton megyei börtönből, ahová őrizetbe vétele után bevitték.

— Nézzétek ezt az arrogáns gazembert, — biccentette Inanna fejét a képernyő felé, — próbálja megijeszteni a világot azzal a dühödt grimasszal a pofáján. A magam idejében számtalan degenerált diktátort láttam, mint egy félisten az ókori időkben, de ez itt most, valami különlegesen visszataszító. Nem hajlandó elfogadni, hogy elvesztette a választást és le akarja rombolni demokráciánkat és az egész országot, hogy bizonyítsa álláspontját. Gonoszul terjeszti szégyentelen hazugságait, és az Isten nem figyel oda. Miért nem bünteti meg? Egy masszív szívszélhűdés, miután bezabálta a rengeteg hamburgert. Képtelen vagyok megérteni, hogy miért szavaztak rá az emberek először is, 2016-ban.

— A fehér emberek ebben az országban, — bólintott Keith és kérdő pillantást vetett Inanna felé. — A rossz lóra tettek, őszintén hitték, hogy Trump az ő érdekeiket képviseli. Még meg tudnám érteni, némi kitételekkel, — itt öt másodperc szónoki szünetet tartott, — hogy ennek a földnek a fehér lakosai rettegnek a színészek előrehaladásától. Trump senki érdekeit nem képviseli, kivéve a saját magáét. Nézzétek, New Jersey államból Atlanta, Georgia államba repül egy luxus magánrepülő óriásgépen. Trump idáig csak üres beszédeket mondott és soha nem tett semmi lényegeset. A titkosszolgálat embereinek százai és húsz limuzin szolgált nekik abszolút biztonságot, még akkor is, ha alkotmány ellen követ el súlyos bűnöket. Ki fizeti a számlát mindezért? Az adófizetők, nincs pénz megengedhető lakásokat építeni, az élelmiszerjegy programot visszavágják, és ez az örült személy milliárdokat költ lelkiismeretlen védőügyvédek siserahadára. A vonat alá lökik azokat, akiket felhasznált és kompromittált. Vele együtt le lettek tartóztatva és elveszítik ügyvédi igazolványaikat, mert hazudtak a hatóságoknak és hamisan esküdtek, és Trump még mindig talál újakat, akik hajlandók védelmezni a bíróságon. Emberek utolsó dollárjaikat adományozzák, *támogass engem* számláira, és Trump egyik szuperluxus gentleman klubjában lakik, és valamelyik aranyvécéjébe tojik.

— Keith, — mosolygott Nóra, — ne használj csúnya szavakat, ebben a házban nincs káromkodás.

— Rendben, — süllyedt vissza foteljébe Keith, — akkor magyarázd el te a tökéletesen tiszta nyelvezetteddel.

— Nahát, — nézett fel Nóra és megigazította haját. — Kongresszusi képviselőnek aspirálok egy túlnyomóan fehér és törvénytisztelő kerületben. Nehéz lenne bárkit is meggyőzni, hogy kapcsoljon át republikánusból demokratának, a kisebbségek jogainak védelmében, a színészek jogait megerősítő törvény vissza hozataláért, a rabszolgaság alatt elszenvedett anyagi károk kompenzációjáért és igaz történelem oktatásáért középiskoláikban és az általános fokon. Gazdasági érdekeiket kell, hogy szem előtt tartsuk, és vigyázzuk törvény és rend aggodalmaikat, hogy biztonságban érezzék magukat otthonaikban. Meg kell győznünk a fehéreket, hogy az

Oscar díjakat a megérdemelteknek osztják ki és nem a bőr színe szerint, hogy kielégítsenek valamiféle kvótát, hogy kedvében járjanak az afrikai-amerikai előadó művészek közösségének.

— Beismerem, — folytatta Nóra, — ez egy kockázatos javaslat korlátozott sikerrel, de remélhetőleg elégséges, hogy ellensúlyozza az evangéliumosok befolyását.

— Igaz, — bólintott Keith és szeretettel nézte mentorját és imádott példaképét. — Az evangéliumosok, bár mindössze tíz százalékát teszik ki a lakosságnak, rá akarják erőszakolni vallásos hiedelmüket a nép többi részére. Családtervezés, abortusz jogok, fogamzásgátlás, LGBT életvitelek, mind halálos bűn, de nem befolyásolják a mindennapi költségvetést és nincs gazdasági hatásuk a legtöbb ember számára, kivéve hogy áldozatul esnek a rájuk erőszakolt gonosz propagandának.

— Gazdasági és pénztárcabeli kérdésekről beszélve, — mutatott ujjával Nóra Keithre, és nézte, ahogy Quasimodo bejött és új hasábokat tette a tűzre, ami fényesen lobogott a háta mögött és tarka árnyékokat vetett arcára. — A Trump adótörvény nagyon büntette a kertvárosi középosztályt. Többet nem tudják levonni a jelzálogkölcsön kamatokat és a helybeli adókat Federal jövedelemadójukból. Ez hatalmas veszteség mind a lakosságnak, mind az államoknak. A kérdés meglepően elfelejtett, mi elő kellene, hogy hozzuk, különösen az én kerületemben. Hatálytalanítsuk ezt a gazdagoknak átvitt ingyen adományt.

— A választások még mindig egy év múlva lesznek, — kezdett Keith beszélni, ahogy Nóra lélegzetvételnyi szünetet tartott. — A lényegbevágó kérdés itt, hogy nevünket állandó jelleggel a hírekben tartsuk. A névfelismerés fogalma minden. Menjünk el minden lehetséges televízió műsorra és vegyünk részt minden politikai rallygyűlésen, amennyin tudunk. Ezt meg kell, hogy tanuljuk Trump volt elnöktől. Még a rossz hír is jó, ha a figyelem központja maradsz.

— Sajnálatosan az írók sztrájkja szüneteltette a késő esti komédia műsorokat, — csóválta fejét Nóra. — Az lett volna a legjobb fórum, hogy megismertessük magunkat.

— Igaz, — bólintott Inanna, — ez egy komoly akadály és remélem, hogy véget ér, mielőtt nem késő. Legalább ezzel egy darabig, alkalmat ad nekünk, hogy időszakos pihenőket tartsunk. Hogyan mondják erre, hogy újratöltsük akkumulátor elemeinket. Pihenőnapot ad minden héten, hogy emlékezzünk a múltunkra és tiszteletünket tegyük halottainknál.

— Mit javasolsz, — nézett fel Nóra és Keith egyszerre.

— Nostalgias érzéseim vannak a Woodlawn temető iránt a Bronxban. — Válaszolt Inanna álmodó hangon és közelebb húzódva tűzhöz melegíteni kezdte kezét. — Töltsünk egy kevés időt a családi kriptátoknál, elvégre az volt a hely, ahol beléptem a modern világba.

— Benne vagyok, — mosolygott Nóra érzelmős barátnőjére. — Vasárnap kimegyünk oda és megnézzük, hogyan vannak halott és nem egészen halott rokonaim.

* * *

Nóra, Inanna és Keith kihajtottak a Woodlawn temetőbe és Nóra leparkolta Subaru kocsiját a családi kriptá közelében. Minden rendben látszott, pompásan nyíltak a vadrózsák és a fák is teljes virágzásba borultak. A szomorú fűzek ágai a földig leértek és gyengéden simogatták az eltávozottak gránit és üveg otthonát. Ahogy kiléptek a kocsiból, a későn virágzó akác és orgona édes illata üdvözölte őket és a békés örökkévalóságra emlékeztetett.

Nóra kizárta a nehéz vasajtót és ragyogó napfény ömlött be a kriptába a tetőpontjához közeledő napkorongból. Körbenéztek, majd egymásra, és meglepődés és döbbenet látszott az arcokon.

A három érckoporsó az üvegtetőkkel hiányzott.

— Mi, — fojtott el Nóra egy sikoltást, — mi történt itt? Hullarablók a XXI. században, drága Istenem, adj erőt, hogy ne robbanjak szét és ne kezdjek dühödten tombolni.

— Valaki elvitte őket, — érintette meg Keith Nóra kezét, hogy nyugtassa és csillapítsa, hogy ne változzon bosszúra éhes gonosz boszorkánnyá. — A temető gondnok kell, hogy tudjon erről a szörnyűségről. Az ajtó zárva volt és egyedül neki volt kulcsa rajta kívül.

— Igaz, — bólintott Inanna, — kell lennie valami oknak vagy racionális magyarázatnak. Ennyit már megtanultam amióta idejöttem Mezopotámia homokdombjaiból. Hol lehet megtalálni ezt a gondnokot? Kell tudnia, hogy mi történt itt.

— Ott lakik az épületben a bejáratnál, — felelte Nóra nyugodt és mindenre elszánt hangon, — ne essünk pánikba, meg fogjuk találni elveszett rokonaimat.

— Helyes, — vetett Keith Nóra felé egy száraz, de elismerő pillantást, — hasznosabb egy gyertyát gyújtani, mint káromolni a sötétséget.

— Okos, — mosolygott Nóra, — te és ezek az arany közmondásaid, honnan szerzel ennyi bölcsességet?

— Menjünk, — biccentette Inanna a fejét a Subaru felé, — és beszéljünk azzal a sírásó tökössel.

Rövidnyi hajtás a Bainbridge Avenue oldali bejárat felé és becsengettek az ajtón. Percek múlva egy aszkétakülsejű öreg férfi nyitott ajtót és ellenségesen bámulta őket.

Viseltes farmernadrágban és favágóknak való kockás ingben, százkilencven centi magasság körül, hatalmas ősz szakállt hordott és feje kopasz volt, mint egy süttőtök.

— Illene, hogy tudják, — beszélt rekedtes hangon tele szájjal és ételmorzsák potyogtak le a földre a szájából, — hogy van telefonom és hagyhattak volna üzenetet a rögzítő masinámon, ahelyett hogy megzavarják ebédemet és délutáni alvásomat.

Ezt kijelentve a gondnok összeráncolta a homlokát és szúrósan nézett Nórára, akit feltehetően csoportvezetőnek gondolt. — Mi ez a rettenetes sürgősség? Miért siettetik a halottakat? Nem mennek azok innen sehova.

— De a mi esetünkben, igen, — mutatott Nóra ujjával a gondnokra, és összehúzta a szemét. — A koporsók a három halott rokonommal, eltűntek a családi sírboltunkból. Tudna erről valamit?

— Mik a nevek? — Nyomta dacosan előre állát a gondnok és rázta a fejét. — Tízezer halottam van ebben a temetőben. Nem tarthatok számadást mindegyikről és minden nap.

— Telegdy, — felelte Nóra, — és a kriptá az egyik legnagyobb a keleti oldalon, a Webster Avenue felé. Erre kellene emlékeznie, jókora pénzt küldök magának minden hónapban, hogy tartsa rendben. Valaki betört oda és elvitte a három érckoporsót. Maga kellett, hogy kinyissa az ajtót valakinek.

— Igen, — felelte a sírásó és vakargatta az állát. — Most, hogy mondja eszembe jutott. Belami Russo, az Örömtelen Temetkezési vállalat tulajdonosa Manhattanról kijött ide és felrakta a három koporsót a halottas batárjára.

— Kérdezte tőle, hogy miért csinálja? — Ragadta meg Nóra az öreg férfi szakállát és felemelte a levegőbe.

— Semmi szükség nem volt rá, — kapkodott a gondnok levegőért és csikorgatta a fogát.
— Belami Russo rengeteg temetést csinál ebben a sírkertben. Ismerem jól és ismertem a nagyapját is. Nagyon megbízható régi talján család, mindig hoztak egy üveg Chianti bort, amikor kijöttek, hogy megássanak egy új sírt.

— Ok, — engedte el Nóra az öreget. — Majd beszélek signor Russóval. Tudom, hogy hol van hamvasztás és bebalzsamozás businessse.

— Jobb lesz, ha igyekszünk, — próbálta Keith elhúzni Nórát a sírásótól, nehogy meggondolja magát és véletlenül megfojtsa az öreget.

— Ha ez nem egy republikánus huncutság, — csóválta fejét Inanna, előre és hátra és balról jobbra, — akkor nem tudom, hogy mi az.

* * *

A triumvirátus egyenesen az Örömtelen Temetkezési vállalat címére hajtott az E. 63. Street utca és a Lexington Avenue sarkán. Mindig nyitva a gyászolók számára, egyenesen bementek és nekiszegezték a kérdést a körmét reszelgető titkárnőnek.

— Beszélhetnénk Belami Russo úrral?

A kistermetű sápadt arcú fiatal titkárnő elbűvölő mosollyal az arcán és legudvariasabb csilingelő hangján válaszolt.

— Legmélyebb szívből jövő őszinte részvétünk sajnálatos veszteségük alkalmából, aki a legkedvesebb lehetett lelkükhöz, Signor Russo azonnal fogadja önöket.

Valóban, Signor Russo egy percen belül előbukkant egy oldalajtóból, és kezeit ájtatosan dörzsölte egy formaldehid szagú törlőronggyal.

— Miben lehetek szolgálatukra, — kérdezte, — rendkívüli sürgősség lehetett, de mi a map minden órájában és a hét minden napján készen állunk klienseink számára.

— Telegdy Nóra vagyok, — kezdte Nóra, — két héttel ezelőtt, talán hárommal is, ön. Russo úr, elvitt három koporsót a családi kriptánkból a Woodlawn temetőben engedélyünk nélkül. Mit csinált halottainkkal?

— Óh, azokkal, — bólintott Mr. Russo és a szagos rongyot Nóra orra előtt lengetve, kezet nyújtott. — Természetesen, hogy emlékezem. David Hambleton úr adta a felhatalmazást maga aláírásával igazolva. Teljesen legálisnak látszott a dolog.

— Legális, mint a legaljasabb hamisítás, — emelte fel Nóra a hangját, — majd később foglalkozunk Mr. Hambleton szerepével, de most, azonnal szeretném tudni, hogy hol vannak a koporsók és benne a halottaink.

— Nem tudom, — tördelte signor Russo kétségbeesetten a kezeit és bocsánatkérő hangon esedezett. — A motorizált halottas batár üresen jött vissza és két legmegbízhatóbb asszisztensem nélkül, akikre rábízta a feladatot. Azóta sem láttuk őket. Rettenetes tragédia, ha tudtam volna, borzasztóan sajnálom. Szeretné, ha kivizsgálnánk az ügyet?

— Igen, — ráncolta Nóra a homlokát, — és töltsse fel a Twitter kontójára, hogy maga elveszíti a halottakat és soha senki többet ne bízson magába.

Ezzel a kijelentéssel Nóra és társai köszönés nélkül távoztak és Nóra sem fogadta el Signor Russo kinyújtott kezét.

Odahaza Quasimodo felséges vacsorát szolgált fel és evés közben izgatott hangon tovább tárgyalták a koporsók elrablását.

— Hogyan történhetett meg ilyesmi, — szólalt meg Inanna elsőnek, — három vámpír halott és többet nem hallasz róluk.

— Kriptarablás politikai célokból, — szólalt fel Inanna mellett Keith, — feltehetően meggyalázták a tetemeket és elégették őket, vagy annál rosszabbat, beőrölték kutyaedeleknek.

— Keith, — kiáltott fel Nóra, — ne légy ilyen gusztustalan pesszimista, — biztos vagyok, hogy valahol meg fogjuk találni őket.

— Itt vannak ebben az épületben, — motyogott Quasimodo a lehető legjobban restelkedő hangon. — Én hoztam ide őket, három héttel ezelőtt. Kérem, bocsásson meg, Miss. Telegdy.

— Hogyan, Quasimodo, — kiáltottak mind a hárman egyszerre, — beszélj.

— Egy ködös és gyötrelmes éjszakán, — felelte Quasimodo, — szokásom szerint, kimentem sétálni egy utcasarkot és megláttam egy halottaskocsit összekapcsolva egy faórló géppel, ahogy hajtott befele a Central Parkba. Követtem őket és megálltak egy erdős részen a nagy, felsővárosi tó közelében. Elrejtőztem a bokrokban és figyeltem. Ketten voltak, lekapcsolták a faórlót és az egyiknél kiélelt cövek volt és egy jókora kalapács. Kivették a három koporsót a halottaskocsiból és letették a földre. Közelebb lopakodtam és megnéztem a koporsókat. Mind a hárman üvegtető volt és három gyönyörű nő feküdt bennük. Gondoltam, hogy ezek valami rosszban sántikálnak és szerelembe estem mind a három nővel. Tetszik tudni, Miss. Telegdy, az én groteszk nyomorék testemben, egy érzékeny lélek rejtőzik. Szeretem a szépséget, a művészeteket, a klasszikus zenét és a romantikát és értékelem az érzéseket és az imádatot. Kérem, nézze el ezt nekem. Ez az egyetlen dolog, ami a létet jelenti nekem.

— Ok, Quasimodo, — mosolygott Nóra a púposra, — mi megértünk, de mond el részletesen, hogy mi történt és ne térj el valamiféle szerelem sújtotta romantikus irányban.

— Felvettem egy hatalmas követ és fejbe vertem a két embert, akik a rettenetes büntény elkövetésén dolgoztak. Teljesen összetörtem a koponyájukat. A faórló masina már zúgott és készenlétben állt és én ott voltam. A két férfitestet beletápláltam az őrlőbe és a fűvóka kifújta feldarált maradványaikat a tó közepére. Hatalmas tömeg hal jelent meg és megették a véres cafatokat. Megláttam egy csavargót a közelben lézengeni és adományokért koldulni. Ajánlottam neki ötven dollárt, ha segít a koporsókat visszatenni a halottas kocsiba és felvinni mind a hármat itt nálunk a padlásra. Miután elvégeztük odaadtam neki az ötvenest és még egy húszat, és nagyon örvendett. Utána áthajtottam a halottaskocsit és a faórló masinát az Örömtelen Temetkezési vállalat címére, az E. 63. Street utca és a Lexington Avenue sarkán. Otthagytam őket az utcán a bejárat előtt. Kérem, bocsássa meg vétkemet, de társaságra és szerelemre volt szükségem életemben, még akkor is, ha imádatom tárgya halott vagy ebben az esetben nemhalott vámpírnő.

— Rendben van, Quasimodo, — mosolygott Nóra, de csóválta a fejét. — Hol vannak most, és csináltál-e nekik valamit? Remélem, hogy nem tettél semmi ízléstelenséget védtelen testük ellen.

— Nem, azt soha nem, — zokogott Quasimodo és könnyei nagy cseppekben gördültek le arcán. — Semmi olyasmit, csak beszélgetünk néha, az éjszaka kellős közepén. Nekem mindent elmondanak, és én csodálom őket és teljesen beléjük vagyok szerelve a lelkükbe.

— Mennyországbán elrendezett párválasztás, — vágott közbe Inanna szarkasztikus hangon és hosszasan nevetett hozzá, gurgulázó hangon, ami mélyen messziről, lent a bensőjéből buggyant elő.

Huszonnyolcadik Fejezet

Hambleton David sziszegett, mint egy macska, akinek a bajszára füstöt fújtak. Megnézte üzenetrögzítőjét, Mobile telefonján a szöveg üzeneteket és e-postáját és végül Facebook weboldalát. Semmi, még egy porszemnyi információ sem a megbízatás eredményéről, amiért komoly összeget fizetett.

Televízióján nézte a klasszikus Gilda filmet, ahol Rita *Hayworth* énekelte kedvenc énekét, *Once there was a shooting up in the Klondike*.

— A pokolba is, — szitkozódott, — minden apró részletet én kell, hogy menedzseljek? Ezek a mocsár fenekén fetrengő gerinctelen puhányok semmire sem jók.

Az ének végével feltelefonálta Belami Russo urat, az Örömtelen Temetkezési vállalat tulajdonosát és teli torokból beleordított a kicsiny kommunikációs szerkentyűbe.

— Hol a maga jelentése? Elvégezte a feladatot?

— Természetesen, megcsináltuk, — köszörülte a torkát Russo a fejére szerelt fülhallgató mikrofonjába, ami leért a szájáig. A kézmentes elrendezés abszolúte szükséges volt, Russo éppen egy háromszáz kilós hullának a vérét csapolta, aki masszív szívszélhűtésben szenvedett ki. — A gépesített halottas hintó bent van a garázsban, — folytatta, — és a faforgácsoló gépet is visszavittük a Queens kerületi kölcsönzőbe.

— Hol van a három Tuzsoni vámpírboszorkány hullája?

— Ledaráltuk őket, ahogy parancsolni méltóztatott, — emelte fel hangját Belami és a mosdóhoz lépett, hogy lemossa a vért és a gennyet a kezéről, ami lassan már a könyökéig ért.

— Van valami bizonyítéka? — Csillapította kissé a mérgét Hambleton. — Teljesen biztosan akarom tudni, hogy engem nem fognak többet zavarni. Sokkal fontosabb dolgaim is vannak.

— Miféle bizonyítékot, — csattant fel Belami, — nem elég az én szavam? Miért faggat itt engem?

— DNA, — ordított Hambleton, — nem vett le vérmintát a faórló gépről?

— Nem, — felelte Belami és érezte, hogy hideg veríték csorog le a hátán. Ostoba tévedést csinált, mintha elhanyagolta volna kötelességét. David Hambleton nem fogja elengedni a horogról.

— Micsoda, levette vagy nem, — üvöltött David és a hangokból ítélve dühödten verte a nehéz tölgyfa asztal maga előtt.

— Sajnálom, uram, — dadogott a temetkezési vállalkozó, — asszisztensem lemosta a faórlót mielőtt visszavitte a kölcsönzőbe. Sürgették és nem voltam a közelben, hogy engedélyemet kérje.

— Idióta, — tombolt Hambleton teljes hangerővel, — maga teljesen használhatatlan. Beszélni akarok a két gyászhuszárral, akik felőrölték a három boszorkányt.

— Nyomuk veszett, — morogta Belami Russo és feltehetően bepiszkította nadrágját egy puha numero kettő adaggal. — Minden nyom nélkül eltűntek, ami számomra is teljes titokzatosság. Legőszintébb bocsánatkérésem. A következő három temetkezés költségmentes lesz az ön számára.

— Ok, ami megtörtént, az megtörtént, — válaszolt Hambleton nyugodtabb, de lényegesen ijesztőbb hangon. — Hol van most a három érckoporsó? Különleges ötvözetből kovácsolva egyenként megérnek tízezer dollárt. Nehogy mondja, hogy azokat is visszavitte a kölcsönzőbe, vagy én viszem magát vissza a pokolba és Belzebub fog magából tűzifát aprítani.

— Sajnálom, uram és könyörgöm a bocsánatáért, — esdekelt a temetkezési vállalkozó. — Ennek a végére fogunk járni. Kimegyek a Central Parkba a tóhoz, ahol embereim el kellett volna, hogy tüntessék a három boszorkányt és sűrűfésűvel átkutatom az egész területet valami használható evidenciáért.

— Igen, kutassa át, — üvöltött Hambleton mint egy légiriadó, — és jelentsen nekem holnap reggelre valami használhatót, különben magából csinálók hullát.

* * *

Belami Russo taxiba ült és kihajtatott a Central Parkba, vagy inkább a közelébe, oda ahol a faórló masina feltehetően ledarálta a három halott boszorkányt. A puha talajban keréknyomokat látott és a közeli bokrokban letört gallyakat, de semmi mást. Néhány dzsoggoló kocogott el mellette és kíváncsian nézegették vizsgálódását. Szeptember közepe felé a napok rövidültek és fekete felhők gomolyogtak elő nyugati irányból.

A hatalmas tó másik oldalán valami modernkori pogány szertartás tombolt teljes hangerővel és gondolataiba merülve Belami elmerülten hallgatta a zenét. — Ha egyszer meghaltál, — fontolgatta, — miért nem tudsz halott maradni?

Egy toprongyos férfi mászott elő a cserjésből és lassan közeledett.

— Van egy bagója? — Kérdezte a csavargó, mindenre elszánt, rekedtes hangon.

Belami gondolta, hogy ráordít, hogy takarodjon, menjen el dolgozni, amikor isteni meglátás formálódott gondolatágyában. — Ez a megvetendő nincstelen, ez az emberiség szemete, lehet, hogy megmenti életem.

Mellényzsebéből előhúzott egy pakli cigarettát és felajánlott egyet a férfinak, nyilvánvalóan egy semmirekellőnek, és halálos komoly hangon kérdezte.

— Gyakran tekereg erre-fele?

— Maga csak nem egy fakabát, — kérdezte a szerencsétlen csóróság, ahogy elfogadta a cigarettát, amit már órák óta olyan nagyon óhajtott.

— Dehogy, távolról sem, — mosolygott a temetkezési vállalkozó, — tőlem ne féljen. Csak szeretnék kérdezni valamit és jutalmat kap, ha helyes választ adja.

— Jutalom, — vigyorgott a csavargó, — ez aztán egy speciális hely. Tegnap este, ugyanitt és ugyanabban az időben, egy groteszk gnóm, kérem, ne vegye sértésnek, ajánlott nekem egy ötvenest, ha segíték neki visszarakni három koporsót egy ott várakozó halottaskocsira. Miért szed ki valaki három hullát egy halottas batárból, ha később vissza akarja tenni? Ezt nem tudtam felfogni. És mit darált le abban a faórló gépben? Kérdeztem magamtól, de pénz valódinak látszott, és elfogadtam az ajánlatot.

— Ügyes, — bámulta a hullamosó a beszédes csőlakót, — kik voltak a koporsókban? Megnézte?

— Természetesen, — röhögött a csavargó, hosszas, érzéki nevetéssel, — három, gyönyörű nő, egyenként, mindegyikben. Ott helyben megdugtam volna őket, ha olyan fajta balek

lennék. Hiszen tudja, kamatyolni hullamerev csajokkal, nem az én szórakozásom. De vannak itt a parkban néhányan, akik csinálnák, de nem én. Adjon ide most egy ötvenest, vagy még van más kérdése is, ami persze extra lóvét jelent.

— Mi mást tud még? — Kiáltott Russo fojtott hangon. — Pénz nem számít. Tudja, hogy mit csinált a púpos a koporsókkal?

— Igen, — nyújtotta ki a kezét a csavargó és billegtette az ujjait. — Ide egy százast, hogy megkönnyítse emlékezetemet. Együtt mentem a kriplivel, egészen a célpontjáig és segítettem neki felvinni a koporsókat egy totál cifra épület padlására.

— Hol? — Üvöltött a temetkezési vállalkozó.

— Ember, — ugrott hátra a csavargó és kimerevítette magát, — ez titkosított információ. Tökös, te gazdag pasinak látszol, könnyen le tudsz gombolni egy ezrest. A zöldhátú fajtát. Köhögd fel ide a kezembe és megmondom a címet.

— Ok, — nyögött Mr. Russo, — hitelkártyát vagy csekket, melyiket akarja?

— Kizárólag készpénzt, — ráncolta homlokát a csavargó. — A Park Avenue és E. 72 Street utca sarkán van egy Bowery Takarékbank és egy ATM masina. Ugrassa ki az ezrest és megmutatom, ahova elvittük a hullákat, de engem ne említsen senkinek. Nem akarom az én tisztességes nevemet hullarabló gazemberekkel összehozni, mint maga. Ne fárasszon már annyira.

Tehát így történt, egy órával később és ezer dollárral kevesebbel a bankban, Signor Belami Russo bámulva nézte Telegdy Nóra palotáját az E. 78 Street utcában.

— Ez az a hely? — Kérdezte és még egy utolsó pillantást vetett a csavargóra, aki teljes vágatában rohant a Central Park felé és egy per múlva eltűnt a fák mögött.

— Nahát, nézzünk oda, — sóhajtott Belami, — bíznom kell a szavában, különben honnan tudná, hogy hol lakik Miss. Telegdy.

Egy perc múlva megnyomta a David Hambleton gyorshívó gombját a Mobile telefonján, hogy tájékoztassa a jó hírekről. A három Tuzsoni boszorkányt megtalálta és most már Hambleton úr dolga volt, hogy mit csinál velük. Amit tudott megtett és kérem, ne kavarjanak bele egy tisztességes sírásót, semmilyen további boszorkány bonyodalmakba.

* * *

A hírek a mély döbbenet állapotába degradálták David Hambleton igazgató urat. Minden erőfeszítése semmivé lett. A három vámpírboszorkány Erdélyből semmi bajt nem szenvedett és továbbra is szabadon ijesztgettek éjszaka az élőket. Kiordított titkárnojának tele torokból, ami még a bezárt és párnázott ajtó mögött is fülsértően hangzott.

— Lídia, keresse nekem elő Weingarten Vilmos elvtársat, de azonnal.

Horowitz Lídia az egyik legokosabb zsidólány a Brooklyn kerületi Szatmár szektából, felvilágosult gondolkodással és tájékozottan a modern politikában, abbahagyta körmei reszelését és Mobile telefonján megnézte kontaktusainak listáját. Ott volt, Mr. Weingarten, lefokozva egy kicsiny irodába, vagy inkább seprű és felmosó vödör szekrénybe, az egyik alsóbb emeleten. A festményvásárlási fiasco után, Nóra Washington Square galériájában, lefokoztak aktatologató segédre, mert nem teljesítette sikeresen megbízatását és nem tudta véghezvinni a feladatot, amire olyan gondosan felkészítették.

— Weingarten úr, — csicszergett Lídia a telefonba, gondolva, hogy a kivert ebnek is kijár néha egy csont, és megjátszotta a barátságost. — David Hambleton igazgató úr kéreti magát irodájába.

— Milyen okból, — motyogott Weingarten, — miért lenne szüksége rám most, miután akkora csalódást okoztam?

— Nem tudom, — berregtette Lídia a pici piros száját, — talán azt gondolja, hogy a maga szájától az Isten füléig direkt kapcsolat van?

Fent Mr. Hambleton irodájában, a nagyhatalmú ember hellyel kínálta Herr Weingarten urat, terjedelmes íróasztala előtt.

— Önálló és független véleményére lenne szükségem, — kezdte a vezérigazgató és rágyújtott egyik vastag Kubai szivarjára, anélkül hogy vendégének is ajánlott volna egyet. — Úgy néz ki, hogy legbecsületesebb erőfeszítéseim ellenére a három halott boszorkány Telegdy Nóra hölgy házába került az E. 78 Street utcában. Meg kell, hogy semmisítsem őket. Jobb lenne hamarabb, mint később, van valami ötlete?

— Városi rendelet, — bólintott Weingarten és a szivaros doboz felé nyúlt, milyen orcátlan tőle, de feltehetően ismét okosabbnak tartotta magát bármi vezérigazgatónál, már akiket ismert. — Senki nem tarthat semmi elhalálozott tetemet egy privát rezidenciában. Szerezzünk be házkutatási rendeletet valami éjszakai bíróságtól és vissza tudjuk szerezni a halottakat, amiket olyan rettenetesen akar.

— Nincsenek teljesen meghalva, — bámulta meredten Hambleton igazgató Weingarten urat és gyilkos láng lobbant a szemében. — Ezek eleven halottak, nagy különbség.

— Nem túlságosan nagy, — fűjt Weingarten hatalmas illatfelhős dohányfüstöt Hambleton arcába. — Mi akkor is bemegyünk és kihozzuk a tetemeket, halva vagy nem meghalva, és Miss. Telegdy nyújtson be egy beadványt az ebben az ügyben illetékes legfelsőbb bírósághoz. Méltóztatik érteni a javaslatomat? Gyors akció, lassú reagálás az igazságügy részéről, mint a 45-os volt elnök esetében. Húzza az időt, amíg újra megválasztják 2024-ben és akkor pardont ad magának.

— Zseniális, — kiáltott Hambleton, — Vilmos, drága egytestvérem, mindent megbocsátok neked. Ismersz valami bírót a közelben, aki ébren van az éjnek ebben az órájában?

— Természetesen, — ragyogott fel Weingarten arca vigyorgó dicsfényben. — Park Avenue és E. 86 Street utca. Állíttassa elő limuzinját és Miss. Telegdy háza felé menet megállunk a bírónál és utána személyesen intézzük el a busineszt a főboszorkánnyal.

Huszonkilencedik Fejezet

Hambleton David és Weingarten Vilmos a Fifth Avenue sugárúton parkolták le limuzinjukat és gyalog mentek Nóra házáig. Kétségek között ingadozva, nem tudták, hogyan közelítsék meg a kiszámíthatatlan természetű nőt, csak bámulták az ajtót és tétováztak.

— Bemenjünk, — kérdezték és nézegették egymást.

— A politika munkára és harcra kész sport, — bólintott Hambleton és az ajtócsengő felé nyúlt.

— Olyan, mint tűzzel játszani a lőszergyárban, — rázta a fejét Hambleton, — én megvárnám a házkutatási parancsot és a SWAT rohamcsapatot.

— Abban semmi mulatság nem lenne, — felelte Hambleton, — már jártunk errefele és csináltuk. Százak haltak meg a tűzvészben, beleértve Osruth és Muresanu barátaimat. Semmi okom, hogy más eredményt tételezzek fel.

— Rendben, csináljuk, — nézte rémülten az ajtót Weingarten, ahogy az kinyílt és Nóra mosolygós arca nézett feléjük.

— Uraim, — tudakolta Nóra mézédés hangon, — minek köszönhetem ezt a késő éjszakai megtiszteltetést?

— Tiszta társadalomkapcsolatos érdeklődés, — felelte Hambleton fülétől füléig érő vigyorral, — jómagam és barátom bocsánatot jöttünk kérni a minapi goromba viselkedésünkért, lent a képtárban.

— Oh, lefolyt víz a híd alatt, — tárta Nóra szélesre az ajtót. — Kerüljenek beljebb és igyunk meg egy kupicával a kandalló előtt.

— Ne a kandallónál, — motyogott Weingarten Hambleton fülébe, — soha nem lehet tudni, hogy mi rázódik ki a szitából egy ókori boszorkánnyal és három halott rokonával a lángok mögött ugyanabban a házban.

Hambleton elhessentette a figyelmeztetést és állát feltartva és mellkasát kifeszítve, Weingartennel a nyomában kullogva követte Nórát be a szalonba.

— Tehát, — mosolygott Nóra, — miben lehetek a szolgálatára maguknak legkiválóbb gentlemaneknek.

— Szóbeszéd szerint, — süllyedt be Hambleton a fotel puha bársonyába és keresztbe vetette lábait. — Három vámpírnő foglalt rezidenciát ebben a házban, ami, — itt leplezetlen gyönyörrel az arcán evidencia után pásztázta körbe a termet, — nemcsak városi rendelet ellenes, de a környékre is komoly veszélyt jelent.

— A tudatlanság erényére alapulva, — kacsintott Nóra és incselkedő hangon beszélt. — Fogalmam sincs, hogy miről beszél. Jelenlegi tevékenységemnek fő irányzata a közelgő választások politikája, és ha régi nagy republikánus pártjának platformjáról óhajt beszélgetni, csupa fül vagyok.

— Mi feltétlen a magzat élethez való jogáért küzdünk, — dobolt Hambleton ujjával idegesen a fotel karfáján, — és a Keresztény Evangéliumos Konzervatívok nézeteit képviseljük és védelmezzük alkotmányunkat és demokrácián alapuló intézményeiket.

— Akkor miért? — Villantott feléje Nóra egy csintalan mosolyt, — miért vágják le a szegényeknek az élelmiszerjegy adományprogramot, és miért próbálják megszüntetni a megengedhető orvosi biztosítás törvényét és miért akarják ötévente naplementézni az öregek szociális nyugdíját. Mindezt egy kétszer felelősségre vont korábbi vesztes elnökért, akit 91 esetben fogtak bűnvád alá. Egy kormányellenes összeesküvésért perbe fogott rombolóért, aki országházunk elleni fegyveres támadásra bujtatott, hogy tönkretégye demokráciánkat, és megvonni akarja az anyagi támogatást az igazságügyi minisztériumtól és megszüntetni a NATO védelmi szövetséget és FBI rendőrségünket, a többi más dologgal egyetemben. Folytassam vagy ennyi elegendő lesz, hogy a helyes irányba noszogassam lelkiismeretét?

— Ez mind Trump ellenes propaganda, — simogatta állát Hambleton és fogait kivicsorítva előre dugta állkapcsát, — és támadófegyveres kormányzat. Én Trump párti vagyok és mellette állok az idők végtelen végéig.

Nóra talpára ugrott és egyenesen Hambleton arcába rikoltott. — Maga imádja Trumpot, mert maga is pont olyan, mint az. Trump fejezi ki legjobban a maga legbelsőbb vágyait és legtitkosabb óhajait. Maga egy rasszista, idegengyűlölő fasiszta és imádja az erőszakot és a garázda zendüléseket és gyűlöli a mindenkit befogadó változatosságot. Totális diktátor akar lenni mind a törvényhozási kongresszussal és az igazságügyi minisztériummal teljes hatalma alatt, hogy egyedül a maga érdekeit szolgálják. Trump Hitlerhez hasonló a harmincas években. Ön is Hitler akar lenni és csodálja a horogkeresztet és bálványozza Mussolinit. Nem emlékszik mi lett ezekből a mozgalmakból, bármilyen népszerűek is voltak a maguk idejében? Zűrzavar, háború és szőnyegbombázás, tömegsírok és gázkamrák, hogy elégezzék a deportáltakat és a kivégzett milliókat, ami pontosan beleillik a maga profiljába is. Mint Trump maga is imádja Putyint és azt az Észak Koreai idiótát, Kim Jung Un elvtársat. Vallja be, hogy imádja a diktátorokat? Trump egy kriminálisan degenerált parazita és közel sem olyan gazdag, mint állítja.

— Trump szereti a mi országunkat, — magasodott fel Hambleton és felemelte a hangját és vadul gesztikulált karjaival. — Szereti az igazi amerikaiakat és a fehér keresztény alapítóit ennek az országnak. Minden egyes ellenségén bosszút fog állni.

— Miből gondolja, hogy nem tartozik az ellenségei közé? — Felelte Nóra és hasábot dobott a tűzre és a lángok messze fellobbantak a kéménybe. — Maga nem éppen egy bibliával hadonászó evangéliumos keresztény. Olvasgatta a szentírást mostanában? Trump fel akarja függeszteni alkotmányunkat és maga, mint egy bárcával igazolt gyagyás, nem lesz többet törvényileg védelmezve és nem fog megmenekülni a dühétől.

— Nem vagyok gyagyás, — kerekítette ki a szemét Hambleton, — de mi maga? Milyen kategóriába illik maga bele?

— Maga egy pedofil, — mutatta ujját Nóra a petróleumipar rettegett vezérigazgatójára. — Nem tartóztatták le magát kiskorúakkal való szex vádjával? Maga kislányokat toborzott meghatározatlan közösülési szándékokra.

— Mindenkinek van hibája, — ordított Hambleton, — a letartóztatás olcsó csapda volt, amit maga szervezett. Bármilyen törvényszéki bíróság igazolni fogja ártatlanságomat.

— Lehet, hogy itt lent a földön, — emelte fel Nóra csitítóan a tenyerét, — de nem fent az égből a mennyi magisztrátus előtt. Mit fog mondani, ha megkérdi, hogy milyen bűnököt követett el az emberiség ellen?

— A bűneim, — üvöltött Hambleton, — nézzük csak, hogy ki beszél itt. A maga ősei szűzlányok vérében fürödtek. Ez közismert tény. Mi tudjuk, hogy három nemhalott vámpír van

fent a maga padlásán. A maga szolgája, Quasimodo és az egyik belső tájékoztatónk vitték fel oda őket három nappal ezelőtt.

— Nahát, — pillantott Nóra a faliórára és vállat vont. A mutatók éjfél utánra mozdultak és rokonai már felkelhettek és megkezdhatték éjszakai korzójásukat.

— Vizsgáljuk meg, ha ragaszkodik hozzá, — mondta Nóra, — de figyelmeztetem. Ha megsérti a méltóságukat, lehet, hogy megeszik magát vacsorára.

Nóra elől, és Weingarten leghátul kullogva a hármas megmászta a négyemeletnyi lépcsőt, az utcaszint felett és direkte a tetőszerkezet alatt találták magukat. Sorba sorakozva egyenként lépkedtek befele és a három üres koporsó, gondosan elrendezve és a hatalmas gerendákon nyugodva, tágra nyitva bámult rájuk.

A koporsók valóban üresek voltak, senki nem nyugodott bennük.

— Semmi hullatetem, — motyogott Weingarten, — kíváncsiságom kielégítve, ha megbocsátanak, én távozom.

— Gyáva, — kiáltott Hambleton, — semmire sem vagy jó. Ugyanúgy, ahogy Trump jelölte ki Mike Pence urat alelnökének. Szerencsétlen választás. Te is mindig elmulasztod megtenni a kötelességed, mindig a legfontosabb pillanatban. Tűnj el és soha többet nem akarlak látni.

— Menjen tehát, — mosolygott Nóra beleegyezően, — vele szemben nincsen semmi összezőrdülés. Inkább maga az, aki miatt aggódunk.

— Aggódunk, — ragadta meg pisztolyát Hambleton és Nórára fogta. — Mi ez a királyi többes szám?

— Mi vagyunk, — válaszoltak női hangok három irányból is és három gyönyörű légies női tünemény formálódott ki az üres levegőből.

— A nevem Deirdre, — beszélt a legidősebb, — kedves, hogy találkozom itt magával, Mr. Hambleton. Mi éhesek vagyunk és Nóra olyan aranyos. Vacsorát hozott nekünk és mi lakmározni fogunk a maga véréből.

Hambleton elsütötte a pisztolyát, hatszor és kiürítette a tölténytárat, de az összes golyó minden nyom nélkül áthasított a három kísértetszerű jelenségen és belefűrődtak a kemény tölgyfa szekrénybe a hátuk mögött.

— Látja, — csóválta fejét Nóra, — kellett volna, hogy egy szent kereszt lett volna magánál. Az elijesztette volna a vámpirokat.

— Kérem, segítsen, — könyörgött Hambleton, — átiratkozom demokratának. Nem akarok vámpírrá válni, mint ezek.

— Ez nem elégséges, — csóválta fejét Nóra és jobbra-balra ingatta mutatóujját. — Szeretném, ha igazi keresztény lenne magából. Hatalmas kereszttel a nyakában és szőrcsuhában.

— Ortodox görög pap lesz belőlem, — zokogott a félelmetes vezérigazgató.

— Nem rossz az ötlet, — bólintott Nóra és intett élőhalott rokonainak, hogy visszakozzanak, de álljanak készenlétben. — De papnak beállni hosszú folyamat és nem biztos, hogy befogadják. Javaslom, hogy csatlakozzon egy Kartahusi görög kolostorhoz, Kréta szigetén. Némaságot fogadnak ott és kivágják a nyelvét, ha sokat beszél.

— Bármit, — tördelte kezeit Hambleton és egy rakás szerencsétlenségbe omlott össze, — csak mentsen ki engem innen.

— Nahát, akkor megegyeztünk, — mosolygott Nóra, — holnap reggel repüljön Bécsbe és onnan le Athénbe. Athénből hajóval tovább Canea fővárosba, Kréta szigetén. A fővárosból

számárháton menjen fel a Psiloriti hegyek lejtőin. A kolostornál könyörögjön a Páter gvárdiánnak, és ha a Páter befogadja, minden problémája megoldódott.

— Köszönöm, — borult térdre Hambleton és össze-vissza csókolta Nóra lábát és szoknyája szegélyét.

— Nincs mit, — felelte Nóra és hangja őszinte szimpátiával teli nagylelkűnek hangzott, — feltéve, ha követi utasításaimat és nem csap be, különben rokonaim valóban megeszik önt vacsorára.

* * *

Fogadalmához hűségesen, igaz erőteljes rábeszélés alatt, David Hambleton elutazott Kréta szigetére és megverte az ősrégi kolostor ajtaját, a hatalmas hegy sziklás oldalán.

Demetrius atya, at öregedő Páter Guardian beengedte és csalánból szőtt csuhát adott neki és egy korbácsot, hogy azzal üsse magát, amíg lelke megtisztul és makulátlan lesz.

Nóra hamarosan értesült a sikerről és Inanna felé fordulva győzedelmesen kacsintott rá.

— Egyel kevesebb, de még sokak vannak hátra.

— Nem éppen egy kegyes cselekedet, amit hirdetnék a nemzeti televízión, — nézett Keith kétkedő arccal a két nőre. — Inkább hallgatnotok kellene róla. Trump lehet, hogy elveszti a választást másodszor is, de Trumpism soha nem fog megszűnni. Szélsőjobboldali erőszak mélyen bele van ágyazódva ennek a nemzetnek a lelkébe. Nem harcolhatunk ellene udvarias kedveskedésekkel. A középén álló határozatlanok fülébe kell prédikálnunk. A tíz százalék, aki még mindig a nyeregben ül, dönti el a választást és azokat kell meggyőznünk.

— Helyes beszéd, Mr. Keith, — beszélt Inanna szarkasztikus hangon, — valóban fenomenális ötletnek hangzik.

— Add meg neki az elismerést, — csóválta fejét Nóra, — a mai nap ötletei a holnap lehetőségei. Ezt tudnod kellene. Mind a kettőtökkel egyetértek. A következő rallygyűlésünkön az infláció csökkentéséről fogunk beszélni, a gyógyszer árakról, hogy az egészségügy alkudhasson a gyógyszergyárakkal, az ipari munkaalalmak vissza hozataláról tengeren túlról és a jelentős infrastruktúra beruházásokról és az orvosi számlákhoz hozzáadott burkolt díjakról. Említettem már eleget?

— Igen, — helyeselt Inanna és Keith egyszerre, — és a gyermekek támogatása és a gazdagok megadóztatása, amivel nagyjából el is magyaráztuk platformunk lényegét.

— Nagyszerű, — biccentett Nóra Keith felé, — foglalt be mindezt a következő kampány beszédembe, és kezdj el rajta minél hamarabb dolgozni, ha lehet.

Harmincadik Fejezet

Négy különböző törvényhatóság fogta bűnügyi vád alá Trump volt elnököt és összeesküvő társait. Ezen felül egy polgári per megtiltotta, hogy bármilyen névvel kapcsolatos cég működhessen, mint business New York államban. Több állam is felhozta az Alkotmány 14-ik cikkelyét, hogy bárki, aki részt vett, támogatott bármi formában és elősegített kormányellenes lázadást, hogy megváltoztassa a választások eredményét és akadályozza a kormányzat eljárásait a szándékkal, hogy megtartsa elnöki hatalmát, alkalmatlan bármiféle jövőbeli kormánytiszttség betöltésére.

Meglepően Trump támogatói teljesen semmibe vették törvénysértéssel kapcsolatos problémáit és továbbra is bőségesen adományoztak Szuper Pac kampány pénzalapjára. Trump több politikai felmérésben is előbbre került és továbbra is mocskolódott az ügyészek ellen, próbálta megrontani a potenciális esküdtek csoportját és rettenetes bosszúval fenyegetett bárkit, ha megválasztják, aki most támadja és felelősségre vonja, mialatt a hatalom nincs a kezében.

Trump nem fizette ügyvédekét és mégis mindig talált újakat, akik próbálták védelmezni a bírósági tárgyalásokon. Trump szégyentelenül kihasználta az amerikai igazságszolgáltatási rendszert, ami olyan csodálatosan védelmezte a vádlottak jogait. Más szavakkal kifejezve, éppen azt szisztémát támadta, ami őt is védelmezte.

Nóra nem hiányolta David Hambleton vezérigazgató urat. Szóbeszéd szerint Hambleton Patagóniába menekült, ahol hatalmas tengermelletti birtokot vásárolt magának, nem messze Hitler feltételezett utolsó rejtékhelyétől. Trump gyertyafényes vacsorát tartott Bedminster, New Jersey állambeli golf klubjában, ahol százezer dollárnál kezdődött a belépti díj, hogy fizesse Giuliani Rudi barátjának tornyosodó védőügyvédi tartozásait. Hozzávetőleg tízmillió dollár haszon jött össze az eseményből, ami kicsiny zsebpénz volt a tartozás nagyságához képest, főleg ha megfontoljuk, hogy a felét Trump megtartotta magának és a maradék meg elment a járulékos költségekre, hatfogásos vacsora előkészítésére és az összes inas és a fiatal pincérlányok fizetésére.

Semmi nem ingatta meg a Trump támogatók odaadását. Tizenöt hónappal az elnökválasztás előtt totálisan biztos nyertesnek látszott.

— Trump minden bizonnyal győzni fog, — beszélt Conti Ilona a résztvevőkhöz, a heti találkozójukon, a Négy Testvér Pizza étteremben, Mahopac városban. — De a helybeli választásokat sem veszíthetjük el. Vagy kínlódnunk kell egy demokrata kongresszussal a 2025-ös év után. Meg kell, hogy nyerjük a 17-es New York választókerületet, nem számít, hogy mennyibe kerül, és mit kell tennünk.

Szavait viharos ováció fogadta, és lábak százai rúgták a padlót és kemény öklök ütötték az asztalokat.

— Mit javasol? — Kiáltottak tucatnyi irányból és egy mély hang hozzátette. — Olyan sok mindent megpróbáltunk már és semmi eredménnyel.

— Merénylőt fogadunk, — nézett Conti asszony egyenesen a mély hang felé.

— Már jártunk arrafele és csináltuk, — harsogott a másodlagos hangok kórusa.

— Professzionista bérgyilkost keresünk Oroszországból. — Válaszolt Mrs. Conti sztentori hangon, — garantált sikerrel. Nexusom van Putyin FSB erőivel és legjobb embereit fogja kijelölni bőséges novichock méreggel. Putyin valóban egy nagyon ebadta baby tud lenni, ha akar, minden gátlás nélkül és kihegyezett karókkal és ezüst golyókkal, ha szükséges.

— Ha ez az orgyilkosság kiderül a szélsőbaloldali liberális magasságok ki fognak minket röhögni a világból, — emelkedett szóra egy gigantikus nagyságú férfi, simára borotvált pófával és széles vállakkal. — Putyin egy kitaszított nemzetközi pária. Még a legjobb barátai és megbuktatják egy garasért, ha rendesen nem fizetik meg őket. Lenne egy jobb javaslatom.

— Rendben, — bámulta meredten Mrs. Conti az óriási alakot, — magának mi a neve és mit javasol. Beszéljen.

— A nevem Oleg Vinogradoff ezredes és a Berkut csoportot fogjuk használni.

— Az meg mi?

— Berkut egy hatalmas rétisas belső Ázsiából. A mongolok használják embervadászatra és parancsszóra gyilkoltatnak vele.

— Egy madár egy gonosz boszorkány ellen, — rikoltott Mrs. Conti, — ez aztán egy lehetetlen ötlet, ha nem abnormális.

— Nem egy igazi madár. Berkut a név, amit az Ukrán speciális karhatalom adoptált, — válaszolta a Berkut ezredes, — a 2014-es rendszerváltozás előtt. A történelem a legbrutálisabb rendőrsége voltunk idáig. A Zelenskyy forradalom után feloszlattak minket és emigrációba kényszerítettek. Sokan közülünk ebben az országban kerestek menedéket, és mi készen állunk bárkit meggyőzni, megcsonkítani vagy megölni, ebben a sorrendben, ha használni akar minket.

— Honnan tudjam, hogy maga egy igazi Berkut? — Kapkodott Conti asszony döbbenet a levegőért. — Mindenki mondhatja, hogy egy bérgyilkos és felveszi a munkadíjat és eltűnik. Van valami bizonyítéka korábbi tevékenységeiről? Hajtott már végre előzőleg is politikai merényletet?

A nagydarab férfi pisztoly húzott elő derékszíjából és Dr. Stahl tarkójához tartotta. — Ez elegendő bizonyíték lesz magának? — Ordította, — meghúzhatom a ravaszt, ha ez kell magának, hogy hitelt adjon szavaimnak.

— Conti tekintetes asszony, — kiáltott az orvos, — mondja meg ennek a degenerált embernek, hogy visszakozzon. Felvesszük húszezer dollár előleggel és egy másik ötvenest kap, ha elvégezte a feladatot.

— Ember, ez aztán okos beszéd, — mondta a Berkut ezredes és pisztolyát leengedve megveregette az orvos fejét. — Nem volt szándékomban bántani magát, hacsak a barátai rá nem kényszerítenek. Ki a célpont férfi és hol találom meg?

— A célpont egy nő, — bámulta meredten Mrs. Conti a feltehető bérgyilkost.

— Az még jobb, — röhögött a Berkut ember, — de duplát kell számláznom, ha sírni kezd.

— Nem fog sírni, — rázta a fejét Dr. Stahl, — a neve Telegdy Nóra és egy durva lelkű négyszázötven éves boszorkány, ha éppen nem egyike az élő halottaknak, akik emberi vért isznak reggelire.

— Én nem hiszek a kísértetekben és a halál utáni életben. Oroszországban mi mind agnosztikus ateisták vagyunk, — nézte mérgesen a Berkut ezredes Dr. Stahl orvost, — ami a legjobb vallás, amit valaha is kitaláltak. Tehát, ha itt mind megegyeztünk, bezárhatjuk a találkozót. Minél kevesebbet beszélünk, annál jobb.

— Ne olyan sietve, — állt fel egy magas és sovány ember és szólásra kért engedélyt. — A nevem Brian Byrne és itt mindenki ismer engem. Az ATT cégnek dolgozom White Plains városban. Telefonvonal szerelő vagyok és hatalmas terepjáró furgonom van foncsorozott ablakokkal, hogy menjek mindenhova. Keresztül tudok hajtani azon a Telegdy némben és soha senki nem fogja meg tudni, hogy ki tette. Lapos lesz, mint egy palacsinta és alkalmatlan lesz bármilyen politikai tisztségre. Nem bánom, ha ez a kedves Berkut ember is próbálja megölni, de totális sikerre, több irányból is kellene működnünk. Emelje fel a kezét, aki egyetért velem.

Tucatnyi kéz emelkedett magasra és Mrs. Conti a telefonvonal szerelőre mutatott. — Többség dönt, Byrne úr, maga lesz a terv B. Ha lenne még valakinek hasznos ötlete, beszéljen most, amíg a vas kovácsolható.

— Mit tetszik ez alatt érteni?

— Amíg benne vagyunk a hangulatban, — felelte Conti asszony leplezetlen büszkeséggel a hangjában.

Egy másik férfi, szemüveges és feje tetején kopaszodó felemelte a kezét és restelkedő mosollyal az arcán felállt és megigazította a székét.

— Doktor Roland Greenburg vagyok a maguk gyógyszerésze. A Telegdy csoporttal kapcsolatos emberek tucatszám járnak patikámba, hogy beváltsák, kiirt tablettáikat. Magam készítem elő a pirulákat és belekeverhetek elegendő ciánt. Soha még nem hallottam senkit, aki egy adagot túlélte volna, amit betáplálok nekik a pult alatt és észrevétel nélkül.

— Kedvelem ennek még a hangzását is, — derült széles mosolyra Mrs. Conti arca, ahogy a gyógyszerészre nézett, — de legyen biztos benne, hogy az FDA droghatóság nem szagolja ki és akkor, maga a terv C. Lenne még valaki más?

Egy férfi jelentkezett szóra. Szerény hangon kezdett beszélni, szinte bocsánatkérően és elfelejtett bemutatkozni. — Feleségemnek, Emilynek, — nézett jobbra és balra, — nagyon csinos konyhakész kollekciója van. Egyet kölcsön tudnék venni és bele tudnám döfni ebbe a szennyes Telegdy székébe, többször is, amíg nem mozdul többet. Lehetne az enyém terv D?

— Nem, ez nem jó, — rázta a fejét Conti elnök asszony, — Hubert Austin úr, a maga javaslata túlságosan brutális és véres. A kés könnyen evidencia lehet. Biztos vagyok benne, hogy Emily, — itt bólintott a férfi felé, — a maga felesége, vissza szeretné kapni a konyhakészét. Én minden bizonnyal ragaszkodnék hozzá.

— Micsoda remek konspiráció, — hahotázott a Berkut aktíva, — nagyon örvendek, hogy részese lehetek. Maguk a legmagasabb minőségű bérnyilkosok lennének még Oroszországban is.

— Rendben, — ütött Mrs. Conti az asztalra elnöki fakalapácsával. — Szavazzunk az indítványon. Követnünk kell a parlamentári szabályokat, elvégre amerikai patrióták vagyunk.

A szavazat tizenhét igen nulla nem ellen jött be és a gyilkossági indítvány, hogy megöljék Telegdy Nórát és két társát, Lilith Inanna és Keith Walker személyeket, el lett fogadva és akkurátusan be lett vezetve a hivatalos határozatok jegyzőkönyvébe.

Oleg Vinogradoff ezredes megkapta húszezer dolláros bankigazolt csekkjét. Kettőbe hajtotta a vastag papirost, mind a vízjelekkel és az arany emblémákkal egyetemben, és gondosan belehelyezte mellényzsebébe és lassú, körültekintő hangon beszélni kezdett.

— Néhány nap felfedezési periódusra van szükségünk, mielőtt üttöképesek leszünk. Tanulmányoznunk kell a célpontok szokásait és napközbeni és éjszakai tevékenységeiket. Biztos vagyok benne, hogy találunk sebezhető pontokat és azokat alkalmatosan kihasználjuk, amíg a

csekket bankunk beváltja és a pénz átkerül a kontónkra. Saját magam feltétel nélkül bíznék önökben, de üzlettársaim nagyon szőrszálhasogató emberek. Senkiben sem bíznak, és mindent duplán leigazolnak, mert zöldkártyájuk még nem lett folyamatosítva és nincsen engedélyezett állandó rezidenciájuk.

— Semmi baj, — Bólintott Conti Ilona a Berkut ezredes felé. — Indítsa meg a folyamatot, de senkinek sem egy szót róla. Ne szellőztesse az ügyet. A demokraták konspiráció mániásak és kiszámíthatatlanok. Semmi szükség, hogy bárki is börtönbe kerüljön, még egy napra sem.

Harmincegyedik Fejezet

Keith gondosan tanulmányozta a kapcsolt írást, amit felfedezett az interneten. Egy vezető neuroscientist analízálta a modern ember agyának áramköreit és messzemenő következtetéseket vont le belőle.

— Nézzetek ide, — intett Nórának és Inannának, — az ostobaság létkérdési veszély az emberiségre. Méltó tekintettel a komputerekre és elismerem, hogy temérdek előnyük is van és gyakorlatias hasznuk, de az emberek egyre kevesebbet gondolkoznak, és nem használják az eszköket. Darwin evolúciós elméletére építve, néhány generáción belül egy népesség fog kialakulni, sokkal kisebb és lassúbb agyvelő kapacitással. Elemi iskolás éveimben, meg kellett tanulnunk a szorzótáblát és a helyesírást az első két, maximum négy év alatt. A mai fiatalok nem tudnak két számot összeadni laptop nélkül, de legalább is egy kézi kalkulátor nélkül. Artificial Intelligence megírja leveleiket és iskolai fogalmazványaikat és soha nem kell, hogy gondolkozzanak. Komputerek hozzák az élet legfontosabb döntéseit és egyedül csak rengeteg golyózáporral és robbanásokkal teli filmeket néznek, vérrel, brutalitással, kínzásokkal és zombié hullákkal és marslakó főszerelőkkel.

— Igaz, — biccentette fejét Nóra Keith felé, — az ostobaság különösen akkor veszélyes, ha arroganciával párosul. Egy demokráciaellenes választási folyamatban újfasiszta demagógot választanak elnöknek, a mesterségesen kialakított választókerületekkel, a szavazásra jogosultak korlátozásával és a hírhedt Elektorral College választói rendszerrel. A fasiszta elnök három konzervatív magisztrátust jelöl ki a legfelsőbb bíróságra. A legfelsőbb magisztrátusok hagyják magukat megvesztegetni és hatalmas összegeket és javakat fogadnak el milliárdos MAGA donoroktól. Ötven év haladását fordítják vissza kinevezésük első két évében. Egy narcisztikus tűzgolyó agitátor, Amerika bukott korábbi elnöke, olyan trágár nyelven szitkozódik, amit még a stráfkocsisok is szégyellnének. Mocskolja a Federal bírót, aki elnököl lázadásra való uszítási és összeesküvés tárgyalásán, hogy meg akarta dönteni az új kormányt és megváltoztatni akarta az elnökválasztás eredményét. Az igazságot kutató demokratákat liberális szemétládáknak nevezi. Befolyásolni akarja az esküdteknek alkalmasakat és lázítja a tömegeket a Truth Social weboldal feltevéseivel. Szégyentelenül meg akarja szüntetni az Igazságügy Minisztériumot és el akarja bocsájtani az FBI rendőreit, ha megválasztják. Ami, — Nóra itt Keith felé mutatott és folytatta beszédjét, — pontosan egyezik a veszélyes ostobaság elméleteddel. Halálos fenyegetések és a következményektől való rettegés, egyedül hibbant agyú esetlen emberek képesek támogatni egy ilyen hazaáruló embert Amerika elnökének. Mutass nekem egy kövér embert rengeteg tetoválással és izzadt pólóinggel szőrös hasán, az egy eltökélt Trump támogató és lelő az utcán, ha kétségbe vonod véleményét.

— Jobb lesz, ha vigyázol, — nevetett Inanna, — téged is meglőnek, ha ilyeneket beszélsz.

— Vigyázni fogok, — válaszolt Nóra csipkelődő hangon, — de nem félek. Továbbra is fogom csinálni napi, talán inkább éjszakai sétáimat a parkokban. Ha szükséges magammal viszem arany álarcomat és Attila bűvös kardját.

— És elveszítéd a választást, — csóválta fejét Keith, — tényleg azt hiszed, hogy a konzervatív média szó nélkül hagyja, hogy szórakozásból csavargókat ütlegetsz a parkokban.

— Még a kritizáló média is hasznos, ha segíti nevem megismerését. — Nézett körbe Nóra, mintha támogatásra lenne szüksége. — Nem gondolod, hogy Szuper man vagy Spider man nem nyernék meg a választást utcahosszal, ha politikai képviselőiséget akarnának?

— Helyes az okfejtés, — bólintott Inanna, — jó lett volna nekem is az Internet az én Sumer időmben. Nem süllyedtem volna el az ismeretlenségbe a homokdombok alatt.

— Nézzétek, — kiáltott Keith, — olvassátok Trump legutolsó feltevését a Truth Social weboldalon. A liberális zsidóság, írja, szavazott 2020-ban, hogy lerombolja Amerikát. Remélem, hogy megtanultuk leckénket és ez nem fog ismét megtörténni.

— Nyilvánvaló Naci propaganda, — hajolt Nóra közelebb a komputer monitorhoz, hogy elolvassa a Huffington Post értekezését. — Ugyanaz, hogy a zsidók voltak felelősek a Bolsevik forradalomért. Trump értelmetlen idiótaságokat halandzsázik. Valamelyik nap állította, hogy Ukrajna támogatásával Oroszország ellen a Második Világháború kitörését kockáztatja. A Második Világháború nyolcvan évvel ezelőtt történt. Azt is kijelentette, hogy elnökválasztási riválisa 2024-ben Barack Obama lesz.

— Ez balek rövid úton teljesen szenilis lesz, — berregtette ki a levegőt Inanna és elbiggyesztette a száját, — ne ostorozd már ennyire.

— Empátiának semmi haszna, — villantott Nóra Inanna felé rosszalló pillantást. — Keményen kell, hogy üssük, amíg sebezhető. Sose félj, hogy utánad jön, ha te most mész utána. Olyan, mint egy rakoncátlan kölyök, akinek dührohamai vannak. A liberális média nem kellene, hogy közvetítse beszédeit és újra sugározza interjút. Ahogy mondtam, még az ellenséges ismertetés is hasznos egy demagógnak. MSNBC és a CNN televízió állomások minket kellene, hogy beszéltesse. Amennyire támogatom a szakszervezeteket, az írósztrájk nem segíti az ügyünket. Az ellene felhozott törvényszéki eljárások sokkal gyorsabban kellene, hogy mozduljanak előre. Zárjátok be, ordította Hillary Clinton ellen, most eljött a mi időnk, hogy mi harsogjuk, hogy tegyék börtönbe a 2024.-es novemberi választások előtt.

— Ne féltsd az Amerikai igazságszolgáltatást, — fordult Keith Nóra felé, — lehet, hogy lassúnak látszik, de meg kell adnunk minden vádlottnak, bűnügyinek vagy polgárinak, hogy használják alkotmányos jogukat, hogy indítványozzanak és fellebbezzenek. Nekünk, demokratáknak nem lehet olyan igazságszolgáltatásunk, amelyet Trump akart, ahol a kinevezett minisztereket, mint saját védőügyvédeit vagy szolgálókat használja és önálló akarat nélküli támogatókkal veszi magát körbe. Meg kell, hogy őrizzük kormányunk három ágazatának, az Igazgatói, Törvényhozási és Igazságügyi jogköröknek teljes függetlenségét.

— Hatalmas parkra lenne szükségem, rengeteg fával és zöld mezőkkel, hogy megtehessem hosszú magányos sétáimat, — felelte Nóra és merengve nézett a távoli semmibe és Rinza cicát az ölébe vette. Gyengéden simogatta a macska selymes bundáját, és a kis állat dorombolt és fejét Nóra karjához dörzsölte. — Talán, — folytatta Nóra, — el kellene utaznom a Dobogókő hegyre és megkérnem Tordát, hogy kérje ki az éjféli sápadt holdvilág istenének tanácsát és áldozzon fehér lovat a tiszteletére. Ezek a politikai viták és, hogy mennyire gyűlöli, egyik a másikat kiszárítja egyéniségemet és üres kéreggé degradál. Zenét szeretnék, ami felebarátod szeretetére ösztönöz és énekhangokat, ami dicsőíti a humanitást. A telehold ezüst fényében szeretnék táncolni és kitárni szárnyaimat az emberiség javára. Szeretném, ha az égő bokor beszélne hozzám.

— Central Park, — nézett Inanna Nóra felé, — ott rengeteg fa van és zöld bokrok.
 — Central Park szemetes és tele van pervert gyagyásokkal és csavargókkal, — rázta a fejét Nóra, — lenne a városon belül valami nemesebb hely szellemi megújulásomra?
 — A Bronxi Botanikus Kert, — mutatott Keith egy terjedelmes New York City térképre a falon. — Vonatozz a Metro North vasút Harlem vonalán a Botanikus Kert állomásig a Bronxban és menj be a parkba. Belépőjegyet szednek, de a park tiszta, rendezett és biztonságos.
 — Kösz, drága matematikusom, ezt fogom tenni, — veregette meg Nóra Keith arcát és a fiatalember mélységesen veresre pirult. Halálosan szerelmes volt Nórába, de az utóbbi időben a bűvös lány tartotta a három lépés távolságot.

* * *

Nóra felvette legkedvencebb piros ruháját és fekete köpenyt terített rá csuklyával, ami eltakarta arany álarcát, amit feltett erre az alkalomra. Őseinek csodakardja a hátán feküdt keresztbe erős bőrhüvelyében a köpeny alatt eltakarva és Quasimodo szakértő kezében borotvaélesre csiszolva a köszörűkövön.

Nóra nem gondolt semmiféle konfrontációra, de jól esett sétálni így, mint régebben az emlékezetes időkben. Kifizette a belépődíjat és széles körben megindult a Boróka Domb irányában, a régi dohánymalom épülete felé, a hatalmas park túlsó oldalán.

Megcsodálta a Bronx folyó vízesését és leült egy csésze kávéra a teraszon a folyó mellett. Alig kortyolt egy ízelítőt a forró folyadékból, amikor három férfi bukkant elő a háta mögül és kérdés nélkül leültek asztalához.

Nóra kíváncsi pillantást vetett rájuk és csuklyáját fellebbentve megkérdezte.

— Lehetek valamiben szolgálatukra, uraim?

— Minek a csuklya? — Kérdezte a legtrabálisabb a három közül, talán százkilencven centi magas és 120 kiló. — Harminc fok meleg van és süt a nap, miért nem visel ujjatlan inget és miniszoknyát?

— Maguk honnan valók? — Kérdezte Nóra és háta mögé nyúlva megérintette kardjának markolatát. — Miféle buta akcentusa van? Ebben az országban mi nem molesztálunk magányos hölgyeket komoly következmények nélkül.

— Na, nézzünk csak oda, hogy ki beszél, — szólalt meg egy második, — maga honnan való, Máramaros grófnője? Mi meg ezt szeretnénk megtudni.

— Értem, — felelte Nóra és kezét felemelve békítően intett a férfiak felé. — Maguk tudják, hogy ki vagyok és mégis zavarnak. Én is tudom, hogy maguk kik. Maguk orosz huligánok. Magukat reggelire megeszem, ha jókedvemben vagyok.

— Maga meg jön velünk, — csatlakozott a társalgáshoz a harmadik és hosszú vadászkését kihúzva Nóra felé tartotta. — A könnyebb módon vagy a nehezen, ez már magától függ.

— Hova? — Mosolygott Nóra.

— Látja ott azt a furgont a parkolóban, — mutatott a magas tróger egy sötétre foncsorozott ablakú járműre. — Elhajtunk magával valami privát helyre, ahol zavartalanul beszélgethetünk.

— Miről akarnak beszélgetni?

— Politikáról, — felelte a három támadó egyszerre, — maga demokrata képviselő akar lenni a kongresszusban. A maga pártja támogatja az Ukrán fasisztákat, hogy háborúzzanak Oroszország ellen. A maga pártja beszennyezte Oroszország anyánk hírnevét. A mi Putyin elnökünk együttműködhetett volna Trump elnökkel. Uralhattuk volna az egész világot, ha maguk radikális mocsokzabáló szemétládák nem köpnek bele egyezményünkbe. Gyerünk, nincs sok időnk vesztegetni.

— Nem megyek, — húzta szemét keskenyre Nóra, — maguk felfogadott bérgyilkosok. Kinek dolgoznak?

— Sose bánd, hogy kinek? — Ragadta meg a legnagyobb gengszter Nóra karját és lerántotta székéről. Nóra engedett a húzásnak, de egy lábán ugrálva megtartotta egyensúlyát és gúnyos hangon válaszolt.

— Rendben, jövök, valóban szeretném látni a furgonjukat belülről és meghallgatni indokolásaikat.

A három támadó körbevette és a furgon felé taszították, minimum ellenállással Nóra részéről. Nóra kapaszkodott be elsőnek a járműbe és kardját előrántva lefejezte az első utána lépőt. Féltrelokte a testet és kikiabált.

— Kérem a következőt.

A másik kettő két oldalról közelítette meg a kocsit. Nyilvánvalóan látták elvtársuk halálesetét és nem akartak hasonlóképen járni.

— Szemét szuka, — rántott pisztolyt a második és Nóra felé lőtt. — Ezért megfizetsz.

A golyó visszapattant Nóra álarcáról és megölte a második támadót.

— Ketten maradtunk, — nézte Nóra keményen a férfit, — hajlandó feladni, vagy akar tovább velem táncolni?

A harmadik felkapott a hátsó ülésről egy AK47-es géppisztolyt. Próbált tüzelni, de Nóra kiütötte kezéből a fegyvert. Két kézzel megragadta az ember fejét és erős rántással megcsavarta és a nyak hangosan megreccsent. A harmadik bérgyilkosnak eltörött a gerince és tehetetlen teste lezuhant a furgon padlójára.

— Több nincs? — Nézte Nóra a három kimúlt orosz és észrevett egy remegő alakot a vezető ülésben rémülten kuporogni. Ránézett és intett neki.

— Ez a maga furgonja?

— Aha, — bólintott a sofőr és mind a két kezét a magasba emelte. — Nem akarok semmi bajt okozni. Kérem, ne gyilkoljon meg. Családom van, feleségem és három gyerekem. Az oroszok kényszerítették, hogy hozzam el őket ide. Nem az én ötletem volt az egész.

— Ok, — nézte Nóra a zokogó férfit, — maga még nem bosszantott fel engem, idáig. Vigye vissza ezt a három hullát ahonnan jöttek. Mondja meg a megbízóinak, hogy öngyilkosságot követtek el. Ha bárkinek megemlíti, hogy én tettem, megkeresem magát és Isten legyen irgalmas magához.

Ezt bejelentve Nóra kikászálódott a furgonból és visszament asztalához. Ott megitta a kávéját és nyugodtan tovább folytatta sétáját a parkban.

Harmincketedik Fejezet

Brian Byrne egyenesen hazahajtotta a furgont, Mahopacra. Beparkolta a garázsába, és rá sem nézett a három hullára, akik a hátsó ülésen heverték egymáson. A meleg időben gyorsan bomlásnak indultak és a rothadó testek csípős hullaszaga hamarosan betöltötte az egész garázst. Felrohant az emeletre, ahol sietve töltött magának egy pohár Kentucky Bourbon viszkít, ahogy felesége elképedt arccal szemlélte tevékenységét.

— Brian, — kérdezte az asszony, — van valami baj?

— Nincs semmi, — nyomta félre feleségét Brian, — menj vissza a fazekaid és a főzőkanál mellé.

Felesége gondosan hallótávolságon kívül, Brian feltelefonálta Conti elnök asszonyt az alagsori telefonkészülekről.

— Rossz híreim vannak, — nyögött és szuszogott elfojtott hangon. — A három Berkut halott és segítségre van szükségem, hogy eltüntessük a tetemeket.

— Halottak, — sikított Mrs. Conti, — mi van a célpontunkkal? Az is halott?

— Nem láttam, ott sem volt, — hazudta Brian, — a Berkut trógerék valamin összevesztek és bebolondultak. Megölték egymást. Én hazahajtottam és azonnal hívtam magát. Mit tegyünk?

— Téged kellett volna, hogy megöljenek, — morogta Conti Ilona és hangosan hozzátette. — Fél óra múlva legyél ott a Sycamore parkban az öreg tölgyfa alatt közel a tenispályákhoz. Én majd értesítem a többieket. Hozz egy ásót, két órán belül sötét lesz és elássuk a Berkut merénylőket. Ne ess pánikba, légy férfi és ne egy szerencsétlen nyafogó vigéc.

Sycamore Park ritka természeti kincs Putnam megyében, egy hatalmas őserdő mellett és egy terjedelmes tóval határolva. A szokásos négy bandatag ott ült egy piknik asztalnál és szemlélgették a furgont, ami most már büzlött, mint egy tucát döglött disznó, akiket most ástak ki a cigányok a dögléptől.

Conti asszony bámulta az élettelen tetemeket és rázta a fejét. — A Berkut emberünk nincs közöttük. Nem fizetek neki semmit, amíg ezüsttálcán ide nem hozza nekem Telegdy Nóra fejét.

— Ezek nem ölték meg egymást, — piszkálta meg a hullákat Henry Stahl, a megyei halottkém. — A fej nélküli koponyáját borotvaéles karddal választották le a nyakáról. Tiszta vágás, mintha egy operáló orvos csinálta volna. A második lelőtte a harmadikat, és akkor kértem én, ki törte ki a nyakát a feltételezett pisztolyosnak? Látok itt egy AK47 löfegyvert, de nem látok semmiféle kardot vagy szablyát, még csak egy konyhakést sem. Valaki más ölte meg őket. Orvosi igazolványomat teszem rá, hogy igazam van.

— Megmondtam nektek, testvérek, — szólalt meg valaki, nyilvánvalóan Austin Hubert, akinek a felesége Emily. — Kellott volna, hogy használjam a kést, ahogy javasoltam.

Egy motorbicikli kanyarodott be a bejárat felül és egy gigantikus nagyságú férfi ugrott le róla. — Mi folyik itt, — ordította, — ki gyilkolta meg az embereimet? Ez a feladat jóval kockázatosabb volt, mint elhitették velem. Most már duplát kell, hogy számlázzak. Százezer dollár lesz, meg a temetkezési költségek.

— Mr. Vinogradoff, — bökte mellbe mutatójával Mrs. Conti az akadémikuskodó férfit, — vagy inkább nevezzem ezredes elvtársnak? Sikertelenségért nem jár fizetség. Az előleg csekket letiltjuk. Menjen oda vissza ahonnan jött. Gyilkoljon meg valakit inkább a Wágner zsoldosok közül.

Vinogradoff pisztolyt rántott derékszíjából. A levegőben felhúzta a ravaszt és Mrs. Conti szeme közé tartotta. Brian Byrne azonban gyorsabb volt, és mellbe lőtte a Berkut bérencet, pontosan ott ahol szíve kellett, hogy dobogjon. A Berkut fegyveres összeesett és Brian lefújta a füstöt pisztolya csövének végéről.

— Csak az első nehéz, — mosolygott, — a negyedik már gyerekjáték. Meg lehet szokni.

— Te ölted meg a másik hármat is? — Kiáltotta mindenki egyszerre.

— Azt nem mondtam, — csúsztotta vissza Brian fegyverét a pisztolytáskába. — nem volt nálam a pisztoly, de ha nálam lett volna egyből agyonlőttem volna mind. Elvégre sok vadnyugati mozit nézek a Sling televízión.

Mrs. Conti az erdős rész felé bólintott. — Itt az ideje, hogy ásni kezdjünk, — mondta, — egy óra múlva sötét és négy hullát kell elásnunk, és csak három férfi van hozzá és egy ásó.

— Nem szükséges, — csóválta fejét Dr. Stahl, — és fel fogják fedezni a tetemeket. Vigyük el őket a megyei hullaházba, ahol hamvasztani lehet. Az utolsó műszak este hatkor hazamegy és senki nem fog zavarni minket.

— Elég nehéznek látszanak, — bámulta Brian a halottakat és vakargatta a fejét. — Gerincsérvem van, és nem emelhetek húsz kilónál többet.

— Nem probléma, — mosolygott a halottkém, — van nálam egy csontfűrész és elektromos fűrő. Felvágjuk őket mozdítható darabokra.

Ezt kijelentve, és minden jelenlévő lelkesen helyeselt, megkezdték a darabolást. Elhajtottak a hullaházhoz és reggel öt órára a négy Berkut bérgyilkos porrá és hamuvá degradálódott. Maradványaikat kiszórták a zöldségpiac mögötti frissen felásott ágyásba, tíz kilométernyi távolságban.

Mondanunk sem kell, hogy a kombinált agyvelő kapacitása, Conti asszonyságnak és Stahl halott vakarászó doktor úrnak, minden eshetőségre gondolt és mindent megfontolt és a lebukás minden esélyét kizárta.

* * *

Egy napsütéses hétfő reggelen a telefon csörögni kezdett Mrs. Conti irodájában, a Mahopaci Republikánus pártbizottság főhadiszállásán. Elmerülten nézve a Fox és Barátai televízió műsorát, Conti asszony semmi rosszra nem gondolva felvette Mobil telefonját és ránézett a hívó azonosítási szövegre.

— Szentséges jó Isten, — sikoltotta, — ez Mike Lawler, a kongresszusi képviselőnk. Vajon mit akarhat?

Megnyomta a fogadógombot és legudvariasabb hangján és legtiszteletteljűbben bejelentette.

— Tisztelt Lawler képviselő úr, mélységes megtiszteltetés, hogy telefonál nekünk. Itt Conti Ilona, a helybeli Keresztény Konzervatív Aktivisták csoportjának elnöke.

— Nem érdekel a titulusa, — felelte éles hangon a fiatal politikus. — Miért fogad fel orosz bérgyilkosokat, hogy eltüntesse ellenfeleit? Ha fele is igaz az utcai szóbeszédnek, maga rettenetes kárt okoz a mi nagyhírnevű, legfelségesebb történelmi republikánus pártunknak.

— De gondoltuk, — kapkodott Conti asszony a levegőért, — hogy el kell választanunk a bűzát a polyvától, és csirájában kell elfojtanunk a bajt.

— Rosszul gondolták, — emelte fel hangját a máskülönben szelíd modorú kongresszusi képviselő. — Semmi szükségem kriminális segítségre, hogy megválasszanak. Én egy *Soha Trump* fiatal republikánus vagyok és most terjesztettem fel a kongresszusban egy folytatólagos határozatot, hogy ne zárjuk le kormányunkat. Együtt a középutas demokratákkal elegendő szavazatunk van, hogy Kevin McCarthy megtartsa alsóházi elnökségét. Az ultrajobboldali képviselők, mint Marjorie Taylor Green és Matt Goetz Floridából, nem hirdetnek használható programot, kivéve bosszút és megtorlást, hogy szolgálják és kielégítsék kívánságait a volt elnöknek, és hogy imádják azt a kétszer kongresszusi vétkek elleni vizsgálat alá fogott narcisztikust, akit négy különböző bírói kerületben kilencvenegy esetben vádolnak bűnügyileg, leírhatatlan galádságokért. Semmi szükségem a segítségére. Miféle emberek vannak a maga politikai csoportjában, elmegyógyintézetből megszökött pszichopata örültek? A globális felmelegedés valóságos és túlságosan nagyszámú milliárdost választanak meg képviselőnek, hogy kifosszák a középosztályt és lerombolják földünket. Túlnyomó többséggel fogok nyerni, feltéve, ha a maguk szemétláda gazember kriminális bandája elhatárolja magát az én becsületes politikai kampányomtól.

— De Telegdy Nóra valóságos és azonnali veszélyt jelent a mi vallási hithűségen alapuló republikánus köztársaságunk számára, — tiltakozott Mrs. Conti, bebizonyítva a közmondás igazságát, hogy a *pokolnak nincs oly dühe, mint egy rendreutasított nőnek* és folytatta. — Ez a Telegdy nőszemély szaladgál mindenfele, feltámasztja a halottakat, pogány tömeggyűléseket tart és rituális boszorkányságokat csinál, akárhol megjelenik. Itt a természetfeletti ellen kell küzdenünk és a cél szentesíti az eszközt, hogy megakadályozzunk egy többszörös gyilkos zombit, hogy képviselje a mi tisztességes középosztálybeli választópolgárainkat.

— Ezt bízza rám, — harsogott Lawler képviselő, — lehet, hogy megnyeri az előválasztásokat, de novemberben a végső választáson tönkre verem. Egy ötszáz éves boszorkány nem fog nyerni egy tisztavérű amerikai fiatal patrióta ellen, mint én.

— Négyszázötven éves, — motyogott Conti asszony.

— Mostanra már inkább ötszáz, — kiáltott Mike Lawler és hatalmas durranással lecsapta a kagylót és a telefon elhallgatott.

Harmincharmadik Fejezet

Hazafele hajtv a Bronxból, lassan megvilágosodott Nóra előtt, hogy mi történt. Jogosult felháborodásban ismételten megölt három emberi lényt. Nem mintha nem érdemelték volna meg, el akarták rabolni, de talán mégsem, mindössze szentől szembe akartak beszélni vele.

— Rettenetesen szörnyű, — suttogta magában, — hogy nem tudom megtagadni alaptermészetemet. Gonosz boszorkány vagyok, aki örömet szerez véres kínzásokban és gyilkosságokban.

Egy vadonatúj drága BMW vágott elébe és Nórának fékeznie kellett, hogy ne ütközzenek össze. Hirtelen vágyat érzett, hogy megölje az arrogáns városi pimaszt. Máskor gondolja meg, hogy kivel próbál kikezdeni.

A Third Avenue sugárút hídjánál lement az országútról és a Második sugárúton déli irányban haladt tovább. Rengeteg kocsit és taxi késleltette előrehaladását. A rengeteg kipufogógáz fojtotta lélegzését, amikor csak haza akart kerülni és megnyugodni, talán táncolni a kandalló lángjai előtt, szabadon és önfeledten, mint egy daloló madár.

Végre odahaza, a garázsajtó hatalmas csattanással záródott be Subaru terepjárója mögött és sietve felrohant az emeletre. Ott lekapcsolta kardját, levette arany álarcat és némán nézte a lángokat, ahogy mellkasa emelkedett és zihált és ujjai örült ritmust doboltak a fotel karfáján.

— Mi a baj, drágám, — közeledett felé Inanna, — milyen volt a sétád? Nagyon felizgatottnak látszol.

— Talán nem kellene politikában részt vennem, — fordult Nóra félistennő barátnője felé, — a versenytársak nagyon hátrafele borzolják a szőrömet. Megöltem három embert és a negyediket futni hagytam, mert könyörgött az életéért.

— És, mi a probléma, — mosolygott Inanna, — hogy megölted a hármat vagy, hogy a negyediket futni hagytad?

— Inanna, — vetett rá Nóra rosszálló pillantást, — te teljesen javíthatatlan vagy. Meg kell, hogy változzak. Nem gondolod?

— Megváltozni nem könnyű, — simogatta Inanna Nóra arcát, — Egyedül nem tudod megtenni. Segítségre van szükséged.

— Hogyan?

— Vegyünk fel egy házitanítót, vagy egy szárazdajkát, talán egy pszichiátert, azok talán meg tudnak civilizálni, hogy nyugodtan kampányolj.

— Szárazdajkát, — nézte Nóra csodálkozva a kedves félistenséget, hogy nem-e viccelődik. — Ismersz valakit alkalmas referenciákkal?

— Természetesen, — bólintott Inanna és fésűt vett a kezébe és igazgatni kezdte Nóra haját. — Amikor utoljára beszéltem vele, éppen ilyen pozíciót keresett.

— Mi a neve?

— Ígérd meg, hogy nem ölöd meg, — felelte Inana és ujjával idéző jelt mutatott, — ha hátrafele borzolja a szőrödet.

— Megígérem, — húzta szemét keskenyre Nóra, — utoljára kérem. Mi a neve és honnan való?

— Ftatateea, — lebegtette Inanna a szempilláit, — eredetileg Egyiptomból való. Kleopátra dadája volt és ő tanította meg, hogyan kezelje Caesart és hogyan legyen belőle királynő. Elég jó referencia, nem gondolod?

— Ez kétezer évvel ezelőtt volt, — kerekítette tágra szemét Nóra és rázta a fejét. — A világ nagyon megváltozott az óta. Nem lenne egy kis túlzás elfogadni a mi időkben?

— Hát egy kicsit idősebb, mint te, de nálam fiatalabb. Az ő szakmájában a tapasztalat, ami lényeges.

— Hol dolgozik jelenleg?

— Az Egyiptomi kiállítás kurátora a Metropolitan Szépművészeti Múzeumnál a Fifth Avenue sugárúton. Nem messze innen. Fel tudnánk ide venni másodállásban.

— Rendben, — sóhajtott Nóra, — csináljuk. Nekem nincs semmi veszténivalóm és hitetlenségem már régen szüneteltetve lett.

* * *

Ftatateea pontosan megjelent, ahogy megegyeztek. Magas, aszkéta külsejű, meghatározhatatlan korú nő volt. Száraz mosollyal az arcán tartózkodóan nézett, és kinyújtotta csontos kezét és bemutatkozott.

— Ftatateea.

— Érezze magát otthon nálunk, — fogadta el Nóra a kezét és bólintott. — Végtelenül örvendünk az ismeretségnek.

— Hasonlóképpen, — felelte Ftatateea és szigorú arcvonásai kissé enyhülni látszottak.

— Régen nem láttalak, — csatlakozott Inanna a beszélgetéshez, — rettenetes volt, amit a Rómaiak tettek veled.

— A mi fajtánk sok mindent elvisel, — nézett Ftatateea kedvesen Inanna felé és Nórára mutatott. — Ez lenne a fiatal hölgy, akinek magaviseletével problémák vannak és korrepetálásra lenne szüksége?

— Olyanféleképpen, — kacagott Nóra és helyet mutatott a vendégnek. — Kérem, üljön le. Hozhatok valami üdítőitalt?

— Csapvizet, — felelte Ftatateea és az egyik fotelbe leülve keresztbe vetette a lábait.

Sötét nadrárgosztümöt viselt hosszú lábain, ami alig engedte kivillanni fényes barna bőrét, ami a homoksivatag színére emlékeztetett a Halottak Völgye piramisok tövében.

— Szeretném megtartani állásomat a múzeumnál, — méregette fel a két nőt magának, akik segítségét kérték. — De azt leszámítva, minden energiámat felajánlhatom az ügy érdekében.

— Bőségesen elegendő szoba van ebben a házban, — mosolygott Nóra és tegeződésre fogta, — beköltözhetnél hozzánk és megtakarítanád a lakbért. Teljes fizetést adnánk neked, amennyit kérsz.

Keith lépett be a szobába és hátratántorodott és szinte összecsuklott meglepetésében, ahogy meglátta a szigorú tanító nénit.

— Egy iskolabubus, — suttogetta Nóra fülébe, — mi a csudát akarnál tőle?

— Hallgass, jóember, — felelte Nóra és megszorította a matematikus kezét, hogy az felszisszent fájdalomában, — légy kedves a hölgyhöz. Ügyes gyakorlatiasságokat fog nekem tanítani és talán némi modort neked.

— Látod, — mondta Ftatateea, nem hagyva az incidenst figyelmen kívül, soha máskor sem, és hozzátette. — Pontosan ez, amiről beszélek. Hirtelen haraggal való reagálás a legkisebb inzultálásra is. Erőt kell vennünk érzéseinken és el kell halasztanunk a megtorlást, amikor kedvezőbb alkalmunk lesz, ami minden bizonnyal jönni fog.

Ezt így megmagyarázva Nórára és Inannára nézett és határozott hangon kérdezett.

— Mi a nagy kényszerállapot, ami olyan sürgősen szükségeltette jelenléteemet? Ne féljete megmondani az igazságot. Klienssel szembeni titoktartás kötelez, köztetek és egy pszichiáter vagy ügyvéd között. Mind a két szakterületre van engedélyem.

— Most öltem meg három embert egy parkban, bűvös kardommal és arany védőálarcomat viselve, — sóhajtott Nóra mélységes megbánással hangjában. — Nem tudom, hogy mi vett hatalmába. Igaz, határozottan hittem, hogy el akarnak rabolni, hogy bántalmazzanak, de nem volt szükséges, hogy beüljek furgonjukba. Tudat alatt összecsapásban reménykedtem, hogy kielégítsem gonosz természetfeletti vágyamat, ami mélyen bent lakozik lelkem mélyén.

— A bűn beismerése az első lépés a probléma orvoslása felé, — szemlélgette Ftatateea Nórárt és békítően tartotta felé kezét, — de visszakozzunk egy lépést. Mit kerestél a parkban? Mi volt az ok, hogy odamentél? Miért voltak nálad fegyvereid?

— Meg akartak öletni, — kiáltott Nóra, — igaz, rosszat sejtettem és készen akartam állni a harcra, ami jó érzéssel töltött el.

— Nem éppen a leghasznosabb tulajdonság, valakinek, aki politikai tisztségre aspirál, — morogta Keith, — ezt magam is megmondhattam volna. Van bőven tapasztalatom dühkitörésekkel. Négy évet töltöttem börtönben, Georgia államban országúti csetepatéért.

— Úgy látszik, — Keith kitörését eleresztve füle mellett, Ftatateea Nóra felé nézett. — Itt lesz nekem bőven feladatom. Ha felvesznek, korlátlan hatáskört akarok módszereim felett és ellenvélemények nem fognak befolyásolni.

— Megadatott, — bólintott Nóra.

— Elsősorban, — érintette meg Ftatateea Nóra piros ruhájának finom selymét és halvány mosolyt vetett feléje. — Nincs többet semmiféle provokáló piros ruha. A politika nem szépségverseny, bár némely jobboldali feminista aktívák határozottan úgy viselkednek csupasz karjaikkal és tornyos frizurájukkal. Mostantól kezdve, Nóra, ha kimész bárhova, viselj fekete vagy sötétkék nadrágkosztümöt, garbó nyakú blúzzal és semmiféle felpockolt keblek. Nincs több köpeny és kösd be hátul a hajad kontyba. Ékszerek, csak a legkisebb minimum, és ha mosolyognod muszáj, fogd rövide és szárazra.

— Na, ezt szeretném látni, — morgott Keith az orra alatt, — Máramaros grófnője Veszta szűzként viselkedik. Senki nem fogja észrevenni. Hogyan javasolja, hogy kampányoljunk?

— Ódivatú módon, — felelte Ftatateea, — mint az ókori Egyiptomban. Ajtóról ajtóra személyesen. Több mint egy évünk van az elnökválasztásig. Bőségesen elegendő idő, hogy terjesszük üzenetüket.

— Hogyan? — Ráncolta homlokát Keith és leesett az álla. — Többet senki nem nyit ajtót a kertvárosokban. Sok a bűnözés és erről kellene beszélnünk az Interneten és a Twitter és Podcast weboldalakon. Használjuk ki a komputer korszakot.

— Csönd legyen, Keith, — nézte Nóra a matematikus plusz komputer szakértőt, — Ftatateea helyesen beszél. Jövőbeli képviselőddel személyesen találkozni minden pénzt megér. Szerintem, meg kellene próbálnunk. Még három hónap van a New York előválasztásokig.

Semmi szükség, hogy az egész országra kiterjedjünk. Ha Iowa államban olvassák a nevemet a ChatGPT weboldalon, nem segít itt engem New York állam déli részében.

Így rendreutasítva a matematikust, Nora Ftatateea felé fordult és kezét kezére tette. — Igazad van, — beszélt hozzá kedves, bátorító hangon. — Választókerületemet felosztjuk tucatnyi részre. A tavasz kezdetén minden ház ajtaján bekopogunk kéthetente. Több száz hirdető táblát nyomtattatok és ezernyi brosrát. Mit gondolsz, hogy mit írjunk rájuk?

— Ezt, — felelte Ftatateea habozás nélkül, — Ismerje meg Telegdy Nórát, az ön jövőbeli demokrata kongresszusi képviselőjét. Küzdeni fog a bűnözés ellen, hogy ne terjedjen át az ön szomszédságába. Védni fogja az alkotmányt, ami önt is védelmezi, és védeni fogja országunk Isten adományozta diverzitását. Vissza fogja adni, hogy ingatlan adót és a helybeli állami és városi jövedelemadót le lehessen vonni az adózható Federal jövedelemből. Rá fog mutatni, hogy a szélsőjobboldali média ugyanabból a *Hogyan Legyen Belőled Diktátor* forgatókönyvből olvas. Védelmezni fog ennek a kétszer kongresszusi vád alá helyezet és kilencvenegy alkalommal bűnügyileg megvádolt volt elnöknek a bosszújától és megtorlásától, aki minden ellenfelét ki akarja végeztetni, mint például a Fehér Ház *összekapcsolt vezérigazgatói* főtisztjét és mindenki mást, aki nem követi hazug propagandáját és bármi veszélyt mutat hatalma ellen és kimondja az igazságot róla és leleplezi hazugságait.

* * *

Ftatateea beköltözött Nóra E. 78 Street utcai palotájába. Elfoglalta János korábbi szobáját, ami kinézett az utcára. Átvette a palotamenedzseri intéző szerepét és engedélye nélkül senki nem látogathatott és semmi telefonhívás nem lett továbbítva tudta nélkül. Ftatateea belegyezően nézte a három koporsót a padláson. — A halottak nem zavarnak minket, — mondta, — türelmesen várnak a feltámadásra. Ez itt még mindig jobb, mint bebalzsamozni őket és múmiát csinálni eltávozott halott szeretteinkből.

— Ezek élőhalottak, — ellenkezett Quasimodo, — éjszaka szabadon járkálnak és vért isznak, ha alkalmuk van rá.

— Elsősorban, — vetett rosszálló pillantást a szigorú tanító néni a púposra, — nem a maga vérét isszák és magának éjszaka aludnia kell. Hagyja a halottakat békében pihenni és maradjon a saját szobájában.

Ftatateea hűségesen elkísérte Nórát hosszú sétáin a Second Avenue sugárút és az E. 86 Street utca hosszában. Bementek a Vienna kávéházba, ahol egykoron Romberg Zsigmond komponálta dalait és Mueller Anna tulajdonos énekelt törzsvendégeinek és muzikál műsorok direktorainak, a száz évvel ezelőtti Broadway korszakából. Ftatateea végtelenül merev volt és rideg, hogy szinte derékszögek látszottak vonásain, de komoly hozzáállása hasznos hatással verődött vissza tanítványáról és Nóra többet nem keresett bajt magának.

Habos kávéikat szűrészölgetve csendesen hallgatták a közelben ülő európai kinézetű férfiak csoportját beszélgetni.

— Trump elnök, — jelentette ki az egyik, — soha nem fenyegetett senkit és soha nem lázította a tömegeket. A kongresszusi épület békés látogatását, a 2021. január 6 napon, a korrump Igazságügyi minisztérium titkosszolgálatának beépített emberei változtatták fegyveres ostrommá.

Ezt kijelentve a férfi a két nő felé fordult és ujjal rájuk mutatott. — Mit gondolnak, — kérdezte, — hogy Joe Biden elnökséget bitorlót kongresszusi vizsgálat alá veszik? Erre bőségesen van evidencia. Szerintem Joe McCarthy kongresszusi elnök azonnal szavazást kellene, hogy elrendeljen ebben a fontos ügyben.

— Jóska, — nézte szigorúan a tulajdonos lady a férfit és csóválta a fejét, — hagyj a hölgyeknek békét. Nem látom, hogy érdekelné őket a politika.

— Így igaz, — mosolygott Nóra és Ftatatea megszorította a kezét az asztal alatt és a fülébe suttogott.

— Nóra, ne törődj vele, az alak provokálni akar, feltehetően tudja, hogy ki vagy.

Semmibe véve a figyelmeztetést, Nóra fixírozta a férfit és csóválta a fejét.

— Nem érdekel a politika, — mondta gúnyolódó hangon, — és fogalmam sincs, hogy ki az a Kevin McNamara.

— Látja, — vigyorgott a provokáló, — ha maga járna politikai gyűlésekre, akkor tudná, hogy ki a kongresszus republikánus elnöke.

— Érdekes, — mosolygott Nóra még jobban, — igaza van, de kérdezzek én valamit.

— Kérdezzen, — fújta fel a mellkasát Jóska, mint kakas a szemétdombon.

— Maga meg tudja azt, — felelte Nóra és látszott, hogy küszködik, hogy ne törjön ki hangos hahotába, — hogy ki az a Salomvári Józsua?

— Nem, — bámult vissza Jóska. — Miért kellene tudnom?

— Látja, — kuncogott Nóra, — ha maga meg nem járna minden este politikai szemináriumokra, akkor tudná, hogy ki dugja a feleségét.

— Cigány lotyó, — üvöltött Jóska és több asztalt felrúgva felugrott és próbálta Nóráat torkon ragadni. — Ezért megkapod a magadét.

— Csillapodj, Jóska, — kiáltott Mrs. Mueller, a tulajdonosnő, és biccentet egy hatalmas darab fekete férfi felé, aki idáig csendesen üldögélt a sarokban. — James, dob ki ezt az idiótát.

Köpködve, káromkodva, karjaival hadonászva és rugdosva, Jóska repült, mit egy gellert kapott rakéta, ki az ajtón és az utcára. Mrs. Mueller bocsánatkérő pillantást vetett Nóra és Ftatatea felé.

— Borzasztóan sajnálom, hölgyeim, elnézésüket kérem. Szerintem mindenféle fajtát be kell, hogy fogadjunk, hogy egészek legyünk, de ez itt tényleg kilógott a sorból, a nyakánál fogva. A felesége tavaly elvált tőle és megszökött egy demokratával. Nyilvánvalóan, nagyon a szívére vette a maga tréfáját.

— Semmi baj, — kacsintott Ftatatea a tulajdonosnőre, — áldott legyen a béke. A kávéja csodálatos és gyakran fogunk idejárni.

Ezt kijelentve, mennyei felszentelés mosódott alá a magas fellegekből minden jelenlévőre és Ftatatea Nóra fülébe súgott.

— Legyen ez neked egy jó lecke, drága gyermekem. Megvan a harcnak is az ideje és a tréfának is. Az eredmény mindig ugyanaz. Következő alkalommal kezeld az ostobaságot több finesszel és ne akarj mindig felülre kerülni.

— Igaz, — bólított Nóra, — ha verekedni akarsz a pocsolyában egy zsírral bekent disznóval, egyedül csak piszkos leszel és a sertés élvezni fogja a dolgot és nagyokat fog röhögni.

Harmincnegyedik Fejezet

Ftataatea helyet bérelt és ügyesen elrendezett egy asztalt a Jefferson Valley Mall étkezési udvarán. Kirakott számos olvasnivaló brosrát, fényképekkel és táblázatokkal és Nóra és Inanna ültek mellette és szemlélgették a vásárlók kavargó sokaságát előttük.

Keith otthon maradt az E. 78 Street utcai kúriában, ahol figyelte a bejövő email leveleket és a szövegüzeneteket.

Emberek ebédeltek és boldogan rágesálták az ízletes falatokat, amit az éttermek bőségesen ajánlottak.

Ahogy őskori dadája tanácsolta, Nóra komoly kinézetű nadrág kosztüm ruhát viselt, sötét színekben és hosszú fekete haját kígyótekercesbe fonta a feje tetején. Éles kontrasztba vele, Inanna fehér angyali ruhában fényeskedett, széles karimájú és színes virágokkal díszített fehér szalmakalappal a fején.

Ftataatea szokásos iskolabubus és börtönőr kombináció szolid ruháját viselte, és senki nem tudhatta melyik gender identitáshoz tartozik.

A vásárlók megálltak, felvettek az olvasnivalókból és a könyvecskékből és szarkasztikus mosollyal az arcukon érdeklődtek.

— Maguk valamiféle Jehova Tanúi szektához tartoznak, vagy talán valami ultra ortodox zsidó közösséghez Brooklynból?

— Mind a kettő, — bólintott Nóra, — demokraták vagyunk. A nevem Telegdy Nóra. Kongresszusi képviselői székre aspirálok a mi csodálatos választói kerületünkben itt.

— Huh, demokraták, — húzta félre száját a társalgás kezdeményezője és az ellentétes oldalon felhúzta szemöldökét. — Egyszer nekünk volt egy Hillary, Chappaqua helybeli városból, mint a mi USA szenátorunk és ez nem jött ki valami jól. Hillary Putyin orosz elnök rossz oldalára került és elvesztette az elnökválasztást egy totális idiótával, egy önimádó, csaló üzletember bohóckarakterrel szemben és majdnem a börtönben végezte a Bengázi botrány miatt.

— Én sikeresebb leszek, — mosolygott Nóra és kérdőívet csúsztatott az illető felé és hozzátette. — Szeretne a levelezési listánkra kerülni? Töltse ki ezt a kérvényt és elküldjük önnek a legfrissebb és legjobb politikai információt.

— Örömmel, — vette el a férfi az oldalt és vizsgálódó pillantást vetett Nórára. Feltehetően találgatta, hogy miért öltözik egy ilyen szép és szexi nő ilyen ronda, mindenkit visszautasító divatba.

Egy fiatalasszony lépett az asztal elé három kisgyerekekkel és nézegette a brosrákat és a pamfleteket és időnként a három asztalnál ülő nő felé pillantott.

A legkisebb gyerek, egy három éves aranyos szőke kislány Nórára meresztett a szemét.

— Te boszorkány vagy, — kérdezte ártatlanul.

— Honnan gondoltad? Az vagyok, de egy jó boszorkány és a legjobbat akarom neked, ha megkéred anyukád, hogy szavazzon rám a jövő évi kongresszusi választásokon.

— Ez meg az őrző angyalod? — Mutatott egy hat év körüli kisfiú Inanna felé. Hol van a lebegő dicsfény a feje felett és hol vannak a szárnyai?

— Nézd csak meg a harmadikat, — nevetett egy fiú, tizenkét év körül, — az meg úgy néz ki, mint a takarítónő a Fulmar utcai elemiből.

A család továbblépett és Ftatateea Nóra fülébe súgott.

— Ne bátortalanodj el. Minden kezdet nehéz. A rossz hírverés is jobb, mint az ismeretlenség.

Később, ebédidő felé jóval többen haladtak el előttük és egy nagydarab férfi kockás favágóingben és kirojtosodott farmernadrágban állt meg asztaluknál és meredten bámulta őket.

— Maguknak szélsőséges liberálisoknak, a maguk csúszómászó puhány hátgerincével, maguknak semmi esélyük Mike Lawler ellen. Lawler egy jóképű fiatal férfi és maguk hárman végtelenül rondák. Lawler tudja, hogyan dolgozzon együtt mérsékelt és józan demokratákkal. Lawler Kevin McCarthy kongresszusi republikánus vezető által beadott folytatólagos határozat mellett szavazott, hogy nyitva tartsák a kormányt és fizessék a számláit. Adják fel és menjenek haza, mialatt lehetőségük van, amíg az Alkotmány Második cikkelye alapján fegyverviselésre jogosultak nem kezdik bántalmazni magukat. Lawler szerint bárki indulhat az előválasztásokon, de a végső, általános választáson akárkit legyőz, aki elsőnek jött be az előzőn.

— Mr. Lawler azt mond, amit maguk hallani akarnak, — felelte Nóra. — Mindent megtesz, amit a MAGA republikánusok parancsolnak neki. Pusztá szerencséjével nyerte meg szavazókerületét, egy kerülethatár újrendezési tévedés miatt. A saját erejéből nem létezne tovább, mint egy kifogott hal a forró köre rádobva. A volt elnök dróton rángatja, mint egy bábszínházi figurát, fel és alá a Truth Social fertelmességének twitter weboldalán, amit Lawler szóról szóra követ.

— Utolsó filléredet is el fogjuk perelni téled, — ordította a kockásingű és próbálta öklével megütni Nórát, de valami láthatatlan falba csapott bele, amit Nóra védelemül emelt maga köré.

Nyalogatva összezúzott öklét, a kockásinges tovább ment, köpködve, szitkozódva és ocsmány szavakat dörmögött hozzá.

Egy ügyvédkinézetű alak, duplamellényes business öltönyben lépett a helyébe és rámosolygott a három nőre.

— Sose bánják a republikánusokat, — kezdte, — elsősorban és legfontosabban, az előválasztásokon kell túljutniuk.

— Mit ért ez alatt? — Nézte Ftatateea vizsgálódva az ügyvédszerű személyt.

— Két legjobban alkalmas demokrata is próbálja megszerezni Mr. Lawler kongresszusi székét. — Válaszolt a férfi leereszkedő hangon és sajnálkozva szemlélte a három nőt. — Liz Geregthy Michigan állam kormányzójának, Gretchen Whitmer asszonynak a nővére. Jelenleg a híres Katonah-Lewisborough iskolakerület igazgatóbizottságának az elnöke. Próbálja megszavaztatni, hogy ne kényszerítsék a kerületet, hogy millió dollárokat költsön biztonsági védelemre, hanem inkább törvényileg korlátozzák az automata lőfegyverek hozzáférhetőségét. Ms. Geregthy a lőfegyverek privát megvásárlásának megszorítását szorgalmazza, védelmezi a teresség megszakításhoz való jogot és pártolja a megélhetési költségek növekedésének csökkentésére történő erőfeszítéseket.

— Ki a második? — Vágott közbe Nóra.

— A név Mondaire Jones, — vigyorgott a férfi gyomorfelkavaró felsőbbbséggel simára borotvált arcán. — Mr. Jones rendszeresen támogatja Biden elnök időjárás védelem és megengedhető egészségügy programjait. Mr. Jones gyakran keveredik vitákba Mike Lawler

képviselővel az interneten, és javasolta neki, hogy lépjen be a helybeli Chip and Dale férfirevü sztriptíz bemutató táncosai közé.

— Tudtunk ezekről a demokratákról, akik a 17-es kongresszusi választókerület képviselőjévé aspirálnak? — Fordult Inanna Nóra felé. — Hogyan kerülték el a figyelmünket? Ki végezte a piackutatásodat?

— Keith, — csóválta a fejét Nóra, — ha hazamegyünk, beszélnem kell a fejével.

* * *

Odahaza a három nő Keith barátjukat komputere és matematikai formulái előtt ülve találták. Quasimodo a vacsorát készíthette, a tányérsörgés és a zajok alapján, amit a konyhában csinált

— Keith, problémánk adódott, — kezdte Nóra és kezét a férfi vállára tette. — Átjönnél a szalonba, hogy megbeszéljük a dolgot?

A nyugatra fekvő park fái mögött lemenő nap sárga fényt vetett a hatalmas szobára, ahogy Keith leült egy fotelbe és lábait keresztbe vetve várakozóan nézett Nóra felé.

A három félisten gráciák körbevették a férfit minden oldalról és Rinza cica is felkuporodott Nóra ölébe.

— Van valami baj, — kérdezte Keith.

— Váratlan fordulat, — simogatta Nóra a macska bundáját, — két fontos demokratát találtunk, akikről idáig nem tudtunk.

— Támogatók, — nézett fel Keith.

— Éppenséggel nem, — csattant fel Inanna éles, vádaskodó hangon. — Inkább komoly versenytársaknak látszanak a kongresszusi képviselőre, amit Nóra annyira szeretne.

— Nevek, — nézett Keith ide-oda és idegesen fészkelődött székében.

— Gretchen Whitmer és Mondaire Jones, — hajolt előre Ftatatea és ujjával mutatott a matematikusra. — Hallottál már ezekről, és ha igen, miért nem szóltál nekünk?

— Persze, hogy hallottam, — ráncolta homlokát Keith és összehúzta a szemét. — Mind a kettő felettébb alkalmas, de gondoltam, hogy Nóra jobb náluk.

— Hmm, — harapta be Nóra alsó ajkát és a macska sziszegett és ráfűjt a nyilvánvalóan hamiskodó férfire. — Keith, — Nóra folytatta, — nem fogok rád kiabálni, de hogyan látod esélyeinket az előválasztásokon, még a legjobb erőfeszítéseimmel is? Te jól tudod kiszámolni az eshetőségeket. Nem?

— Közel a nullához, — vetett Keith fájdalmas pillantást élete szerelmére, — talán egy tizedszázalék.

— Akkor miért vittél bele?

— Bocsáss meg drága grófnőm, — felelte Keith kissé szarkasztikus hangon, — Olyan lelkesnek látszottál, hogy megmentsd az országot, talán az egész világegyetemet. Nem akartam elrontani az örömet.

— Magyarázd meg bővebben, — kiáltotta Inanna és Ftatatea egyszerre, — vagy brekegő békává változtattunk.

— Akartam, hogy Nóra megmutassa mágikus erejét anélkül, hogy boszorkánysággal vádolják, — tiltakozott Keith. — Olyan nemes módon támadta a bukott elnököt és a szélsőjobboldali MAGA republikánusokat.

— Keithnek igaza van, — fordult Nóra két ókori barátnője felé és kedvesre fogta a hangját. — Itt az ideje, hogy abbahagyjuk a politikát. Nézzétek, hogy mi történt Trumppal és családjával. Folytathatta volna ingatlan business birodalmát zavartalanul, minden csalás, lopás és hazugságok ellenére, ami normális körülmények között standard üzletvitelnek mondható, de neki határtalan vagyon kellett és korlátlan hatalom. Diktátor akart lenni, és még most is akar, mint Hitler annakidején vagy még rosszabb. Az maradt, aki volt, egy televíziójáték pojáca, azzal az Apprentice Show műsorával. Becsaphatta volna továbbra is az összes embert és vállalkozót, akik valaha is dolgoztak neki. Soha nem kellett volna, hogy visszafizesse a bankkölcsönöket a saját pénzéből. Hozzá hasonló embereknek soha semmi nem elég. Nem fog sikerülni neki, hogy másodszor is megválasszák. Demokráciánk és alkotmányunk biztonságban maradt. Semmi ok, hogy használjam bűvös erőmet, hogy megmentsem országunkat. Az átlagember nem fogja értékelni erőfeszítéseimet és ismételten le fogják égetni a házamat.

— Tehát, — nézett Inanna Nórára, — értesítsük hivatalosan is a Demokrata Nemzeti Bizottságot, hogy felfüggesztjük kongresszusi kampányunkat?

— Nem, — rázta a fejét Nóra, — maradhatunk a jelöltek listáján, de szüneteltetnünk kell minden kampány tevékenységet. Többet nem küzdünk a Mrs. Conti és Dr. Stahl félek ellen. Örökkévalóságig itt maradunk ebben a házban, én, Telegdy Nóra, Deirdre, Kirsten és Morna, három drága nemhalott rokonom, Inanna a szerelem és a háború istennője, Ftatateea a mi imádott szárazdadánk, és Quasimodo az én hűséges szolgám, és utoljára, de nem utolsósorban, régi kedves barátom, Keith a jövőbeli férjem és elkövetkezendő gyermekeim apja.

Keith vérveresre pirult. Nyilvánvalóan már régen várta, hogy Nóra bejelentse vele való szándékát. Az őrzöngve forró lázas éjszaka után, a New York Times Square hotelben, a ház ostroma után, Keith érezte, hogy Nóra tartózkodó lett vele szemben. Szinte feladott minden reményt, hogy Nóra feleségül jön hozzá, vagy valaha is egyáltalán még egyszer a magáévá teheti.

Keith felállt és Nóra melléje lépett. Összeölelekeztek és megcsókolták egymást és Nóra a fülébe súgott.

— Ma este várlak az ágyamban, legyél ott.

— A következményekre való tekintet nélkül, — mormolta Keith és csókjuk tüzesre forrósodott.

— A következményekre való tekintet nélkül, — mosolygott Nóra. — Az vagyok, aki vagyok. Természetemet meg nem változtathatom. Ha igazán szeretsz, vállalod a kockázatot, hogy a családi átok még nem lett levéve vállaimról.

Utószó

Egy felsőbbrendű lény kiváltsága, egy regény esetében a szerző öröme, hogy ismerje a jövőt. Mind a regényben szereplő karakterek, Telegdy Nóra, Deirdre, Kirsten, Morna, a három vámpír rokon, Inanna a szerelem és a háború istennője, Ftatateea mindenki örökkévaló dadája, Quasimodo, a szeretett szolga és, Keith a hűséges barát, boldogan éltek, az idők végtelenségéig Nóra Upper East Side palotájában a Manhattanen. Talán egy évvel történetünk befejezése után Nóra életet adott két gyönyörű ikerleánykának, akiket egyszerűségből és a modern idők kedvéért, Olíviának és Lindának neveztek.

Nóra letette a finansziális tanácsadói államvizsgát és megnyitotta saját Hedge Fund Management cégét, amit Máramaros Részvények és Beruházások névre keresztelt. Keith idejének javát a Washington Square Művészeti Galériában töltötte, ahol festményeket és szobrokat árult és tisztességes megélhetést biztosított a Greenwich Village városrész éhező alkotóművészeinek.

Ftatateea gyengéd és hivatásos gondot viselt a két kis angyalkára, Olíviára és Lindára. Inanna vezette a háztartást és irányította Quasimodót, hogy minden este ízletes vacsorát készítsen a ház összes lakójának, ami hamarosan családi hagyománnyá vált.

A három élőhalott vámpír, az Erdélyi Tuzsonból békében aludtak a padláson, legtöbbször, üvegfedős érckoporsóikban, ami most már ki volt kényelmesen párnázva az óhaza édes anyaföldjével.

Senki többet ebből a csodálatos otthonból nem vett részt politikában, és az összes helybeli démonok respektálták és jól tudták, hogy jobb lesz, ha Nórának és szeretteinek békét hagynak.

Vége